

පාර්ලිමේන්තු විවාද

(හැන්සාඩ්)

නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ

නිල වාර්තාව

අත්හරින ප්‍රධාන කරුණු

ප්‍රශ්නවලට වෘත්තික පිළිතුරු [නි. 2554]

විසර්ජන කෙටුපත් පනත, 1967-68 [දහඅට වන වෙන් කළ
දිනය] [නි. 2565] :

ශීථි 145-151 සහ 105 කාරක සභාව විසින් සලකා බලන ලදී.

பாராளுமன்ற விவாதங்கள்

(ஹன்சாட்)

பிரதிநிதிகள் சபை

அதிகார அறிக்கை

பிரதான உள்ளடக்கம்

வினாக்களுக்கு வாய்மூல விடைகள் [ப. 2554]

ஒதுக்கீட்டு மசோதா, 1967-68 [ஒதுக்கப்பட்ட பதினெட்டாம் நாள்] [ப. 2565] :

குழுவில் ஆராயப்பட்ட தலைப்புக்கள் 145-151 ; 105

Volume 74

No. 10

Friday

1st September 1967

PARLIAMENTARY DEBATES

(HANSARD)

HOUSE OF REPRESENTATIVES

OFFICIAL REPORT

PRINCIPAL CONTENTS

ORAL ANSWERS TO QUESTIONS [Col. 2554]

APPROPRIATION BILL, 1967-68 [Eighteenth Allotted Day] [Col. 2565] :

Considered in Committee Head 145-151 ; 105

ලිපි ලේඛනාදිය පිළිගැන්වීම

වෘත්ති විද්‍යා

හිසෝචිත මතැති මණඩලය

பிரதிநிதிகள் சபை

House of Representatives

1967 ජූලි මාසයේ 1 වන සිකුරාදා

வெள்ளிக்கிழமை, 1 செப்டம்பர் 1967

Friday, 1st September 1967

ප්‍ර. සා. 9.30 ට මත්ත්‍රි මණ්ඩලය රැස් විය.
 නියෝජ්‍ය කඩුනායකතුමා [එස්. සී. ෂර්ලි කොරයා
 මහතා] මූලාසනාරූඪ විය.

சபை, மு. ப. 9.30 மணிக்குக் கூடியது. உப சபா நாயகர் அவர்கள் [திரு. எஸ். சீ. ஷேனி கொறையா] தலைமை தாங்கினார்கள்.

The House met at 9.30 A.M., MR. DEPUTY SPEAKER [MR. S. C. SHIRLEY COREA] in the Chair.

ලිපි ලේඛනාදිය පිළිගැනවීම

சமர்ப்பிக்கப்பட்ட பத்திரங்கள்

PAPERS PRESENTED

Regulation made under Section 33 of the Explosives Act (Cap. 183).—[*The Hon. C. P. de Silva on behalf of the Prime Minister, Minister of Defence & External Affairs, Minister of Planning & Economic Affairs and Minister of Information & Broadcasting.*]

සහායෙහි මහ නිලිය යුතුයයි නියෝග කරන ලදි.

சபாபீடத்தில் இருக்க கட்டளையிடப்பட்டது.

Ordered to lie upon the Table.

Supplementary Estimate No. 39 of 1966-67.—[*The Hon. C. P. de Silva on behalf of the Minister of Public Works, Posts and Telecommunications.*]

සහායෙහි මන නිබ්බය යුතුයයි නියෝග කරන ලදි.

சபாபீடத்தில் இருக்க கட்டளையிடப்பட்டது.

Ordered to lie upon the Table.

Supplementary Estimate No. 40 of 1966-67.—[*The Hon. C. P. de Silva on behalf of the Minister of Communications.*]

සහායම් සහ මත තිබිය යුතුයයි නිසැන් කරන ලදී.

சபாபீடத்தில் இருக்க கட்டளையிடப்பட்டது.

Ordered to lie upon the Table.

(1) Rule made under Section 52 of the Village Councils Ordinance (Cap. 257).

(2) Set of By-laws made under Section 4 of the Local Authorities (Standard by-laws) Act (Cap 261).

(3) Set of By-laws made under Section 152 and 156(9) of the Town Councils Ordinance (Cap. 256).

[The Hon. C. P. de Silva on behalf of the Parliamentary Secretary to the Minister of Local Government and Minister of Information and Broadcasting.]

සහායෙහි මත තිබිය යුතුයයි තීරණය කරන ලදී.

சபாபீடத்தில் இருக்க கட்டளையிடப்பட்டது.

Ordered to lie upon the Table.

ප්‍රශ්නවලට වාචික පිළිතුරු

வினாக்களுக்கு வாய்மூல விடைகள்

ORAL ANSWERS TO QUESTIONS

රෝහල් ලිපිකාර සේවය : වැටුප් පරිමාණ

மருத்துவ நிலைய எழுதுவினைஞர் சேவை :

சம்பள விசிதம்

HOSPITAL CLERICAL SERVICE : SALARY SCALE

2. පී. බී. විජයසූත්ථර මයා. (කිරිඇල්ල)

(திரு. பி. பி. விஜயசுந்தர—கிரியல்ல)

(Mr. P. B. Wijesundara—Kiriella)

මුදල් ඇමතිගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය : (අ) රෝහල් ලිපිකාර සේවය සඳහා ලිපිකරුවන් බඳවා ගනු ලබන්නේ දැනට පවත් වනු ලබන මධ්‍යම ලිපිකාර විභාගය මගින් බව එතුමා දන්නවාද? (ආ) රෝහල් ලිපිකාර සේවයට හැර සාමාන්‍ය, තැපැල්, දුම්රිය හා රේගු යනුවෙන් තවත් ලිපිකාර සේවා හතරකටද ලිපිකරුවන් බඳවා ගනු ලබන්නේ එම විභාගයෙන්ම බව එතුමා දන්නවාද? (ඉ) එකම සුදුසුකම් සහිතව, එකම තරඟ විභාගයකින් තොරව ගනු ලබන මෙම ලිපිකරුවනට ඉහත කී ලිපිකාර සේවා හතරට ඇතුළත් වන අයට ශ්‍රේණි හතරකට සීමා වූ වේතන හතරක්ද, රෝහල් ලිපිකාර සේවයට ශ්‍රේණි දෙකකට පමණක් සීමාවූ වේතන ක්‍රමයක් තිබෙන බව එතුමා දන්නවාද? (ඊ) රෝහල් ලිපිකාර සේවයේ සේවක සංඛ්‍යාව දුම්රිය හා රේගු ලිපිකාර සේවයට වඩා විශාල බව එතුමා දන්නවාද? (උ) එසේ හෙයින් රෝහල් ලිපිකරුවනට වේතන ක්‍රමයේ අසාධාරණයක් සිදු වී ඇති බව එතුමා දන්නවාද?

நிதியமைச்சரைக் கேட்ட வினா : (அ) மருத்
துவ நிலைய எழுதுவினைஞர் சேவைக்கு மத்
திய எழுதுவினைஞர் சேவைத் தேர்வு மூலம்

லலிக பிடுரு

[பிசுலுந் டர் மூ.]

நான் தற்சமயம் எழுதுவினைஞர்கள் திரட்டப் படுகிறார்கள் என்பதனை அவர் அறிவாரா? (ஆ) இதே தேர்வு மூலம், மருத்துவநிலைய எழுதுவினைஞர் சேவையைவிட, மற்றும் நான்கு—பொது, தபால், புகையிரத, சுங்க—எழுதுவினைஞர் சேவைகளுக்கும் எழுதுவினைஞர்கள் திரட்டப்படுகிறார்கள் என்பதனை அவர் அறிவாரா? (இ) ஒரே தகைமைகளுடன் ஒரே போட்டித் தேர்வில் தெரிவுசெய்யப்படும் இவ்வெழுதுவினைஞர்களில், மேற்குறிப்பிட்ட நான்கு, எழுதுவினைஞர் சேவைகளுக்கும் நியமிக்கப்படுபவர்கள், நான்கு தரங்கள் கொண்ட சம்பள விகிதங்களில் இடப்படுகிறார்கள் என்பதையும், அதேவேளையில் மருத்துவநிலைய எழுதுவினைஞர் சேவைக்கு நியமிக்கப்படுபவர்கள் இரண்டு தரங்கள் கொண்ட ஒரு சம்பள விகிதத்தில் இடப்படுகிறார்கள் என்பதையும் அவர் அறிவாரா? (ஈ) மருத்துவ நிலைய எழுதுவினைஞர் சேவையிலுள்ளவர்களின் எண்ணிக்கை புகையிரத எழுதுவினைஞர் சேவை, சுங்க எழுதுவினைஞர் சேவை ஆகியவற்றிலுள்ளவர்களின் தொகையைவிட அதிகமானது என்பதனை அவர் அறிவாரா? (உ) ஆகவே, மருத்துவ நிலைய எழுதுவினைஞர் சேவையைச் சேர்ந்த எழுதுவினைஞரின் சம்பள விகிதம் சம்பந்தமாக அவர்களுக்கு அநீதியிழைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதனை அவர் அறிவாரா?

asked the Minister of Finance : (a) Is he aware that clerks are recruited to the Hospital Clerical Service through the Central Clerical Service Examination held at present? (b) Is he aware that apart from recruitment to the Hospital Clerical Service, clerks are also recruited to four other clerical services—General, Postal, Railway and Customs through the same examination? (c) Is he aware that of these clerks who have the same qualifications and who are selected from the same competitive examination, those who are appointed to the four clerical services

லலிக பிடுரு

mentioned above are placed on four salary scales consisting of four grades, while those who are appointed to the Hospital Clerical Service are placed on a salary scale consisting of only two grades? (d) Is he aware that the number of employees in the Hospital Clerical Service is greater than the number of employees in the Railway Clerical Service and the Customs Clerical Service? (e) Is he aware that, therefore, an injustice has been caused to the clerks in the Hospital Clerical Service in the matter of their salary scale?

உத. விமலசேன மூ. (புடல் ஈமனின் பாரிமேன் லு லேகி)

(திரு. என். விமலசேன—நிதி அமைச்சரின் பாராளுமன்றக் காரியதரிசி)

(Mr. N. Wimalasena—Parliamentary Secretary to the Minister of Finance)

(a) Yes. (b) Yes. (c) Yes, but the Cabinet decided on 3.6.67 that the Hospital Clerical Service should be reconstituted into four grades similar to the grading obtaining in the General Clerical Service, the Postal Clerical Service, the Railway Clerical Service and the Customs Clerical Service. Necessary action is being taken to implement this decision. (d) The number of posts in the Hospital Clerical Service exceeds the number of posts in the Customs Clerical Service but is less than the number of posts in the Railway Clerical Service. (e) Does not arise in view of the Cabinet decision referred to at (c) above.

நி. பி. துலாவே மூ. (மார)

(திரு. பி. வை. துடாவ—மாத்தறை)

(Mr. B. Y. Tudawe—Matara)

ரேலு லிபிகருவன் டுமீரீய லிபிகார் ஸேவையி ஸக ரேலு லிபிகார் ஸேவையி மரு நோகர்ன்னை மன்றி?

விமலசேன மூ.

(திரு. விமலசேன)

(Mr. Wimalasena)

பிசுலுந் ஸேவையி வன நிசகி.

වෘත්තික පිළිතුරු

වෘත්ති පිළිතුරු

ඇහැලියගොඩ-හිදුරන් ගල-ඉඩක් ගො-
පාර දියුණු කිරීමට ලෝක බැංකුවේ ආධාර

எகலியகொடை-ஹின்துரங்கல்-இடங்கொட வீதி :
திருத்துவதற்கு உலக வங்கி உதவி

**EHELIYAGODA-HINDURANGALA-IDANGODA
ROAD : WORLD BANK AID FOR
IMPROVEMENTS**

3. විජයසූත් දර මයා.

(திரு. விஜயசுந்தர)

(Mr. Wijesundara)

රජයේ වැඩ, තැපැල් හා විදුලි සන්දේශ ඇමතිගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය : (අ) ලෝක බැංකුව ලංකාවේ පාරවල් වැඩ දියුණු කිරීමට ආධාර දීමට යන බව එතුමා දන්නවාද? (ආ) හන්වැල්ලේ පාලම සහ ඉඩන් ගොඩ පාලම තනන ලද්දේ උඩරට සහ දකුණු පළාත අතර කිට්ටු සම්බන්ධයක් ඇති කිරීමට බව එතුමා දන්නවාද? (ඉ) එසේ නම්, එයට ඉවහල් වන පරිදි ඇහැලියගොඩ — හිඳුරන්ගල — ඉඩන්ගොඩ පාරද අප්‍රමාදව වැඩ දියුණු කිරීමට එතුමා ක්‍රියා කරන්නවාද?

அரசாங்கக் கட்டுவேலை, தபால், தந்திப் போக்குவரத்து அமைச்சரைக் கேட்ட வினா :
(அ) இலங்கையிலுள்ள வீதிகளைத் திருத்து வதற்கென உலக வங்கி உதவியளிக்கத் தீர்மானித்துள்ளதென்பதை அவர் அறிவாரா? (ஆ) ஹன்வெலப் பாலமும் இடங்கொடப் பாலமும் மலைநாட்டையும் தென் மாகாணத்தையும் இணைக்கும் நோக்குடன் அமைக்கப்பட்டன வென்பதை அவர் அறிவாரா? (இ) அங்ஙன மாயின், இந்நோக்கை அடைவதற்கென எஹ வியகொடை-ஹின்துரங்கல-இடங்கொட வீதியைத் தாமதமின்றித் திருத்துவதற்கான நடவடக்கைகளை எடுப்பாரா?

asked the Minister of Public Works, Posts and Telecommunications : (a) Is he aware that the World Bank proposes to give aid for improving roads in Ceylon ? (b) Is he aware that it was in order to bring about a closer link between the up-country and the Southern Province that the Hanwella bridge and the Idangoda bridge were constructed ? (c) If so, will he take action also to effect improvements to the Eheliyagoda-Hinduranga-Idangoda road without delay, to help achieve that aim ?

එස්. ඒ. පීට්ස් මයා. (වාණිජ හා වෙළඳ
ඇමතිගේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්—රජයේ
වැඩ, තැපෑල හා විදුලි සන්නද්දේ ඇමති
වෙනුවට)

(திரு. எஸ். ஏ. பிரிஸ்—வர்த்தக, வியாபார அமைச்சரின் பாராளுமன்றக் காரியதரிசி—அரசாங்கக் கட்டுவேலை, தபால், தந்திப் போக்குவரத்து அமைச்சர் சார்பாக)

(Mr. S. A. Peeris—Parliamentary Secretary to the Minister of Commerce and Trade—on behalf of the Minister of Public Works, Posts and Telecommunications)

(a) Yes, but the World Bank has, as a preliminary step, only sanctioned a non-refundable grant of \$ 200,000 to meet the foreign exchange component of a highway study. (b) No. These bridges were constructed as the cost of replacement of the ferries was justified by the economic benefits that would accrue from the investment. (c) Does not arise.

நித்யேசம் கலாநாயகநுමා

(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

Question No. 6.

ලෙස්ලි ගුණවර්ධන මයා. (පානදුර)

(திரு. லெஸ்லி குணவர்தன—பாணந்துறை)

(Mr. Leslie Goonewardene—Panadura)

The Minister is not here.

නිවෙස්ප්‍රිය කථානායකතුමා

(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

The Question will be answered.

ලෙස්ලි ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. லெஸ்லி குணவர்தன)

(Mr. Leslie Goonewardene)

I do not think so. Even during this Committee stage Debate on the Appropriation Bill this question was raised but he found it difficult to answer it.

මාවික පිළිතුරු

වෘත්තික පිළිතුරු

ගණ සි. පී. ද සිල්වා (ඉඩම්, වාරිමාර්ග හා විදුලිබල ඇමති හා සභානායක)

(கௌரவ சி. பி. டி. சில்வா—காணி, நீர்ப்
பாசன, மின்விசை அமைச்சரும் சபை முதல்
வரும்)

(The Hon. C. P. de Silva—Minister of Land, Irrigation and Power and Leader of the House)

No Answer has come.

ලෙසට් ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. லெஸ்லி குணவர்தன)

(Mr. Leslie Goonewardene)

That is a difficult Question about the language and the law. I suggest that it be put down for the next date when the Minister will be here. It is a very important Question.

நியோජ்ய காலநியாகந்தூதி

(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

The Hon. Leader of the House can ask for a week's time.

ଗଜା ସି. ପି. ଏ. ସିଂହ

(கௌரவ சீ. பீ. டி சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

I ask for time to answer that Question.

ප්‍රශ්නය මතු දිනකදී ඉදිරිපත් කිරීමට නියෝග කරන ලදී.

வினாவை மற்றொரு தினத்துக்குச் சமர்ப்பிக்கக்
கட்டளையிடப்பட்டது.

Question ordered to stand down.

நிலைபெயர் கவிநாயகநுதி

(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

Question No. 7. Is it the same thing?

ලෙස්ලි ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. லெஸ்லி குணவர்தன)

(Mr. Leslie Goonewardene)

It is the same thing.

ගුණ. ස. පි. ද සිල්වා

(கௌரவ சீ. பி. டி சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

I ask for time to answer this Question.

ප්‍රශ්නය මතු දිනකදී ඉදිරිපත් කිරීමට නියෝග කරන ලදී.

வினாவை மற்றொரு தினத்துக்குச் சமர்ப்பிக்க
கட்டளையிடப்பட்டது.

Question ordered to stand down.

දෙහිඔව්ද ජන'දායක කොට්ඨාශය : ගම්

පුළුල් කිරීමේ කටයුතු

தெனியோலிற்றத் தொகுதி : கிராம விரிவு

DEHIOWITA ELECTORATE : VILLAGE EXPANSION

1. **තුඩාවේ මයා.** (සී. පී. ආර්. විරසේකර මයා.—දෙහිඔව්ව—වෙනුවට)

(திரு. துடாவ—திரு. டி. பி. ஆர். வீரசேக்
கர—தெனியோவிற்து—சார்பாக)

(Mr. Tudawe—on behalf of Mr. D. P. R. Weerasekera—Dehiowita)

ඉඩම්, වාරිමාර්ග හා විදුලිබල ඇමති
ගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය: (අ) ගම් පුලුල්
කිරීම යටතේ දෙහිඔව්ව ආසනයේ උඩ
බාගේ වසම, උඩපොල වසම, හිඟුරලත
කන්ද වසම, පත්තේරිය වසම, බටන්ගල
වසම, වල්පොල වසම, අල්ගොඩ වසම යන
ප්‍රදේශ වලින් අත්පත් කර ගැනීමට
යෝජිත උඩපොල වත්ත, වැලිහිද වත්ත,
කලුගස් වත්ත, දිගල වත්ත, ග්ලාසල්
වත්ත, පබේගම වත්ත සහ හෙමින්
පෝඩි වත්තත්, නාගහමුල වත්තත්
මෙතෙක් අත්පත් කර ගැනීමේ කටයුතු
ප්‍රමාද වන්නේ මන්ද? (ආ) ඒවා අත්
පත් කර ගන්නේ කවදාද? (ඉ) නො
එසේ නම්, ඒ මන්ද?

காணி, நீர்ப்பாசன, மின்விசை அமைச்சரைக் கேட்ட வினா : (அ) தெனியோவிற்கத் தேர்தல் தொகுதியில் கிராம விரிவாக்கத் திட்டத்தின்கீழ் உட்பெலத் தோட்டம், வெலிகிந்த தோட்டம், கலுசல் தோட்டம், தீகல் தோட்டம், கலாசல் தோட்டம், பவேகமத் தோட்டம், ஹெமின்போட் தோட்டம், கககமுலத் தோட்டம் ஆகியவற்றை முறையே, உடபாகீ கப்பிரிவு, உடப்பொலப்பிரிவு, ஹங்குரலகந்தப்பிரிவு பத்பெரியாப்பிரிவு, பத்தங்கலல்பிரிவு, வல்பொலப்பிரிவு, அல்கொடப்பிரிவு ஆகியவற்றிலிருந்து பெற்றுக்கொள்வதில் ஏன் இதுவரை தாமதமாகிற்று? (ஆ) இக்காணிகள் எப்பொழுது கொள்வனவு செய்யப்படும்? (இ) இன்றேல், ஏன்?

වෘත්ති විලිතුරු

asked the Minister of Land, Irrigation and Power: (a) Why has the proposed acquisition of Udapola Estate, Welihinda Estate, Kalugas Estate, Deegala Estate, Glasal Estate, Pabegama Estate, Hemmingford Estate and Nagahamula Estate from Udabage Vasama, Udapola Vasama, Hinguralatha Kanda Vasama, Pathberiya Vasama, Batangala Vasama, Walpola Vasama and the Algoda Vasama in the Dehiowita electorate under the village expansion scheme been delayed so far? (b) When will these lands be acquired? (c) If not, why?

ଗୁ. ଛ. ପି. ୧ ଛେଦିତା

(கௌரவ சீ. பீ. டி. சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

(a) Notices under Section 4 have been issued in respect of Udapola Estate, Welihinda Estate and Kalugase Estate. The total value of acquisitions for village expansion at present pending is over Rs. 25 million. It has been decided as a matter of policy not to initiate further acquisitions in electorates where acquisitions since 1960 have exceeded Rs. 200,000. In the case of Dehiowita electorate the total value of acquisitions is Rs. 198,180. (b) Does not arise. (c) Does not arise.

நியோජ்ய கலாநாயகநுමා

(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

Question No. 4.

ଗୁରୁ ଛି. ପି. ଓ ଛିଡ଼ିଆ

(கௌரவ சீ. பி. டி. சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

On behalf of the Minister of Home Affairs, I ask for time to answer this Question.

ප්‍රශ්නය මතු දිනකදී ඉදිරිපත් කිරීමට නියෝග කරන ලදී.

வினாவை மற்றொரு தினத்துக்குச் சமர்ப்பிக்கக் கட்டினையிடப்பட்டது.

Question ordered to stand down.

වෘත්ති පිළිතුරු

ආදරැප්පු විදිසේ බාලිකා උසස් පාසලට
ගොඩනැගිල්ලක්

வுல்வென்டோல் பெண்கள் உயர்தரப் பாடசாலைக்கு
கட்டடம்

BUILDING FOR WOLVENDHAL GIRLS' HIGH
SCHOOL

5. පරිසර විකූලය. (කලුරුපිටිය
—පී. ජී. බී. කෙනමත් මයා.—මැද කොළඹ
නුත්තර මන්ත්‍රී.—වෙනුවට)

(திரு. பேர்ஸி விக்ரமசிங்ஹ—கம்புறுப்
பிட்டிய—திரு. பி. ஜி. பி. கெனமன்—
கொழும்பு மத்தி மூன்றாம் அங்கத்தவர்
சார்பாக)

(Mr. Percy Wickremasinghe—Kamburupitiya—on behalf of Mr. P. G. B. Keuneman—Third Colombo Central)

අධ්‍යාපන සහ සංස්කෘතික කටයුතු ඇම
තිගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය : (අ) කොළඹ 13,
ආදර්ශ ප්‍රීතියේ බාලිකා උසස් පාඨ
ශාලාවේ ගුරුදෙගුරු සංගමය මෙම පාඨ
ශාලාවේ ශිෂ්‍යාවන්ට ප්‍රමාණවත් ලෙස
ඉඩකඩ ලබාදීම සඳහා අධ්‍යාපන දෙපාර්ත
මේන්තුවෙන් තෙමහල් ගොඩනැගිල්ලක්
ඉල්ලා ඇති බව එතුමා දන්නවාද? (ආ)
එතුමා මෙම ඉල්ලීම ඉටු කරන්නවාද? එසේ
නම් කවදාද? නොඑසේ නම් මන්ද?

கல்வி, கலாசார விவகார அமைச்சரைக் கேட்ட வினா: (அ) கொடும்பு 13, வுல்வென் டோல் வீதியிலே உள்ள வுல்வென்டோல் பெண்கள் உயர்தரப்பாடசாலையின் பெற்றோர் -ஆசிரியர் சங்கம் கல்வித் திணைக்களத்திடம் இப்பள்ளிக்கூடத்து மாணவிகளுக்குப் போது மான இடவசதியளிப்பதற்கென மூன்றுமாடிக் கட்டடத்தைக் கேட்டிருப்பதை அறிவாரா? (ஆ) அவர் இவ்வேண்டுகோளுக்கு இசை வாரா? இசைவாரெனில் எப்பொழுது? இன் றேல் ஏன்?

asked the Minister of Education and Cultural Affairs: (a) Is he aware that the Parent-Teachers Association of Wolvendhal Girls' High School, Wolvendhal Street, Colombo 13, has asked the Department of Education for a three-storey building in order to provide adequate accommodation for the pupils of this school? (b) Will he grant this request; if so, when, and if not, why?

වෘත්ති විද්වතු

වෘත්ති විලිඳුරු

ශාමනී ජයසූරිය මයා. (අධ්‍යාපන හා සංස්කෘතික කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්)

(திரு. காமனி ஜயசூரிய—கல்வி, கலாசார
விவகார அமைச்சரின் பாராளுமன்றக் காரிய
தரிசி)

(Mr. Gamani Jayasuriya—Parliamentary Secretary to the Minister of Education and Cultural Affairs)

(a) Yes. (b) Yes, will be taken up in 1967-68 if funds permit.

එල්. ඒ. පී. ආරියදස මයා., ගොවිජන සේවා
දෙපාර්තමේන්තුව

திரு. எல். ஏ. பீ. ஆரியதாசு, கமத்தொழிற்
சேவைப் பகுதி

MR. L. A. P. ARIYADASA, AGRARIAN SERVICES
DEPARTMENT

8. පී. බී. තෙන්නකෝන් මයා. (දඹුල්ල
—ස්වල්පි නිලකරත්ත මයා.—කෝට්ටේ
—වෙනවට)

(திரு. ஈ. பி. தென்னகோன்—தம்புளை—
திரு. ஸ்டான்லி திலக்கரத்ன—கோட்டே
சார்பாக)

(Mr. T. B. Tennekoon—Dambulla—on behalf of Mr. Stanley Tillekeratne—Kotte)

කෘෂිකර්ම හා ආහාර ඇමතිගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය : (අ) 1965 ජූනි 30 වැනිදා ගොවි ජන සේවා දෙපාර්තමේන්තුවේ සහකාර ගබඩා පාලකවරුන් තෝරාගැනීම සඳහා කණිෂ්ඨ සේවකයින්ගෙන් සම්මුඛ පරීක්ෂණයක් පැවැත්වූ බැව් එතුමා දන්නේද? (ආ) එම පරීක්ෂණයෙන් තෝරා ගත් කණිෂ්ඨ සේවකයින් ගණන කොපමණද? (ඉ) ඔවුන්ගෙන් කොපමණ ගණනකට පත්වීම් දී තිබේද? (ඊ) යථෝක්ත පරීක්ෂණයට ඉදිරිපත්ව තෝරා ගත් කණිෂ්ඨ සේවකයකු වන එල්. එ්. පී. ආරියදාස නමැත්තාට පත්වීම් නොදීමට හේතු එතුමා සඳහන් කරන්නේද? (උ) මෙම පත්වීම් සම්බන්ධව දෙපාර්තමේන්තුව කිසියම් අසාධාරණයක් ඔහුට කර ඇත් නම්, සාධාරණය ඉටු කිරීමට එතුමා කටයුතු කරන්නේද?

விவசாய, உணவு அமைச்சரைக் கேட்ட வினா : (அ) 1965 ஜூன் 30 ஆம் தேதி கமத் தொழிற் சேவைப்பகுதியின் உதவிக் களஞ்சியக் காப்பாளர்களைத் தெரிவு செய்வதற்கு அத்திணைக்களக் கனிஷ்ட ஊழியர்களிடையே நேர்முகத் தேர்வு நடத்தப்பெற்றதென்பதை அவர் அறிவாரா? (ஆ) அத்தேர்வில் தெரியப்பட்ட கனிஷ்ட ஊழியர்களின் எண்ணிக்கை யாது? (இ) அவர்களில் எத்தனை பேருக்கு நியமனம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது? (ஈ) மேற்குறிப்பிட்ட தேர்வுக்குத் தோற்றித் தெரிவு செய்யப்பெற்ற கனிஷ்ட ஊழியரான எல். ஏ. பி. ஆரியதாச என்பவருக்கு நியமனம் கொடுபடாததற்குரிய காரணத்தை அவர் தெரிவிப்பாரா? (உ) இந்நியமனம் சம்பந்தமாகத் திணைக்களம் அவருக்கு ஏதாவது அநீதி இழைத்திருந்தால் நீதி வழங்குவதற்கு அவர் நடவடிக்கை எடுப்பாரா?

asked the Minister of Agriculture and Food: (a) Is he aware that an interview was held on 30th June 1965 for the selection of assistant storekeepers for the Agrarian Services Department from junior employees of the department? (b) How many junior employees were selected at the interview? (c) How many of them have been appointed? (d) Will he state why L. A. P. Ariyadasa, a junior employee who was selected at the interview, has not been appointed? (e) If the department has been unjust to him in regard to this appointment, will he see that justice is done?

විමලසේන මයා. (කෘෂිකර්ම හා ආහාර
ඇමති වෙනුවට)

(திரு. விமலசேன—விவசாய உணவு
அமைச்சர் சார்பாக)

(Mr. Wimalasena—on behalf of the Minister of Agriculture and Food)

(a) Yes. (b) Twenty-one. (c) Eighteen. (d) Mr. Ariyadasa was not appointed as he was subsequently found wanting in his conduct. He could not, therefore, be considered for appointment to a post which carried greater responsibilities. (e) Does not arise.

—කාරක සභාව

නොපැමිණීමේ අවසරය :
ඩී. එෆ්. හෙට්ටිආරච්චි මයා.

வராதிருக்க அனுமதி :
திரு. டி. எப். ஹெற்றியாராச்சி

LEAVE OF ABSENCE :
MR. D. F. HETTIARACHCHI

වී. බී. තෙත්තකෝන් මයා.

(திரு. ஈ. பி. தென்னகோன்)

(Mr. T. B. Tennekoon)

මෙම යෝජනාව මම ඉදිරිපත් කරනවා :

“ 1946 ලංකා (ආණ්ඩුක්‍රම) රාජ සභා ආඥාවේ 24 (1) (ඊ) ඡේදය යටතේ නිව්නිතල මන්ත්‍රීවර සී. එෆ්. හෙට්ටිආරච්චි මහතාට 1967 සැප්තැම්බර් මස 1 වන දින සිට මාස 3ක් තුළ මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ රැස්වීම්වලට නොපැමිණීමට අවසර දිය යුතුය. ”

පරිච්ඡි වික්‍රමසිංහ මයා. (කඹුරුපිටිය)

(திரு. பேர்ஸி விக்ரமசிங்ஹ—கம்புறுப்
பிட்டிய)

(Mr. Percy Wickremasinghe—Kamburupitiya)

විසින් ජ'විර කරන ලදී.

ஆமோதித்தார்

seconded.

ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත්, සහසම්මත විය.

வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

Question put, and agreed to.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පතන,
1967-68

ஒதுக்கீட்டு மசோதா, 1967-68

APPROPRIATION BILL, 1967-68

කාරක සභාවෙහිදී සලකා බලන ලදී.—
[ප්‍රගතිය අගෝස්තු 31].

[නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා මූලාසනාරූඪ විය.]

குழுவில் ஆராயப் பெற்றது. [தேர்ச்சி, 31 ஓகஸ்ட்]
[உப சபாநாயகர் அவர்கள் தலைமை தாங்கினார்கள்.]

Considered in Committee.—[Progress,
31st August.]

[MR. DEPUTY SPEAKER *in the Chair.*]

145 වන ශීර්ෂය.—අධ්‍යාපන හා සංස්කෘතික කටයුතු පිළිබඳ ඇමතිවරයා

1 වන සම්මතය.—කාර්ය මණ්ඩල පොදු ගලික පහිනාඩි සහ අනිකුත් දීමනා, රු. 1,02,17,397

145 ஆம் தலைப்பு.—கல்வி, கலாசார விவகார
அமைச்சர்

வாக்குப்பணம் இல. 1.—பணியாளரின் ஆளுக்குரி
வேதனமும் பிற படிகளும், ரூ. 1,02,17,397

HEAD 145.—MINISTER OF EDUCATION AND CULTURAL AFFAIRS

Vote No. 1.—Personal emoluments and other allowances of staff, Rs. 10,217,397

ඉදිපත් කරන ලද සංශෝධනය.—[අශෝස්තු
31] :

“ වැය සම්මතය රු. 10 කින් අඩු කළ යුතුය.”—
[කඳවැට්ටු මයා.]

பிரேரிக்கப்பட்ட திருத்தம். —[31, ஓகஸ்ட்] :

“வாக்குப்பணத்தில் ரூபா 10 குறைக்கப்படுமாக.”
—[திரு. கல்கல்].

Amendment moved.—[31st August]:

“That the Vote be reduced by Rs. 10.”
—[*Mr. Kalugalla*].

ප්‍රශ්නය යළිත් සහතිමුඛ කරන ලදී.

வினா மீண்டும் எடுத்தியம்பப்பெற்றது.

Question again proposed.

ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා
(අගලවත්ත)

(கலாநிதி கொல்வின் ஆர். டி சில்வா—
அகலவத்தை)

(Dr. Colvin R. de Silva—Agalawatta)

මා මිනිත්තු 5 කට වඩා වේලාව ගන්නට අදහස් කරන්නේ නැහැ. මා ඊයේ මතු කරන්නට යෙදුණු ප්‍රශ්නයක් සම්බන්ධයෙන් තව සුළු වේලාවක් කතා කරන්නට බලාපොරොත්තු වෙනවා. 1967 අප්‍රේල් 29 වන දින අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුවෙන් නිකුත් කරන ලද එම්. ඒ. 2/20 දරණ චක්‍ර ලේඛනය නිසා මතු වන ප්‍රශ්න වගයක් ගැනයි, මා ඊයේ සදහන් කළේ. රජයේ සේවයෙන් අස් කරන ලද ගුරුවරුන් පිරිවෙන් පාඨශාලාවලට ගැනීම තහනම් කරන ආකාරයේ වැඩ පිළිවෙලක් මෙම චක්‍ර ලේඛනයෙන් පෙනෙනවා. මා එම කාරණය පිළිබඳව තවදුරටත් කතා

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා]

කරන්නට කල්පනා කරන්නේ නැහැ, මා සඳහා වෙන් වී තිබෙන කාල සීමාව පිළිබඳ අවබෝධයක් මට තිබෙන නිසා. ඊයේ එම කාරණය ඉදිරිපත් කරන්නට අරමුණුවූ කරුණු කීපයක් පමණක් මම දැන් සඳහන් කරන්නම්. මෙතෙක් කලක් පරිවේනාධිපතිවරුන්ට සම්පූර්ණයෙන්ම අයිතිය තිබුණා, ගුරුවරුන් වශයෙන් සුදුස්සන් පත් කර ගැනීමට. දෙපාර්තමේන්තුවෙන් ඒ පිළිබඳව යම්කිසි අනුමැතියක් ලබා ගැනීමේ වාරිත්‍රයක් තිබුණු එක ඇත්තයි. එහෙත් එසේ තෝරා පත් කර ගන්නා ලද කෙනෙක් භාර ගන්නට බැරි වීමේ ප්‍රශ්නයක් කිසිදු අවස්ථාවක පැන නැගී තිබෙනවා යැයි මා සිතන්නේ නැහැ. කෙසේ වුණත් මුල සිටම නීතියෙන් කිසිම බලයක් නැති තහනමක් දැමීම වැරදි බව මා මතක් කරන අතර පරිවේනාධිපතිවරුන් කීප දෙනෙකුත් මේ සම්බන්ධව විරුද්ධත්වය ප්‍රකාශ කර තිබෙන බව ප්‍රකාශ කරන්නට සතුටුයි. දැනට නිදහස්ව තිබෙන්නාවූ ඒ පිරිවෙන් පාඨශාලාවල නිදහසට පහරක් ගැසීම ගැන අපේ විරුද්ධත්වය ප්‍රකාශ කරන අතරම ඒවා පාලනය කරන්නාවූ පරිවේනාධිපතිවරුන්ට ඒ විධියේ පහරක් ගැසීම සුදුසු නැති බවත් මතක් කරන්නට කැමතියි. ඒ චක්‍ර ලේඛයට පිටස්තරව මතු වන තවත් කරුණක් ගැන අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාටත්, දෙපාර්තමේන්තුවටත් වචනයක් කියන්නට කැමතියි. මේ පිරිවෙන් පාඨශාලා පරීක්ෂා කිරීම අවුරුදුපතා කළ යුතු දෙයක්. ඒ කටයුත්ත නිසි වේලාවට නොකෙරුණොත් ඒ අවුරුද්දට ඒ පාඨශාලාවට ලැබෙන්නට තිබෙන ආධාර මුදල ලැබීම ප්‍රමාද වෙනවා. ඒ මන්ද? ඒ ආධාර ලැබීමේ තීන්දුව රඳා තිබෙන්නේ ඒ පරීක්ෂණයෙන් ලැබෙන ප්‍රතිඵල උඩයි. මේ පාඨශාලා බොහොමයකම මේ අවුරුද්දේත් වෙනත් අවුරුදුවලත් පරීක්ෂණය පැවැත්වීම බොහෝ ප්‍රමාද වී තිබෙන බව මතක් කරන්නට කැමතියි. ඒ නිසා එම පරීක්ෂණය නියම වේලාවට කරන ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා.

වචනයක් කිව යුතු තවත් එක කරුණක් තිබෙනවා. වයසක හික්ෂුත් වහන්සේලාට පරිවේනාධිපති තත්ත්වය දැරීම තහනම් කිරීමට උත්සාහයක් තිබෙන බව මෙම

චක්‍රලේඛනයෙන් පෙනෙනවා. නොයෙක් පිරිවෙන් පාඨශාලාවල ඒ පරිවේනාධිපති තත්ත්වය දරන්නේ වයසක ස්වාමීන් වහන්සේලා බව අප කවිඳුන් දන්නවා. උගත්කමත්, වයස නිසා ලැබෙන ගරුත්වයත් ආදී නොයෙක් කරුණු හේතුකොටගෙන උන්වහන්සේලා ඒ තත්ත්වය දරණ බව මතක තබා ගන්නාවූ අප, දෙපාර්තමේන්තුව එවැනි ක්‍රියා පිළිවෙලකට ඉදිරිපත් වන්නට පෙර තව දුරටත් කල්පනා කළ යුතු බව මතක් කරන්නට කැමතියි.

ගරු සභාපතිතුමනි, මට අමතරව කාලයක් දීම ගැන තමුන්නාන්සේට ස්තූති වන්න වෙමින් මට ඉදිරිපත් කරන්නට තිබෙන්නාවූ කරුණු මෙයින් අවසාන කරනවා.

ඇලික් අලුවිහාරේ මයා. (මාතලේ)
 (திரு. அலிக் அலுவிறா—மாத்லே)
 (Mr. Alick Aluwihare—Matale)

ගරු සභාපතිතුමනි, මගේ මාතලේ කොට්ඨාශයේ ඇති අඩුපාඩු ගැන අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයේ වැය ශීතිය යටතේ වචන සවලපයක් කපා කිරීමට අවස්ථාව දීම ගැන පළමුවෙන්ම මා ඔබතුමාට මගේ අවංක ස්තූතිය පුද කරනවා.

මගේ කොට්ඨාශයේ සමහර පාඨශාලාවල පසුගිය අවුරුදු දෙකහමාර ඇතුළතදී, ඊට කලින් අවුරුදු 9 තුළම කෙරුණු වැඩ කොටසට වඩා විශාල වැඩ කොටසක් කෙරී තිබෙන බව මා කියන්නට ඕනෑ. ඒ ගැන මගේ අවංක ස්තූතිය ඇමතිතුමාට පුද කරන්නට ඕනෑ. එහෙත් මේ වෘෂියේදී මගේ කොට්ඨාශයේ පාඨශාලා ගොඩනැගිලි සඳහා වෙන් කර තිබෙන්නේ රුපියල් 25,000 ක් පමණයි. ගරු ඇමතිතුමා මගේ කොට්ඨාශයට ඇවිත් එක්තරා පාඨශාලා ගොඩනැගිල්ලක් විවෘත කළා. ඒ ගොඩනැගිල්ල සඳහා රජයෙන් දී තිබුණේ රුපියල් 4,500 ක් පමණයි. එහෙත් ගුරු දෙගුරුන් එකතු කර රුපියල් 24,000 ක් පමණ වටිනා ගොඩනැගිල්ලක් සාදා දුන්නා.

ගරු සභාපතිතුමනි, මාතලේ දිස්ත්‍රික් කයේ එකම පාඨශාලාවකටවත් ක්‍රීඩා පිට්ටනි නැහැ. තිබෙන එකම ක්‍රීඩා පිට්ටනිය නගර සභාවට අයිති ක්‍රීඩා

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

පිටිට්ටියයි. ඇමතිතුමා දැන් මේ සභානායකයා නැහැ. මේ අඩුපාඩුකම් ගැන කල්පනා කර ඒවා හරිගස්සා දෙන ලෙස මා ගරු පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. විශේෂයෙන් කිය යුතු නවත් කරුණක් තිබෙනවා. මගේ කොට්ඨාශයේ පාඨශාලා කීපයකටම අවශ්‍ය ගොඩනැගිලි නැහැ. කාර්මික අංශයට අවශ්‍ය සෑම බඩුවක්ම යවා තිබෙනවා. එහෙත් ඒවා මුල්ලකට දමා පුස්තකාන තිබෙනවා. එදා අධ්‍යාපන උප ඇමතිතුමා මඩවල-උල්පත පාඨශාලාව බැලීමට කැඳවාගෙන යන්නට මා අදහස් කරගෙන සිටි නමුත්, කාල වේලා නොතිබුණ නිසා ඊට අවස්ථාවක් ලැබුණේ නැහැ. දැන් ඒ බඩු දිරාපත් වී තිබෙනවා. යටවත්තේ මහා විද්‍යාලයේ ඇත්තේත් එවැනි තත්ත්වයක්. මගේ කල්පනාවේ හැටියට ඒ උපකරණ ආදිය නොඑවා නිකම් සිටිනවා නම් වඩා හොඳයි. එවිට මුදල් අපතේ යාමක් සිදු වන්නේ නැහැ.

සු. හා. 9.45

අපේ උප ඇමතිතුමා අලුතින් පාඨශාලාවට ගොස් රැස්වීමක් පැවැත්වුවා. එම පාසල පිළිබඳ තත්ත්වය ගරු උප ඇමතිතුමාත් දන්නවා ඇති. ඒ සම්බන්ධයෙන් මාතලේ අධ්‍යාපන නිලධාරීතුමා විසින් අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයට යවා ඇති ලියුමක් මා තමුන් නාන්සේගේ දැනගැනීම සඳහා ඉදිරිපත් කිරීමට කැමතියි :

“ මගේ අංකය : මා/ර්. 653,
1966 ක්වු දෙසැම්බර් 31 වෙනි දින,
මාතලේ අධ්‍යාපන කාර්යාලයේදීය.

අධ්‍ය.ස./ලේකම්තුමා,
අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය,
කොළඹ 2.

මා/අමාත්‍යවරයාණන් බො. ම. පාසල

ඔබේ අංක පාප/16/ජපාඅක. 164 සහ 66.12.22 දින දරණ ලිපිය සමග එවන ලද ගල්කිස්සේ පරණ දුම්රිය පාරේ අංක 4 දරණ සභානායක පදිංචි කපිතන් පෙරේරා මහතාගේ 66.12.22 දින දරණ ලිපිය මේ සමග ආපසු එවා ඇත.

2. මේ සම්බන්ධයෙන් ඔබ වෙත එවන ලද මගේ අංක මා/ර්. 237 හා 66.7.11 දින දරණ ලිපියට ඔබේ අංක ඇස්ඒ/16/ඇත්ඇස්ඒඒ/164 සහ 66.11.1 දින දරණ ලිපියට ඔබේ කාරුණික අවධානය යොමු කරවනු කැමැත්තෙමි. ඉහත සඳහන් මගේ ලිපියෙන් මෙම ගොඩනැගිලි භාර ගැනීම සම්බන්ධයෙන් සම්පූර්ණ වාර්තාවක් ඔබ වෙත එවා ඇත.

3. කපිතන් පෙරේරා ඔහුගේ නාසිගිය පියාගේ කොන්දේසි අනුව මෙම දෙපාර්තමේන්තුවේ කොන්දේසිවලට ද එකඟව ගොඩනැගිල්ලක් සහ ඉඩම අක්කර දෙකක්, පරණ ඉඩම වෙනුවෙන් භාර දීමට ඔබතුමාත් සමග එකඟ වී ඉහත දෙවැනි ඡේදයේ සඳහන් ලිපියෙන් ඒ මහතාට දසැම්බර් 30 වෙනිදාට පෙර මෙම ගොඩනැගිල්ල සහ ඉඩම් භාරදීමට අවසාන දිනය වශයෙන් දන්වා ඇත. එහෙත් මීට යාකර ඇති කපිතන් පෙරේරා මහතාගේ ලිපියේ සඳහන් පරිදි අක්කර 2 ක් භාර දීමට නොහැකි බව පෙනී යයි.

4. තවද, පාඨශාලා ගොඩනැගිලි පරීක්ෂකතුමාගේ වාර්තාව අනුව අලුතින් සාදා ඇති ගොඩනැගිල්ලේ වහලයට සවිකර ඇත්තේ රවුම් කැල ලී වන අතර වහලය සෙවිලි කර ඇත්තේ පොල්අතුටලිනි. නුදුරු අතාගතයේදී සවිර වහලක් සවිකිරීමට අවශ්‍ය වුවහොත් කුලුණු සියල්ලම සම්පූර්ණයෙන් ම ඉවත් කිරීමට සිදුවන බවද වාර්තාකර තිබේ.

5. කපිතන් පෙරේරා මහතාගේ ලිපියේ මා විසින් කතිරය යොදා ඇති ඡේදයේ සඳහන් ප්‍රකාශයට මා එකඟ නොවන අතර පොරොන්දුව අනුව ඉඩම් අක්කර දෙකක් නොදෙන්නේ නම් පාසල් ගොඩනැගිල්ල භාරගැනීමට මා නිර්දේශ නොකරමි.

මාතලේ ප්‍රධාන අධ්‍යාපන නිලධාරී.”

ඒ පාසල පිළිබඳ මෙවැනි තත්ත්වයක් තිබියදී 1967 ජනවාරි මාසයේදී එම ගොඩනැගිලි දෙපාර්තමේන්තුවෙන් භාරගෙන තිබෙනවා. මා දන්නා විධියට ඇමතිතුමාට මේ සම්බන්ධයෙන් පැමිණිලි කළ අවස්ථා වේදී ඇමතිතුමා කිව්වා, මේ ගොඩනැගිල්ල භාරගෙන තිබෙන බව එතුමා දන්නේවත් නැත කියා. ඇමතිතුමා දැන් සභා ගර්භයට පැමිණ සිටින නිසා එතුමාගෙන් මා අවධාරණයෙන්ම ඉල්ලා සිටිනවා, අලුතින් පාඨශාලාව නැවතත් කලින් තිබුණ තැනටම ගෙන යන්න ය කියා. එසේ නොකළොත් මට ගමට යන්න ලැබෙන්නේ නැහැ. ඒ නිසා තමුන් නාන්සේගේ කාරුණික අවධානය ඒ කාරණය කෙරෙහි යොමු කරනවා ඇත කියා මා බලාපොරොත්තු වෙනවා.

ගරු අයි. එම්. ආර්. ඊරියගොල්ල (අධ්‍යාපන හා සංස්කෘතික කටයුතු පිළිබඳ ඇමති)

(கௌரவ ஐ. எம். ஆர். ஏ. ஈரியகொல்ல—கல்வி, கலாசார விவகார அமைச்சர்)

(The Hon. I. M. R. A. Iriyagolle—Minister of Education and Cultural Affairs)

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

කේ. වයි. එම්. විජේරත්න බණ්ඩා මයා.
(සොරණාතොට)

(திரு. கே. வை. எம். விஜேரத்ன பண்டா—
சொரணத்தோட்டை)

(Mr. K. Y. M. Wijeratne Banda—
(Sorاناتota)

ගරු සභාපතිතුමනි, පාඨශාලා ප්‍රතිසං
විධානය පිළිබඳ ආරංචිය ලැබුණු තැන්
පටන් අපේ හද්ද පිටිසර ගම්මානවල
සිටින උදවිය ටිකක් නොසන්සුන්භාවය
කට පත් වී සිටිනවා. ඊට හේතුව මාගී
පහසුකම් ආදියෙන් තොරව ඉතාමත් දුර
බැහැර පිටිසර ජීවත් වන අපේ ජනතාවට
අධ්‍යාපන පහසුකම් නොලැබේදෝ යන
විශාල බියක් හා සැකයක් ඔවුන් තුළ ඇති
වී තිබීමයි. පුස්සැල්ලාකන්ද, කොහාන,
මීගහවෙල, කොස්ගොල්ල, කුට්ටියගොල්ල
වත්තෙකුලේ, එගොඩවෙල, තල්දෙන,
බතලවත්ත, වැල්ගොල්ල, දිගල්ල,
බෝගොඩ, ලුනුගල්ල, හැතැක්ම, කො
හොවිලකදුර, ගාවෙල, ඇල්ලේ
වෙල, දෙහිවිත්ත, මොරේතොට, වැල්
කුලේ ආදී ගම්වල පාසැල් පිහිටා තිබෙත්
තෙ මහා මාර්ගයෙන් බොහොම ඇත. සම
හර පාසැල් මහා මාර්ගයේ සිට හැතැක්ම
පහ හය, හත, අට ඇත. එගොඩවෙල පාසැ
ලේ සිට බස් ගමනාගමනය කරන තර
පාරට පැමිණෙන්න සැතපුම් පහක් හයක්
යන්ට තිබෙනවා. කුට්ටියගොල්ල සිට මහා
විද්‍යාලයට එනවා නම් සැතපුම් අටක්
පමණ යන්න තිබෙනවා. ඒ වාගේම වැල්
කුලේ සිට යනවා නම්, සැතපුම් 15ක්
පමණ යන්න සිද්ධ වෙනවා. මේ වාගේ
මාර්ග අපහසුකම් ඇති ප්‍රදේශයක් නිසා,
පාඨශාලා ප්‍රතිසංස්කරණය කිරීමෙන් මහා
විද්‍යාලයට ගොස් අධ්‍යාපනය ලබාගැනීමට
ප්‍රදේශයේ දුප්පත් ළමයින්ට අවස්ථාව
නැතිව යනවා. මේ පිළිබඳව ගුරුදෙගුරු
රැස්විම් කීපයක් තැබුවා; ඒ අය මා සමගද
සාකච්ඡා කළා. ඇත්ත වශයෙන්ම පාසැල්
ප්‍රතිසංවිධානයෙන් පසු ඒ දරුවන්ගේ
අනාගතය කොයි අන්දමේ හයානක
තත්ත්වයකට වැටේද කියන බියෙන්,
අනාගතය මොන අන්දමකට පරිවර්තනය
වේද යන බියෙන් ඒ දෙමව්පියන් පසු වන
බව ගරු ඇමතිතුමාට මතක් කර දෙන්න
කැමතියි.

මගේ ආසනයේ මහා විද්‍යාල හතරක්
තිබෙනවා. ඒ හතර පිහිටා තිබෙන්නෙ,
කන්දෙගෙදර, හාලිඇල, ඇමතිපිටිය, මනක්කලා.

මලිත්ත, කියන ස්ථානවලයි. මේ මහා
විද්‍යාලවලට කිට්ටුවෙන් පාසැල් පිහිටා
ඇත්තේ බොහොම සවලපයයි. ඒ හැරත්
පාසැල් බොහොමයක් පිහිටා තිබෙන්නෙ,
මාර්ග පහසුකම් නැති බොහෝ දුර බැහැර
ස්ථානවලයි. මෙන්න මේ ආදී කාරණා
හේතුකොටගෙන, ගුරුදෙගුරු සමිති කීපය
කින්ම දැනටමත් අධ්‍යාපන අධ්‍යක්ෂතුමා
ගෙන් ඉල්ලීම් කීපයක් කර තිබෙනවා.
විශේෂයෙන්ම සොරණාතොට පාසැල මහා
විද්‍යාලයක් කරන්නටයයි ඉල්ලීමක් කර
තිබෙනවා. එසේ කිරීමෙන්, කොහාන, පුස්
සැල්ලාකන්ද, මීගහවෙල කොස්ගොල්ල,
කිරිවේරිය, මුත්තෙට්ටුගම, ආදී ඊට යාබද
ප්‍රදේශවල පාසැල්වල ළමයින්ට පහසුවක්
සැලසෙනවා. ඒ විධියට එය මහා විද්‍යාල
යක් නොකළොත්, ඒ ප්‍රදේශයේ පාසැල්
වලට යන ළමයින්ගේ අධ්‍යාපනය හත්
වැනි පංක්තියෙන් තවතිනවා; ඉන් එහා
ට අධ්‍යාපනයක් ලබාගන්න පුළුවන්කමක්
නැහැ. ඒ කාරණය ගරු ඇමතිතුමාගේ
සැලකිල්ලට යොමු කරවන්න කැමතියි.

අපේ ගම්බද ජනතාව ඉතාමත් දිළිඳු
තත්ත්වයෙනුයි ජීවත් වන්නේ. සමහර
අවස්ථාවලදී, පොතක් අරන් දුන්නොත්
ගල්ලාල්ලක් අරගෙන දෙන්නට වත්
කමක් නැහැ. එවැනි ජනතාවකට කොයි
ලෙසකින්වත් තමන්ගෙ දරුවන් ගමන්
ගාස්තු ගෙවා විද්‍යාලවලට යවන්න පුළු
වන්කමක් නැහැ. අනික් අතට, නේවා
සික ගාස්තු ගෙවා ළමයින්ට අධ්‍යාපනයක්
දීමට ඔවුන්ට කොහෙත්ම පුළුවන්කමක්
නැහැ. එම නිසා, පාසැල් ප්‍රතිසංවිධානය
කරන්න යාමේදී මංමාවත් පහසුකම් නැති,
ඉතාමත් දිළිඳු තත්ත්වයක සිටින දරුවන්
ගේ අධ්‍යාපනය ගැනත් සැලකිල්ලක් දැක්
විය යුතු බව ගරු ඇමතිතුමාට පෙන්නා
දෙන්න කැමතියි. බදුල්ල ආදී නගරවල
නම්, කොළඹ ආදී නගරවල නම්, ගමනා
ගමනය පිළිබඳ ප්‍රශ්න පැන නොනැගෙන්න
පුළුවනි. එහෙත් අපේ ගම්වල ඒ විධියේ
තත්ත්වයක් නොවෙයි තිබෙන්නෙ. මේ
කාරණා ගැන ගරු ඇමතිතුමාගේ විශේෂ
අවධානය යෙමු කරවනවා.

1965 සිට, මන්ත්‍රීවරයකු වශයෙන් පත්
වී ආ දවසේ සිට, අයවැය විවාදවලට
සහභාගි වූ සෑම අවස්ථාවකදීම, මා කලින්
සදහන් කළ මහා විද්‍යාලය පිහිටුවීම ගැන
මතක් කළා. මෙවරත් තමුන්නාන්සේගේ

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

අවධානය ඊට යොමු කරවන අතර, අද වන තුරු ඒ ගැන සැලකිල්ලක් නොදක්වීම ගැන මා කනගාටු වෙනවා. මා කලින් කීවා, කන්දෙගෙදර, හාලිඇල, ඇටම්පිටිය, මලින්ත, ආදී ස්ථාන හතරක මහා විද්‍යාල පිහිටුවා තිබෙන බව. මෙයින් ඇටම්පිටිය සහ කන්දෙගෙදර මහා විද්‍යාලවල, විද්‍යාගාර සඳහා ගොඩනැගිලි සකස් කර ඇතත්, අංග සම්පූර්ණ නැහැ. මේවා ඉදි කිරීම සඳහා ඇස්තමේන්තු කර ඇති මුදල්වලින් එම කාර්යයන් නිම කරන්න බැරි නිසා, ටෙන්ඩර් කැඳවා වැඩ භාර ගැනීමට කොන්ත්‍රාත්කරුවන් කැමැත්තක් දක්වන්නේ නැහැ. එම නිසා, මහා විද්‍යාල හතරින් එකකවත් අංග සම්පූර්ණ අන්දමට කටයුතු නිම කරන්න පුළුවන්කමක් ලැබී නැහැ. ඇටම්පිටිය හා කන්දෙගෙදර මහා විද්‍යාලවල රසායනාගාර ඉදි කර ඇතත් අංග සම්පූර්ණ නොවීම නිසා, ඉතාමත් අසීරු තත්ත්වයකට ඒවායේ අධ්‍යාපනය ලබන ශිෂ්‍යයින්ට මුහුණ දෙන්න සිද්ධ වී තිබෙනවා. අනික් මහා විද්‍යාල දෙකේ නම් විද්‍යාගාර සඳහා ගොඩනැගිලිවත් ඉදි කර නැහැ. එම නිසා අංග සම්පූර්ණ විද්‍යාගාර පිහිටුවීමට මෙයට වඩා සැලකිල්ලක් දක්වනවා ඇතැයිද, ඉක්මනින් පියවර ගත් නවා ඇතැයිද කියා මා බලාපොරොත්තු වෙනවා.

ගුරු හිඟය කෙරෙහි ගුරු ඇමතිතුමාගේ අවධානය යොමු කරවන්න බලාපොරොත්තු වෙනවා. මුත්තෙව්ටුගම විද්‍යාලයෙහි දිනපතා ළමයින්ගේ සාමාන්‍ය පැමිණීම හැත්තෑව ඉක්මවනවා. සාමාන්‍ය පැමිණීම 70 ඉක්මවා තිබෙන, 7 වැනි ශ්‍රේණිය දක්වා පන්ති තිබෙන, මේ පාසලට සැප්තැම්බර් මස 4 වැනිදා සිටම එක ගුරුවරයායි ඉන්නේ.

ගුරු ඊරියගොල්ල
 (කෙළරාග අරියගොල්ල)
 (The Hon. Iriyagolle)
 මොකක්ද ඉස්කෝලේ ?

විජේරත්න බණ්ඩා මයා.
 (ශ්‍රී. ඩී. ඩී. බණ්ඩා)
 (Mr. Wijeratne Banda)

මුත්තෙව්ටුගම විද්‍යාලය. ඒවාගේම, සාමාන්‍ය පැමිණීම 72 ත් 75 ත් අතර ගණනක් තිබෙන ලුණුගල්ල විද්‍යාලයෙන්

ඉන්නේ එක ගුරුවරයායි. මේ විධියේ විශාල ගුරු හිඟයක් තිබෙනවා. විශේෂයෙන්ම, ඉංග්‍රීසි ගුරුවරුන්ගේ හිඟයේ බරපතලකම කියා නිම කරන්නට බැහැ. ඉස්කෝල 25 ක් තිබෙනවා නම් එයින් 10 ක පමණයි ඉංග්‍රීසි ගුරුවරුන් සිටින්නේ. ඉතිරි පාසල් 15 ළමයින්ට ඉංග්‍රීසි අධ්‍යාපනයක් ලබා ගන්නට ක්‍රමයක් නැහැ. ඉංග්‍රීසි භාෂාව අනිවාර්ය කළ යුතුය යන ප්‍රතිපත්තිය තමුත්තාත්තේ පිළිගෙන තිබෙන මේ අවස්ථාවේදී සෑම පාසලකම සෑම දරුවකුටම ඉංග්‍රීසි අධ්‍යාපනය ලබා ගන්නට අවශ්‍ය කටයුතු සැලැස්වීමෙන් පසු තමුත්තාත්තේ ඒ අදහස ඉදිරිපත් කරනවා නම් අප ඊට විරුද්ධ වන්නේ නැහැ. දැන් තිබෙන තත්ත්වය අනුව සිදු වන්නේ, ඉංග්‍රීසි අධ්‍යාපනය ලබන ළමයින් ස්වල්ප දෙනෙකුත් නොලබන ළමයින් වැඩි දෙනෙකුත් අපේ පළාත්වල ඇති විමයි. පන්ති හේදයක් ඇති විමටත් එය හේතුවක් වෙනවා. එම නිසා, ඉංග්‍රීසි අනිවාර්යයෙන්ම උගැන්විය යුතුයයි යෝජනා කරන්නට ප්‍රථම අපේ පළාත්වලත් සෑම දරුවකුටම ඉංග්‍රීසි අධ්‍යාපනය ලබා ගැනීමට කටයුතු සලස්වන මෙන් මා ඉල්ලා සිටිනවා.

ඊයේ මේ වැය ශීර්ෂය යටතේ කපා කළ බණ්ඩාරවෙල ගුරු මන්ත්‍රීතුමා (අප්පුහාමි මයා.) කණිෂ්ඨ විශ්ව විද්‍යාල පිළිබඳව කරුණු ඉදිරිපත් කළා. ඒ සඳහා ඊයේ එතුමා යෝජනා කළ, මීට කලින් කිරිපාම් එකක් වශයෙන් තිබුණු ඉඩම පිළිබඳව මා වචනයක් කියන්නට ඕනැ. මෙය පිහිටා තිබෙන්නේ සොරණාතොට ඡන්ද කොට්ඨාශයෙයි. රූපියල් ලක්ෂ ගණනක් රජයෙන් වැය කොට සාදන ලද 100 x 20 ගොඩනැගිලි 4 ක් මෙහි තිබෙනවා. විශාල නිවාස 4 කුත් තිබෙනවා. ටැන්කියක් පවා බඳ පහසු ජල සම්පාදන ක්‍රම යොදා තිබෙනවා. මෙය පිහිටා තිබෙන්නේ කන්දෙකැටිය-බදුල්ල මහා මාර්ගය අසලමයි. උඟව ප්‍රදේශයෙහි ගුරු අභ්‍යාස විද්‍යාලය යක් ඇති කරන්නට පසුගිය රජය අදහස් කළ අවස්ථාවේදී අමුතුවෙන් ගොඩනැගිලි සෑදීමට විශාල වශයෙන් මුදල් වියදම් නොකර මෙම ඉඩම ඒ සඳහා යොදා ගන්නා ලෙස මා එදා ඒරජයටත් යෝජනා කළා. එහෙත් එය ක්‍රියාත්මක වුණේ නැහැ.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[විජේරත්න බණ්ඩා මයා.]

කණිෂ්ඨ විශ්ව විද්‍යාලයක් ඒ ප්‍රදේශයට ලබා දීමට ගරු ඇමතිතුමා අදහස් කරනවා නම් ඒ සඳහා මෙම ඉඩම යොදා ගන්නොත් ගොඩනැගිලි සඳහා වැය වන විශාල මුදලක් ඉතිරි කර ගන්නට පුළුවන් වෙනවා. තමුන් තාන්සේ පාසල්වල ගොවිතැන් කට යුතු කිරීමට විශාල උනන්දුවක් දක්වන ඇමතිතුමෙක්. අක්කර 150 අධික බිම් ප්‍රමාණයක් මෙම ඉඩමට අයත්ව තිබෙන නිසා කණිෂ්ඨ විශ්ව විද්‍යාලයක් සඳහා මෙය තෝරා ගතහොත් තමුන් තාන්සේගේ ඒ පරමාර්ථය ඉෂ්ට වීමටත් මෙය බොහෝ දුරට උපකාරී වෙනවා. එම නිසා මේ ගැනත් තමුන් තාන්සේගේ සීතා යොමු කරන මෙන් මා ඉල්ලා සිටිනවා.

ඊළඟට පිරිවෙන් පිළිබඳව වචනයක් දෙකක් කිය යුතුව තිබෙනවා. මෙවැනි ස්ථානයකට එන්නට පවා අපට අවස්ථාව ලැබුණේ පිරිවෙනක අධ්‍යාපනය ලැබීමේ ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් බව මා මතක් කරන්නට කැමතියි. පිරිවෙන්වලට එවැනි තත්ත්වයක් තිබෙන මේ අවස්ථාවේදී, අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුව විසින් 1967 අප්‍රේල් මස 29 වන දින නිකුත් කර තිබෙන අංක 4 දරන චක්‍ර ලේඛනය නිසා පිරිවෙන්වල ස්වාධීනත්වය නැති වී තිබෙන බවට පරිවෙනාධිපතින් වහන්සේලා කීප නමක් විසින්ම පැමිණිලි ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. එම චක්‍ර ලේඛනයෙහි එක් එක් ඡේද වෙන් වෙන් වශයෙන් විග්‍රහ කරන්නට මා කාලය ගත කරන්නේ නැහැ. අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුවෙන් යවා තිබෙන චක්‍ර ලේඛනයක් ගැන තමුන් තාන්සේට අමුතුවෙන් කරුණු කියන්නට වුවමනාවක් නැහැ. මේ චක්‍ර ලේඛනය නිසා පිරිවෙන් කටයුතු වලට විශාල බාධකයක් ඇති වී තිබෙන බවට පැමිණිලි තිබෙනවා. එම බාධක මග හැරවීම සඳහා ගරු ඇමතිතුමාගේ අවධානය ඒ ගැන යොමු කරන ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා. එම චක්‍ර ලේඛය සම්බන්ධයෙන් එක්තරා පරිවෙනාධිපති ස්වාමීන් වහන්සේ නමක් මෙසේ සඳහන් කර තිබෙනවා :

“මේ චක්‍ර ලේඛය අනුව ක්‍රියා කරතොත් පිරිවෙන් ගුරුවරුන්ටද රජයේ වැටුප් දිය යුතුය. එබඳු දීමනාවක් නැතිව මෙතරම් බරපතල තීන් පැනවීම

කිසි සේත් සුදුසු නොවේ. වර්ෂයකට වරක් ගෙවන ආධාර මුදල පවා ලබෙන්නේ අධ්‍යාපන කාර්යාලයට දෙනුත් වරක් ගෙස් කරදර කිරීමෙන්ද, ලියුම් කීපයක් ලිවීමෙන්ද පසුවයි. පිරිවෙනට සලකන අයුරු මෙබඳුය.”

ඒ ස්වාමීන් වහන්සේ මේ සම්බන්ධයෙන් හුඟාක් කරුණු මට ලියා එවා තිබෙනවා. පිරිවෙන්වල ගුරුවරුන්ට රජයේ ගුරුවරුන්ට වගේ මාසික වැටුපක් ගෙවන්නේ නැහැ. ඒ වාගේම පිරිවෙන්වලින් අධ්‍යාපනය ලැබීමට ගිහි ශිෂ්‍යයන්ගේ යන බව මතක් කරන්නට කැමතියි. මා කලින් සඳහන් කළ චක්‍ර ලේඛය අනුව ඒ ගිහි ශිෂ්‍යයන්ටත් පාලී හා සංස්කෘත අති වාර්යයෙන්ම ඉගැන්විය යුතුව තිබෙනවා. පාලී, සංස්කෘති භාෂා එසේ අනිවාර්යයෙන්ම ඉගෙන ගත යුතුව තිබෙන නිසාත් ඒවා ඉගැනීමෙන් ගිහි ශිෂ්‍යයන්ට ඒ තරම් ප්‍රයෝජනයක් නොලැබෙන නිසාත් ගිහි ශිෂ්‍යයන් පිරිවෙන්වලට ඇතුළු වීම අඩු වෙනවා. ඒ නිසාම ගිහියන් හා පිරිවෙන් අතර සම්බන්ධයන් අඩු වෙනවා.

පූ. භා. 10

එසේම එම චක්‍ර ලේඛයේ තවත් තැනක තිබෙනවා, පිරිවෙන්වලට ඇතුළත් කර නොගත යුතු නුසුදුසු ශිෂ්‍යයන් ගැනත්. පාසල්වල වයස් සීමාවට වැඩි වුණු අයත්, දෙවතාවක් විභාගයට ගිහින් සමත් වන්නට බැරි වුණු අයත් පිරිවෙන්වලට ඇතුළත් කර නොගතයුතු බව සඳහන් වී තිබෙනවා.

ගරු ඊරියගොල්ල

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

වයස 50 වුණත් ඉගෙන ගන්නට පුළුවනි. සල්ලි පිළිබඳ ප්‍රශ්නයක් තිබෙන්නේ.

විජේරත්න බණ්ඩා මයා.

(திரு. விஜேரத்ன பண்டா)

(Mr. Wijeratne Banda)

මේ බාධක දුරු කර, ඉගෙනීමට ඕනෑ කමක් දක්වන අයට පිරිවෙන්වලින් අධ්‍යාපනය ලබා ගැනීම සඳහා අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුවේ සම්පූර්ණ ආධාරය එම පිරිවෙන්වලට ලබා දෙන හැටියට මා ඉල්ලා සිටිනවා.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

සංස්කෘතික දෙපාර්තමේන්තුව භාරව තිබෙන්නේ මේ ඇමතිතුමාටයි. මගේ ආසනයේ පැරණි දේවාල දෙකක් තිබෙනවා. අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා දෙවියන් ගැන වැඩිය විශ්වාස නොකරන නිසා සමහර විට මේවා විහිළුවට ගණන් ගන්නටත් බැරි නැහැ. මගේ ආසනයේ කොහොවිල ගමේ තිබෙන පත්තිනි දේවාලය දැන් ජරාවාස වී තිබෙනවා. සෞරණානොට මැණික් බණ්ඩාර දේවාලයත් ඒ වාගේමයි. මේ දේවාල මහජන ගරු සම්මාන ලබන, පුද සිරිත් පැවැත්වෙන ස්ථාන දෙකක්. එම නිසා එම දේවාල දෙකට සංස්කෘතික දෙපාර්තමේන්තුවෙන් ආධාර ලබා දෙන ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා. මට මේ අවස්ථාව ලබා දුන් සහාපතිතුමාට මගේ ස්තූතිය පළ කරමින්, මගේ වචන ස්වල්පය මෙයින් අවසාන කරනවා.

කේ. බබ්ලිවි. දේවනායගම් මයා. (කල් කුඩා)

(තිரு. கே. டப்ளிபூ. தேவநாயகம்—கற்குடா)

(Mr. K. W. Devanayagam—Kalkudah)

Mr. Chairman, I would like to refer to a few matters in regard to education in my electorate. First and foremost I think the question of transfers of teachers is becoming a big headache. With the decentralization of education I think this problem has been solved to some extent as the responsibility in regard to administration has been put on the regional directors.

While administratively this decentralization has had a satisfactory effect, at the same time it has complicated inter-regional transfers of teachers to some extent. It has been my experience that when you request the transfer of one teacher from one region to another, two distinct processes are involved, namely, the release of the teacher by one regional director and the taking over of that teacher by another regional director. One regional director has no control over the actions of another.

These two processes cannot be co-ordinated by the regional directors. Therefore I would suggest

that the Hon. Minister should have a central authority created here at the head office to co-ordinate inter-regional transfers of teachers. In that way, whenever a request for an inter-regional transfer is made, that authority can make all the arrangements and provide for the release as well as the replacement of the teacher.

In my electorate there is the case of a teacher who is now at the Deltota B.T.M.S., and who has been therefor seven years. He is an S.S.C. qualified teacher and he is married. Under all governmental and departmental regulations he is entitled to teach in a school in my electorate, he being a person of the place. He finds it impossible to get away from his present school at Deltota because there is no replacement, although the headmaster has recommended the transfer. So, I hope the Minister will consider my suggestion for a central authority for inter-regional transfers.

The next matter I want to raise with the Hon. Minister is in regard to the training college at Batticaloa. When I raise this matter I do hope that my friends from the North will not misunderstand me and consider me anti-Jaffna. When I voice these sentiments I can say with confidence that every soul in the Batticaloa District is with me and I have their whole-hearted support.

There is only one training college for the whole of the Batticaloa District, and all these years it has been reserved for teachers of the Eastern Province. From last year, however, about 30 or 40 per cent of the trainees there are those from the North, although there are four training colleges in the North.

There would have been no objection at all if another training college had been provided in the Northern Province to take in trainees from the North. But to take in to the one training college we have in Batticaloa trainees from the North, even to the extent of 30 or 40 per

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[දේවනාගරී මය]

cent, would mean that certain teachers of the Eastern Province are being deprived of the opportunity they have of being trained in this college.

When you really consider the history of education in Ceylon, it can be said that the North has been very fortunate in the matter of education. When the Christian missionaries first came to Ceylon, I understand they were undecided whether to start their schools in the Eastern Province or in the Northern Province, and fortunately for the North and unfortunately for the Eastern Province they decided to go to the North.

This fortunate circumstance has given the North the advantage of a good system of education for a very, very long time. But that does not mean to say that this advantage must continue. The mistake that this Government as well as previous Governments made was to identify Tamil interests with the interests of the North. It is not without justification that I make this statement.

For instance, there is a textile training college in the Northern Province. The home of the textile industry in Ceylon from traditional times is the Eastern Province. We have had this textile industry there for years and years, long before the North ever thought of it. But strange to say, the only training college for textiles is situated in the North. There was one in the Eastern Province during colonial times, but that has been abandoned.

It is not my position that this advantage should not be given to the North also, but it must be remembered that there is a very large population of Tamils in the Eastern Province, and when we think of the Tamils it is not only the Northern Province that must come to our mind, but also the Eastern Province. When facilities are provided for Tamils they should be provided not only in the Northern Province.

Take, for instance, the junior universities that the Hon. Minister is setting up. He provided a Junior University for the Northern Province but not for the Eastern Province.

I would appeal to the Hon. Minister that when he is considering providing any facilities in the educational sphere for the Tamils, he should always remember that there is a large section of Tamils in the Eastern Province also and as such those facilities should not be provided only in the Northern Province.

There are many training colleges in the Northern Province. I am not grouching that. Nor am I saying that in preference to the North the Eastern Province must be cared for. I only ask: of what is due to the Tamils give the Eastern Province a just share. In the march of progress let not the Tamils of the Eastern Province be left behind. Let them not be made to think that they are regarded as second class citizens of this country. They are also entitled to a just share for they too must take their place in the march of progress in this country.

The next thing I want to mention is the Vandarumoolai Maha Vidyalaya. This is the only central college in the whole of the Eastern Province. Originally, it was built to accommodate 600 children but now the attendance has gone up to 989, that is a little less than 1,000. But then the accommodation remains the same.

There are two separate hostels with beds provided for each hostel. Originally 120 beds were provided, but now each hostel has 200 children. The most deplorable thing here is the bathrooms and the lavatories. Each hostel has two bathrooms and four lavatories for the convenience of 200 children. The lavatories are not water-sealed but are bucket lavatories. So, the hygienic conditions of the sanitary facilities are really deplorable.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

When the State has undertaken the responsibility of providing free education to the children of this country, that education must be provided in hygienic surroundings so that the children who receive it will not only carry away knowledge but also the ideas of clean and healthy living that they imbibe in school.

The next matter I wish to urge is the appointment of a permanent matron to the hostel. At present there is an assistant who is a temporary matron. She has got married to one of the teachers there. All along she has been away on leave and the poor girls are left to their own devices. I understand that at times the hostel has no supervision. To prove to you that supervision is lacking, I wish to refer to the scholarships that are granted. This year except for two girls the others have been denied the opportunity of obtaining scholarships because there is no permanent matron to supervise their studies. Therefore the appointment of a permanent matron to the Vandaramoolai Maha Vidyalaya is an urgent necessity.

Although this is a central school there is only one Grade I principal. In every other school the junior section has a Grade III headmaster. As this is a very large school I would ask the Hon. Minister to consider appointing a Grade III headmaster who can take charge of the junior school.

Even though this maha vidyalaya has the finest hall in the Eastern Province it is not furnished. When the children come for an assembly they sit on the floor. I would ask the Hon. Minister to see that at least the hall is properly furnished in order that the school may be in a position on certain occasions to receive guests or invite people.

These are the few matters I should like to urge upon the Hon. Minister. I hope he will realize that I am not asking for much. Therefore I shall be pleased if the Hon. Minister will look into these matters and grant them.

පර්සි වික්‍රමසිංහ මයා.

(திரு. பேர்ஸி விக்ரமசிங்ஹ)

(Mr. Percy Wickremasinghe)

ගරු සභාපතිතුමනි, අධ්‍යාපන හා සංස්කෘතික කටයුතු පිළිබඳ ගරු ඇමතිතුමාගේ වැය ශීතියත් යටතේ පැවැත්වෙන මේ සාකච්ඡාවේදී මා නියෝජනය කරන කමුරුපිටිය මැතිවරණ කොට්ඨාශයේ තිබෙන අධ්‍යාපනය හා සම්බන්ධ අඩුපාඩු කිහිපයක් ඉදිරිපත් කර ඒවා කෙරෙහි ගරු ඇමතිතුමාගේ අවධානය යොමු කරන්නටයි මා බලාපොරොත්තු වන්නේ. පළමුවෙන්ම සඳහන් කරන්නට තිබෙන්නේ මුල්ගුරු ප්‍රශ්නයයි. ඒ සම්බන්ධයෙන් මීට පෙර නොයෙක් වතාවල දීස්ත්‍රික් සම්බන්ධීකරණ කාරකසභා රැස්වීම්වලදීත් මතක් කර දී තිබෙනවා. මගේ කොට්ඨාශයෙන් ඊට අල්ලපු හක් මත මැතිවරණ කොට්ඨාශයෙන් බොහෝ පාසල්වල මුල්ගුරු හිඟයක් පවතිනවා. මුල්ගුරුවරුන්ගේ හිඟය නිසා බොහොමයක් පාඨශාලාවල ස්ථිර මුල් ගුරුවරුන් නැහැ. සමහර පාඨශාලාවල් භාරව සිටින්නේ ජ්‍යෙෂ්ඨ විභාගයෙන් පමණක් සමත් වූවන් බව ගරු ඇමතිතුමාට මතක් කරන්නට සිදු වීම ගැන මා කනගාටු වෙනවා. ඒ විධියේ පුද්ගලයන් තමයි දැන් ඒ ප්‍රදේශයේ ඇතැම් පාසල්වල මුල් ගුරුවරුන් හැටියට වැඩ බලන්නේ. මේ කාරණය ගරු ඇමතිතුමාද පිළිගනු නිසා කයි. ඒ නිසා මේ මුල්ගුරු හිඟය ඉක්මනින් නැති කර පාඨශාලාවක් භාරව ක්‍රියා කරන්නට පුළුවන්කමක් තිබෙන, එමෙන්ම මුල්ගුරු තනතුරේ ගරුත්වයත් ආරක්ෂා කර ගන්නට සමත්කමක් තිබෙන සුදුසු කමි ඇති ගුරුවරුන් මුල් ගුරුවරුන් හැටියට පත් කරන්නට කටයුතු කරන මෙන් ඉතා ඕනෑකමින් ඉල්ලා සිටිනවා.

අනික් ප්‍රශ්නය ගුරු මාරුව ගැනයි. මෙතෙක් කල් මේ රටේ තිබුණු කිසිම ආණ්ඩුවකින් මේ රටේ සිටින ගුරුවරුන්ටත්, පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරුන්ටත්, දෙපාර්තමේන්තු ප්‍රධානීන්ටත්, රටටත්, අනෙක් අයටත් ගැලපෙන විධියේ ගුරු මාරු ක්‍රමයක් සකස් කර නැහැ. ගරු ඇමතිතුමනි, තමුන්නාත්සේව තමයි මේ භාර දුර ප්‍රශ්නයට විසඳුමක් සොයා ගන්නට පුළුවන්කම තිබෙන්නේ. ඒ නිසා මේ ප්‍රශ්න

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[පර්සි වික්‍රමසිංහ මයා.]

නය විසදීමට මොන විධියේ ක්‍රමයක් හෝ ඇති කරන ලෙස මා ගැන ඇමතිතුමාගෙන් ඉතාමත් ඕනෑකමින් ඉල්ලා සිටිනවා. ගමන් පිට ඉන්නා ගුරු හවතුන් ගමට එන්නට ඕනෑය කියනවා. ගමට ආවාට පස්සේ නැවතත් ගමෙන් පිටට යන්නට ඕනෑය කියනවා. ඔය විධියට මාරුවීම් පතා මන්ත්‍රී වරුන් පස්සේ යන ගුරුවරුන් ඉන්නවා. විවාහ වූ ගුරුවර ගුරුවරියන්ට එකිනෙකාගෙන් ඇත්වෙලා උගන්වන්නට බැහැ. භාර්යාවටත් ස්වාමී පුරුෂයාටත් එක වහලයට උගන්වන්නටයි වුවමනා කරන්නේ. මෙය බරපතල ප්‍රශ්නයක් බව අපට පිළිගන්නට සිදු වෙලා තිබෙනවා. මේ ආණ්ඩුවෙන්වත්, මීට ඉස්සර වෙලා තිබුණු ආණ්ඩුවෙන්වත්, ඊටත් කලින් තිබුණු ආණ්ඩුවලින්වත් මේ ප්‍රශ්නය නිරාකරණය වෙලා නැහැ. මෙය නිකරුණේ කාලය කා දමන වැඩක්. මේ ප්‍රශ්නයට විසඳුමක් ඉක්මනින් සොයා නොගත්තොත් කාටවත් කිසිම වැඩක් හරියාකාර කරන්නට බැරි වෙන්නට පුළුවනි. ඒ විධියේ තත්ත්වයක් තිබෙන්නට ඉඩ නොදිය යුතුයි. එක් කාලයක් තිබුණා, ඒ කාලයේදී වෙන කිසිම ප්‍රශ්නයක් ගැන හිතන්නටවත් අවස්ථාවක් අපට හම්බ වුණේ නැහැ. අපට ඒ කාලයේදී කරන්නට තිබුණු එකම කාර්යය ගුරුවරුන්ගේ මාරුවීම් පිළිබඳව ක්‍රියා කිරීමයි. ඒ නිසා කාටත් ගැලපෙන ගුරු මාරු ක්‍රමයක් ඇති කිරීම ඉතා වැදගත් දෙයක් බව මතක් කරන්නට කැමතියි. දුෂ්කර ප්‍රදේශවල එක්තරා කාල සීමාවක් සේවය කළාට පස්සේ තමන් කැමති ප්‍රදේශයට මාරු වීමට ඉඩක් ලැබෙන විධියේ වැඩ පිළිවෙළකුත් ඊට ඇතුළත් කරන්නට පුළුවනැයි මා කල්පනා කරනවා. ගුරු මාරු සම්බන්ධයෙන් ගැන ඇමතිතුමාට උපදෙස් දෙන්නට තරම් සමත්කමක් මට නැහැ. ඒ නිසා මොකක් හෝ ක්‍රමයක් ඇති කර ඒ මගින් රටටත්, දෙපාර්තමේන්තුවටත්, ගුරුවරුන්ටත්, අපටත්, හැම දෙනාටමත් එක්තරා ප්‍රමාණයක හෝ සහනයක් ලබා දෙන ලෙස මා ඉතා ගෞරවයෙන් ගැන අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටින්නට කැමතියි.

පාසල් ගොඩනැගිලි සම්බන්ධයෙනුත් වචනයක් කියන්නට බලාපොරොත්තු වෙනවා. මෙය මා නියෝජනය කරන

කොට්ඨාශයට පමණක් නොව අනෙක් මැතිවරණ කොට්ඨාශවලටත් බල පානවා. ආදායම් වර්ෂය පටන් ගැනීමේදී පාසල් ගොඩනැගිලි අවශ්‍ය මොන මොන ස්ථානවලට දැයි ගොඩනැගිලි පරීක්ෂක වරුන් දෙපාර්තමේන්තුවට රපෝර්තු කරනවා. මේ කාර්යයේදී පළාතේ මහජන මන්ත්‍රීවරුන්ගෙනුත් උපදෙස් ලබා ගන්නා ලෙස ගොඩනැගිලි පරීක්ෂක වරුන්ගෙන් බලාපොරොත්තු වෙනවා නම් හොඳයයි මා හිතනවා. ඒ නිසා ගොඩනැගිලි අවශ්‍ය මොන පාසල්වලටදැයි රපෝර්තු කිරීමට පෙර ප්‍රදේශය නියෝජනය කරන මන්ත්‍රීතුමාගේ උපදෙස් ලබා ගන්නට නියම කරනොත් හොඳයි. ඔය ගොඩනැගිලි පරීක්ෂකවරුන්ට වඩා නොවෙයි නම් ඒ තරම්මවත් පළාතේ ඕනෑ එපාකම් ගැන මන්ත්‍රීවරයා දන්නවා. ඒ නිසා අපේ උපදෙස් ලබා ගත්තොත් වැඩි කරදරයක් නිරිඟුරයක් නැතිව ඉතාමත් අවශ්‍ය දේවල් ඉක්මනින් කරවා ගන්නට පුළුවන් වේවි.

ගුරු ඊරියගොල්ල

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)
(The Hon. Iriyagolle)

එහෙම තමයි කියා තිබෙන්නේ. එහෙම තමයි කෙරෙන්නේ.

පර්සි වික්‍රමසිංහ මයා.

(திரு. பேர்ஸி விக்ரமசிங்ஹ)
(Mr. Percy Wickremasinghe)

එහෙම කෙරෙනවා නම් බොහොම හොඳයි. එහෙම නම් එසේ කෙරෙන්නේ මේ අවුරුද්දේ සිට වෙන්නට ඇති. ගිය අවුරුද්දේ නම් එහෙම කෙරුණේ නැහැ. බොහොමයක් පාඨශාලාවල උපකරණ නැහැ. තවත් සමහරක වුවමනා තරම් උපකරණ නැහැ. ඩෙස්ක්, බංකු, කළුලෑලි ආදී අවශ්‍ය උපකරණ පවා නැති තැන් බොහොමයක් තිබෙනවා. මීට බෙහෙවින්ම හේතු වී තිබෙන්නේ පාසල්වලට අවශ්‍ය උපකරණ ලබා දීමේ කාර්යය ඒ ඒ ප්‍රාදේශීය අධ්‍යාපන කාර්යාල සම්පූර්ණයෙන්ම භාර කරන්නේ සමුපකාර වඩු කර්මාන්ත සමිති වලට වීමයි. මාතර දිස්ත්‍රික්කයේ බොහොමයක් පාසල්වලට උපකරණ ලබා ගන්නට සිදු වී තිබෙන්නේ ඒ ක්‍රමයටයි. කොග්ගල සමුපකාර වඩු කාර්මික සමිතියට මාතර

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

දිස්ත්‍රික්කයේ සෑම පාසලකටම අවශ්‍ය උපකරණ සැපයීමේ ප්‍රශ්නය විසඳීමට ශක්තියක් නැහැ. ඒ නිසා ඒවා සැපයීම ප්‍රමාද වෙනවා. එය පුද්ගලයන්ගේ නොවෙයි. ඒ නිසා ඒ සඳහාත් වැඩ පිළිවෙලක් යොදන්නට ඕනෑ.

සී. හා. 10.15

පාඨශාලාවලට අවශ්‍ය උපකරණ සඳහා ඇස්තමේන්තුවෙන් මුදල් වෙන් කර තිබෙනවා නම් කළ යුත්තේ ඒ මුදල් යොදා ඒ ඒ පාඨශාලාවලට අවශ්‍ය උපකරණ ලබා ගැනීමයි. ඒ කාර්යය එකම සමිතියකට භාර දෙන්නට වුවමනාවක් නැහැ. ගම්වල දක්ෂ වඩු කාර්මිකයන් ඉන්නවා. රැකියාවක් නැති නිසා නිකම් සිටින්නේ ඉතා දක්ෂ වඩුකාර්මිකයන් ගම්වල ඉන්නවා. විශාල පිරිසක් ඉන්න නිසා ඒ අයගෙන් ප්‍රයෝජන ගන්නට පුළුවනි. ටෙන්ඩර් කැඳවා, ඒ මගින් සුදුස්සන් තෝරාගෙන වැඩ කරවා ගන්නට යම්කිසි වැඩ පිළිවෙලක් යොදනවා නම් නියමිත කාල සීමාව ඇතුළත පාසල්වලට අවශ්‍ය උපකරණ ආදිය මීට වඩා ඉක්මනින් ලබා ගන්නට පුළුවන් වනු ඇතැයි මා කල්පනා කරනවා. බොහොමයක් පාසල්වලට පාඨශාලා වර්ෂය ආරම්භ වන විට අලුතින් ලමයින් ඇතුළු කර ගැනීමට බැරි වන්නේ උපකරණ නැති නිසා බව අපට අහන්නට ලැබෙනවා. එය ඉතා කනගාටුදායක දෙයක් නිසා මේ අඩුපාඩුව මග හරවා ගැනීමට ක්‍රියා කරන මෙන් ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

ක්‍රීඩා භූමි ගැනත් වචනයක් දෙකක් කියන්නට තිබෙනවා. කරගොඩ-උයන් ගොඩ මහා විද්‍යාලයට ක්‍රීඩා භූමියක් ලබා ගැනීමට අවුරුදු ගණනාවක් තිස්සේ ක්‍රියා කරනවා. තමුන්නාන්සේගේ අමාත්‍යාංශයේ රත්නපාල මහත්මයා ඇතුළු තවත් නිලධාරීන් කීප දෙනෙක්ම ගිහිල්ලා තිබෙනවා එය පරීක්ෂා කර බලන්නට. ඒ අවස්ථාවේදී මුස්ලිම් මහත්මයකුගේ ඉඩමක් අර ගන්නට අදහස් කළ නමුත් එවකට හිටපු ඇමතිතුමාගේ අවසරය එයට ගන්නට බැරි වූ නිසා එය බැරි වුණා. කරගොඩ-උයන්ගොඩ මහා විද්‍යාලය මේ ප්‍රදේශයට විශාල සේවයක් කරන ආයතනයක් නිසා ඊට අවශ්‍ය ක්‍රීඩා භූමිය පිළිබඳ ප්‍රශ්නය

නිරාකරණය කර දෙන හැටියට මා ඉතා ඕනෑකමින් ඉල්ලා සිටිනවා. ක්‍රීඩා භූමියකට සුදුසු ඉඩම් ගන්නට බලාපොරොත්තු වෙනවා නම් ඒවා පාසල අවට තිබෙනවා. එයින් ඉඩමක් ලබා ගැනීමයි කළයුතුව තිබෙන්නේ. ඉඩම් ගැනීමේ යම් ප්‍රමාදයක් තිබෙනවාදැයි දැන ගන්නට කැමතියි. ඉඩම් ගැනීම සම්බන්ධයෙන් අවශ්‍ය බලතල ස්ථිර ලේකම්වරයාට තිබෙන්නට ඕනෑ. ඉඩම් ඉමාන්‍යාංශයේ ස්ථිර ලේකම්වරයාට ඉඩම් ගැනීම සම්බන්ධයෙන් යම් තාක් බලතල තිබෙනවා නම්, ඒ තරම් බලතල අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයේ ස්ථිර ලේකම් තුමාටත් තිබෙන්නට ඕනෑ. එහෙම නම් මීට වඩා ඉක්මනින් ඉඩම් ගැනීමේ ප්‍රශ්නය සමථයකට පත් කර ගන්නට පුළුවන් වෙයි. ගරු ඇමතිතුමා ඉඩම් ගැනීමට කොයි තරම් උත්සාහ කළත් ඉඩම් අමාත්‍යාංශයේදී කෙරෙන්නට තිබෙන වැඩ කොටස ප්‍රමාද වෙනවා නම් ඒ පිළිබඳ ප්‍රශ්නයට මුහුණ පාන්නට සිද්ධ වන්නේ අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයටයි. ඒ නිසා අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයේ ස්ථිර ලේකම්තුමාට ඉඩම් පවරා ගැනීම සඳහා අවශ්‍ය බලතල දෙන්නැයි මා ඉල්ලා සිටිනවා.

යෝජිත පාසල් ප්‍රශ්නය හරිම හරි හිස රදයක් වෙලා තියෙනවා. ආරම්භයේදී යෝජිත පාසල්වල පුදුම තත්ත්වයක් තිබුණා. ලමයින් කීප දෙනෙකුට ඉඩ තිබෙන තැනක පාසලක් පටන් ගන්නවා. ඊළඟට ගොඩනැගිල්ලක් ඉදිකරනවා. ඊට පස්සේ තව තවත් ලමයින් ඇතුළු කර ගන්නවා. මේ සම්බන්ධයෙන් වක්‍රලේඛනයක් යැව්වා. එයින් වැඩේ තවත් අවුල් වුණා. ශිෂ්‍යයින්ගේ නාම ලේඛනයට තව තවත් නම් ඇතුළත් වුණා, ඊට පස්සේ. මේ රටේ කවදාවත් නූපන් ලමයින්ගේ නම් පවා ලැයිස්තුවලට ආවා. සාමාන්‍ය පැමිණීමේ ගණන වැඩි කර ගන්නටයි එසේ කළේ. ලමයින්ගේ සාමාන්‍ය පැමිණීම අනුව ගුරු වරුන් විස්සක් ගන්නට පුළුවන් නම් පාසල පිහිටි මැතිවරණ කොට්ඨාශයෙන් විස්සකුත් ඊට පිටස්තර ප්‍රදේශවලින් තව විස්සකුත් ගන්නවා. මේක හොඳ ජාඩාර මක් හැටියට ගෙන ගියා. 1961 පෙබරවාරි මාසයේදී යවන ලද වක්‍රලේඛනයක් මගින්, 1960 දෙසැම්බර් මාසය තෙක් ආරම්භ කරන ලද පාසල් ආණ්ඩුවට ගන්නා. හැම අධ්‍යාපන ඇමති

[පර්සි වික්‍රමසිංහ මයා.]

වරයාම යෝජිත පාසල්වලට අත තිබීම; තමුන් නාන්සේත් අත තිබීම. හක්මන තිබුණු යෝජිත පාසලක් ගුරුවරුන් බර ගණනකුත් සමග රජයට බාර ගත්තා. ඊට පසුව තවත් කොහෙන්දෝ ගන්නාය කියලත් ආරංචියි. [බාධා කිරීමක්] කොතනත් ඔය යෝජිත පාසල් වලට ලොරිවලින් ලමයින් ගෙනවිත් දමා ගෙන, පොත් පත් හරිගස්සා, ඒවා පරණ වෙන්නට දුම්කොළයක් උලා තමයි කටයුතු කරන්නේ. ඒ ගැන අහන්නට ඕනෑ නැහැ. ඒක මහා දූෂණ වැඩ පිළිවෙලක් ය කියන එක කවුරුත් දන්නවා.

ගරු ඊරියගොල්ල

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

ඔක්තෝබර් මාසයෙන් පසුව ගන්නේ නැහැ.

පර්සි වික්‍රමසිංහ මයා.

(திரு. பேர்ஸி விக்ரமசிங்ஹ)

(Mr. Percy Wickremasinghe)

තමුන් නාන්සේ වැඩේ කැවා. එකක් අරගෙන තිබෙනවානේ. ඒකත් නොගෙන හිටියා නම් ප්‍රශ්නයක් නැහැ. අපි බොහොම සන්නේෂයෙනුයි හිටියේ. අපි කියමින් සිටියේ, “ඊරියගොල්ල ඇමතිතුමාත් එක්ක ඒ සෙල්ලම් කරන්න බැහැ, යනවලා යන්න” කියලයි. එහෙත් තමුන් නාන්සේ එකට අත දැම්මනේ. ඊට පස්සෙ මටත් කියනවා, අර පාසල් දෙක රජයට ගන්නය කියලා. ඒ නිසා මේ පාසල් දෙක ගැනත් පරීක්ෂා කර තීරණයක් ගන්න. එහෙම නොකළොත් ගරු ඇමතිතුමා ලඟටත් බ්‍රෝකර්ලා ඒවි; පරාජිත අපේක්ෂකයින් ඒවි. ඒක ගරු ඇමතිතුමාටත් ලොකු කරදරයක්. ඒ නිසා ඒ ගැන යම්කිසි තීරණයක් ගන්න. ඔක්තෝබර් වලින් පසු එකම යෝජිත පාසලක්වත් ගන්නේ නැත කියා ගරු ඇමතිතුමා කිව්වා. අපි එය පිළිගන්නවා.

ඊළඟට වැඩ නවත්වා සිටින ගුරුවරුන් ගැනත් මා යමක් කියන්නට ඕනෑ. මා කථා කරන්නේ දේශපාලන ප්‍රශ්න උඩ නොවෙයි. බෙලි කැපිලි ආදිය

ගැන සමහර අය කථා කළා. ඒවා ගැන නොවෙයි මා කථා කරන්නේ. අවුරුද් දක පමණ කාලයක් තිස්සේ ඇතැම් ගුරුවරුන්ගේ වැඩ නතර කර වැටුපෙන් බාගයක් ගෙවමින් සිටිනවා. පඩියෙන් බාගයක් ගෙව ගෙවා ඔහේ තබාගෙන ඉන්නවා මිස ඒ ප්‍රශ්නය ඉවරයක් කරන්නේ නැහැ. ඒ ගැන විභාගයක් පවත්වා එක්කෝ රක්ෂාවට ගන්න ඕනෑ; නැත්නම් අස් කරන්නට ඕනෑ. එසේ නැතිව පඩියෙන් බාගයක් ගෙවමින් තබාගෙන ඉන්න එකේ තේරුම මොකක්ද? ඒ නිසා ඒ අයගේ ප්‍රශ්නය පුළුවන් තරම් ඉක්මනින් අවසානයක් කරන ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා.

එමෙන්ම විද්‍යාගාර සම්බන්ධවත් වචනයක් දෙකක් කියන්න ඕනෑ. මගේ කොට්ඨාශයේ පුහුල්වැල්ල මහා විද්‍යාලයේ විද්‍යාගාරයේ වැඩ අවසාන කර මාස ගණනක් වෙනවා. තවමත් උපකරණ නැහැ. අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාගේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමාත් කැඳවාගෙන ගොස් එය විවෘත කරන්නට මාත් බලාගෙන සිටිනවා. මේ ගැන එතුමාට කියලත් මාස ගණනාවක් වෙනවා. එහෙත් උපකරණ නැතිකම නිසා එය විවෘත කිරීමට අවස්ථාවක් එතුමාටවත් මටවත් ලැබෙන්නේ නැහැ. ගොඩනැගිල්ල නම් එහේ තිබෙනවා. ගොඩනැගිලි හදා චතුර පයිප්ප සවි කර මේස ආදිය පිළියෙළ කර නිකම්ම තිබෙනවා. එයින් අපටවත් අමාත්‍යාංශයටවත් ලමයින්ටවත් ප්‍රයෝජනයක් නැහැ. ඒ නිසා මේ විද්‍යාගාරයට උපකරණ සපයා දී, එය විවෘත කර, එයින් ප්‍රයෝජනයක් ලබාගැනීමට හැකි වන අන්දමට කටයුතු පිළියෙළ කරන ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා.

මීළඟට සංස්කෘතික දෙපාර්තමේන්තුව ගැනත් සඳහන් කරන්නට ඕනෑ. කලින් නම් පෙරහැරවල් යන්නට, කොඩි දමන්නට, රේපාවෝ ගන්නට, සංස්කෘතික දෙපාර්තමේන්තුවෙන් ආධාර දන්නාය කියා ආරංචියි. එහෙත් දැන් නම් එහෙම දෙන්නේ නැතිලු. එහෙත් පැරණි විහාරස්ථානයක් තිබෙනවා නම් එයට සැලකිල්ලක් දක්වන්නට ඕනෑ. රාමඤ්ඤ නිකායේ පුරාණම විහාරය තිබෙන්නේ මගේ

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

ගමේ. පුවක්දණ්ඩාවේ පඤ්ඤානන්ද මහා නායක ස්වාමීන් වහන්සේ වැඩ සිටි ස්ථානය ඒ. කෝදාගොඩ උපසේන නායක ස්වාමීන් වහන්සේත් වැඩ සිටි යේ ඒ ස්ථානයේමයි. රාමඤ්ඤ නිකායේ පැරණිම සිද්ධස්ථානය වන ඔය පුහුල්වැල්ලේ ශ්‍රී සුදර්ශනාරාමයට සංස්කෘතික දෙපාර්තමේන්තුවෙන් ආධාරයක් ලබා දෙන ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා. දායක මහත්වරුන් විසින් හැකි තරම් මුදල් එකතු කර සංඝාවාසය හා ධර්ම ශාලාව හදා තිබෙනවා. එහෙත් විහාර මන්දිරය හදා ගැනීමට නොහැකි වී තිබෙනවා. දායක මහත්වරුන් හුඟක් මහන්සි ගන්නා නමුත්, විහාර මන්දිරයේ වැඩ කරගැනීමට ඔවුන්ට ශක්තියක් නැහැ. මගේ ගමේ පන්සල් 21 ක් තිබෙනවා. දායක මහත්වරුන්ටත් ඒ තරම්ම හිරිහැර කරන්නට පුළුවන්කමක් නැහැ. මගේ කොට්ඨාශයේ මෙවැනි කටයුත්තක් සඳහා මා කවදාවත්ම ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ආධාරයක් ඉල්ලා නැහැ. ඉල්ලන ප්‍රථම අවස්ථාව මේකයි. මේ විහාර මන්දිරය ප්‍රතිසංස්කරණය කිරීමට සංස්කෘතික දෙපාර්තමේන්තුවෙන් යම්කිසි මුදලක් දෙන්නට පුළුවන් නම් සුළු මුදලක් වුණත් එය අගේ කොට සලකනවා. ඒ නිසා එම විහාරස්ථානයේ විහාර මන්දිරය ප්‍රතිසංස්කරණය කර ගැනීම සඳහා සංස්කෘතික දෙපාර්තමේන්තුවෙන් යම් ආධාරයක් ලබා දෙන ලෙස ඉල්ලන අතරම, මට මේ වචන ස්වල්පය කථා කිරීමට අවස්ථාව සලසා දීම ගැන තමුත් තාත්සේට ස්තූතිවන්ත වෙමින් මගේ කථාව අවසාන කරනවා.

සුගතදාස අරඹවල මයා. (අක්මීමන)
(திரு. சுகததாச அரம்பவல—அக்மீமன)
(Mr. Sugathadasa Arambewala—Akmeemana)

ගරු සභාපතිතුමනි, අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය යටතේ ඇති වැය ශීඝ්‍රයන් පිළිබඳව මගේ අදහසක් කීපයකුත් ගරු ඇමතිතුමාගේ අවධානයට යොමු කිරීමට මා බලාපොරොත්තු වෙනවා. ලබන වර්ෂයේ පාසැල් ප්‍රතිසංවිධානයක් කිරීම සඳහා දැනටම කටයුතු කරගෙන යනවාය කියා අපට දැනගන්නට ලැබී තිබෙනවා. ඒ ගැන සන්නේෂ වන අතරම අධ්‍යාපන

තත්ත්වය නඟාසිටුවීමට කටයුතු කිරීම ගැන ගරු ඇමතිතුමාට අපි ස්තූතිවන්ත වෙනවා. එහෙත් පාසැල් ප්‍රතිසංවිධානය පිළිබඳව යම්කිසි බියක් අප තුළ ඇති වී තිබෙනවා. එනම්, දැනට පවත්වාගෙන යන මහා විද්‍යාල කීපයක් මහා විද්‍යාල තත්ත්වයෙන් වෙනස් වන්නට යනවාය කියන බයයි. දැනට 6 වෙනි ප්‍රමාණයෙන් ඉහළ ළමයින් මහා විද්‍යාලවල ඉගෙනීම ලබනව. අලුත් ක්‍රමයේ හැටියට 6 වෙනි, 7 වෙනි පන්ති දෙක මහා විද්‍යාලවලින් තුරන් කළොත් මගේ ආසනයේ ඉතා වැදගත් මහා විද්‍යාලයක් වන අක්මීමන විජය මහා විද්‍යාලය පවත්වාගෙන යෑමට තරම් ශිෂ්‍ය සංඛ්‍යාවක් එහි ඉතිරි නොවන නිසා—එහි ශිෂ්‍ය සංඛ්‍යාව ඉතා අඩුයි—ගරු ඇමතිතුමාගෙන් මා ඉල්ලා සිටිනව, ඒ ස්ථානයේ හොඳ ගොඩනැගිලි සහ ඉඩකඩම් තිබෙන නිසා එය වාණිජ හා කෘෂිකම් අංශයේ මහා විද්‍යාලයක් බවට පත් කරන්නට කියා.

ශිෂ්‍ය ගුරුවරුන්ගේ වැඩ ඉතාම සතුටු දායක බව පෙනී යනව. ශිෂ්‍ය ගුරුවරුන් පත් කිරීම අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුවේ උත්තරීතයට හේතුවක් වී තිබෙනව. සමහර ශිෂ්‍ය ගුරුවරුන් උපාධිධාරීන්ටත් වඩා දක්ෂ අන්දමින් වැඩ කටයුතු කර ගෙන යන බව පෙනී යනව. එහෙත් ඔවුන්ගේ ආදායම් තත්ත්වය ඔවුන්ගේ උත්සාහයට කිසිසේත්ම සරිලන්නේ නැති බව මා ගරු ඇමතිතුමාට කියන්නට ඕනෑ. ඔවුන්ට මේ දක්වා ලැබුණේ රුපියල් 100 යි. එයින්ම මුද්දරයට ගත 10 ක් ගියාම ලැබෙන්නේ රුපියල් 99 කුත් ගත 90 යි. ආණ්ඩුවේ සේවකයන්ට ගෙවන්නට නියම කළ වැඩිපුර දීම නාව ශිෂ්‍ය ගුරුවරුන්ටත්—

ගරු ඊරියගොල්ල
(கௌரவ ஈரியகொல்ல)
(The Hon. Iriyagolle)
නින්ද කරල ඉවරයි.

සුගතදාස අරඹවල මයා.
(திரு. சுகததாச அரம்பவல)
(Mr. Sugathadasa Arambewala)
—ගෙවන්නට නින්ද කිරීම ගැන ගරු ඇමතිතුමාට ප්‍රශංසා කරනව. ශිෂ්‍ය ගුරු පන්තිම අතහැර උපාධිය ලබා ගැනීම

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[සුගතදාස අරඹවල මයා.]

සඳහා විශ්ව විද්‍යාලයට ඇතුළු වී උපාධි ලබාගෙන පිට වූ 64 දෙනෙකු පමණ ලංකා වෙම සිටින බව මට දැන ගත්ව ලැබී තිබෙනව. මේ සියලු දෙනාම කැමැත්තෙන් සිටිනව, රුපියල් 100 පඩියට ශිෂ්‍ය ගුරු සේවයට නැවත ඇතුළු වෙන්න. ඒ උදවිය කලින් ශිෂ්‍ය ගුරුවරුන් වශයෙන් සේවය කරමින් සිටියදීසි, විශ්ව විද්‍යාලයට ඇතුළු වුණේ. මෙතරම් විශාල ගුරුවරුන් සංඛ්‍යාවක් සිටින ස්ථානයකට මේ 64 දෙනා ඇතුළත් කර ගැනීමට අපහසුවක් නැහැ. ඒක ඉතා සුළු දෙයක්. කොතරම් ආදුම් පිරි තිබෙන අල්මාරියකට වුණත් පුංචි ලේන්සු කැල්ලක් දමන්ට බැරිකමක් නැතුව වගේ මෙතරම් විශාල ගුරු සංඛ්‍යාවක් සිටින අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුවට මේ 64 දෙනාටත් පත්වීම් දෙන්ට බැරිකමක් නැහැ. එම නිසා ඔවුන්ට වහාම ශිෂ්‍ය ගුරු පත්වීම් ලබා දෙන ලෙස ගුරු ඇමතිතුමා ගෙන් මා ඉල්ලා සිටිනව. ඒක ඉතා සාධාරණ දෙයක්.

ඊළඟට පාසල් ලියාපදිංචි කිරීම සම්බන්ධයෙනුත් වචනයක් කියන්ට ඕනැ. අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුවේ අනුමැතියක් නැතිව පවත්වාගෙන යන පාසල් ලියාපදිංචි නොකිරීමට තීරණය කර තිබීම ගැන ගුරු ඇමතිතුමාට මා ප්‍රශංසා කරනව. කමුරු පිටියේ ගුරු මන්ත්‍රීතුමා (පරිසි වික්‍රමසිංහ මයා.) පෙන්නුම් කර දුන්න වගේ, මේ යෝජිත පාසල් මගින් පසුගිය කාලයේ විශාල මංකොල්ලයක් ගෙන ගියා. මේ සම්බන්ධයෙන් හිතාවට ලක් වන එක් තරා කාරණයක් මට මතක් කරන්ට පුළු වති. මගේ ආසනය තුළ හල්ගස්මුල්ල නමැති ගමේ ඒ විධියේ යෝජිත පාසලක් තිබුණ. පුවක් ලී දමා සකස් කර තිබුණු ඒ පාසල පසුගිය වර්ෂයේ ලමයින් නැති අවස්ථාවක කඩා වැටුණ. ඒ පාසල දෙපාර්තමේන්තුවේ ලියාපදිංචි කිරීමේදී ගුරුවරුන් 26 දෙනෙකුත් සමග ලියාපදිංචි කර තිබෙන බව මට දැන ගත්ව ලැබී තිබෙනව. අද ඒ පාඨශාලාවේ ලැයිස්තුවේ සිටින ලමයින්ගේ මුළු ගණන 60 යි. එය ආණ්ඩුවට භාර ගැනීමේදීත් ගුරුවරුන් 26 දෙනකු සමගයි භාර ගෙන තිබෙන්නේ. ඒ ගුරුවරුන් කඩිමුඩියේම දුෂ්කර පළාත් වලට පත් කර හැර තිබෙනව. මෙවැනි

කරුණු සිදු වූ නිසා යෝජිත පාසල් ගැන ගුරු ඇමතිතුමා ගෙන තිබෙන තීරණය උසස් දෙයක් හැටියට අප සලකනව.

පූ. භා. 10.30

ඊළඟට උපාධිධාරීන්ගේ ප්‍රශ්නය ගැන ගුරු ඇමතිතුමාගේ අවධානය යොමු කරන්ට මා අදහස් කරනව. පසුගිය කාලයේ විශ්ව විද්‍යාලවලින් පිටවන උපාධිධාරීන් සියලු දෙනාටම අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුවේ රක්ෂා තිබුණ. එහෙත් දැන් එය සීමා වී තිබෙනව. ඒ ගැන ගුරු ඇමතිතුමාට පමණක් අපි දොස් කියන්නේ නැහැ. එහෙත් ඔවුන් වෙනුවෙන් ගුරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා මිට වඩා සැලකිල්ල යොමු කරන්ට වටිනව. සමහර උපාධිධාරීන් ඒ උපාධි ලබා ගැනීමට වින්ද දුක්, ගන්න මහන්සි කොසිතරම් දැයි කියන්ට බැහැ. සමහර දෙමව්පියන් තම ඉඩ කඩම් උකස් තබල, කණ කර පවා විකුණල තමයි, මේ දරුවන්ට උපාධි ලබා දීමට වියදම් කළේ. දැන් අවුරුදු 3 ක පමණ කාලයක සිට උපාධිධාරීන් කිසිම රුකියාවක් නැතිව, රුපියල් 100 ක වැටුපක් ලැබෙන රක්ෂා වක්වත් සොයා ගන්ට බැරුව ලිහ වෙමින් සිටිනව. මේ අවුරුද්ද අවසානයේදී උපාධි ධරයන් ටික දෙනකුට ගුරු පත්වීම් දෙන්ට යන බව ආරංචියි. අවශ්‍ය ගුරුවරුන් පිළිබඳ සංඛ්‍යාලේඛන ගෙන උපාධිධරයන් වැඩි දෙනකු පාඨශාලාවලට පත් කරන්නට කල්පනා කරන හැටියට මා ඉල්ලා සිටිනවා.

ගුරු සභාපතිතුමනි, දෙමළ පාඨශාලාවල සිංහල ඉගැන්වීම සඳහා පසුගියදා ගුරු වරුන් පිරිසක් තෝරා ගන්නට යෙදුණා. ඒ තෝරා ගන්නට යෙදුණු ගුරුවරුන් ගෙන් ටික දෙනකුට ඒ පාඨශාලාවල පත් වීම් දී තිබෙනවා.

ගුරු ඊරියගොල්ල

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

එකදාස් දෙසියයේ නවසියකට පත්වීම් දී තිබෙනවා.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

සුගතදාස අරඹවල මයා.

(திரு. சுகததாச அரம்பவல)

(Mr. Sugathadasa Arambewala)

අනෙක් තුන්සිය ගණනටත් පත්විම් දෙන ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා. මා නියෝජනය කරන කොට්ඨාශයේත් එවැනි ගුරු වරුන් දෙදෙනකු සිටින බව මතක් කරන අතර, එම දෙදෙනාටත් පත්විම් ලබන පරිද්දෙන් ඉක්මනින් ඒ අනෙක් ගුරු වරුන් පිරිසටත් පත්විම් දෙන ලෙස ඉල්ලා සිටිනවා.

මා නියෝජනය කරන කොට්ඨාශයෙහි මහා විද්‍යාල නවයක් තිබෙනවා. එහෙත් ඒවා අතුරෙන් විද්‍යාගාර ඇත්තේ විද්‍යාල දෙකකටයි. එක විද්‍යාලයක වැඩ බලන විද්‍යාලයාධිපතිවරයා මට ලිපියක් එවමින්, එම විද්‍යාලයට ක්‍රීඩා භූමියක් හා විද්‍යාගාරයක් නැති බවත්, ඒවා සම්පූර්ණ කර නොදෙනොත් එය ලජ්ජාවට කාරණයක් වන අතර තව දුරටත් එම විද්‍යාලයේ සිටිය නොහැකි බවත්, සඳහන් කර තිබෙනවා. මේ කාරණා ගැන මා අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුවට වරින් වර කියා තිබෙනවා. කරුණා කර ඒ මහා විද්‍යාලයේ ඒ අඩුපාඩු සම්පූර්ණ කර දෙන්න.

මා නියෝජනය කරන කොට්ඨාශයේ ගමන් පහසුකම් නැති පිටිසර පාඨශාලා තිබෙනවා. ඒ පාඨශාලා සඳහා ගුරු නිවාස තැනීම ඉක්මණින්ම කළ යුතුයි. අමරසූරිය මහා විද්‍යාලයට අමරසූරිය මහතා විසින් කරන ලද පරිත්‍යාගය භාර ගැනීම සඳහා පසුගිය මාසයේදී පැවැත්වුණු උත්සවයට ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාට යන්නට නොහැකි වුණේ එතුමා අසනීපයෙන් සිටි නිසයි. ඒ මහා විද්‍යාලයේ අඛණ්ඩ ගුරු නිවාසයක් තිබෙනවා. ප්‍රධානාචාර්ය වරයා පදිංචිව සිටින්නේ ඒ අඛණ්ඩ ගුරු නිවාසයේයි. එය කොයි වෙලේ ඔළුවට කඩා වැටෙදැයි කියන්න බැරි තත්ත්වයක් පවතින නිසා, ඉක්මනින් ඒ ගුරු නිවාසය සාදා දෙන ලෙස ඉල්ලා සිටිනවා. තවද, කැටන්දොළ විද්‍යාලයට ගුරු නිවාසයක් නොමැති නිසා එහි මුල් ගුරුවරයාට රාජකාරි කටයුතුවල යෙදීමේ ලොකු අපහසුවක් තිබෙනවා. ඔහු සැතපුම් දෙකක් තුනක් ඈත නිවාසයක සිට ඒ පාසලට යා යනුවෙන්

තිබෙනවා. ඒ නිසා ලබන මුදල් වර්ෂයේදී ඒ ගුරු නිවාසය තනා දෙන ලෙස ඉල්ලා සිටිනවා.

මහා විද්‍යාලවලට පවා වැසිකිළි නැහැ. හපුගල මහා විද්‍යාලයේ තිබුණු දිරුණු වැසි කිළි කාමර කඩා දැමීමෙන් සිදු වූ පාඩුව දුටු එහි ග්‍රාම සංවර්ධන සමිතිය ගිය අවුරුද්දේදී එක වැසිකිළි කාමරයක් සාදා දුන්නා. තවත් වැසිකිළි කාමර හතරක් පමණ ඒ විද්‍යාලයට වුවමනායි. නායිමන මුස්ලිම් මහා විද්‍යාලයට අවුරුදු දෙකක පමණ කාලයක සිට වැසිකිළියක් නැහැ. එහි වැසිකිළිය කඩා වැටී ඇති හෙයින්, එහි ඉගෙන ගන්නා ළමයින්ට වැසිකිළියට යෑමට වුවමනා වුණොත් ඔවුන් ගෙවල් කරා යෑමට ඒ ගුරුවරුන්ට සිදු වී තිබෙනවා. මා මේ කාරණා අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුවට මිට කලින් දන්වා තිබෙනවා. පසුගිය වර්ෂයේ වැය කළ මුදල අඩු වුණු නිසා ඒ වැඩ කර ගන්නට බැරි වුණා. කරුණා කර මෙම වැසිකිළි ඉතාමත්ම ඉක්මණින් සාදා දෙන ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා.

පාඨශාලා කීපයකටම ක්‍රීඩා භූමි නැහැ. ක්‍රීඩා සඳහා වෙනම ඇමති අංශයක්ද ඇතත්, අපේ පාඨශාලාවලට ක්‍රීඩා භූමි ලබා ගන්නට පුළුවන් වී නැහැ. ක්‍රීඩා භූමි අවශ්‍ය පාඨශාලා මොනවාදැයි මා අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුවට පෙන්වා දී තිබෙනවා. ලබන වර්ෂයේදී ක්‍රීඩා භූමි තැනීම සඳහා සැලකිය යුතු මුදලක් මා නියෝජනය කරන කොට්ඨාශය වෙනුවෙන් වෙන් කරන ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා.

තවත් එක කාරණයක් මතක් කරන්නට ඕනැ. මෙම වැය ශීඝ්‍රය යටතේ මුලින්ම සාකච්ඡාව ආරම්භ කළ කැගල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (කළුගල්ල මයා.) ඉතා මත්ම හරබර කාරණා ඉදිරිපත් කළා. එතුමාගේ කථාව වතුරයි. එහෙත් එතුමාගේ කථාවේ එක කොටසක් ගැන මා යමක් සඳහන් කරන්නට කැමතියි. දේශපාලන වේදිකාවල කථා කරමින් දේශපාලන කටයුතු ප්‍රචාරය කරමින් ආණ්ඩුවේ පාලන රෙගුලාසි කඩ කළ ගුරුවරුන් පිළිබඳව, එම නිසා ප්‍රසිද්ධ විභාග පවත්වා සේවයෙන් අස් කළ ගුරුවරුන් පිළිබඳව, එතුමා සඳහන් කරමින් කළ ප්‍රකාශයක් ගැන මට මතක් වෙනවා. එතුමා මෙහෙම කිව්වා. “අපි ආණ්ඩුවක් පිහිටුවනවා, ඉන්පසු මේ

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[සුගතආස අරඹවල මයා.]

ගුරුවරුන්ට දඩුවම් පැමිණවීම පිළිබඳ කටයුතුවලට සම්බන්ධ නිලධාරීන්ට දඩ ගසා ඔවුන්ගෙන් මුදල් අය කරගෙන ඒ ගුරුවරුන්ගේ හිඟ පඩි ගෙවා නැවත රක්ෂාවක් ලබා දෙනවා” ය කියා එතුමා කීවා. ඒ කථාවට ඇහුම්කන් දිගෙන සිටි මට එය ඡන්දදායකයන්ට කරන ලද නිගාවක් බව පෙනී ගියා. තවත් අවුරුදු දෙක හමාරක කාලයක් ඉදිරියට තිබියදීත් කරන මෙවැනි අභියෝග නිසා ඡන්දදායකයන් සිනහ වෙනවා ඇති. අප කාට ඡන්දය දෙන වැද කියා මේ අය දන්නේ කොහොමද කියා හොඳටම සිනහ වෙනවා ඇති. ලෝකයේ හතර හිනාවක් තිබෙන බව අප දන්නවා. කැගල්ල ගරු මන්ත්‍රීතුමාගේ මේ ප්‍රකාශය අපට පස් වන හිනාව හැටියට එකතු කරන්නට පුළුවනි. අනුන්ගේ සිතේ තිබෙන දෙයක් පිළිබඳව මෙහි ඉදගෙන අභියෝග කරනවා. ඇත්ත වශයෙන්ම මෙවැනි ප්‍රකාශ මහජනතාවට, ඡන්දදායකයන්ට කරන නිගාවක් හැටියට මා සලකනවා. කොසි තරම් රැවුම් ගෙරවුම් තිබුණත් අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා අධ්‍යාපනයේ උන්නතිය සඳහාම ක්‍රියා කරගෙන යන බව අප දන්නවා. එතුමා ගෙන යන වැඩ පිළිවෙළ සාර්ථක වේවායි ප්‍රාර්ථනා කරමින් මගේ කථාව මෙයින් අවසාන කරනවා.

හේමචන්ද්‍ර සිරිසේන මයා. (අකුරුණ පළමුවන මන්ත්‍රී)

(**ති. ශ්‍රී. හේමචන්ද්‍ර සිරිසේන—අක්‍රමයෙන්**
முதலாம் அங்கத்தவர்)

(**Mr. Hemachandra Sirisena—First Akurana**)

ගරු සභාපතිතුමනි, මා කථාව ආරම්භ කරන විටම ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා තමාගේ ආසනයට පැමිණ අසුන් ගැනීම ගැන මා ඉතාමත්ම සන්තෝෂ වෙනවා.

ගරු සභාපතිතුමනි, ලෝකයේ අධ්‍යාපනය කියා එකක් තිබෙනවා. අධ්‍යාපනය, අධ්‍යයනය කියා වචන දෙකක් තිබෙනවා. මේ දෙකේම මූලික පරමාර්ථය රටක සමාජයේ මනුෂ්‍යයන්ට කිසියම් දැනීමක් ලබා දීමයි. මගේ දැනීමේ හැටියට ඉතාම කෙටියෙන් මා කරන විග්‍රහය ඒකයි. සත්වයන් අතරින් මනුෂ්‍යයා ඉතාම ඥානවන්තයි. මනුෂ්‍යයා බුද්ධිමත්තා කු කරන්නට තිබෙන ඉතාමත්ම උසස් වැදගත් මාගීය

අධ්‍යාපනයයි. නොයෙක් රටවල තිබෙන අධ්‍යාපන ක්‍රම පිළිබඳ කාරණා හදාරන්නා වූත් අධ්‍යාපන ක්‍රමය පිළිබඳ උපදෙස් දෙන්නා වූත් අධ්‍යාපන විශේෂඥයන්ගේ මතය අනුවයි මා මේ ඉතාම කෙටි විග්‍රහය තමුන් නාන්සේ ඉදිරියෙහි තැබුවෙ.

ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා පරම විඥනාර්ථ බෞද්ධ සමාගමේ උසස් තනතුරක් දරමින් සිටි කාලයේදී එවකට තිබුණු රජය පවා විවේචනය කරමින් අධ්‍යාපනය පිළිබඳව හොඳ සැලැස්මක් ඇති කරන්නට උත්සාහ කළ පුද්ගලයෙක්. ඒ අනුව බලන විට ඇත්ත වශයෙන්ම එතුමා තුළ තිබෙන්නේ දැනට ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරුන් තුළ තිබෙන අදහස් බව මට පෙනී යනවා. අධ්‍යාපනය පිළිබඳව තමුන් නාන්සේගේ ලොකු බලාපොරොත්තුවකුත් ලොකු සැලැස්මකුත් තිබෙනවා. තමුන් නාන්සේගේ ඒ බලාපොරොත්තුවත් සැලැස්මත් සාර්ථක කර ගන්නට තමුන් නාන්සේ පුළුවන් තරම් උත්සාහ කරනවා. එහෙත් බාධාවකට තිබෙන්නේ බලපෑම් බව මා මතක් කරනවා. තමුන් නාන්සේගේ හෘදය සාක්ෂ්‍යයට තට්ටු කර බැලුවොත් අකුරුණ පළමුවන මන්ත්‍රීවරයා කියන දේ හරිය කියා තමුන් නාන්සේගේ හෘදය සාක්ෂ්‍යය කියයි. තමුන් නාන්සේගේ යහපත් වැඩ පිළිවෙළට විරුද්ධව ඔය පැත්තෙන්ම බලපෑම් තිබෙනවා. මගේ පෞද්ගලික හැඟීමේ හැටියට නම් වර්තමාන රජයේ ආණ්ඩු පක්ෂයේ සිටින්නාවූ ඇමතිවරුන් හා මන්ත්‍රීවරුන් අතරින් අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය භාරව කටයුතු කිරීමට සිටින එකම සුදුස්සා තමුන් නාන්සේයි.

ටී. බී. ඉලංගරත්න මයා. (කොලොන්නාව)

(**ති. ශ්‍රී. ටී. බී. ඉලංගරත්න—කොලොන්නාව**
(Mr. T. B. Ilangaratne—Kolonnewa)
 අසව්, අසව්.

හේමචන්ද්‍ර සිරිසේන මයා.
 (ති. ශ්‍රී. හේමචන්ද්‍ර සිරිසේන)
 (Mr. Hemachandra Sirisena)

ගරු සභාපතිතුමනි, බොහෝ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් නොයෙක් කරුණු ඉදිරිපත් කරමින් යම් යම් ඉල්ලීම් ඉදිරිපත් කළා.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

ඉල්ලීම් ඉදිරිපත් කරනවාත් සමගම අසාධාරණ දූෂණ පිළිබඳවත් කරුණු ඉදිරිපත් කළා. තමා නියෝජනය කරන කොට්ඨාශ පිළිබඳව ගරු ඇමතිතුමාට දැනීමක් ඇති. එහෙත් පිරිසර පළාත්වල අඩුපාඩු ඒ ඒ පළාත් වෙනුවෙන් පෙනී සිටින මන්ත්‍රීවරුන් විසින්ම ඉදිරිපත් කළ යුතුයැයි තමුන් තාන්සේ පිළිගන්නවා ඇති. ඒ අනුව අප විසින් ඉදිරිපත් කරනු ලබන්නාවූ කරුණු පිළිගන්නවා ඇතැයි මා විශ්වාස කරනවා.

මගේ දැනීමේ හැටියට ගුරු හිඟය සහ ගුරු පත්වීම් පිළිබඳව ඉතා කෙටියෙන් යමක් කියන්නට කල්පනා කරනවා. මා අධ්‍යාපන විශේෂඥයකු නුතත් සොයා බලා දැනගත් කරුණු අනුවයි, මේවා ඉදිරිපත් කරන්නේ. ඇත්ත වශයෙන්ම මේ රටේ ගුරු හිඟයක් නැහැ. දුෂ්කර පළාත්වලට වුවමනා කරන ගුරුවරුන් නැති එකයි, පවත්නා ගුරු හිඟය වශයෙන් පෙනෙන්නේ. කොළඹ, ගාල්ල, නුවර යනාදී සැප පහසු ප්‍රදේශවල ගුරුවරුන් සියළු දෙනාම වාගේ හිර වී සිටින නිසයි, එම තත්ත්වය උදා වී තිබෙන්නේ. එම පළාත්වල සිටින ගුරුවරුන් පිරිසර ප්‍රදේශවලටත් පත් කර යැවීමට තමුන් තාන්සේ උත්සාහ කරන නමුත් තමුන් තාන්සේගේම මන්ත්‍රීවරුන් ඇවිත් කියනවා, “එයා නම් යවන්නට බැහැ; ඇරියෙන්මට මේ මේ අයගේ ඡන්දය ගන්නට ඉඩ ලැබෙන්නේ නැහැ” යනාදී වශයෙන්. තමුන් තාන්සේ එම බලවේගවලට යට වනවාද නැද්දැයි මා ප්‍රශ්න කරනවා. අපේ රජය පාවති කාලයේදීත් මා මෙම කරුණු කියා තිබෙනවා. යම් යම් ගුරුවරුන් තම තමන්ට මාරුවීම් යනාදිය ලබා ගන්නා බලාපොරොත්තුවෙන් නා නා විධ දේශපාලන පක්ෂ අල්ලා ගන්නවා. බලයේ තිබෙන ආණ්ඩුවෙන් යමක් කර ගන්නට බැරි වන විට වෙනත් පක්ෂයකට සහයෝගය දී ඒ පක්ෂය බලයට පත් කොට තමන්ගේ කාරණය ඉෂ්ට කර ගන්නවා. ඊටත් වඩා උසස් පත්වීමක් බලාපොරොත්තු වන විට රටේ තත්ත්වය අනුව තවත් පක්ෂයක් අල්ලා ගන්නවා. එම පක්ෂය බලයට පත්වුවායින් පසු තමන් බලාපොරොත්තු වන තැනට යනවා.

ඔයා විධියටයි, කටයුතු කෙරෙන්නේ. ඒ හේතුවෙන් පැන නගින අඩුපාඩුව මිස වෙනත් අන්දමක ගුරු හිඟයක් අද රටේ ඇත්තේ නැහැ. තමන්ගේ අධ්‍යාපන සුදුසුකම්වලට අනුව දෙපාර්තමේන්තුවෙන් දෙනු ලබන පත්වීම් භාර ගන්නට ඒ උදවිය කැමති නැහැ. දෙවන ශ්‍රේණියේ ඇතැම් මුල් ගුරුවරුන් මහා විද්‍යාලයක වැඩ බලන මුල්ගුරු පත්වීමක්වත් ඉල්ලා සිටිනවා. මේක පුදුමාකාර අධ්‍යාපනයක්. නියම අධ්‍යාපනයක් සකස් කරන්නට ගුරුවරුන් ඉඩ දෙන්නේත් නැහැ. මන්ත්‍රීවරුන් ඉඩ දෙන්නේත් නැහැ. වෙන වෙනත් තැන්වලින් ඉඩ දෙන්නේත් නැහැ.

මා දන්නා හැටියට අධ්‍යාපනයෙන් කෙරෙන්නේ මේ දුෂ්ට සමාජයේ ශිෂ්ටයන් වශයෙන් සිටින්නට හැකි පුද්ගලයන් බිහි කිරීමයි. මෙහිලා එක් කාරණයක් නිජ්භයව කියන්නට මට පුළුවනි. මම මේ කාරණය කියන්නේ පක්ෂයක අදහස් හැටියට නොවෙයි, පුද්ගලික අදහසක් හැටියටයි. ලෝකයේ කිසිම රටක කිසිම අධ්‍යාපන ඇමතිවරයකුට පුළුවන්කමක් ඇත්තේ නැහැ, ඒ රටේ සිටින සියලු දෙනාම අධ්‍යාපන විශේෂඥයන් කරන්නටවත්, උපාධිධාරීන් කරන්නටවත්. “අල්ලපු ගෙදර නැතිනම් එහා ගමේ අසුවලාගේ අසුවලා සිටින්නේ මෙවැනි තත්ත්වයකයි. එම නිසා මගේ දරුවාත් කෙසේ නමුත් ඒ තත්ත්වයට ගන්නට ඕනැ.” යනුවෙන් සිතන ඇතැම් උදවිය තමන්ගේ සියලු දේපොළ පවා වයාකර නිකම් අමාරුවේ වැටෙනවා. අන්තිමට තමන්ගේ දේපොළත් නැහැ; කොල්ලා ඉගෙන ගත්තේත් නැහැ; දඩුවමේ යන්ත විතරයි කොල්ලාට පුළුවන් වුණේ. හොඳයි, බොහෝ දෙනා සියේට හැත්තා පහක්ම සම්මාන ඇතුළු සමර්ථ වෙලා ඩිප්ලෝමා අරගන්නය සිතමු; උපාධිධාරීන් වුණා යැයි සිතමු. එසේ ඉගෙන ගන්නා සියලු දෙනාටම රක්ෂාව සපයන්නට ලෝකයේ කිසිම රටකට පුළුවන්ද? බැහැ. රක්ෂාව දිය හැක්කේ සීමිත ප්‍රමාණයට පමණයි. එහෙත් බොහෝ දෙනා කල්පනා කරන්නේ පැනක් අරගෙන පංකාව යට ඉදගෙන, රාජකාරිය පිළිබඳ කිසිම දැනුමක් නැතිවුවත්, නියෝග නිකුත් කරන්නටයි.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කරක සභාව

[සේමවන්දු සිරිසේන මයා.]

ප්‍ර. හා. 10.45

මා මෙම තත්ත්වයට ආවේ අධ්‍යාපන විශේෂඥයකු වෙලාවත් විද්‍යා විශේෂඥයෙකු වෙලාවත් නොවෙයි. අපේ මව්පියන් අපට ඉතා දුකසේ කන්න අදින්න හම්බ කර දුන්නා. අපට පාඨශාලාවලට යන්නට හොඳට උත්සාහ කළා. තාත්තා හැතැප්ම 75 ක් දුර වන්නියට කද උස්සාගෙන ගොස් ආපසු එන තෙක්, මව ගස්වල ගෙඩි කඩා ගෙන, නියෙන මිනිසුන්ගේ වී කොටා හාල් තැළියක් ගෙනවිත් අපව පෝෂ්‍ය කළා. පියා දුක් විදිනවා, මව දුක් විදිනවා බලන්නට බැරිකම නිසායි, අපට ඉගෙන ගන්නට බැරි වුණේ. ඒ නිසා අප ශත 15 ට 20 ට කුලී වැඩ කළා. අධ්‍යාපන විශේෂඥයකු වෙලාද, මා මේ විධියේ පැහැදිලි ප්‍රකාශයක් තමුන්නාන්සේලාට කරන්නේ? දෙශපාලන බලය අල්ලාගන්නට ඕනෑවට ගුරු වරුන්ට කියනවා, තමුසෙලාට හොඳ ස්කෝල අරගෙන දෙන්නම්, තමුසෙලාව ලොකු කෙරුම්කාරයන් කරන්නම් කියා. ගමේ මිනිසුන්ට කියනවා, තමුසෙලාට හොඳ විද්‍යාලයක් අරගෙන දෙන්නම් කියා. මේකද දේශපාලනය? මේ විධියට බොරුවට දේශපාලනය කරන අයට අනාගතයේදී කොහෙත්ම ඉඩක් නොලැබෙන බව කියන්නට කැමතියි.

ගරු සභාපතිතුමනි, ගොඩනැගිලි පිළිබඳව කළා කිරීමේදී, පසුගිය රජයේ හිටපු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමන්ලාට මා ස්තූති වන්න වෙනවා, මගේ කොට්ඨාශයට විශාල ගොඩනැගිලි සංඛ්‍යාවක් ලබා දීම ගැන. භාණ්ඩාගාරයේ මුදල් වියදම් වන්නේ නැතිව ඉතිරි වෙනවා නම්, භාණ්ඩාගාරයට නියෝග කරනවා. අපේ වැඩ පිළිවෙලක් නියෝගය එය ක්‍රියාත්මක කරන්නය කියා. ඊට පසු අපව කැඳවා අහනවා, ගුරු දෙගුරුන් කැඳවා සාකච්ඡා කර මේ මුදල් වර්ෂය අවසාන වන්නට පෙර මේ පාසල් ගොඩනැගිල්ලේ වැඩ කර ගන්නට පුළුවන්ද කියා. අප පුළුවන් කිවොත් ඒ වැඩය කරනවා. ඒ අන්දමට හිටපු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා අපට සහයෝගය දී වැඩ කර තිබෙනවා. ඒ බව තමුන්නාන්සේ පිළිගන්නවා ඇති. තමුන්නාන්සේට පාඨශාලා ගොඩනැගිලි සඳහා විශාල මුදලක් ලබා ගන්නට බැරි වී

තිබෙන්නේත් පසුගිය කාලය තුළදී පාඨශාලා ගොඩනැගිලි සඳහා විශාල මුදලක් වියදම් කර තිබෙන නිසා වන්නට ඇති. භාණ්ඩාගාරයෙන් තමුන්නාන්සේට කියන්නට ඇති, අවුරුදු 5 කට සැහෙන් නට පාඨශාලා ගොඩනැගිලි සඳහා වියදම් කර තිබෙනවාය, දැන් ඒ සඳහා තවත් වියදම් කළොත් වෙන වැඩක් කරන්නට ලැබෙන්නේ නැත කියා. ඒ නිසයි, පසුගිය අවුරුදු දෙකහමාර ඇතුළතදී තමුන්නාන්සේට පාඨශාලා ගොඩනැගිලි හුඟක් හදන්නට බැරි වුණේ.

ගරු සභාපතිතුමනි, මා ඉන්දියාවට කීප වාරයක් ගොස් තිබෙනවා. ගොඩනැගිලි අස්සේ නොවෙයි, ගස්කොළන් යට දූවිලි කකායි, ඒ ලමයින් ඉගෙන ගන්නේ. ඒ අය හොඳට ඉගෙනගෙන අපේ රටටත් එනවා, වෙන රටවලටත් යනවා. සමාජවාදී රටවලත් බොහොම හොඳට අධ්‍යාපනය දී උසස් රක්ෂාවල් කිරීමට පුහුණු කරනවා. එහෙත් ඔය තරම් ලක්ෂණ මන්දිර හැම තැනම නැහැ. අද ගොඩනැගිලි හැදීමේ ලාභියෙක් කරන්නේ ගසාකෑමක්. ඒ බව ගරු ඇමතිතුමා පිළිගන්නවද? මගේ අකුරුණ කොට්ඨාශයේ එක්තරා විද්‍යාලයක ගොඩනැගිල්ලක්—රජයට පවරා ගත් අඹනැන්නේ බැප්ටිස්ට් විද්‍යාලයේ ගොඩනැගිල්ල—අළුත්වැඩියා කරනවා. මෙම පාසල බොහෝ පැරණි නිසා—එය දිරාපත් වී තිබෙන නිසා—එය අළුත් වැඩියා කරන්නටය කියා මාත් ලිපි කීපයක්ම එව්වා. කොන්ත්‍රාත්කාරයාගේ එක්තරා පිරිසක් එහි වැඩ කරගෙන යනවා. උපකොන්ත්‍රාත්කාරයෙක් ගනුදෙනුව හරියට නොලැබුණු නිසා මට පැමිණිල්ලක් කළා, මන්ත්‍රීතුමනි, අඹනැන්නේ බැප්ටිස්ට් විද්‍යාලයේ ගොඩනැගිල්ලේ අසවල් පරාලය කැන්ද ලිය, අසවල් මූලපරාලය හවරිනුගය, අසවල් අසවල් තැන්වල පරාල දවටය කියා. මාත් ලී ගැන හොඳට දන්න වඩු බාස් කෙනකු සමග ගොස් එතැන කපා දමා තිබෙන ලී කැලී කීපයක් තේරුවා. ඒවා මා මෙහි ගෙනවිත් තිබෙනවා. විභාගයෙන් පාස් වුණු රජයේ නිලධාරීන් පැත්ත සලෙන් කරන රෙකමදරුව හරිය කියා තමුන්නාන්සේ පිළිගන්නවද? ඔය රජයේ නිලධාරීන් ගස් කොටා නැහැ; ඉරලත් නැහැ; ඉරාපු ලී කොටත් පාරට ඇදලත්

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

නැහැ. මා ලී කොටා තිබෙනවා; ලී ඉරා තිබෙනවා; ඉරාපු ලී කොටන් හැතැපීම බාගය හමාර දුර පාරට ඇදලත් තියෙනවා. තමුත්තාත්තේ එහෙම කළාද? එක ඇමති වරයකුවත් එහෙම කරන්නෙ නැහැ. අප එසේ කර තිබෙන නිසා අපට ලී ගැන හොඳ අවබෝධයක් තිබෙනවා. තමුත්තාත්තේට පෙන්වන්නට මා ඒ ලී කැලී ගෙනා විත් තිබෙනවා. මෙනත ඒක මේක කැන්ද ලී කැල්ලක්. මේක කැන්ද ලී නොවෙයි කියා කවරුවත් කියනවද? මේ ලී අවුරුද්දකට වඩා තියෙන්නෙ නැහැ. මෙන්න අනික් ලී කැල්ල. මේ ලී කැල්ල හවරි නුග. මොනවද කියා ඇහුවම බුරුතය කිව්වා.

මේ ගැන මා ඇමතිතුමාට විදුලි පණිවුඩය කුත් එවා කිව්වා මේ ගැන පරීක්ෂණයක් පවත්වන්නය කියා. මේවා තමුත්තාත්තේගේ නිලධාරීන් වෙත යවන්න, පරීක්ෂා කර බලන්නය කියා. මහනුවර දිස්ත්‍රික් සම්බන්ධතා කොමිටියටත් මෙම ලී කැලී රැගෙන ගිහින් කරුණු ඉදිරිපත් කළා. මට වාර්තාවක් ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා, ඇමති තුමනි, රජයේ අනුමත ලිවලින්ය ඒ ගොඩ නැගිල්ල සෑදූ තිබෙන්නේ කියා. රජයේ අනුමත ලී ලැයිස්තුවක් මා ලඟ තිබෙනවා. මම ඒ ලැයිස්තුව කියවන්නම්. රජයේ අනුමත ලී ලැයිස්තුවේ වහලයට සහ සිවිලිමට පාවිච්චි කරන ලී මේවායි :

කොස්, වැවරණ, හල්මිල්ල, බුරුත, පලු, මිල්ල, තා, මෙරට තේක්ක, හුලං හික්, කොළොං, කෝන්, මිහිරිය, කැටකැල, තව්වැන්න, දාඹු, දොඹ, බටදොඹ, ලුණුමඩල, ගෝනපාන, හැඩවක, කරවි, ලියන්, අලු බෝ, උබ්බේරිය, සහ මි.

ඔය හවරි නුග, කැන්දා, දවට, ආදිය අනුමත කර නැහැ.

ගරු ඇමතිතුමාගේ සැලකිල්ල යොමු කිරීම පිණිස මේකට හේතුව මම කියන්නම්. මා අර කලින් කී ගුරුවරුන් පිළිබඳ කාරණයටත් බල පාන ඊට අදාළ වූ කාරණයක් මේකත්. තමුත්තාත්තේ කවදවත් ගමේ කෙනෙකු ගමේ මුල්ගුරුවරයා හැටියට පත් කරන්න නම් එපා. ගමේ කෙනෙකු මුල් ගුරුවරයා හැටියට පැමිණි විට ඔහුගේ පවුලේ උදවියම ඉන්නවා ඔහුගේ එදිරිවාදින් හැටියට. ඔහු ගමේ මුල් ගුරුකමට පත් වුණාට, ඔහුගේ පංක්ති යෙන් ඉගෙන ගෙන පැමිණි පරම්පරාවේ උදවිය කැමති නැහැ; සහයෝගය දෙන්න

නේ නැහැ. ඔහුට වුවමනා කරන්නෙත් ගමේ මුල් ගුරුකම පෙන්වා ඔහුගේ එදිරිවාදින් ඉදිරියේ ලොක්කෙකු මෙන් පෙනී සිටින්නයි. ඒ නිසා ගමේ පාඨශාලාවට ගමේ කෙනෙකු පත් කරන්න එපා. කිට්ටු වට එන්න ඕනෑ නම් අල්ලපු ගමේ පාසලට පත්වීම දෙන්න.

ඒ වාගේම තමයි, දෙපාර්තමේන්තුවල යම් යම් නිලධාරීන් පත් කිරීමත් කළ යුත්තේ. යම් කිසි ප්‍රදේශයක කෙනෙකු ඒ ප්‍රදේශයේ සැලකිය යුතු නිලයක් දරණ යානාන්තරයකට පත් කරන්න එපා. අන්න ඒ වැරද්ද තමයි මා කලින් කී අඹනැන්නේ පාසල් ගොඩනැගිල්ල සම්බන්ධවත් සිදු වී තිබෙන්නේ. ඔය පාසල් ගොඩනැගිල්ලට ලී දැමීම සඳහා කොන්ත්‍රාත්තුව අරගෙන තිබුණේ මහනුවර අධ්‍යාපන අධ්‍යක්ෂ ඒකතායක මහතාගේ ඥාති වරයෙක්. ඔය ඒකතායක කියන අධ්‍යක්ෂ වරයා මගේ ගමට අල්ලපු ගමේ කෙනෙක්. හු ශබ්දය ඇසෙන දුර ප්‍රමාණයේ පදිංචිව සිටින කෙනෙක්. ඔහුගේත් මගේත් ඥාති සම්බන්ධයක් නැහැ. කුලගෝත්‍ර අතින් අප දෙදෙනාගේ වෙනසක් තිබෙනවා. ඔහු කුලවතෙක්. මා වංශවතෙක්. ඒ වෙනසයි තිබෙන්නේ. ඒ වෙනසට ඔහු කැමති නැහැ. ඔය අධ්‍යාපන අධ්‍යක්ෂ ඒ ප්‍රදේශයේ සිටින මන්ත්‍රීවරුන්ගේ උපදෙස් අනුව නොවෙයි වැඩ කරන්නේ. ඒ කුලයේ හාමුදුරුවරුන්ගේ කීමටයි වැඩ කරන්නේ. ඒ කුලයේ හිටපු ආරච්චිවරුන්ගේ කීමටයි වැඩ කරන්නේ; ඒ කුලයේ ගම්කායානී සභා නියෝජිතවරුන්ගේ කීමටයි වැඩ කරන්නේ. මන්ත්‍රීවරුන්ගේ අදහස් ඔහු භාර ගන්නේ නැහැ. මන්ත්‍රීවරයකු ලියුමක් යැව්වට උත්තරයක් එවන්නේ නැහැ.

තමුත්තාත්තේ පිළිගන්නවා ඇති, මන්ත්‍රීවරුන් වශයෙන් මහජනතාව විසින් අපව පාර්ලිමේන්තුවට පත් කර එවන්නේ, ඔවුන්ට කියන්න බැරි කරුණු ඔවුන් වෙනුවෙන් දක්ෂ ලෙස ඉදිරිපත් කිරීමට බව. එය පක්ෂ දේශපාලනයට බල පාන අංගයක්. ඒ නිසා මා ඇමතිතුමාට කියන්න කැමතියි, ඔය පුද්ගලයා මහනුවර තබා ගන්න එපාය කියා. ඔය පුද්ගලයා වංශවතුන්ට හතරුකම් කරන්නේ අද ඊයේ සිට නොවෙයි. එදා හිටත්ම හතරුකම් කරනවා.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

ඉලංගරත්න මයා.

(திரு. இலங்கரத்ன)

(Mr. Ilangaratne)

ඇත්ත. ඇත්ත.

හේමචන්ද්‍ර සිරිසේන මයා.

(திரு. ஹேமச்சந்திர சிரிசேன)

(Mr. Hemachandra Sirisena)

දේශපාලන වශයෙන් නොවෙයි ඇමති තුමනි. වංශය එක නම් දේශපාලන හේද යක් නැහැ. මා එයට සාධකයක් දෙන්නම්. ඔහුගේ නැගෙනිය මාවතගම පාසලේ මුල්ගුරුවරිය වශයෙන් සිටියා. ඇ සම්පූර්ණයෙන් ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පාක්ෂිකාවක්. අදත් එහෙමයි. අදත්, නිල් සාරියක් ඇඳගෙනයි ඉස්කෝලේ යන්නේ. තමුත් ඇට පුළුවන්කම ලැබුණා, ගෙදර ලග ඉස්කෝලයට මාරු වක් ගන්න. කොහොමද, කුලයට නොවෙයිද වැඩ කරන්නේ? මේ ගොඩනැගිල්ලේ වැඩ කරන කොන්ත්‍රාත්කාරය ඔහුගේ ඥාතියෙක්. [බාධා කිරීමක්]

බෙන්තර-ඇල්පිටිය මන්ත්‍රීතුමාගේ කාලයත් මට ගන්නටය කියා තිබෙනවා.

ගාල්ලේ සිටිද්දී, ගාල්ලේ පැත්තේ මන්ත්‍රීවරුන් කියන්න යෙදුණා, මේ කුණු ගොඩක් ගෙනත් දමා අපට වැඩ කරන්න බැරිය කියා. රත්නපුරයට ගියාම, එහෙ මන්ත්‍රීවරුන් කීවා, ගන්දස්සාරකාරයෙක් ගෙනත් දමා තිබෙනවාය කියා. එසේ වුණත් ගරු සභාපතිතුමනි, දේශපාලන වේදිකාවට ගියාම නම් හොඳට කපා කරයි, ප්‍රතිපත්ති ගැන කපා කරයි. තමුත් වේදිකාවේ තමන් ලග වාඩි වී සිටින අය සමග කසුකසු ගාන විට, පිළිසඳරේ යෙදෙන විට කියනවා, ඊරියගොල්ල මහත්මය මේ තනතුරට සුදුසු නැතැයි කියා. මොන හේතු වක් නිසා එහෙම කියනවාද කියන්න මා දන්නේ නැහැ. එක් හමුදරුනමක් සමග කියනවා, ඊරියගොල්ල ඊරියකාලු. ඊරියකා ඊරියගොල්ල ඇමතිතුමා නොවෙයි, ඔය මනුෂ්‍යයායි. අධ්‍යාපන අධ්‍යක්ෂ ඒක නායක. පොල්ගහ වාගේ නහයක් තිබෙනවා.

ගරු සභාපතිතුමනි, මා 1935 හේ සිට සමුපකාර සමාගමක සාමාජිකයෙක්. මා ආර්ථික තත්ත්වයෙනුත්, දේශපාලන

තත්ත්වයෙනුත්, වර්තමාන තත්ත්වයට ඇවිත් තිබෙන්නේ ඒ රුපියල් දහය කොටස් මුදල් ක්‍රියාත්මක කිරීමෙන්; දූෂණකම් කර නොවෙයි. ඒ සමාගම, හල් ඔලුව මහා විද්‍යාලයේ ගොඩනැගිලි හැදුවා. මේ කාරණාව ගැන ඇමතිතුමාගේ අවධානය යොමු කිරීම පිණිසයි කියන්නේ. ගරු ඇමතිතුමා වෙනත් සාකච්ඡාවක යෙදී සිටින බව පෙනෙනවා. කැබිනට් සාකච්ඡා මෙතැන කරනවා නම් අපේ කාරණාවලට ඇහුම්කන් දෙන්නේ කොහොමද? එම නිසා කරුණා කර මගේ කපාවට ඇහුම්කන් දෙන්න. මගේ ගමේ, මා “අ” යන්න ඉගෙන ගත් ඉස්කෝලයට මා විශාල සේවයක් කළා, හරියට තමුත්තාත්සෙ කුලිය පිටියට සේවය කරන්නා වාගේ. අනුරාධ පුරයෙන්, දඹුල්ලෙන් හොඳ ලී ගෙනවිත් හොඳ ඉස්කෝලයක් හැදුවා. ඩී. සී. සී. කොමිටියෙදී මේ ගැන ඇති වුණු සාකච්ඡා වකින් පසු අපේ සමාගමට ලියමනක් එවනවා, ගොඩනැගිල්ල සාදා භාර දීම ප්‍රමාද වීම නිසා එය අවලංගු කළාය, රුපියල් 1,600 ක මුදලක්, ඊට දඩුවමක් වශයෙන් ගෙවන්නේ නැත කියා. ඒ ලිපිය මගේ ලිපි ගොනුවේ තිබෙනවා.

ප්‍ර. හා. 11

මහනුවරත් තිබෙනවා, තමුත්තාත්සෙ ලා පිහිටුවාගෙන යන ජාතික පොළක්. තමුත් මා කියන මේ ජාතික පොළ තිබෙන්නේ මුල්ගම්පොල ඒකතායක අධ්‍යාපන අධ්‍යක්ෂවරයාගේ ගෙදර, හැන් දැවට. එතැනට ගෙනෙනවා මිස එතැනින් ගෙන යන දෙයක් නැහැ. මට පෙනෙනවා, තැඹිලිවලු, කෝලිකුට්ටු, ආනමාලු කුඩ පිටින්, එළවලු කුඩා පිටින් හැන්දැවට ගෙනෙනවා. දුල්වල විවිධ සේවා සමුපකාර සමිතියෙන් මහනුවර ඔය අධ්‍යාපන අධ්‍යක්ෂවරයාගේ ජාතික පොළට ගියේ නැති නිසා ගොඩනැගිල්ල තැනීම අවලංගු කර රුපියල් 1,600 ක් නොදීමෙන් දඩුවම් කළාය කියා ලියා එවා තිබෙනවා. ඒ අන්දමේ නිතීන නින්දිත වැඩ කරන මිනිසෙක් ඔය ඒකතායක කියන්නේ. තමුත් තාත්සෙ මාව අධ්‍යක්ෂකමට පත් කරන්න. එසේ පත් කර තමුත්තාත්සෙගේ ප්‍රතිපත්ති ක්‍රියාත්මක කරන්නේ නැද්ද කියා බලන්න. [බාධා කිරීමක්]

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

විවේචනය කරන්නායි කියන්න. බලන්න පුළුවන් වෙයි, එහෙම නම් ඔය කුලවතාට ඡන්ද කොපමණ ලැබේ ද කියා.

ගරු ඇමතිතුමනි, තමුන්නාන්සේ ඔය පදවියෙ සිටින තුරු පමණයි තමුන්නාන්සේට ඔය සැලකිලි ලැබෙන්නෙ. තමුන්නාන්සේට යම්කිසි දවසක ඔය පදවිය නොලැබී ගියොත් ඔය නිලධාරීන් තමුන්නාන්සේට සලකන්නේ නැහැ, ඊළඟට එන ඇමතිතුමා පසු පස්සෙ ඔය ගුරුවරුන් ටිකයි. නිලධාරී ටිකයි යාමි. එහෙම සමාජ යක් මේක. කොච්චර හොඳට වැඩ කළත්, ඒ හොඳ වැඩවලට කළ ගුණ දක්වන සමාජයක් නොවෙයි අධිරාජ්‍ය වාදීන් බිහි කළ අපේ සමාජය. කෙසේ වුණත් තමුන්නාන්සේගේ අලුත් වැඩ පිළිවෙලට මා ගරු කරනවා ඒ වැඩ පිළිවෙල ක්‍රියාත්මක වුණොත් එක්තරා ප්‍රමාණයකටත් නිකම් ඉන්න උදවියට වැඩ කරන්න වෙනවා. හැබැයි රක්ෂා වෙන්න ඕනැනම් වැඩ කරන්නට ඕනැ. නිකම් ඉන්න හම්බ වෙන්නෙ නැ. තමුන්නාන්සේගේ ඒ වැඩ පිළිවෙලට මගේ සහයෝගය දෙනවා.

සංස්කෘතික අමාත්‍යාංශය ගැන මා වැඩි යමක් කියන්නට අදහස් කරන්නේ නැ. දේවාලවලට විතරක් ශතයක්වත් දෙන්නට එපා. පඬුරු වැටෙන ඒවත් කුඹුරු, ඉඩකඩම් වලින් ලැබෙන හරියත් මදිවටයා? දේවාල සතුව තිබෙන ඉඩකඩම් ටික සේරම ජනසතු කර මහජනතාවට බෙදා දෙන්න.

මා කලින් සඳහන් කළ අධ්‍යාපන අධ්‍යක්ෂවරයා ගැන තමුන්නාන්සේගේ සැලකිල්ල යොමු කරන්න. හල්ලොලුව මහා විද්‍යාලය පරීක්ෂා කිරීමට විශේෂයෙන් නිලධාරියකු එවන්න. තමුන්නාන්සේත් එන්න. අවලංගු කර තිබෙන ගොඩනැගිල්ල, අර ජාතික පොළට යන ඕනැ කෙනකුට දෙන්න කියන්න. රුපියල් 1,600 නොදුන්නොත් අප දඬුල්ලේ කැලෙන් ලී ගෙනත් ගොඩනැගිල්ලක් හදනවා.

සභාපති

(அகநிபரணர்)

(The Chairman)

කරුණාකර ඉක්මනින් කථාව ඉවර කරන්න.

හේමචන්ද්‍ර සිරිසේන මයා.

(திரு. ஹேமச்சந்திர சிரிசேன)

(Mr. Hemachandra Sirisena)

ඉස්කෝලවල උපකරණ සම්බන්ධයෙන් වැදගත් කරුණක් කියන්නට ඕනැ. අවුරුදු 5 කට ඉස්කෝලවල බඩු ඕඩර් කරන්නට වුවමනා නැ. අබලන් වී පිළිකනුවල දමා තිබෙන ඩැස්, බැංකු ආදියට මුක්කු ගසා වැඩ හුරු වීමේ ක්‍රමය යටතේ ඒවා හරිගස්සා ගන්න කියන්න. “වර්ක්ෂොප්” වලට ගුරුවරුන් ඇතුළු කොට, කැඩිබිඳි තිබෙන බංකු පුටු මේස හරිගස්සා ගෙන පාවිච්චි කරන්නට සලස්වන්නට පුළුවනි. හදා ගන්නට පුළුවන් එවැනි උපකරණ ඕනැ තරම් ඉස්කෝලවල අයිත් කර දමා තිබෙනවා.

මා තවත් එක ඉල්ලීමක් කරන්නට ඕනැ ගරු අගමැතිතුමාගෙන්. දැන් එතුමාගේ මුහුණ පෙරට වඩා හොඳයි. මා ඒ ගැන බොහොම සන්නේෂයි. වැඩ තහනම් කරනු ලැබ සිටි ගුරුවරුන් හුඟ දෙනෙකුට දැන් පත්වීම් දී තිබෙනවා. තවත් කීප දෙනෙකු වැඩ තහනම් කර සිටිනවා. ඔවුන් බොහොම දුකෙන් ජීවත් වන නිසා ඒ ටික දෙනාටත් නැවත පත්වීම් දෙන්න. නීතියෙන් දඩුවම් ලැබූ අය ඒ සම්බන්ධයෙන් අභියාචනා ඉදිරිපත් කරනවා ඇති. ඒවා පිළිබඳවත් හොඳ තීන්දු දෙන හැටියට අධිකරණයටත් උපදෙස් දෙන්න. මේ ආණ්ඩුක්‍රමයේ පිළිවෙල ඒකනේ. එම නිසා අධිකරණයට උපදෙස් දීලාවත් ඒ ගුරුවරුන් නිදහස් කරන්න කියන්න.

ඊළඟට ශිෂ්‍ය ගුරු පත්වීම් දීමේදී මෙන්ම මේ විධියේ පිළිවෙලක් අනුගමනය කරන ලෙස මා තමුන්නාන්සේගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. මේ රටේ කෝටිපතියන් සිටිනවා. ඔවුන්ට කුඹුරු ඉඩකඩම්වලින් ආදායම් ලැබෙනවා. බැංකුවල මුදල් තැන්පත් කරනවා. නොයෙක් නොයෙක් දේවලින් කොමිස් මුදල් ආදිය ලැබෙනවා. ඔවුන්ගේ දරුවන්ට යැපෙන්නට ඕනැ තරම් දේපල තිබෙනවා. එම නිසා පත්වීම් දීමේදී, ගම්බද දුප්පත් ජනතාවගේ දරුවන් ලබා තිබෙන සම්මාන විෂයයන් සලකා බලා ඒ අයට ප්‍රමුඛත්වය දෙන ලෙස මා මතක් කරනවා. අර කෝටිපතියන්ගේ දරුවන්ට, ඔවුන්ට තියෙන දෙයින් ජීවත් වන්න කියන්න. තමුන්නාන්සේගේ හිතේ

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[සේමවන්ද සිරිසේන මයා.]

නිබෙන්තේ ඔව් තමයි. එහෙත් ඒ අනුව වැඩ කරන්නට ඉඩ ලැබෙන්නේ නැහැ. දුප්පතුන්ගේ දරුවන්ට රැකියා දෙන්න. දුප්පත් ගම්බද ජනතාවගේ දරුවන්ට අධ්‍යාපන පහසුකම් ලබා දෙන්න. මුදල් නැති අයට බැංකුවලින් ණය මුදල් ලබා ගැනීමට ක්‍රම සලස්වා දෙන්න.

අළුත් යෝජනාවක් ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා වෙත මා ඉදිරිපත් කරනවා. විශාල ධනවතුන්ගෙන් විශේෂ අධ්‍යාපන බද්දක් අය කරන්න. ආදායම් බදු ආදියත් ගෙවන ගමන්ම අධ්‍යාපනය සඳහාත් අවුරුද්දකට මෙපමණ ගණනක් ගෙවිය යුතු යයි ධනවතුන්ට නියම කරන්න. ඒ සමගම දුප්පත් දරුවන්ගේ දියුණුවටත් වැඩ සැලැස්මක් ඇති කරන ලෙස මතක් කරමින් මගේ වචන ස්වල්පය මෙයින් අවසාන කරනවා.

ශ්‍රීමත් රසික් ෆරේඩ් (පත්කරන ලද මන්ත්‍රී—කාරක සභා නියෝජ්‍ය සභාපති)

(ඉරිමාන් ඉරිසික් පාරිත්—නියමයන් අර්ථකථන චාර්—ප්‍රධාන මණ්ඩලයේ සභාපති)

(Sir Razik Fareed—Appointed Member—Deputy Chairman of Committees)

Mr. Chairman, I shall be very brief. All I want to ask the Hon. Minister is that a Muslim university be established. A Muslim university is a must, and I do hope the Hon. Minister, in giving this request his consideration, will bear in mind the fact that he was elected to the seat he holds in Parliament today and therefore is able to hold the important office he holds because the Moor voters voted *en bloc* for him at the last election. He has not forgotten that; he has often said so. I want him to do something tangible for the Muslims, and that is the establishment of a Muslim university.

I was rather unhappy to note from our financial wizard's Budget speech the places where the five junior universities are to be set up. Evidently, that list was given to him by the Hon. Minister of Education. The places mentioned are Dehiwala, Galle, Kegalle, Kuliyaipitiya and Palaly.

There are other places where Moors preponderate, such as the Eastern Province and down south in Beruwala. I do not grudge the establishment of a junior university in Dehiwala. But, between Colombo and Galle, a junior university can be established in Beruwala, and that would serve a useful purpose as it is a Moor area. That is an area where the Sinhalese and the Moors are getting on well. That is the most important consideration.

I want the Hon. Minister to give me a categorical answer on the Floor of this House with regard to the establishment of a Muslim university. There has been a great deal of talk even against the Government by the Muslims in Ceylon. I say "Muslims" because the Moors as well as the Malays have been grouching and grumbling about a Muslim university and they are displeased with the Minister on this score. I do not like to see this amiable Minister in that disadvantageous position.

I remember that in the olden days—fortunately or unfortunately, I have been in the Legislature of this country for the last 31 years—my good Friend, the late Mr. S. W. R. D. Bandaranaike, gave the Moors the choice of language. I see in the Public Officers' Box my good old friend, Mr. Ratnapala, who has been in the Ministry of Education since 1938. I am sure the Hon. Minister will be able to get a great deal of help from this amiable gentleman, especially in regard to the education of the Moor community. He knows how much they suffered in the olden days. I am afraid our claims have been ignored in recent times.

I would also request the Hon. Minister to consider the position of the Moor community in regard to the selection of pupil teachers. Unfortunately, the Hon. Minister goes on the basis of language. During the time of my good Friend, the revered Mr. S. W. R. D. Bandaranaike, the Moors were given the right to choose English as the medium of instruction. Today we have chosen Sinhala as our first language. Let us have English as our

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

second language. Please give the right to the parents to decide that, instead of being guided by these idealists who say that we must have nothing but Sinhala. It would be wrong to lay down such a rule. I do hope that the Hon. Minister will not refuse Moor and Malay parents what they are asking, namely, that they be given the right to choose English as the second language of their children.

On the question of the appointment of pupil teachers, the Hon. Minister is going on the basis of language. He has said that he will give appointments to Tamil pupil teachers—I know that he has in mind the Tamil community only—and that he will give appointments to Tamils as well as to Moors and Malays. I believe he accepted that position when we came and saw him some months ago, and I want to remind him of it once again. He is fortunate in having a set of capable officials. I do hope he will instruct them to give effect to this proposal. He has conceded the reasonable use of Tamil to the Tamil community. In the same way he must give the Moors and Malays what they are asking for

Sir, I do not want to take any more of your time. With my experience in the field of education over the last thirty years I can go on speaking for hours on the subject, but you, Sir, will not like it. Therefore, in conclusion, I appeal to the Minister to grant to this very important community—he must remember that we are an entity—the request they have made. I do hope he will do his very best for the Moors and Malays in this country.

සභාපති

(அங்கிராசனார்)

(The Chairman)

ගරු මන්ත්‍රීතුමා කරුණාකර කළාව ඉක්මණින් ඉවර කරන්න. කළා කිරීමට මන්ත්‍රීවරුන් හුණ දෙනකු ඉන්නවා. සවස 3 ට මන්ත්‍රීවරුන්ගේ කළා නවත්වා ඇමතිතුමාට පිළිතුරු කළාව කරන්නට ඉඩ දෙන්නට ඕනෑ.

ප්‍ර. හා. 11.15

තුඩාවේ මයා.

(திரு. துடாவ)

(Mr. Tudawe)

හොදමයි, සභාපතිතුමනි, අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයේ වැය ශීර්ෂය සම්බන්ධයෙන් මේ අවස්ථාවේදී වචන ස්වල්පයක් කළා කළ යුතුව තිබෙනවා. අප කලින් කියා ඇති පරිදි, බොහොම සිංහලයන් දියුණු වන ලෝකයක අද අපට ජීවත් වන්නට සිදු වී තිබෙනවා. ඒ වගේම, ඒ වෙනස් වන ලෝකයට ගැලපෙන අන්දමට අපේ අධ්‍යාපන ක්‍රමය වෙනස් කර ගැනීමත් ඉතා අවශ්‍යයි. අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා ඒ අදහස ඇතිව කටයුතු කරන බවට කිසිම සැකයක් නැහැ. එතුමාගේ අධ්‍යාපන ධාවල පත්‍රිකාවෙන් ඉදිරිපත් කළ බොහෝ කරුණු වලට අපේ අනුමැතිය ලැබෙනවා. එහෙත් කණගාටුවෙන් කියන්නට සිදු වී තිබෙනවා, එහි අඩංගු සමහර කරුණුවලට අපේ අනුමැතිය දෙන්නට බැරි බව.

තවම ඒ සම්බන්ධයෙන් පනතක් ඉදිරිපත් වී නැහැ. එහෙත් “නවෝදය” පත්‍රයේ ඒ සම්බන්ධයෙන් වැරදි ප්‍රවෘත්තියක් පළ වී තිබෙනවා මා දුටුවා. “ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිවරයා විසින් ඉතා පරෙස්සමෙන් විමසා බලා පිළියෙළ කළ නව අධ්‍යාපන පනතක් දැන් අප ඉදිරියේ ඇති බව අපි කවුරුන් දනිමු” යනුවෙන් ඒ පත්‍රයේ කතෘ වැකියෙන් ප්‍රකාශ කර තිබෙනවා. අප ඉදිරියේ එවැනි පනතක් නැහැ. එහෙත් මේ පත්‍රයේ කියා තිබෙනවා, එවැනි පනතක් තිබෙන බව.

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

මොකක්ද, පත්‍රය ?

තුඩාවේ මයා.

(திரு. துடாவ)

(Mr. Tudawe)

“අධ්‍යාපන නවෝදය”, 1 වන වෙළුම, අංක 2; 1967 අගෝස්තු කලාපය. මේ ගැන අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාගේ අවධානය යොමු වෙනැයි මා විශ්වාස කරනවා. අධ්‍යාපන මණ්ඩල විසදුම සඳහා මේ වැය ශීර්ෂයෙන්

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[තුඩාවේ මහා.]

රුපියල් 42,01,10,567 ක මුදලක් වෙන් කර තිබෙනවා. අනෙක් කිසිම අමාත්‍යාංශයකට වෙන් නොකළ තරමේ මුදලක්, අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයට වෙන් කර තිබෙන්නේ. ඒ වුණත් මේ වියදම වැඩියැයි කියන්නට පුළුවන්කමක් නැහැ. අධ්‍යාපනය සඳහා කරන වියදම, මුදල් තැන්පත් කිරීමක් හැටියට සලකන්නට පුළුවනි. අධ්‍යාපනය සඳහා රුපියල් කෝටි ගණනක මුදලක් වියදම් කළත් එය ජාතිය තුළ මුදල් තැන්පත් කිරීමක් වෙනවා. දැවැන්ගේ දක්ෂකම් වර්ධනය කිරීමට, හැකියාවන් වැඩිමට හා ඒ මාර්ගයෙන් එම් මුදල අමුතුවියකට පරිවර්තනය වී ජාතියේ යහපත සඳහා යෙදෙන නිසා, අධ්‍යාපනය සඳහා කෝටි ගණනින් වැය වන මේ ධනය ගැන කණගාටු වන්නට වුවමනාවක් නැහැ.

තවමත් මේ රටේ පවතින්නේ යටත් විජිත අධ්‍යාපන ක්‍රමයක් බැවින් එය වෙනස් කළ යුතු බව ගරු අධ්‍යාපන ඇමති තුමා පිළිගන්නවා ඇති. වර්ණය, වර්ගය, දෙමාපියන්ගේ ආර්ථික තත්ත්වය, ජාතික හා සමාජ ප්‍රභවය ගැන සැලකිල්ලක් නොදක්වා, කාටත් පොදු, ස්ත්‍රී පුරුෂ දෙපක්ෂයටම තමන්ගේ දක්ෂකම් වර්ධනය කර ගැනීමටත්, එමගින් ජාතිය පෝෂණය කිරීමට හා දියුණු කිරීමටත් හැකි අධ්‍යාපන ක්‍රමයක් අපට අවශ්‍ය බවට අප තුළ ඇති හැඟීමට වෙනස් හැඟීමක් අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා තුළ ඇත්තේ නැහැ. ශාස්ත්‍රීය අධ්‍යාපනයේ ප්‍රතිඵල අපට පෙනී ගොස් තිබෙනවා. ගාන්ධිතුමා කිව්‍යක් මෙන් අපට වුවමනා කරන්නේ, අතත් හිතත් යන දෙකම වර්ධනය කරන අධ්‍යාපන ක්‍රමයක්. හිත පමණක් නොව අතත් වර්ධනය වන අධ්‍යාපන ක්‍රමයක් අපට අවශ්‍යයි. එවැනි අධ්‍යාපන ක්‍රමයකින් පමණයි, අපේ ජාතික වුවමනාවන් ඉෂ්ට කර ගැනීමට පුළුවන්කම ලැබෙන්නේ.

අද ලෝකයේ ධනපති රටවල—තවමත් ලංකාවේ පවා—වැඩ කිරීම බොහොම තරක වැඩක්, පහත් වැඩක් හැටියට සලකන බව තමුන්නාන්සේ දන්නවා. සමාජවාදී සැලැස්මක් නැති ධනේශ්වර රටවල මෙවැනි ආකල්පයක් තිබීම ප්‍රදම්‍යක්

නොවෙයි. ලංකාවේ පවා වැඩ කරන උදවිය පහත් කොට සැලකීම ගැන අප කණගාටු විය යුතුයි. දහඩිය වගුරන ගොවියා හා කම් කරුවාත් බොහොම පහත් ගණයේ දමා තමයි, අද මේ රට සලකන්නේ. ඒ නිසා තමයි ඔවුන්ට මේ සමාජය තුළ අඩු වැටුපක් ලැබෙන්නේ. මේ රටේ වැඩ කරන ජනතාවට සලකනු ලබන්නේ සමාජවාදී රටවලට වඩා ඉඳුරාම වෙනස් තත්ත්වය කිනුයි. “රට වෙනුවෙන් හෙළන දහදිය ගජ මුතුය” කියා අපේ කවියෝ කියනවා. එහෙත් රට වෙනුවෙන් දහදිය හෙළන ගොවියාටත් කම්කරුවාටත් සලකන්නේ නැහැ. අපේ අධ්‍යාපන ක්‍රමයේ ඇති වරද නිසා තවමත් වැඩ කරන ජනතාවට අප සලකනු ලබන්නේ බොහොම පහත් විධියටයි. මේ තත්ත්වය වෙනස් කිරීමට අප විසින් කටයුතු කළ යුතුයි. අධ්‍යාපන ක්‍රමයේ මාර්ගයෙන් මේ තත්ත්වය වෙනස් නොකරනවා නම්, මේ රටේ අප බලාපොරොත්තු වන සමාජවාදී වැඩ පිළි වෙළවල් ඉදිරියට ගෙන යන්නට පුළුවන්කමක් නැහැ.

අධ්‍යාපනය කරන ගුරුවරු වුණත් වැඩ කිරීම පහත් හැටියට සලකන බව ගරු ඇමතිතුමා දන්නවා. ළමයෙකුට දඩුවමක් දෙන්නට වුවමනා නම් සමහර ගුරුවරුන් කරන්නේ වේවැලෙන් තැලීම පමණක් නොවෙයි. සමහර ගුරුවරුන් දඩුවමක් වශයෙන් වත්තේ පැළැටි ගළවන ලෙස නියම කරනවා. දැන් ගරු ඇමතිතුමා විසින් රට සංවර්ධනය කිරීමට වැඩ කරන වාය කියන හැඟීමෙන් දැවැන් තුළ ජාති කෘතීමානයක් ඇති කිරීම සඳහා ඔවුන් ලවා වල් පැළැටි නෙළවනවා. එහෙත් ගුරු වරුන් විසින් දැවැන් ලවා වත්තේ වල් පැළැටි නෙළවන්නේ දඩුවමක් වශයෙනුයි. ලිදෙන් වතුර අද්දවා වැංකි පුරවන් නට, මකුළු දැල් කඩන්නට, වැටවල් බදින්නට, ළමයින්ට නියම කරන්නේ දඩුවමක් වශයෙනුයි. එසේ නැතිව ළමයින් තුළ ජාතිකෘතීමානයක් ඇති කිරීමට එසේ කර වනවා නොවෙයි. එයින් සිදු වන්නේ එවැනි දේවල් පහත් වැඩ හැටියට ළමයින්ට හැඟීමක් ලැබීමයි. ඒ නිසා ඒවා ගැන කල්පනාකාරිවීම ඉතාමත්ම අවශ්‍ය බව මා සිතාග කරනවා.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

ගරු සභාපතිතුමනි. අපේ රටේ ජාතික අධ්‍යාපන ක්‍රමයක් ඇති කිරීමට නම්, ප්‍රජා තන්ත්‍රවාදී විද්‍යාත්මක අධ්‍යාපන ක්‍රමයක් ඇති කිරීමට නම්, රට සංවර්ධනය කරන, රට පොහොසත් කරන අධ්‍යාපන ක්‍රමයක් ඇති කිරීමට නම්, අප විසින් අපේ පාසැල් එක තත්ත්වයකට ගෙන යා යුතුයි. පසුගිය ආණ්ඩුව පාසැල් රජයට පවරා ගත්තේ ඒ අදහස් පෙරදැරි කරගෙනයි. එසේ නැතිව ඒ ආණ්ඩුව පාසැල් රජයට ගත්තේ ආගමකට පහර ගසන්නට හෝ කොට්ඨාශයකට පහර ගසන්නට හෝ ආගම් නැති කරන්නට හෝ නොවෙයි. ජාතික අධ්‍යාපන ක්‍රමයක් ඇතිව එක සැලැස්මක් අනුව කටයුතු කරන්නට නම් පාසැල් සියල්ලක් ම රජයට ගන්නට ඕනෑ. පසුගිය රජය මගින් පාසැල් පනස් ගණනක් රජයට පවරා නොගෙන අතහැර තිබෙන බව ගරු ඇමතිතුමා දන්නවා. ඒ නිසා එම පාසැල් විකත් රජයට පවරා ගැනීමට කටයුතු කරන ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා. එසේ නොකළොත් ගරු ඇමතිතුමා බලාපොරොත්තු වන අදහස් ඉටු කර ගැනීමට බැරි බව මා කියනවා. සියලුම පාසැල් රජය සතු කර නොගෙන ජාතික අධ්‍යාපන ක්‍රමයක් ඇති කරන්නට බැහැ. ඒ නිසා මගේ ඉල්ලීම ක්‍රියාවේ යොදවනවා ඇත කියා මා බලාපොරොත්තු වෙනවා.

එමෙන්ම මුස්ලිම් හා ද්‍රවිඩ ජනතාවගේ භාෂා මාධ්‍යය ගැනත් කරුණක් කිය යුතුයි. විශේෂයෙන්ම මුස්ලිම් ජාතිකයින්ගේ භාෂා මාධ්‍යය කුමක්ද කියා දැන ගැනීමට ඔවුන්ට ඕනෑ වි තිබෙනවා. එවැනි තත්ත්වයේ සිටින ද්‍රවිඩ ජාතිකයින් සිටිනවා. ටේපබරල් පක්ෂය නම් එයට විරුද්ධ වෙනවා ඇති. එහෙත් දෙමළ ජනතාවය කියන්නේ ටේපබරල් පක්ෂය නොවෙයි. ඒ නිසා ඔවුන්ගේ භාෂා මාධ්‍යය පිළිබඳව දැනට පවතින තත්ත්වය කුමක්ද කියා ගරු ඇමතිතුමාගෙන් දැනගන්නට කැමතියි. පානදුරේ රැස්වීමකදී පානදුරේ මන්ත්‍රී ලෙස්ලි ගුණවර්ධන මහතා ඇසූ ප්‍රශ්නයකට පිළිතුරු වශයෙන්, ලුමයින්ගේ දෙමළවිසිනුත් ඉල්ලනවා නම් එවැනි අයගේ භාෂා මාධ්‍යය රාජ්‍ය භාෂාව හැටියට පාවිච්චි කිරීමට, තමා අධ්‍යාපන ඇමති වශයෙන් සිටින තුරු ඉඩකඩ සලසනවාය කියා ගරු ඇමතිතුමා විසින් ප්‍රකාශ කර

තිබුණා. එතුමාගේ ඒ අදහස තවමත් තිබෙනවාද? එහෙම නැත්නම් වෙනස් කර තිබෙනවාද, නැතහොත් වෙනස් කරන්නට යනවාද, කියා අපට දැනගන්නට ඕනෑ. අපේ ඉල්ලීම නම් අප විසින් අනුමත කරන ගරු ඇමතිතුමාගේ එම ප්‍රකාශය මත එහිතරව සිටින්නය කියන එකයි.

අතික් ප්‍රශ්නය පාසැල් ප්‍රතිසංවිධානය ගැනයි. පාසැල් ප්‍රතිසංවිධානය කරන්නේ මහජනයාටත් පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රී වරුන්ටත් දැන්වීමෙන් පසුව යයි ගරු ඇමතිතුමා ප්‍රකාශ කර තිබුණා. එහෙත් තවම නම් එවැනිනක් ගැන දැනුම් දීමක් අපේ අධ්‍යාපන කාර්යාලවලින් අපට ලැබී නැහැ. පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරුන් මහජනයා වෙනුවෙන් පෙනී සිටින නිසා පාසැල් ප්‍රතිසංවිධානය ගැන අදහස් ප්‍රකාශ කිරීමට මහජනයා වෙනුවෙන් ඇති වගකීම ඉටුකිරීමට අපටත් අවස්ථාව සලසා දෙනවාද කියා ගරු ඇමතිතුමාගෙන් මා ප්‍රශ්න කරනවා. එහෙම නැත්නම් භාල් කැපුව වගේ හිටපු ගමන් මේක ක්‍රියාවට පරිවර්තනය කරන්නට හඳුනවාදැයි මා දැනගන්නට කැමතියි. එහෙම කරන්නට එපා කියායි මා ඉල්ලා සිටින්නේ.

ගරු සභාපතිතුමනි, කොයිතරම් හොඳ වුවත් ජාතික අධ්‍යාපන ක්‍රමයක් සකස් කිරීමෙන් පසු එය ක්‍රියාවට නගන පිරිස තමයි ගුරුවරුන්. එම නිසා ගරු ඇමතිතුමාටත්, දෙපාර්තමේන්තුවටත් ගුරුවරුන්ගේ සහයෝගය අවශ්‍යයි. එසේ නැතිව මේක ක්‍රියාවේ යොදන්නට බැහැ. එහෙත් අද ගුරුවරුන්ගේ ප්‍රශ්න දෙස බලන්න. ගුරුවරුන්ගේ වෘත්තීය සමිති වල නිලධාරීන්ට පහසුකම් සලසා වෘත්තීය සමිති හොඳින් පවත්වාගෙන යන්නට පසුගිය රජය ආධාර කළා. ගුරු වෘත්තීය සමිතිවල නිලධාරීන්ට පහසුවෙන් වෘත්තීය සංගම් කටයුතුවල යෙදිය හැකි වන අන්දමට ඔවුන් කිව්වු පාඨශාලාවලට පත් කරන ලෙස දෙපාර්තමේන්තුවට නියෝග කළා. ඒක දැන් අත්හිටුවා තිබෙනවා. නිලධාරියාගේ මූලික වැටුපත්, විශ්‍රාම වැටුපට සියයට 25 කුත් සංගමය මගින් ගෙවන්නට කැමති නම්, සංගමයේ ප්‍රධාන නිලධාරියෙකු වෘත්තීය කටයුතු සඳහා මද හරින්නත් ඉඩ දෙන ලෙස පසුගිය රජය ආණ්ඩාගාරයට නියෝග කළා. එහෙත්

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[තුඩුවේ මයා.]

දැන් ඒක තමුන්තාත්සේලා කඩා දමා තිබෙනවා. එපමණක් නොව ගුරු සංගම්වල රැස්වීම් සඳහා නොමිලයේ පාසැල් ලබා දෙන්නටත් පසුගිය ආණ්ඩුව නියම කළා. දැන් ඒකත් කඩා දමා තිබෙනවා. දැන් පාසලක රැස්වීමක් පවත්වන්න වුවමනා නම් රජය විවේචනය නොකරන බවට අධ්‍යාපන අධ්‍යක්ෂතුමාට පෙරොන්දුවක් දෙන්න ඕනෑ. ඒක වැරදියි. නිදහස් පුර වැසියන් හදන මේ නිදහස් රටේ ජනතාවට මග පෙන්වන්නට සිටින ගුරුවරුන්ට තමන්ගේ නිදහස් අදහස් හිරියාකාර ප්‍රකාශ කරන්නට ඉඩ නොදෙනවා නම්, අපේ අධ්‍යාපන ක්‍රමය සාර්ථක වේ යයි අපට හිතන්නට පුළුවන්කමක් නැහැ.

“අධ්‍යාපන නවෝදය” කියන පත්‍රයේ හොඳ අදහස් තිබෙනවා. ඇයි ඒව ක්‍රියාවට පරිවර්තනය නොකරන්නේ කියා ගුරු ඇමතිතුමාගෙන් මා අහනවා. මෙන්න ඒ පත්‍රයේ ලිපියකින් කොටසක් :

“සැබෑ උගතා කවරෙක්ද? අංග සම්පූර්ණ අධ්‍යාපනයක් ලැබූ සැබෑ උගතා මහමෙර මෙන් ස්පිරය, නිශ්චලය, තමා අවට ලෝකය එක් අතකට හැරී කැකෝ ගැසුවත් හේ එයින් නොසැළී ස්වාධීනව විචාරශීලීව සිතා බලයි. ස්වාධීන නිගමන වලට බැස ගනී. ලෝකයේ කවර දිශා භාගයක වුවද සත්‍යය තිබේ නම් එය පිළිගනී”.

ඇයි, ගුරුවරුන්ට කථා කිරීමේ නිදහස නොදෙන්නේ? ඇයි, ගුරුවරුන්ට මේ රටේ අධ්‍යාපන ප්‍රතිපත්ති විවේචනය කරන්නට ඉඩ නොදෙන්නේ? අධ්‍යාපනය නියම මග ගෙන යන්නට නම්, අධ්‍යාපනය ජනතාවගේ ප්‍රයෝජනය සඳහා යොදවන්නට නම් ඒක කරන්නට සිටින පිරිසට අවසථා වක් දෙන්නට ඕනෑ, ඒවා විවේචනය කරන්නට. විවේචනය කරන්නට එපා කියන පෙරොන්දුව ගන්නවා නම් ඒක සාධාරණ යයි මා හිතන්නේ නැහැ. මේ ගැන කල්පනා කර බලන ලෙස ගුරු ඇමතිතුමා ගෙන් මා ඉල්ලා සිටිනවා.

ගුරු ප්‍රශ්න ගැන, අධ්‍යාපන ප්‍රශ්න ගැන, වෘත්තීය ප්‍රශ්න ගැන තීරණයන්ට සාකච්ඡා කිරීමට අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුව මගින් ඒකාබද්ධ මණ්ඩල තමන් මණ්ඩල වශයෙන් පවත්වාගෙන ගියා. මේ ආණ්ඩුව බලයට පත්වීමෙන් පසුව ඒවා සම්පූර්ණයෙන්ම අහෝසි කර දමා තිබෙන

ව. එහෙම කරන්නේ ඇයි කියා මා අහනවා. දෙපාර්තමේන්තුවෙන්, ගුරුවරුන්ගෙන් දැනුම එක්තාත් කර ජාතියේ දියුණුවට හොඳ අධ්‍යාපන ක්‍රමයක් ඇති කරන්නට ඇයි ගුරුවරුන්ට ඉඩ නොදෙන්නේ?

ගුරු සභාපතිතුමනි, ජාතික “යුනෙස්කෝ” මණ්ඩලය වැනි සංවිධානයන්ට ගුරු සංගම් නියෝජිතයන් පත් කිරීමේ වැඩ පිළිවෙලක් පසුගිය රජය අනුගමනය කළා. මේ ආණ්ඩුව ඒකත් වෙනස් කර දැමීම. එපමණක් නොව අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුවෙන්, භාණ්ඩාගාරයෙන් වක්‍ර ලේඛවල පිටපත් වෘත්තීය සංගම්වලට යැවීමට පසුගිය රජය නියම කර තිබුණි. දැන් ඒකත් කඩාකප්පල් කර දමා තිබෙනවා. මේ ආණ්ඩුව බලයට පත් වීමෙන් පසුව භාණ්ඩාගාර චක්‍රලේඛයක් වත් දෙපාර්තමේන්තු චක්‍රලේඛයක් වත් ගුරු සංගම්වලට යවන්නේ නැහැ. වෘත්තීය සමිති නියෝජිතයන් ඉදිරිපත් කරන කාරණා සම්බන්ධයෙන් අවධානය යොමු කර ක්‍රියා කරන ලෙසට එදා නියමයක් තිබුණත් දැන් ඒ ගැන සලකන්නේ නැහැ. මේ තත්ත්වය නිරෝගි බවේ ලක්ෂණයක් නොවෙයි. මේ රටේ හොඳ අධ්‍යාපනයක් ඇති කරන්නට නම් මීට වඩා විමසිල්ලෙන් කටයුතු කරන්නට ඕනෑ. ගුරුවරුන්ගේ නිදහස ආරක්ෂා කරන්නට ඕනෑ.

පූ. භා. 11.30

ඊළඟට ගුරුවරුන්ට දේශපාලන නිදහස දීම පිළිබඳ ප්‍රශ්නය ගැන සලකන විට මට මතක් වන්නේ අද ගුරුවරුන් එකසිය ගණනක් සේවයෙන් පහකර තිබීම ගැනයි. මීට කලින් කථා කළ ගුරු මන්ත්‍රී වරුන් ඒ ගැන සඳහන් කළ නිසා මා ඒ පිළිබඳව දීර්ඝ වශයෙන් කථා කරන්නේ නැහැ. ගුරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාටත් හද වතක් තිබෙනවා යයි මා හිතනවා. ඒ නිසා මා එතුමාට මේ කාරණය මතක් කරන්නට කැමතියි. ගුරු සංගමයේ තීරණයක් අනුව සමහර විට තමන්ගේ අයිතිවාසිකම් ආරක්ෂා කර ගැනීමේ අදහසින් එදා බලයේ සිටි ආණ්ඩුවට ඒ අය ආධාර දෙන්නට ඇති. ගුරුවරුන්ගේ අයිතිවාසිකම් සම්බන්ධයෙන් පසුගිය ආණ්ඩුවෙන් විශාල සේවයක් සිදු වුණා. ඒ ආණ්ඩුව ගුරුවරුන්ගේ

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

වෘත්තීය සමිති ගැන විශේෂ සැලකිල්ලක් දක්වූ අතර ජාතික අධ්‍යාපන ක්‍රමයක් ඇති කිරීම සඳහා පාඨශාලා රජයට ගන්නා. ඒ ආණ්ඩුව එදා වැඩ කරගෙන ගිය ආකාරය අනුව ගුරුවරුන් තුළ ඒ ආණ්ඩුව කෙරෙහි පැහැදීමක් ඇති වුණා. සමහර විට මෙම ගුරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාගේ පරමාර්ථයන් හරියාකාර ලෙස තේරුම් ගත් දවසක, ඒ වාගේම මෙම ආණ්ඩුව ජාතික අධ්‍යාපන ක්‍රමයක් ඇති කිරීම සඳහා වැඩ කරගෙන යන බව පෙනී ගිය දවසක මේ ඇමතිතුමාට සහ මෙම ආණ්ඩුවට ඒ ගුරුවරුන්ගේ සහයෝගය ලැබෙනවා ඇති. බාගදා මේ ඇමතිතුමාගේ ප්‍රතිපත්තිවලට පක්ෂපාතව ඒ ගුරුවරුන් ක්‍රියා කරන්නට පුළුවනි. ඒ වාගේම මෙම ආණ්ඩුවට පක්ෂපාතව වැඩ කළා යයි චෝදනා කොට යම් දවසක නැවතත් ඒ ගුරුවරුන්ට පහර ගැසීම වැරදියි. මේ කාරණා ගැන සලකා බලා නැවත වරක් ගුරුවරුන් සේවයට බඳවා ගැනීමට ක්‍රියා කරන ලෙස මා ගුරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

ගුරුවරුන්ගේ දේශපාලන නිදහස ගැන කථා කරන විට එය පුදුම දෙයක් හැටියට සමහරුන් කල්පනා කරනවා. මා මේ කියවන්නට යන්නේ ඉන්දියාවේ අධ්‍යාපන අභිනියෝජනයක වාර්තාවකිනුයි. එහි නම “REPORT OF THE EDUCATION COMMISSION 1964-66” යනුයි. මේ වාර්තාවේ 63 වන පිටුවේ සඳහන් කර ඇති දේ කියවන්නට පෙර ඒ වාර්තාව සකස් කිරීම සඳහා පත් කරන ලද කොමිෂන් සභාවේ නියෝජිතයන් ගැන සඳහන් කරන්නට කැමතියි.

Chairman

Professor D. S. Kothari, Chairman, University Grants Commission, New Delhi.

Members

1. Shri A. R. Dawood, formerly Officiating Director, Directorate of Extension Programmes for Secondary Education, New Delhi.
2. Mr. H. L. Elvin, Director, Institute of Education, University of London.
3. Shri R. A. Gopalaswami, Director, Institute of Applied Manpower Research, New Delhi.

4. Professor Sadatoshi Ihara, School of Science and Engineering, Waseda University, Tokyo.

එපමණක් නොව මෙහි වෙනත් රටවල නියෝජිතයන්ද සිටිනවා.

Professor S. A. Shumovsky, Director, Methodological Division, Ministry of Higher and Special Secondary Education, RSFSR, and Professor of Physics, Moscow University, Moscow.

මේ විධියට නොයෙකුත් රටවල නියෝජිතයන් පහළොස් දෙනකු එකතු වී සකස් කරන ලද මෙම වාර්තාවේ ගුරුවරුන්ගේ ප්‍රජා අයිතිවාසිකම් ගැන මේ විධියට සඳහන් කර තිබෙනවා. මේ ඒ වාර්තාවේ 63 වන පිටුවේ 39 වන කොටසයි :

“CIVIC RIGHTS.—We attach great importance to the civic freedom of teachers. We consider the participation of teachers in social and public life to be highly desirable in the interest of the profession and the educational service as a whole, and that such participation will enrich the social and political life of the country. Teachers should be free to exercise all civic rights enjoyed by citizens and should be eligible for public offices at the local, district, State or national levels. No legal restriction should be placed on their participation in elections.”

බොහෝ පැහැදිලි අන්දමින් “No legal restriction should be placed on their participation in elections” යනුවෙන් මැතිවරණවලට සහභාගි වීමට බාධා වන කිසිම නීතියක් යෙදිය යුතු නොවේ යයි සඳහන් කර තිබෙනවා.

“When they do so, they should be expected to proceed on leave during the election campaign and to relinquish temporarily their teaching duties if the requirements of public office interfere with their proper discharge. Such participation should be in a purely personal capacity and care should be taken to see that the institution which the teacher serves or his students are not involved in it.”

ඉන්දියාවේ ජාතික අධ්‍යාපන අභිනියෝජනය ප්‍රකාශ කරන්නේ මේ විධියටයි. සමාජවාදී රටවල තත්ත්වයන් ගැන කියන්නට වුවමනාවක් නැහැ. ඉන්දියාණ්ඩුව මගින් පත් කරන ලද ඒ කොමිෂන් සභාව කියන්නේ ඔය අන්දමට නම් දේශපාලන කටයුතුවල යෙදුණු බවට චෝදනා කරමින් මෙම ගුරුවරුන්ට මේ තරම් හිරිහැර කිරීම සාධාරණ යයි මා හිතන්නේ නැහැ.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[ଭୃଷ୍ମିଚିତ୍ରି ଚିତ୍ର.]

ඊළඟට, භාෂා හේදයෙන් තොරව වැටුප් ගෙවීම ගැන මා සදහන් කරන්නට අදහස් කරනවා. භාෂා හේදයෙන් තොරව වැටුප් ලබා ගැනීම පිළිබඳව අද රටේ ලොකු සටනක් තිබෙනවා. ඒ පිළිබඳව මා මේ ගරු සභාවට යෝජනාවකුත් ඉදිරිපත් කළා. ඒ යෝජනාව සම්මත වුණා. ඒ යෝජනාව ක්‍රියාත්මක කරනවාද නැද්ද කියා අපට දැනගන්නට වුවමනා කරනවා.

ଶ୍ରୀ ଶିବଶାସନାଳୟ

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

එහෙම භාෂි හේදයක් නැහැ.

શુદ્ધિએલે ૩૫૫.

(திரு. துடாவ)

(Mr. Tudawe)

හාමි හේදය සලකා වැටුප් ගෙවනවා.

ශ්‍රී විජයගෝලේ

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

නැහැ. ඒ ගැන මා මගේ පිළිතුරු කළා
 වේදී විස්තර කරන්නම්.

શુદ્ધિવૈભવ.

(திரு. துடாவ)

(Mr. Tudawe)

භාෂා හේදය තවමත් තිබෙන බවත් ඒ අනුව වැටුප් ගෙවන බවත් මා කියනවා. ඒ ප්‍රතිපත්තිය වෙනස් කරන්න.

ඊළඟට, 1 වන ශ්‍රේණියේ විදුහල්පති
වරුන් තේරීම පිළිබඳව මා වචන ස්වල්ප
යක් කිව යුතුව තිබෙනවා. 1 වන ශ්‍රේණි
යට විදුහල්පතිවරුන් තෝරා ගත් ආකාරය
පිළිබඳව අද රටේ ලොකු ආන්දෝල
නයක් තිබෙනවා. කුමන පදනමක් උඩ මේ
තේරීම් කළාද කියා ලොකු ආන්දෝලන
යක් තිබෙනවා. මේ තේරීම් කිරීමේදී වයස
ගැන, සේවා කාලය ගැන, ජ්‍යෙෂ්ඨත්වය
ගැන, අධ්‍යාපන සුදුසුකම් ගැන සලකුණද ?
මා නියෝජනය කරන මාතර කොට්ඨාශයේ
ගුරුවරුන් ගණනාවක් මා හමුවන්නටආවා.
1 වන ශ්‍රේණියට විදුහල්පතිවරුන් පත්
කිරීමේදී විශාල අසාධාරණයක් සිද්ධ වී
තිබෙනවාය, කරුණා කර ඇමතිතුමාට කියා
ඒක වෙනස් කරන්නටය කියා ඒ ගුරු

වරුන් මට කියා සිටියා. සේවා කාලය අඩු,
ජ්‍යෙෂ්ඨත්වයක් නැති බොහෝ දෙනෙකුට
මේ 1 ශ්‍රේණියේ විදුහල්පති තනතුරු දී
තිබෙනවා. ඒ සම්බන්ධව තවත් කරුණු
ඉදිරිපත් කරන්නට පුළුවන්කම තිබේ
නවා. මේ කාරණය පිළිබඳව අවධානය
යොමු කරන මෙන් මා ඉල්ලා සිටිනවා.

ඊළඟට, ගුරුවරුන් අස් කරන්නට පවත්වන ලද විභාගවලදී දෙපාර්තමේන්තුව ක්‍රියා කළ ආකාරය ගැන මා වචනයක් කියන්නට ඕනෑ. මේ විභාග පැවැත්වූ ආකාරය පිළිබඳව ගුරුවරුන් තුළ කිසිම ප්‍රසාදයක් නැහැ. සමහරවිට සාක්ෂියක්වත් නැතිව තිබියදී ඒකපාක්ෂිකව විභාග පවත්වා සමහර ගුරුවරුන් අස් කර දමා තිබෙනවා. එවැනි එක් ගුරුවරයකු ගැන මා සඳහන් කරන්නම්. කුරුණෑගල උඩබදල මහා විද්‍යාලයේ විජයකෝන් වික්‍රමසිංහ මහත්මයා ඒ ගුරුවරයායි. ඒ මහත්මයාට විරුද්ධව පවත්වන ලද විභාගයට සාක්ෂිකරුවන් හය දෙනෙකු සිටියා. ඒ හය දෙනාගෙන් සාක්ෂි දෙන්න ආවෙ එක්කෙනයි. එක සාක්ෂිකරුවෙක්, බලපෑමක් නිසා මූලික පරීක්ෂණයේදී මා එවැනි සාක්ෂියක් දුන්නාය, නමුත් එවැනි බොරු සාක්ෂියක් දී නිරපරාදේ ගුරුවරයෙක් අමාරුවේ දමන්නට මා සූදානම් නැත, කියා ලිපියක් ඉදිරිපත් කළා. පොලිස් නිලධාරියකු පමණයි සාක්ෂි දුන්නේ. ඒ පොලිස් නිලධාරියාත්, තමා කුරුණෑගල පොලිසියේවත් සිටියේ නැත. තමා ළඟදී පැමිණි කෙනෙකුය කියා පමණයි කිව්වේ. ඇත්ත වශයෙන්ම ඔහුගේ සාක්ෂිය කිසිම වැදගත්ම කට නැති සාක්ෂියක්. ඒ සාක්ෂිය ශ්‍රැතිමාත්‍ර සාක්ෂියක්. කවුරුවත් කියාපු දෙයක් අසා ගෙන සිට ඇවිත් දුන් සාක්ෂියක්. එවැනි සාක්ෂි භාර ගන්නට එපාය කියා රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාවේ නීති රීතිවල සඳහන්ව තිබියදීත් එවැනි සාක්ෂි භාර ගෙන ගුරුවරුන් අස් කර දමා තිබෙනවා. ගුරු සංගමයේ සභාපති අස් කළේත් ඒ විධියටමයි. ගුරු සංගමයේ සභාපතිතුමා, ඩී. පීටර් සිල්වා මහත්මයා රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාවට අභියාචනයක් ඉදිරිපත් කළා. දෙපාර්තමේන්තුව ඒ අභියාචනය රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාවට යවන්නේ නැතිව ඒකපාක්ෂික විභාගයක් පවත්වා ඒ මහත්මයා සේවයෙන් අස් කළා. ඩී. පීටර් සිල්වා මහත්මයාගේ අභියාචනය

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාවට යැවීමේ කඩදාද යන ප්‍රශ්නයට දෙපාර්තමේන්තුවට තවමත් පිළිතුරක් දෙන්නට බැරි වී තිබේ නම්, බොහොම කැනයි මේ තත්ත්වය.

එපමණක් නොවෙයි. තවත් ගුරුවරයෙක් වෛද්‍ය සහතිකයක් එවා තිබෙනවා. ඒ වෛද්‍ය සහතිකය ගණන් නොගෙන ඒකපාක්ෂිකව විභාගයක් පවත්වා තිබේ නම්, එවැනි පැමිණිලි රාශියක් තිබෙනවා. කාලය නොමැති නිසා මා දැන් ඒවා ගැන සඳහන් කරන්නට බලාපොරොත්තු වන්නේ නැහැ.

ගුරුවරුන්ගේ ප්‍රශ්න සම්බන්ධව කරුණු ඇතුළත් තවත් සඟරාවක් මා ලග තිබෙනවා. එහි නම, “The Unesco/ILO Expert Meeting on the Status of Teachers” යන්නයි. මේ රැස්වීම පවත්වා තිබෙන්නේ ලෝකයේ ගුරුවරුන්ගේ තත්ත්වය සම්බන්ධව සාකච්ඡා කිරීමටයි. ගුරුවරුන්ගේ සේවා තත්ත්වයන් කොයි ආකාරයට තිබිය යුතුද කියා මේ වාර්තාවේ සඳහන් වෙනවා. මේ සාකච්ඡාවට ආර්ජන්ටින්, බෙල්ජියම්, කැනඩාව, ලංකාව, චිලී, ඉක්වඩෝර්, ප්‍රංශය, ඝානාව, හංගේරියාව, ඉන්දියාව, ඉරානය, ඉරාකය, ඊස්ටර්න යෙල්, ඉතාලිය, ජපානය, මාලී, මෙක්සිකෝ, නවසීලන්තය, නයිජීරියාව, නෝර්වේ, පාකිස්තානය, පෝලන්තය, සෙනිගල්, ටියුනීසියා, උගන්ඩා, ඇමරිකා එක්සත් ජනපදය, මහා බ්‍රිතාන්‍යය, අරාබිය සහ සෝවියට් දේශය යන රටවල් සහභාගි වී තිබෙනවා. මේ රැස්වීමේදී ගුරුවරුන්ගේ සේවා තත්ත්වයන් පිළිබඳව යම් යම් තීරණ සම්මත කරගෙන තිබෙනවා. මීට ලංකාවේ නියෝජිතයෙක්ද සහභාගි වුණා ඒ තැනැත්තා නම්, ඉබ්බාගමු වේ මධ්‍ය විද්‍යාලයාධිපති පී. එම්. ජයතිලක මහතායි. 1966 ජනවාරි මාසයේ ජීනීවා නුවරදී පවත්වන ලද මෙම සම්මේලනයේ දී ම විසින් සඳහන් කරන ලද රටවල් 29 ම එකතු වෙලා ගුරුවරුන්ගේ සේවා තත්ත්වය සම්බන්ධව එක්තරා වාර්තාවක් නිකුත් කර තිබෙනවා. අන්තිම වරට පැරිසියේදී පවත්වන ලද දෙවන සම්මේලනයේදීද මෙම වාර්තාව සම්මත වී තිබේ නම්, අපේ ලංකාව, අයි. එල්. ඩී. සංවිධානයෙහිත් යුනෙස්කෝ සංවිධානයෙහිත් සාමාජිකත්වය දරන රටක්.

සාමාජිකත්වය දරන රටක්. යථෝක්ත සාකච්ඡාවටද අපේ රට සහභාගි වී තිබේ නම්, එසේ නම් ගුරුවරුන්ගේ සේවා තත්ත්වය පිළිබඳව නිකුත් කර තිබෙන මෙම වාර්තාවේ අඩංගු කරුණු පිළිගෙන ක්‍රියා නොකරන්නේ මන් ද? මෙම ප්‍රශ්නයට මා ගරු ඇමතිතුමාගෙන් පිළිතුරක් බලාපොරොත්තු වෙනවා.

ගුරු පුහුණුව පිළිබඳව ඊළඟට කරුණු සවස්‍රයක් ඉදිරිපත් කරන්නට අදහස් කරනවා. ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාගේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා මීට පෙර වතාවක ම විසින් අසන ලද ප්‍රශ්නයකට දුන් උත්තරයක් මට මතක් වෙනවා. ලංකාවේ නුපුහුණු සිංහල ගුරුවරුන් 44,650 ක් සිටිනවා. ලංකාවේ නුපුහුණු දෙමළ ගුරුවරුන් 4,673ක් සිටිනවා. ලංකාවේ නුපුහුණු ඉංග්‍රීසි ගුරුවරුන් 7,414ක් සිටිනවා. එයින් පෙනෙනවා තත්ත්වය කොතරම් කනගාටුදායකද කියා. ඉතින් කොහොමද අපේ රටේ අධ්‍යාපන තත්ත්වය හොඳයි කියන්නේ? මා ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාට දෝෂාරෝපණය කරනවා නොවෙයි. අවුරුදු දෙකහමාරක කාල සීමාවක් තුළ එතුමාට මේක කරන්නට අමාරුයි. කාලයක් තිස්සේ පැවති වැඩ පිළිවෙළ නිසයි, මෙම තත්ත්වය ඇති වී තිබෙන්නේ. කොටින් කියනවා නම්, අද මේ රටේ අධ්‍යාපනය කරවන්නට සිටින ගුරුවරුන්ට සැහෙන පුහුණුවක් නැහැ. මෙම පුහුණුව ඉක්මන් කිරීමට කළ යුත්තේ කුමක් ද? වර්ෂයකට සිංහල ගුරුවරුන් පුහුණු කරන්නේ 1,983 යි; දෙමළ ගුරුවරුන් 433 යි; ඉංග්‍රීසි ගුරුවරුන් 303 යි. තත්ත්වය මෙසේ නම්, කෙසේද මෙම ප්‍රශ්නය විසඳන්නේ? තැපැල් මාර්ගික ක්‍රමයකින් මෙම වැඩ කටයුතු ඉක්මන් කරන්නට පුළුවනැයි මා කීවා. සංස්කරණ සම්මේලන මාර්ගයෙන් මෙම වැඩ කටයුතු ඉක්මන් කරන්නට පුළුවනැයි මා කීවා. අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාගේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා ඊට හොඳ උත්තරයක් දුන්නේ නැහැ. මහා බ්‍රිතාන්‍යයේ තැපැල් මාර්ගික ක්‍රමයක් තිබෙන බව මා එතුමාට දැනුම් දුන් වේලේ එතුමා උත්තර දුන්නේ. “මා දන්නේ නැහැ” යනුවෙනුයි. දැනගෙන එසේ කීවා ද, නොදැනම කීවා දැයි මා දන්නේ නැහැ.

[තුඩාවේ මයා.]
කෙසේ වෙතත්, මෙවැනි තත්ත්වයක් පවතින නිසා එය වෙනස් කිරීමට කටයුතු යෙදිය යුතුයි.

ඉන්දියාවේ අන්තර්මලයේ විශ්ව විද්‍යාල යෙහි පුහුණුව ලැබූ ගුරුවරුන් මේ රටේ සිටිනවා. රුපියල් 5,000ක් පමණ වියදම් දරාගෙන අවුරුදු 4ක පමණ කාලයක් තිස්සේ පුහුණුව ලත් පිරිසක් හැටියට ඒ අය හඳුන්වන්නට පුළුවනි. පසුගිය අවුරුදු 6 තිස්සේම ඒ උදවියට රක්ෂාව තැනූ. යාපනය, කෝපායි, වැල්වෙටි තුරෙයි, කන්කසන්තුරෙයි, කරෙයිනගර් සහ කරවෙඩ්ඩි යනාදී පළාත්වල මෙවැනි ගුරුවරුන් සිටින බව අප දන්නවා. එසේ නමුදු ලංකාවේ පණ්ඩිත විභාගය වැනි සම්මාන තත්ත්වයක් දරන මෙම උදවියට රක්ෂාව දී නැහැ. මේ උදවිය අන්තර්මලේ විශ්ව විද්‍යාලයේ අවුරුදු 4 ක පමණ කාලයක් පුහුණුව ලබා සිටින අයයි. ඇයි මේ උදවියට පත් වීම් නොදෙන්නේ, කියා මා ප්‍රශ්න කරනවා.

අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයේ ප්‍රචාරක අංශයේ ප්‍රකාශන කටයුතු ගැන වචනයක් කියන්නට තිබෙනවා. [බාධා කිරීම්] මා තව විනාඩි 15කින් කථාව අවසාන කරනවා.

සභාපති
(අක්කිරාඡනර්)
(The Chairman)
වෙලාව මදි.

තුඩාවේ මයා.
(ශ්‍රීරු. ශ්‍රාඨාව)
(Mr. Tudawe)
එහෙත්ම විනාඩි 10 ක්.

සභාපති
(අක්කිරාඡනර්)
(The Chairman)
තමුත්තාත්තේ දැන් පැය බාගයක් කථා කර තිබෙනවා.

තුඩාවේ මයා.
(ශ්‍රීරු. ශ්‍රාඨාව)
(Mr. Tudawe)
එසේ නම් තව විනාඩි 5ක් පමණ කථා කරන්නම්.

බයිසිකල් පැදීම පිළිබඳව එක්තරා පොතක් ලියා තිබෙනවා. අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයේ ප්‍රචාරක අංශය මගින්. එහි මිල ගත 50 යි. එම පොතේ ලස්සන පිංතූර ටිකකුත් තිබෙනවා. ඒ කෙසේ වෙතත්, එම පොතෙහි තිබෙන වියරණය පිළිබඳව යමක් කියන්නට ඕනෑ. ගරු ඇමතිතුමා නිතරම වියරණය ආරක්ෂා කිරීමට උත්සාහ දරන කෙනෙක් බව අප දන්නවා. ඒක බොහොම හොඳයි. අප ඊට එකඟයි. එහෙත් මෙවැනි පොත්වල වියරණය මරා තිබෙන බවයි, පෙනෙන්නේ. මෙවැනි පොත් ශිෂ්‍යයන්ට කියවන්නට දීම නරකයි. “බයිසිකල් පැදීම” නමැති පොතේ 11 වන පිටුවේ මෙසේ සඳහන් වෙනවා :

“බයිසිකල් පදින්නන් සඳහා වෙනම පටුමක වෙන්වී ඇත්තෙහි නම්.....”

ඔන්න, වියරණයේ හැටි.

සභාපති
(අක්කිරාඡනර්)
(The Chairman)
ඇමතිතුමාට පොත දෙන්න.

තුඩාවේ මයා.
(ශ්‍රීරු. ශ්‍රාඨාව)
(Mr. Tudawe)
තව ටිකක් කියවා දෙන්නම්. එහි 16 වන පිටුවේ මෙසේ සඳහන් වෙනවා :

“ඔබ අඩි-පාරක් වෙත ලංවීමේ දී ඔබේ සිනුව ශබ්ද කරවන්න.”

බයිසිකලය පදින තැනැත්තා නොවෙයි, වෙන අයකු ලවායි සිනුව ශබ්ද කරවන්නට කියන්නේ. එහි තවත් තැනෙක මෙසේ සඳහන් වෙනවා :

“බයිසිකලය පාරේ එහා මෙහා යන්නට පටන් ගත්තෙහි නම්.....”

මෙවැනි සිංහල යෙදුම් තමයි, තිබෙන්නේ. මෙහි පෙනෙන යෙදුම් සියල්ලම කියවන්නට මා අදහස් කරන්නේ නැහැ.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

ගරු ඇමතිතුමාට පුළුවනි, මෙම පොත කියවා බලන්න. එසේම උක්ත ආඛ්‍යාත සම්බන්ධයන් බොහෝ තැන්වල වැරදියි.

“අධ්‍යාපනය අද කොයිබද?” නමැති පොතේ මොනවාද තිබෙන්නේ? එම පොතේ 10 වන පිටුවේ මෙසේ සඳහන් වෙනවා :

“පවරනු ලබන ගෙදර වැඩ අධික වීම නිසා ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන් කායික හා මානසික හා වශයෙන් පිරිහී සිටිති.”

“ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන්.....පිරිහී සිටිති.” යනුවෙන් කියනවා. අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයේ ප්‍රචාරක අංශයේ ප්‍රකාශනවල හැටි ඔත්තා ඔහොමයි. මේක තමුත්තාත්සේට ලොකු නින්දාවක්. විශරණය මරන්නට දෙන්නට බැරිය, විශරණය රකින්නට ඔහුය කියා තමුත්තාත්සේ කියනවා.

ගරු ඊරියගොල්ල

(කෙළරාභ ආරියකොල්ල)

(The Hon. Iriyagolle)

ඔවා දැකලා තමයි, ඒක වැඩිය තද වුණේ.

පූ. හා. 11.45

තුඩාවේ මයා.

(කිරු. තුඩාව)

(Mr. Tudawe)

ඒ ගැන තමුත්තාත්සේට බොහොම ස්තූතියි. එපමණක් නොවෙයි, තමුත්තාත්සේගේ අධ්‍යාපන නවෝදය බලන්න. “මුළු යෞවන පරපුර එකා මෙත් නැගී සිටී.” එක තැනක තියෙන්නේ එහෙමයි. තවත් තැනෙක, “මුළු පරපුර ජාතියේ සෞභාග්‍යය පතා එකා මෙත් එක් සත්ව සිටිති.” එක තැනෙක “පරපුර නැගී සිටී.” අනික් තැන “එක්සත්ව සිටිති.” මොකක්ද මේකෙන් හරි? මේවා කරන්නේ විශරණය බැරි උදවිය බව මෙයින් පෙනෙනවා. මේ උදවිය අස් කර, උක්ත ආඛ්‍යාත සම්බන්ධය අනුව හරියට ලියන්නට පුළුවන් අය තෝරා ගන්නා ලෙස මා තමුත්තාත්සේගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

ගරු සභාපතිතුමනි, මගේ කොට්ඨාශයේ ප්‍රශ්නයක් දෙකක් ගැන ඊ ළඟට කියන්නට කැමතියි. අපේ පළාතේ එක ගැටලුවක්, හොඳ උගත් අය බිහි

සමහර පාඨශාලාවල ළමයින්ට වතුර බොන්නට ලිං නැති බව තමුත්තාත්සේ දන්නවා. මා උපන් ගමේ ස්කෝලයට තවම ලිදක් නැහැ. දැන් අවුරුදු විසි ගණනක් ගත වී තිබෙනවා.

ගරු ඊරියගොල්ල

(කෙළරාභ ආරියකොල්ල)

(The Hon. Iriyagolle)

මන්නිතුමා ඉඳලත් ලිදක් කැපුවේ නැහැ නේ! හරි දෙමව්පියෝ! ආණ්ඩුවම ලිද කපන තෙක් බලාගෙන ඉන්නවා, ළමයින්ට වතුර පිකක් දෙන්න.

තුඩාවේ මයා.

(කිරු. තුඩාව)

(Mr. Tudawe)

තමුත්තාත්සේ ලිං තියෙන ස්කෝලවලට පයිප්ප දමනවා. ලිදක් නැති ස්කෝලයට ලිදක් දෙන්නේ නැහැ. මගේ කොට්ඨාශයේ පමණක් නොවෙයි, මගේ කොට්ඨාශයට අල්ලපු අකුරුස්ස කොට්ඨාශයෙන් එහෙමයි. ඒ කොට්ඨාශයේ තලහගම ස්කෝලයේ ගුරුවරුන් මට කිව්වා, ළමයින්ට වතුර බොන්නට වුව මනා වුනාම ළමයින් වතුර බොන්නේ ඇලෙන්ය, වතුර අපිරිසිදු නිසා පිපාසයට සැහෙන්නට වතුර බොන්නේ නැත, බොන්නේ පිකය කියා. ගරු සභාපතිතුමනි, අපේ සිංහල ස්කෝලවලට, ගම්බද ස්කෝලවලට සලකන්නේ මේ විධියටයි.

අපේ මාතර පළාතට තවත් ඉතාමත්ම අවශ්‍ය දෙයක් තමයි, කණිෂ්ඨ කාර්මික විද්‍යාලයක්. ඒ විද්‍යාලයක් දීමට දැන් නියම කර තිබෙනවා. ඒ සඳහා ස්ථානය වශයෙන් මැද්දවත්තේ ඉඩමක් පරීක්ෂා කර තිබෙනවා. අධ්‍යාපන අධ්‍යක්ෂතුමන්, කොළඹින් ගිය කාර්මික අධ්‍යාපනය පිළිබඳ අධ්‍යක්ෂතුමන් එය පරීක්ෂා කළා. ඒ කණිෂ්ඨ කාර්මික විද්‍යාලය ඉක්මනින්ම දෙන ලෙස මා ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

අපේ සමහර ස්කෝලවලට රසායනාගාර නැහැ. මගේ කොට්ඨාශයේ නොවුණත් බෙලිඅත්ත කොට්ඨාශයේ ගැටමාන්න මහා විද්‍යාලයට රසායනාගාරයක් නැති බව මා කියන්නට කැමතියි. විශ්ව විද්‍යාලයට යන්නට ළමයින් තේරෙන විද්‍යාලයක්

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[තුඩාවේ මයා.]
වූ ප්‍රදේශයක් බව ගරු ඇමතිතුමා දන්
නවා. තමුත්තාන්සේන් ගැටමාන්නට
ගිහින් පුරුදු ඇති. 1960 මාර්තු මැතිවරණ
කාලයේදී තමුත්තාන්සේන් ඒ පළාතට
ගොස් නැවතී සිටියා. ඒ පළාතේ මහ
ජනයා වෙනුවෙන් මා ඉල්ලා සිටිනවා, ගැට
මාන්නේ මහා විද්‍යාලයට රසායනාගාරයක්
දෙන ලෙස.

ගරු සභාපතිතුමනි, කලායතනය ගැන
වචනයක් කියා මගේ කථාව අවසාන කර
නවා. කලායතනයේ අද තත්ත්වය
මොකක්ද? ඩිප්ලෝමා සහතිකය ලැබූ අය
50 ක් පමණ සිටිනවා. 4 අවුරුදු සහතිකය
ලැබූ අය 200 ක් පමණ සිටිනවා. ඒ අයට
රක්ෂා නැහැ. ශිෂ්‍යයන්ට ලැබුණු ශිෂ්‍ය
ධාර මුදල දැන් ලැබෙන්නේ නැහැ.
රු. 240 ක ආධාර මුදලක් ලැබුණා. දැන්
එය ලැබෙන්නේ නැහැ. මේ ළමයින්ට
වතුර බොන්නට පහසුකම් නැහැ; ඇඳුම්
මාරු කරන්නට තැනක් නැහැ; පුස්ත
කාල පහසුකම් නැහැ; නේවාසික පහසුකම්
නැහැ. අරලිය ගහ වලව්වේ සන්දශීනයක්
ඇති වුණත්, නිදහස් දින සන්දශීනයක්
ඇති වුණත්, විරයන්ගේ දින උත්සවයේ
සන්දශීනයක් ඇති වුණත් නොයෙක්
නොයෙක් තැන්වලට ගිහින් මේ උදවිය
එකතු කරගෙන එනවා. ඇයි, මොවුන්ට
නේවාසික පහසුකම් සලස්වන්නේ
නැත්තේ? ඇයි මොවුන්ට උසස් අධ්‍යාප
නය ලබා ගැනීමට ඉන්දියාවේ ශාන්ති
නිකේතනය, භාත්බන්ඩය වැනි තැන්වල
අවසථාව සලසා දෙන්නේ නැත්තේ?
රු. 13,000 ක් වියදම් කර කලායතනයේ
එළිමහන් රංගපීඨයක් හැදුවා. ඒක විවෘත
කළේ නැහැ. දැන් එය කඩා වැටෙන
තත්ත්වයට ඇවිත් තියෙනවා. දැන්
ගිහින් මුක්කු ගහනවා. ඒ මුක්කුවලින්
ඇති වැඩක් නැහැ. ඒ නිසා මේ තත්ත්වය
වෙනස් කිරීමට වැඩ පිළිවෙළක් ඇති
කරන ලෙස මා තමුත්තාන්සේගෙන්
ඉල්ලා සිටිනවා.

ගාන්ධි මධ්‍යම විභාගයෙන් සමත් වූ
රාශියක් සිටිනවා. ඒ උදවියට රක්ෂා ලැබී
නැහැ. සංගීත ගුරුවරුන් වශයෙන් තමුත්
තාන්සේගේ රජය පත් කර තිබෙන්නේ
ජ්‍යෙෂ්ඨ විභාගයට, සංගීතය විෂයයක් හැටි
යට ගෙන සමත් වී සිටින අයයි. නිර්දේශ

පත්‍රිකාවේ හැටියට ඔවුන්ට තියෙන්නේ
රාග 10 යි. ගාන්ධි මධ්‍යම විභාගයට
රාග 22 ක් පුහුණු වන්නට ඕනෑ. අවසාන
විභාගයට රාග 42 ක් පුහුණු වන්නට
ඕනෑ. තමුත්තාන්සේ රාග 10 ක් පමණක්
දන්න උදවිය සංගීත ගුරුවරුන් හැටියට
පත් කරන්නට ඉඩ දී තිබෙන්නේ ඇයි?
ස්කෝලවලට ගියාම මේ අයට කිසිම
දෙයක් කරන්නට බැහැ. මේ අය ස්කෝල
වල වැඩ කාලයක් ගත කරන්නේ නිකම්.
මේ ගැන කල්පනා කර මධ්‍යම විභාගය
සමත් වූ අයට පත්වීම් දෙන ලෙස මා
ඉල්ලා සිටිනවා.

ගරු සභාපතිතුමනි, තවත් කරුණු රාශි
යක් කියන්නට තිබුණත් මේ කරුණු ටික
කියන්නට කාලය දීම ගැන මා තමුත්
තාන්සේට ස්තූතිවන්ත වෙනවා. අවසාන
වශයෙන් ගරු සභාපතිතුමනි ඉතාමත්
වැදගත් කාරණයක් ඉදිරිපත් කිරීමට මට
එක මිනිත්තුවක් දෙන්න.

සභාපති
(அக்கிராசனார்)
(The Chairman)

තමුත්තාන්සේට සමහර විට නැවත
කථා කරන්නට අවස්ථාවක් ලැබේවිද
දන්නේ නැහැ.

තුඩාවේ මයා.
(திரு. துடாவ்)
(Mr. Tudawe)

සභාපතිතුමනි, මා කියන්න යන්නේ
පිරිවෙන් සම්බන්ධ ඉතාමත් වැදගත් කතා
ගාටුදායක සිද්ධියක් ගැනයි. මාතර
කිතුලේවන රජමහා විහාරය පිරිවෙන්
ශිෂ්‍ය කුඩුක්මුල්ලේ ගුණසිරි නමැති ස්වා
මිත් වහන්සේ 24 වෙනිදා දහවල්
2.30 ට පොලීසියට ගෙන ගොස්—

සභාපති
(அக்கிராசனார்)
(The Chairman)

ඒ සම්බන්ධයෙන් නඩුවක් තිබෙනවා.
දැන් විභාගයක් පවත්වාගෙන යනවා.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

තුඩාවේ මයා.
(තිரு. துடாவ)
(Mr. Tudawe)

නඩුවක් නැහැ. 2.30 ට පොලීසියට රැගෙන ගොස් රාත්‍රී 11 වන තුරු තබා ගෙන, සිවුර ගලවා සරමක් අත්දවා, පොලීසියේ බංකුවක බාවා බැටන් වලින් පහර දී, අමු මිලිස් කවා, මිලිස් නාසයට අල්ලා, ගිනිකුරුවලින් කකුල් පුළුස්සා—

සභාපති
(அக்கிராசனார்)
(The Chairman)

ඒක අධ්‍යාපනයට සම්බන්ධ දෙයක් නොවෙයි. පොලීසිය සම්බන්ධ දෙයක්.

තුඩාවේ මයා.
(තිரு. துடாவ)
(Mr. Tudawe)

පිරිවෙන් වල ඉගෙන ගන්නා ශිෂ්‍යයන්ට සිදු වන කරදර ගැනයි මා කියන්නේ.

ගරු ඊරියගොල්ල
(கௌரவ ஈரியகொல்ல)
(The Hon. Iriyagolle)

ඒ කාරණයට පිරිවෙන් සම්බන්ධයක් නැහැ.

සභාපති
(அக்கிராசனார்)
(The Chairman)

කරුණාකර දැන් කථාව අවසන් කරන්න.

තුඩාවේ මයා.
(තිரு. துடாவ)
(Mr. Tudawe)

මා මතු කළ ඒ කාරණය ගැන තමුන් නාත්තේගේ සැලකිල්ල යොමු කර ඒ ගැන ක්‍රියා කරනවා ඇත කියා මා බලා පොරොත්තු වෙනවා. බොහෝ කරුණු තිබෙන නමුත් කථා කරන්න වෙලාවක් නැහැ. තමුන්නාත්තේ මා සමග අමතාප නොවන හැටියට මතක් කරන අතර මේ වෙලාව හෝ ලබා දීම ගැන මා තමුන්නාත්තේට ස්තූතිවන්ත වෙනවා.

ජෝර්ජ් අබයගුණසේකර මයා. (හඟුරන් කෙන)
(திரு. ஜோர்ஜ் அபயகுணசேக்கர—ஹங்கு ரங்கெத்த)
(Mr. George Abeyagoonasekera—Hanguranketa)

සභාපතිතුමනි, අධ්‍යාපන විශේෂඥතාව කින් යුක්තව නොවුණත්, සාමාන්‍ය වශයෙන් මේ අවස්ථාවේදී කරුණු කීපයක් සඳහන් කිරීමට මා බලාපොරොත්තු වෙනවා. බොහෝ දෙනෙකුගෙන් සර්ව සාධාරණ යයි කියා වර්ණනා වන, නූතන කාලයේදී මහජන ප්‍රසාදයට පත් වී තිබෙන මෙම අධ්‍යාපන සංවිධානයේ යම් යම් අධ්‍යාපන ප්‍රශ්න, නිදහස් අධ්‍යාපනයේ උත්පත්තියේ සිටම පැන නැගෙමින් අවුත්, දැනටත් නොකඩවාම පැන නැගෙමින් තිබෙන බව අප පිළිගත යුතු කාරණයක්. අධ්‍යාපන ප්‍රශ්න ගැන නොයෙකුත් ගුණදෙස් විවේචන මේ සභාවෙන්, මින් පිටත රැස්වීම්වලත් වේදිකාවලත් පුවත් පත්වලත් ප්‍රකාශ වන බව අප දන්නවා. එසේ විවේචනයට භාජන වූණ ප්‍රශ්න සියල්ලම වරින් වර වැඩ කළ ඇමතිවරුන්ගේ සැලකිල්ලට භාජන වූණ බව අප දන්නවා. එහෙත් ඒ සියලු දෙනා අනුරිත්ම දැනට සේවය කරන අපේ අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා පමණ විශාල ප්‍රශ්න රාශියක් සාධාරණ ලෙස නිරාකරණය කිරීමට ඉදිරිපත් වූ තවත් කෙනෙකු ඇත කියා මා මොහොතකටවත් කල්පනා කරන්නේ නැහැ.

මෙම කාලය තුළදී සිංහලයට හිමි වූ ස්ථානයත්, ද්‍රවිඩ භාෂාවට හිමි විය යුතු සාධාරණ තැනත්, ඒවායේම ඉංගිරිසියට දිය යුතු වැදගත් තැනත් දෙමින් මූලික අධ්‍යාපනයටත්, උසස් අධ්‍යාපනයටත්, ඒවායේම විශ්ව විද්‍යාල අධ්‍යාපනයටත් අවශ්‍ය කරුණු එතුමා ඉටු කළ බව අප දන්නවා. කලා විද්‍යා ආදී දෙවැදෑරුම් විෂයයන් ගැන කටයුතු කිරීම සඳහා පාඩම් සෑදීම එපමණ ලෙහෙසි කරුණක්යයි මා මොහොතකටවත් කල්පනා කරන්නේ නැහැ. ඒ කෙසේ වෙතත් රටට හා සමාජයට හිතවත් වූත්, ප්‍රයෝජනවත් වූත්, වැඩදායක වූත්, අධ්‍යාපන කටයුතු සංවිධානය කිරීමේදී සහ සම්පාදනය කිරීමේ දී අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුවේ විශේෂඥ

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[ඡෝර්ජ් අභයගුණසේකර මයා.]

යන්ගෙන් ලැබිය යුතු අවවාද උපදෙස් ලැබීමත් සමගම ගුරුවරුන්ගේත්, විශ්ව විද්‍යාලීය කවිකාවාරියවරුන්ගේත්, ඒ වාගේම ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන්ගේත්, මහජන තාවගේත් නිසි ආධාරය සහ සහයෝගය ලැබිය යුතුයි. ඒ අවස්ථාවලදී, තමුන් තාන්සේ යෝජිත නව අධ්‍යාපන ක්‍රමය ක්‍රියාවේ යෙදවීමේදී, ඒ වාගේම යෝජිත කණිෂ්ඨ විශ්ව විද්‍යාල ක්‍රමය සහ කාර්මික විද්‍යාල පිහිටුවීමේ ක්‍රමය ආදිය ක්‍රියාවේ යෙදවීමේදී, අප බලාපොරොත්තු වෙනවා, අප පශ්චාත් ආසනවල සිටින මන්ත්‍රී වරුන් වුණත්, අපේ අදහස් අනුවත් ක්‍රියා කරන්න වැයම් කරනවා ඇත කියා. ඔබතුමා කල්පනා කර ඇතැම් කටයුතු කරන බව පෙනී යන්නේ, බොහෝ විට තමුන්තාන්සේගේ අමාත්‍යාංශයේ නිල ධාරීන්ගේ මතය අනුවම, ඒ අදහස්වලට පමණක්ම සීමා වී, කටයුතු කරන බවක් පෙනී යනවා. අප අවබෝධ කරගෙන ඇති හැටියට, තමුන්තාන්සේගේ අමාත්‍යාංශයේ තැනි නම් තමුන්තාන්සේගේ කට්ටියේ, කළු බඩවත් පවා සිටින බව සිතන්නට තරම් අපට කරුණු යෙදී තිබෙනවා. බොහෝ විට ගොතාව පිදුරු කන් නට නොදෙන සුනඛ පෝතකයින් සිටින වාය කියන හැඟීමක් අප තුළ ඇති වී තිබෙනවා. නොයෙකුත් විධියේ අදහස් දරන අය, තමුන්තාන්සේගේ කමිසයේ තිබෙන නා නා පාට ඇති පැන් පැන්සල් හා සමාන අය, තමුන්තාන්සේගේ අමාත්‍යාංශයේ සිටිනවාය කියා අපට හිතන්න ඉඩ තිබෙනවා. එම නිසා මා කලින් සඳහන් කළ අන්දමට අතික් අයගේද අදහස් අනුව කටයුතු කිරීමට හැකි පිළිවෙලක් යොදන්න ඕනැ. තමුන්තාන්සේ සංවිධානයේ මුදුන් කණුව වුණත්, තමුන්තාන්සේ ශක්ති සම්පන්න වුණත්, අතිකුත් පරාල රීප්ප ආදිය ශක්ති සම්පන්න නොවේ නම් තමුන්තාන්සේ බලාපොරොත්තු වන වැඩ පිළිවෙළ හරියාකාර ක්‍රියාත්මක කරන්න ලැබෙන්නෙ නැහැ. පසුගිය සමයේදී සාමාන්‍ය විද්‍යාල මහා විද්‍යාල හැටියට හදිසියේම පරිවර්තනය වුණු බව අප දන්නවා. එසේ වුණත් සාමාන්‍ය පරීක්ෂකවරයකු අධ්‍යාපන උපදේශයකු හැටියටත්, සාමාන්‍ය අධ්‍යාපන ත්‍රිලධාරියෙකු අධ්‍යාපන අධ්‍යක්ෂවරයකු

හැටියටත් පත් කිරීමෙන් පමණක් අධ්‍යාපන ප්‍රතිසංවිධානයක් ඇති වන්නේ නැහැ.

අධ්‍යාපන ත්‍රිලධාරීන් ගැන කියන විට ඒ උදවිය මහජන නියෝජිතයින්ගේ අදහස් අනුවත් ක්‍රියා කරන්න ඕනැ. බොහෝ තැන්වල මහජන මන්ත්‍රීවරුන්ගේ අදහස් අනුව කටයුතු කරන ත්‍රිලධාරීන් සිටියත්, මගේ කොට්ඨාශයේ කටයුතු කරන නුවර එළියේ සිටින අධ්‍යාපන අධ්‍යක්ෂවරයා සම්බන්ධයෙන් නම් ප්‍රශංසාවක් කරන්න බැරි බව කතාහවුවෙන් නමුත් මතක් කළ යුතුව තිබෙනවා. මගේ කොට්ඨාශය සම්බන්ධයෙන් විශේෂයෙන් කිව යුතු කරුණු රාශියක් තිබුණත් වේලාවක් තැනි නිසා මා කියන්න අදහස් කරන්නෙ නැහැ.

ගුරු හිඟය නිසා විද්‍යාලවල ඉගෙනගන්න ළමයින්ට බොහෝ අපහසුකම්වලට මුහුණ දීමට සිදු ව ඇති බව තමුන්තාන්සේට මතක් කර ඇති නිසා, එම අපහසුකම් මග හැරවීමට සුදුසු ක්‍රියා මාර්ගයක් ඉක්මනින් ගන්නවා ඇතැයි මා බලාපොරොත්තු වෙනවා. ගරු සභාපතිතුමනි, අපේ පත් කළ ගරු මන්ත්‍රී ශ්‍රීමත් රසික් පරිඩ් මැති තුමා මුස්ලිම් සංස්කෘතික විශ්ව විද්‍යාලයක් පිහිටුවන්නටයයි යෝජනා කළා. මා මොහොතකටවත් කල්පනා කරන්නෙ නැහැ, අප අතර වර්ණය අතින්, ජාතිය අතින්, ගෝත්‍ර අතින්, ආගම් අතින් හෝ වෙනත් අංශවලින් කවර අන්දමක හෝ හේදයක් ඇති විය යුතුය කියා. අපට මේ හේදයන්ගෙන් තොරව උසස් විශ්ව විද්‍යාල පිහිටුවන්නට පුළුවන් බව විශ්වාස කරනවා. දැනට අපේ රටේ විශ්ව විද්‍යාල හතරක් තිබෙනවා. තමුත් යෝජනා කරන අතරට කටයුතු කරන්න ගියොත්, ද්‍රවිඩ සංස්කෘතියට වෙනම විශ්ව විද්‍යාලයක්, වෙනත් සංස්කෘතියකට අයත් ජනතාවට වෙනත් විශ්ව විද්‍යාලයක්, ඒ වාගේ කතෝලික උදවියට වෙනත් විශ්ව විද්‍යාලයක්, ක්‍රිස්තියානි උදවියට වෙනත් විශ්ව විද්‍යාලයක්, ආදී වශයෙන් වෙන් වෙන්ව විශ්ව විද්‍යාල පිහිටුවන්න සිදු වෙනවා. ඇත්ත වශයෙන් ඒ අන්දමට එක් එක් සංස්කෘතීන්ට අයත් විශ්ව විද්‍යාල පිහිටුවන්න පුළුවන්කමක් තිබෙනවා නම් එහි ඇති වරදක් නැහැ. සමහර විට නොයෙක් විධියේ වාතී පිහිටුවා ඇති ලංකාව වැනි

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

රටක එහෙම දෙයක් කරන්න නොහැකිය කියා මා කිසි විටෙකත් කල්පනා කරන්නෙ නැහැ.

ඊළඟට වේගවත් කථාවක් කළ අතුරුණ පළමුවන මන්ත්‍රිතුමා පළ කළ අදහසක් ගැන කියන්න කැමතියි. ඇත්ත වශයෙන් ම එතුමාට තරම් කථාවෙහි විශේෂත්වයක් මට ඇතැයි මා කල්පනා කරන්නෙ නැහැ. එතුමා, මහනුවර අධ්‍යාපන අධ්‍යක්ෂවරයා ගැන යම් යම් දෝෂාරෝපණ වගයක් කළා. ඇත්ත වශයෙන් මා දන්නා හැටියට, මහනුවර කොට්ඨාශයේ වැඩ කරන අධ්‍යාපන අධ්‍යක්ෂ ඒකනායක මහතා—මගේ අසල් වැසියකු නිසා මා දන්නවා—ඉතා හොඳින් රාජකාරිය කරනවාය කියායි අපේ හැඟීම. නමුත් ගරු මන්ත්‍රිතුමා, එතුමා නිෂ්පාදනය කරන රනිඤ්ඤ කරලක් පත්තු කළා වාගේ වේගවත් අන්දමින් කථා කිරීම—මේ අවස්ථාවේදී මෙතැනට විත් පිළිතුරු දීමට පුළුවන්කමක් නැති නිලධාරියකු ඒ අන්දමින් නිර්දේශ ලෙස විවේචනය කිරීම—සුදුසු යයි අප අදහස් කරන්නෙ නැහැ.

උසස් අධ්‍යාපන ප්‍රතිසංවිධානය අනුව තමුන් තාන්සේ බාලිකාවන් සඳහා වෙනම විද්‍යාල පිහිටුවීමට අදහස් කර ඇති බව පෙනී යනවා. අපේ ප්‍රදේශයටත් උසස් බාලිකා විද්‍යාලයක් ලබා දීමට කටයුතු කරන ලෙස ඉල්ලමින් මගේ වචන ස්වල්පය මෙයින් අවසන් කරනවා.

ධව පුළුල් පදනමක් උඩ දීර්ඝ වශයෙන් කථා කරන්නට මා අදහස් කරන්නේ නැහැ. එය ඒ පිළිබඳ විශේෂඥයන්ට බාර කරමින්, මා කරුණු දෙකක් තුනක් ගැන පමණක් ගරු ඇමතිතුමාගේ අවධානය යොමු කරන්නට බලාපොරොත්තු වෙනවා. මේ රටේ උසස් අධ්‍යාපනය—විශේෂයෙන්ම විශ්ව විද්‍යාලය මට්ටමේ අධ්‍යාපනය—සව භාෂාවෙන් කරන්නට අදහස් කෙරෙන බව අය වැය පිළිබඳ මුල් විවාදයේදී ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා කියා සිටියා. ඒ සම්බන්ධව අප එක්තරා විධියක පරීක්ෂණයක් කොට සාකච්ඡාවක්ද ඇති කළා. ඒ අවස්ථාවේදී අපට දැන ගන්නට ලැබුණේ තවමත් විශ්ව විද්‍යාලය මට්ටමේ උගැන්වීම ඉංග්‍රීසි භාෂාවෙන් කෙරෙන බවයි. පරිවර්තන කාල සීමාව සඳහා එක්තරා කාලයක් දී තිබෙනවා. එහෙත් එහි සීමාවක් කර නැහැ. ඇමතිතුමාගේ ප්‍රතිපත්තිය කුමක් වුවත් තවමත් උගැන්වීම ඉංග්‍රීසි භාෂාවෙන් කෙරෙන බවයි අපට ලැබී තිබෙන ආරංචිය. එම නිසා, ඇමතිතුමාගේ අදහස හරියාකාර ක්‍රියාත්මක වෙනවාදැයි සොයා බලා, උසස් අධ්‍යාපනය ලැබීමේ චේතනාවෙන් සිටින, දැනට අතරමංවූ තත්ත්වයක පසුවන පිරිසගේ දුක්ගැන විල්ල ගැනත් විමසා බලා ඒ සම්බන්ධයෙන් යමක් කරන මෙන් ගරු ඇමතිතුමාට මා මතක් කරනවා.

1967 අප්‍රේල් මාසයේ 23 වැනි දා ශිෂ්‍ය ගුරු සංගමය ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා හමුවී සාකච්ඡාවක් පවත්වා තිබෙනවා. අවුරුදු 7 කින් ශිෂ්‍ය ගුරු ක්‍රමය අහෝසි කරන බව එම සාකච්ඡාවේදී ගරු ඇමතිතුමා කියා තිබෙනවා. ශිෂ්‍ය ගුරුවරුන් 56,000ක් පමණ සිටිනවා. මෙය මානුෂික ප්‍රශ්නයක් වශයෙන් සලකා මේ පිරිසගේ යම් යම් අඩුපාඩුකම් තිබෙනම් ඒවා සම්පූර්ණ කර ගෙන ඔවුන්ගේ ගුරු සේවය තවදුරටත් කරගෙන යාමට ඉඩ දෙන ලෙස මා ඉතා ඕනෑකමින් ඉල්ලා සිටිනවා. ශිෂ්‍ය ගුරුවරුන් බඳවා ගැනීමට ලගදීන් විභාගයක් පැවැත්තුවා. එම විභාගයෙන් සමත් වුණු අයට පත්වීම් දීම පිළිබඳව අද ආන්දෝලනයක් ඇති වී තිබෙනවා. පළමුවැනියා වශයෙන් සමත් වුණු අයට පත් වීම් නොලැබී දෙවැනි තැනට ආ අයට පත්වීම් ලැබී තිබෙන බවට ආරංචියක් තිබෙනවා. එම

සභාපති
(அக்ஷராசனார்)
(The Chairman)

Order, please ! The Sitting is suspended until 2 P.M.

රැස්වීම ඊට අනුකූලව නාවකාලිකව අත් සිටුවන ලදින්, අ. හ. 2 ට නැවත පවත්වන ලදී.

அதன்படி அமர்வு இடை நிறுத்தப்பட்டு, மீண்டும் பி. ப. 2 மணிக் கு ஆரம்பமாயிற்று.

Sitting accordingly suspended till 2 P.M. and then resumed.

ඉලංගරත්න මයා.
(திரு. இலங்கரத்ன)
(Mr. Ilangaratne)

අධ්‍යාපන වැය ශීර්ෂය සම්බන්ධයෙන් වචන ස්වල්පයක් කථා කරන්නට මට අවස්ථාව ලබා දීම ගැන මා තමුන් තාන්සේට ස්තූතිවන්න වෙනවා. මේ සම්බන්ධ

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[ඉලංගරත්න මයා.]

නිසා විභාගය සමත් වුණු අයගේ ජ්‍යෙෂ්ඨ යනාදි අනුව පත්වීම් දීමේ ප්‍රතිපත්තිය අනුගමනය කරනවා නම් මෙවැනි ආත් දෝලන ඇති වන්නේ නැහැ.

ගරු ඊරියගොල්ල

(කෙළරාභ ආරියකොල්ල)

(The Hon. Iriyagolle)

එහෙම තමයි කෙරෙන්නේ.

ඉලංගරත්න මයා.

(තිල. ඉලංගරත්න)

(Mr. Ilangaratne)

සම්මුඛ පරීක්ෂණයටත් කැඳවුවාට පසු පක්ෂපාතීත්වයෙන් කටයුතු කෙරෙන බවයි අපට දැනගන්නට ලැබී තිබෙන්නේ.

ගරු ඊරියගොල්ල

(කෙළරාභ ආරියකොල්ල)

(The Hon. Iriyagolle)

එහෙම දෙයක් නැහැ.

ඉලංගරත්න මයා.

(තිල. ඉලංගරත්න)

(Mr. Ilangaratne)

අප හැම දේකදීම මේ චෝදනාව ඉදිරි පත් කරනවායයි සමහර විට ගරු ඇමති තුමා හිතන්නට පුළුවනි. මේ සම්බන්ධව පරීක්ෂණයක් පවත්වා කරුණු සොයා බැලුවොත්, කිසියම් අයවා වැඩක් සිදු වී තිබේදැයි දැනගන්නටත් එවැන්නක් තිබෙනම් එය සුද්ධ කරන්නටත් ඔබතුමා ට අවසරය ලැබෙනවා ඇති.

සංගීත විද්‍යාලයයේ පුහුණුව ලබන අය ගේ තත්ත්වය සම්බන්ධයෙනුත් අපට පැමිණිලි ලැබී තිබෙනවා. අවුරුදු 6ක් තිස්සේ සංගීත විද්‍යාලයයෙහි පුහුණුව ලබන අයගේ අනාගතය සඳහා වර්තමානය සඳහා වත් කිසිම සැලැස්මක් පිළියෙළ වී නැහැ. අපේ ආණ්ඩුව තිබුණු කාලයේදීත් මේ දුර්වලකම පැවතුණා. එහෙත් අප, කීප දෙනකුට වත් රක්ෂා ලැබෙන අත්දමට කටයුතු කළා.

ගරු ඊරියගොල්ල

(කෙළරාභ ආරියකොල්ල)

(The Hon. Iriyagolle)

හිය අවුරුද්දේ 200 කට පමණ දුන්නා.

ඉලංගරත්න මයා.

(තිල. ඉලංගරත්න)

(Mr. Ilangaratne)

මා හිතන්නේ නැහැ, රජයේ සංගීත—

ගරු ඊරියගොල්ල

(කෙළරාභ ආරියකොල්ල)

(The Hon. Iriyagolle)

හිය අවුරුද්දේ 150 ට වඩා නම් දුන්නා.

ඉලංගරත්න මයා.

(තිල. ඉලංගරත්න)

(Mr. Ilangaratne)

මගේ ආරංචියේ හැටියට නම් එසේ දී නැහැ.

ගරු ඊරියගොල්ල

(කෙළරාභ ආරියකොල්ල)

(The Hon. Iriyagolle)

මේ අවුරුද්දේ නම් තවම දුන්නේ නැහැ.

ඉලංගරත්න මයා.

(තිල. ඉලංගරත්න)

(Mr. Ilangaratne)

හිය අවුරුද්දේත් නැහැ. කොහොම වුණත් මා මේ ගරු සභාවේ කාලය වැඩිපුර ගැනීමට අදහස් කරන්නේ නැහැ. ඇමති තුමාට මේ සම්බන්ධයෙන් සංදේශයක් ඉදිරිපත් කරන්නට තිබෙනවා. ඒ ගැන සොයා බලා සුදුසු කටයුතු කරාවියැයි මා බලාපොරොත්තු වෙනවා. මේ සම්බන්ධයෙන් නියෝජිත පිරිසකට ඇමතිතුමා හමු වීමට ඕනෑකමක් තිබුණත්, එතුමා අසනීපයෙන් සිටි නිසා ඒ ගැන එතරම් උනන්දු වක් දැක්වුයේ නැහැ. එම නිසා මේ සංදේශය සම්බන්ධයෙන් කටයුතු කර සතුටු දායක පිළිතුරක් යවන ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා.

උතුරු හා නැගෙනහිර පළාත්වලට සිංහල ගුරුවරුන් යැවීම ගැන 1967 මැයි 19 වැනි දා මා මේ ගරු සභාවේදී අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාගෙන් ප්‍රශ්න මාලාවක් ඇහුවා. මා ඒ ප්‍රශ්න හා ඊට ලැබුණු පිළිතුරුත් උපුටා දක්වන්නට අදහස් කරනවා. ප්‍රශ්නය :

(අ) උතුරු හා නැගෙනහිර පළාත්වල (දෙමළ මාධ්‍ය) පාසල්වලට යැවීම සඳහා 1964 ඔක්තෝබර් 26 දා පවත්වන ලද සිංහල උපගුරු විභාගයෙන් සමත් වූවන්ගෙන් 415 දෙනකුට තවමත් පත්වීම් නොදී ඇති බව එතුමා දකිසිද ?

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

උත්තරය :

(අ) නැත. තවමත් පත්වීම් නොදී ඇති අයගේ සංඛ්‍යාව 266 කි.

ප්‍රශ්නය :

(ආ) ඔවුන්ට පත්වීම් දෙන්නේ කවදාද? (ඉ) දෙමළ මාධ්‍ය මුස්ලිම් පාසල් කීයකට එවැනි ගුරු වරුන් පත් කර තිබේ ද? (ඊ) (දෙමළ මාධ්‍ය) ද්‍රවිඩ පාසල් කීයකට එවැනි ගුරුවරුන් පත් කර තිබේද?

උත්තරය :

(ආ) පුරප්පාඩු ඇති වූ විටෙක ඉතිරි අයටද පත්වීම් දෙනු ඇත. (ඉ) 469. (ඊ) පත් කර නැත.

දැන් තත්ත්වය කොහොමදැයි ගරු ඇමති තුමාගෙන් මා ප්‍රශ්න කරන්නට කැමතියි. 1967 මැයි 19 වන දාට පසුව ඒ තත්ත්වයේ වෙනසක් සිදු වී තිබෙනවාද? එදා සිටි ගණනට වඩා වැඩිපුර ගුරුවරුන් පත් කර තිබෙනවාද? මා විශේෂයෙන් මේ ප්‍රශ්නය මතු කරන්නේ එය වැදගත් කරුණකට තුඩු දෙන නිසයි.

භාණ්ඩාගාරයේ එක්තරා ඊතියක් අනුව, රජයේ සේවයට ඇතුළු වීම සඳහා සිංහල මාධ්‍යයෙන් පමණක් විභාග පවත්වන්නට පුළුවන්කම ලැබෙන්නේ ලංකාවේ හැම තැනකම සිංහල මාධ්‍යයෙන් ඉගැන්වීමේ කටයුතු සංවිධානය කර අවසාන වුණාට පසුව බව ඇමතිතුමා දන්නවා ඇති. මුළු ලංකාව පුරාම සිංහල භාෂාව ඉගැන්වීමට විධිවිධාන සැලැස්වූවාට පසුවයි, රජයේ සේවයට ඇතුළු වීම සඳහා පවත්වන විභාග සිංහල මාධ්‍යයෙන් පමණක් පැවැත්වීමට—සිංහල මාධ්‍යයෙන් පෙනී සිටින්නන්ට පමණක් රජයේ සේවයට ඇතුළු වීමට—පුළුවන්කම ලැබෙන්නේ. ඒ පළාත්වලට සිංහල ගුරුවරුන් පත් කිරීම මේ අන්දමට ප්‍රමාද කරනවා නම් ඒ අනුව කටයුතු කරන්නට බැරි වෙනවා. සමහර විට උද්ඝෝෂණයක් තිබෙනවා වන්නට පුළුවන්, දෙමළ පාසල්වලට සිංහල ගුරු වරුන් පත් නොකරන හැටියට.

එහි අසාධාරණ දෙකක් තිබෙනවා. එකක් රාජ්‍ය භාෂාව ඉගැන්වීමේ අවස්ථාව නැති වීම. අනෙක සිංහල මාධ්‍යයෙන් පමණක් රාජ්‍ය සේවයට ඇතුළු වීමේ විභාග නොපැවැත්වීම නිසා සිංහල පමණක් දන්නා උදවියට යම් යම් අපහසුකම් ඇති වන්නට ඉඩ තිබීම. අපේ කාලයේ මේ සම්බන්ධයෙන් කටයුතු කිරීමට මුදල් ඇමති තුමා, අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා හා අධිකාරීන්

ඇමතිතුමා යන අයගෙන් සමන්විත කැබිනට් අනු කාරක සභාවක් පත් කර තිබුණා. එම නිසා එම ඇමතිවරුන් තුන් දෙනා එකතු වී මේ සම්බන්ධයෙන් සලකා බලා සුදුසු කටයුතු කරනවා නම් හොඳය කියා මා හිතනවා.

සංගීත ගුරුවරුන් ගැන තවත් අදහසක් ඉදිරිපත් කරන්නට කැමතියි. සංගීතය පුහුණුවූ සියලුදෙනාටම ගුරුවරුන් වශයෙන් පත්වීම් දීමට සමහර විට අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුවට පුළුවන් කමක් නැතුව ඇති. එහෙත් සංස්කෘතික දෙපාර්තමේන්තුවත් ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා යටතේම තිබෙන නිසා ඔවුන්ගේ නඩත්තුව ගෙනයාමට යම්කිසි වැඩ පිළිවෙළක් සංස්කෘතික දෙපාර්තමේන්තුව මගින් ආරම්භ කිරීමට ගරු ඇමති තුමාට පුළුවන්කම තිබෙනවා. එම නිසා මා ඉල්ලීමක් කරන්නට කැමතියි. මා මෙය ඉදිරිපත් කරන්නේ ඊර්ෂ්‍යාවකින්. යම් හෙයකින් අප බලයට එනතුරු මෙය ඉටු නොවුණොත් මීට වඩා ඕනෑකමකින් මේ වැඩ පිළිවෙළ ඇති කිරීමට අපට පුළුවන් වෙනවා. රජයේ “පිල්ලි යුනිට්” නැත් නම් චිත්‍රපට ආගාරය කියා එකක් තිබෙනවා. එයට සංස්කෘතික අංශය යටතේ තළු නිළි පිරිසක් පුහුණු කර විශේෂයෙන් සංස්කෘතික වටාපිටාවක් ඇති නැත්නම් ඓතිහාසික වටාපිටාවක් ඇති කතන්නර—මනුෂ්‍යාපය වුනත් කමක් නැහැ, දේවතාපය වුනත් කමක් නැහැ—රහදක්වීමට තළු නිළි පිරිසක් ඇති කර ඒ සඳහා සංගීතය පුහුණු වූ පිරිසක් යොදවා ගැනීමේ වැඩ පිළිවෙළක් ඇති කරනවා නම් හොඳයි කියා මා කියනවා. විශේෂයෙන්ම සංස්කෘතිය අතින් නිදහසක් ඇති කළ යුතුව තිබෙනවා. මේ ගරු ඇමති තුමාට සංස්කෘතික දෙපාර්තමේන්තුවත් අයිති වී තිබෙන නිසා එම දෙපාර්තමේන්තුව මගින් මේ සම්බන්ධව යම් වැඩ පිළිවෙළක් ගත්තොත් දැනට කිසිම අනාගතයක් නැතිව ඉබාගානේ යන අර පිරිසටද යම්කිසි සහනයක් ලැබෙනවා ඇති. සංගීත ගුරුවරුන් සඳහා පත්වීම් ලැබීමට ජ්‍යෙෂ්ඨ පාඨශාලා සහතිකය අවශ්‍යයි කියා නීතිරීති වල තිබෙනවා. මේ පිරිස අවුරුදු 6 ක් තිස්සේ සංගීතයම පුහුණු වූ අයයි. එහෙත් සංගීතය විෂයයක් වශයෙන් ගෙන ජ්‍යෙෂ්ඨය සමත් වූ අයට මේ අයට නැති උවද්දක් වූවානැති ලැබෙනවා. ඒ නිසා

[ඉලංගරත්න මයා.]
එවැනි විෂමතාවයන් නැති කර සාධාරණ අන්දමට කටයුතු කරන ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා.

දහම් පාසැල් ගැනත් වචනයක් දෙකක් කිය යුතුව තිබෙනවා. දහම් පාසැල්වලට එක්තරා තත්ත්වයක් ලැබුණේ සංස්කෘතික දෙපාර්තමේන්තුව ඇති කළාට පසුවයි. එමෙන්ම තව හුඟක් දුරට මේ දහම් පාසැල් දියුණු කිරීමට අවස්ථාව තිබෙනවා. අනික් පාසැල්වලට වගේම දහම් පාසැල්වලටත් ළමයින් සඳහා දවල් ආහාර සපයන්නා කියා සමහර දහම් පාසැල් මගින් ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලීමක් කර තිබෙනවා. ඒ අයට වුවමනා කරන විධියට විස්කෝතු වුණත්, බනිස් වුණත්, කිරි වුණත් සැප සීමට සිදු වන්නේ සතියකට එක දවසයි. ඒ නිසා ඒ සඳහා යම්කිසි වැඩ පිළිවෙළක් ඇති කළොත් එයින් දහම් පාසැල්වලටත් සංස්කෘතික කටයුතුවල වර්ධනයටත් විශාල සේවයක් සැලසෙනවාට කිසිම සැක යක් නැහැ.

ගරු ඊරියගොල්ල
(கௌரவ ஈரியகொல்ல)
(The Hon. Iriyagolle)
දවල් දානෙ.

ඉලංගරත්න මයා.
(திரு. இலங்கரத்ன)
(Mr. Ilangaratne)

සමහරවිට හාමුදුරුවරුනුත් උගන්වන නිසා දවල් දානය පිළිගැන්නුවාට වරදක් නැහැ. එයින් දෙලොවටම වැඩක් වෙනවා ඇති. එමෙන්ම මේ දහම් පාසැල් ගැනත් අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය කල්පනා කර බලා ඒවායේ පාලනය සම්පූර්ණයෙන්ම අතට නොගන්නත් එක්තරා වගකීමක් රජය අතට ගන්නවා නම් හොඳයි කියා මා හිත තවා. විශේෂයෙන්ම බෞද්ධ ශිෂ්‍ය විභාගය සඳහා අහවල් විෂයයන් අහවල් ප්‍රමාණයට ඉගැන්වුවොත් හොඳයි කියා හැම කෙනෙ කුටම පොදු වැඩ පිළිවෙළක් සකස් කර තවා නම් හොඳයි කියා මා හිතතවා. එසේ කළොත් එක්තරා පදනමක් උඩ ඒවා පවත්වාගෙන යන්නට පුළුවන් වෙනවා. එමෙන්ම හොඳ මනුෂ්‍යයෙකු වන්නට නම් දෙලොව ගැනම හොඳ අවබෝධයක් තිබෙන්නට ඕනෑ. ක්‍රිස්තුමුර්ති ධර්මය

අනුගමනය කළත්, වෙනයම් ධර්මයක් අනුගමනය කළත්, මනුෂ්‍යයා හැඩගැසිය යුත්තේ දෙලොව වැඩ පිණිසයි. ඒ නිසා මේ දහම් පාසැල්වලින් මිනිස් චරිත හැඩ ගැස්වීමේ ප්‍රයෝජනය ගන්නට පුළුවන් කම තිබෙනවා. සාම මණ්ඩල වැනි ආයතන වල මෙවැනි අධ්‍යාපනයක් ලැබූ අයට උචිත ස්ථානයක් දෙනවා නම් අපේ සාමය කඩ නොකර එය තවත් දියුණු කර ගන්නට අවස්ථාව සැලසෙනවා ඇති. එමෙන්ම රජයෙන් සංස්ථාවලත් රක්ෂා සඳහා නිල ධාරීන් බඳවා ගැනීමේදී දහම් පාසැල් මගින් නිකුත් කරන මේ සහතිකයටත් එක්තරා ස්ථානයක් ලැබෙන අන්දමට කටයුතු පිළියෙළ කරනවා නම් හොඳයි කියා මා කියනවා. දවල් දානය දෙනවත් සමග ඔබතුමාගේ දෙපාර්තමේන්තුව යටතේ දැනට පවතින නිදහස් පොත් පත් සැපයීමේ ක්‍රමයෙනුත් තරමක් දුරට දුප්පත් උදවියට පොත්පත් ලැබෙන විධියට වැඩ පිළිවෙළක් සකස් කළොත් එය විශාල සේවයක් වෙනවා ඇති.

අ. හා. 2.15
සංස්කෘතික අංශයෙන් චිත්‍රපටි හොඳද තරකද යන්න නිගමනය කිරීමත් ඔබ තුමාට අයිති වැඩක්. ඒ අංශයේ හුඟක් විවේචන තිබෙනව. ඒ විධියේ විවේචන තිබිය යුතුමයි. චිත්‍රපටි කලාවේ හෝ වේවා වෙනත් කලාවක හෝ වේවා සමහරුන්ට හොඳ දේවල් සමහරුන්ට හොඳ නැහැ. එහෙත් යම් යම් බලපෑම් උඩ—දේශපාලන බලපෑම් උඩ යයි මා කියන්නේ නැහැ— මේ සම්බන්ධයෙන් ක්‍රියා කරන බවයි, අපට පෙනී යන්නේ. [බාබා කිරීමක්] ඒවා හිතා මතා කරන දේවල් යයි මා හිතන්නෙ නැහැ. ඒ ගැන දැනට වඩා උනන්දුවක් දක්වුවොත් හොඳයි. අසුවල් චිත්‍රපටිය, අසුවල් චිත්‍රපටියට වඩා හොඳ යයි මා නම් වශයෙන් කියන්ට කැමති නැහැ. එහෙත් එකක් ගැන සඳහන් කරන්ට කැමතියි. ලංකාවේ යම්කිසි චිත්‍රපටියක් තහනම් කරනවා නම්, ඒ තහනම් කළ යුතු චිත්‍රපටිය “කහ බළල්ලු” චිත්‍රපටියයි. අපේ දේශයට, අපේ ජාතියට හානියක් වන විධියටයි, ඒ චිත්‍රපටිය සකස් කර තිබෙන්නෙ. කහ බළල්ලු චිත්‍රපටිය බැලුවාම ලුනාවේ සිද්ධීන් එහෙම ලොකු දේවල් නො වෙයි. මේ චිත්‍රපටිය බැලුවොත් මුළු

විසර්ජන කෙටුම්පත් පත, 1967-68

—කාරක සභාව

ලෝකයාම හිතන්නේ ලුනාවේ සිද්ධිය වැනි දේවල් ලංකාව ඒ තරම් ගණන් ගන්නේ නැති රටක් හැටියටයි. හොරකම්, ගණිකා නිවාස, සල්ලාලකම් ආදිය මැනවින් පිළි බිඹු වන විධියටයි, ඒ විත්‍රපටිය සකස් කර තිබෙන්නේ. ඒ වගේම එය තනා තිබෙන්නේ සංචාරක දෙපාර්තමේන්තුවෙන් සහාය ඇතුවයි. අපේ සංස්කෘතිය කෙළේ සෙන අන්දමට ඔය විදියේ විත්‍රපටි සැදී මෙන් කොයිතරම් පාඩුවක් සිදු වෙනවා දැයි හොංකොං එහෙම ගිහින් තිබෙන අපේ ඇමතිතුමාට වැටහෙනවා ඇති. හොං කොං වගේ තහර සම්පූර්ණයෙන්ම දේශ සංචාරයට කැප කරලයි තිබෙන්නේ. එහිදී සමාජික අප්‍රාණික කොයි දේවලුන් මුදලට ගත්තට පුළුවනි. ඔබතුමා ඒ තත්ත්වයට ලංකාවත් පරිවර්තනය කරන්නට අදහස් කරයි කියා මා හිතන්නේ නැහැ. කහ බළල්ලු විත්‍රපටියෙන් නිරූපනය වෙන්නේ ඒ විධියේ අවස්ථා ඕනෑ කෙනෙකුට ලංකාවේ තිබෙන බවයි. එම නිසා ඒ ගැන සිත යොමු කරන ලෙස ගරු ඇමතිතුමා ගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

මගේ කොට්ඨාශයේ පවතින අඩුපාඩු හා විස්තර වශයෙන් තමුන්නාන්සේට කියන්නට යන්නේ නැහැ. අනෙක් කොට්ඨාශවල වගේම මගේ කොට්ඨාශයේත් අඩුපාඩු හුණක් තිබෙනවා. ඒවා ගැන දෙපාර්තමේන්තුවට සැල කර තිබෙනවා. විශේෂයෙන්ම ආණ්ඩුවට පවරා ගත් කොළොන්නාවේ “ටෙරන්ස් විද්‍යාලය” බොහොම අබලන් තත්ත්වයකයි, තිබෙන්නේ. ඒ ගැන විශේෂයෙන් සලකා බලන ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා. ඒ නම නිසා විශේෂයක් කරන්නට කියනවා නොවෙයි; ඒ ස්ථානයට ගියාම අපට පෙනී යනවා, ඒ පාඨශාලාව ඉතා තරක තත්ත්වයක පවතින බව. එමෙන්ම කොළඹ අවට මේ විධියේ තරක පාසලක් තිබීම දෙපාර්තමේන්තුවට විශාල කැලලක්.

මා පසුගියදා ප්‍රගති නිලධාරියකු ගැන මතක් කළ බව තමුන්නාන්සේට මතක ඇති. ඒ ප්‍රශ්නය දෙවරක් මතු කළා. ඒ ප්‍රශ්නයට උත්තරයක් ලැබෙයි කියා විශ්වාස කරනවා. කරුණාකර ඒකට උත්තරයක් ලබා ගන්න යයි අපට බොහොම දෙනකු කියනවා. ප්‍රගති නිලධාරී තනතුරට සුදුසුකම් වශයෙන් ඉල්ලා තිබෙන්නේ, විද්‍යා උපාධියක්—

ගරු ඊරියගොල්ල

(කෙළරාභ ආරියකොල්ල)

(The Hon. Iriyagolle)

ඒ දෙකක්. ඔය වරද්දගෙන. ප්‍රගති නිලධාරියාට නොවෙයි, විද්‍යා උපාධිය ඉල්ලා තිබුණේ. [බාධා කිරීමක්] උපාධි ධරයකු ගැන වෙන එකක් තිබුණා.

ඉලංගරත්න මයා.

(කි. ඉ. ඉලංගරත්න)

(Mr. Ilangaratne)

පිළිතුරු දෙන අවස්ථාවේදී පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා කිව්වේ, මේ සම්බන්ධයෙන් ඔබතුමාට දැනුම් දෙන බවයි. අපේ ආරංචිය—

ගරු ඊරියගොල්ල

(කෙළරාභ ආරියකොල්ල)

(The Hon. Iriyagolle)

ඒක වැරදි ආරංචියක්.

ඉලංගරත්න මයා.

(කි. ඉ. ඉලංගරත්න)

(Mr. Ilangaratne)

දැන්වීමේ පළ කර තිබෙන්නේ මෙහෙමයි: “විද්‍යා උපාධිධරයකු විය යුතුයි. භෞතික විද්‍යාව හා රසායන විද්‍යාව ඇතුළු විද්‍යා විෂයයන්ගෙන් සමත්ව සිටීම විශේෂ සුදුසුකමක් හැටියට සලකනු ලැබේ.”

ගරු ඊරියගොල්ල

(කෙළරාභ ආරියකොල්ල)

(The Hon. Iriyagolle)

ඒ ප්‍රගති නිලධාරියාට නොවෙයි.

ඉලංගරත්න මයා.

(කි. ඉ. ඉලංගරත්න)

(Mr. Ilangaratne)

ඒ දැන්වීමේ සඳහන් කර තිබුණේ ප්‍රගති නිලධාරියාට ඒ සුදුසුකම් තිබිය යුතු බවයි. මම ඒ දැන්වීමේ පිටපතකුත් ඉදිරිපත් කළා. ඒ දැන්වීමේ තිබෙන්නේ ප්‍රගති නිලධාරියකු බඳවා ගන්න යනවාය, ඔහුට ඒ සුදුසුකම් තිබිය යුතුය කියායි. එහෙත් තෝරා ගත් පුද්ගලයාට තිබුණු සුදුසුකම් ජ්‍යෙෂ්ඨ පාඨශාලා සහතික පත්‍රය—

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

ගරු ඊරියගොල්ල
(கௌரவ ஈரியகொல்ல)
(The Hon. Iriyagolle)
ඒක මම පිරිසිදු කරල දෙන්නමි.

ඉලංගරත්න මයා.
(திரு. இலங்கரத்ன)
(Mr. Ilangaratne)
හොඳයි. මීට වඩා, සහාපතිතුමනි, තමුන් තාත්සේගේ කාලය ගත්ට මා අදහස් කරන්නේ නැහැ. මේ කරුණු ගැන ගරු ඇමතිතුමාගේ අවධානය යොමු කරන මෙන් මතක් කරනවා.

ඒ. සී. එස්. හමීඩ් මයා. (අකුරන දෙවන මන්ත්‍රී)
(ஐனப் ஏ. ஸி. எஸ். ஹமீத்—அக்குறனை இரண்டாம் அங்கத்தவர்)
(Mr. A. C. S. Hameed—Second Akurana)

Mr. Chairman, I listened carefully yesterday to the hon. Member for Kegalla, a former Minister of Education. His statement needs a little bit of examination. He charged the Hon. Minister and the Government with political interference especially in matters pertaining to education. Charges of this type were levelled by some of the other Members too, who participated in the discussion earlier.

I think it is correct to point out that education became political under the last Government. It was the last Government that brought politics into education. Most of the Members across there forget that the teacher was made a political stooge during their time. It is not a new thing. If anybody should be charged for having mixed our education with politics, it is the last Government.

The hon. Member for Kegalla in his statement said that the present system of education is quite satisfactory. I wonder whether the Opposition shares his view. Under the last Government two education commissions were appointed, and, I believe, in the history of the world, it was only in Ceylon that two

commissions sat on the same subject at the same time—the National Education Commission and the Technical Education Commission. They had those two commissions before them for nearly five years, talked glibly everywhere about a national system of education, but never implemented it. For five years, or nearly five years, they kept on talking about a national system of education, but it was never implemented.

I believe everybody who is interested in education in this country will agree that the academic stream is terribly overloaded and that this has to be rectified. That is what the Hon. Minister is seeking to do. His proposals will come before this House when every one of us will get an opportunity to discuss and debate them. Here I wish to remind the Hon. Minister that a very important factor to be borne in mind is that the re-organization must be carried out in such a manner as to cause the least amount of hardship to the children in the rural areas. This is a very important aspect, and I do hope that the Hon. Minister will pay special attention to it.

The hon. Second Member for Mutur (Mr. A. L. Abdul Majeed) called upon the Muslim Members to start a war against the Minister. His clarion call to the Muslims needs a little bit of examination. Under the last Government, two Muslim training schools were closed down, and at the time when I spear-headed that agitation against the closure of those two institutions these champions of the Muslim cause were in power. Those champions who call upon the Muslim Members of Parliament to support a *jihad* against the Hon. Minister of Education, did not lift a finger when two Muslim training colleges were closed down during the last regime. That same hon. Member, in the same breath, went on to say that during the last two and a half years not a single Muslim pupil teacher, nor a single Arabic teacher, had

විසර්ජන කෙටුම්පත් පත, 1967-68

—කාරක සභාව

been appointed. True enough. But then he forgets the fact that after December 1962 not a single Muslim teacher was appointed under the S. L. F. P. Government, under the last Government. Not a single Moulavi was appointed.

The Hon. Minister, I am glad to say, has now finalized a scheme to ensure that every Muslim school in this country will have an Arabic teacher in the near future. I am also glad to say that pupil teachers are to be appointed in the near future. In this connection I would wish that the complete quota be given to girls. In other words, when Muslim pupil teachers are appointed the full quota of appointments should be given to girls. I do not want to be misunderstood. What I mean is that if you are going to appoint 500 Muslim boys and girls as pupil teachers, I would wish that those 500 appointments be given to Muslim girls so that the Muslim boys may look for other avenues of employment.

Then there is this question of the wastage at the G. C. E. (Ordinary Level). We have roughly about three lakhs of students appearing for the G. C. E. examination. Out of three lakhs, about 40,000 qualify for the award of the Senior School Certificate; that means that they have got through in six subjects, inclusive of arithmetic and the second language.

The wastage is about $2\frac{1}{2}$ lakhs per year. Out of this $2\frac{1}{2}$ lakhs, granting that 50,000 will catch up in the succeeding years, there will still be a wastage of two lakhs of boys and girls at the G. C. E. level. This is a very serious problem.

I remember, some time back in England the educational authorities became jittery when the wastage at the G. C. E. level was only 4 per cent.. In Ceylon wastage is somewhere around 400 per cent. This is a serious problem to which the educational authorities must give serious attention. If the wastage of roughly 2 lakhs of boys and girls every year at the

G. C. E. level is spread over a period of ten years, we can imagine how gruesome the picture can be. One reason may be that we are still not educating the children according to their aptitudes. That may be one of the reasons. I believe, in the new educational proposals that aspect will be covered.

There is another aspect to which I wish to draw the attention of the Hon. Minister. Of the training colleges we have in this country today, except for the ones at Palaly and Maharagama, all the others are primary training colleges. In the primary training colleges, teachers are trained specially for teaching in the primary section. The training colleges at Palaly and Maharagama are the only two senior secondary training colleges that we have in this country for teaching English, science and mathematics.

අ. සා. 2.30

Thus there is a serious gap. We do not still have the senior secondary training colleges for turning out teachers who are qualified to teach in the post primary section, especially in the Sinhala and Tamil mediums. You may say: "We have graduates. Well, the graduates go into maha vidyalayas." My point is that there are still a large number of schools in this country which are not maha vidyalayas but which are continuing to have G. C. E. classes. This is a matter which the Hon. Minister should go into.

While on the subject of senior secondary institutions I must say that while the percentage of Muslim primary trained teachers is somewhere in the region of 55 the Muslim trained teachers for specialized subject is somewhere in the region of 5 per cent. That is because we have to depend on whatever little crumbs we get from Palaly or from Maharagama. Palaly caters mostly to Tamils. After all it is nothing but fair that it should continue to do so because it was established for the Tamil people. For the Muslims we have only two training colleges, one

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[හම්බි මහ.]

at Addalachchenai and the other at Aluthgama for girls. These two institutions are primary training colleges.

If the Muslim child is to benefit from the new educational proposals we should have more specialized teachers. The only solution to this problem is to upgrade Addalachchenai as a senior secondary training college. Unless this is done I believe the Muslim child of this country cannot hope to share the benefits of the new scheme of education that is in the offing just now.

There is, of course, the question of the Kandy Muslim Training College which was closed down by the last Government. I have seen in the press various statements made by various people that the Kandy Muslim Training College should be re-opened. It should and must be re-opened.

There is more than one aspect to the necessity of this training college being re-opened. That is to say, Addalachchenai continues purely as a training college but we Muslims in the Kandyan areas opted for Sinhala only. We wanted to study Sinhala; we wanted to teach Sinhala. Therefore, we should like our Muslim Training College to have a Sinhala bias, which is not possible in Addalachchenai for political reasons. Let us be quite frank about it. If the Kandy Muslim Training College is to be re-opened this problem can be solved.

What we are asking for is not a glorified primary training college. That is where some people seem to make the mistake. When we say that the Kandy Muslim Training College should be re-opened what we do mean is that it must be re-opened as a training college but with a strong Sinhala bias, so that the Muslims in the Kandyan areas who opted for Sinhala only could hope to have their schools gradually turning into Sinhala schools, not overnight but spread over a period of years. Therefore, I wish to remind the Hon. Minister that this question must be given serious consideration. Furthermore, at the last

polls the U. N. P. and most of the Muslim Members of the U. N. P. had given an assurance to the Muslims of this country that this training college would be re-opened.

If you examine the manner in which education officers have been distributed or the education offices established, you will find that serious thinking has not gone into it. For instance, you find an education office and an Education Officer in the Matale District. Now, Matale has four electorates. You have an Education Officer at Nuwara Eliya and he, I believe, has to serve three electorates. In Vavuniya, I think, there is an Education Office for one electorate. In Moneragala there is one Education Office for two electorates. But if you take Kandy, where we have roughly about 17,000 teachers and 14 electorates, there is only one Education Office. Because of this, the work in the Kandy District has suffered to a great extent. Therefore, I should like to appeal to the Hon. Minister to see that we have an education office in Gampola and another in Katugastota. We have 17,000 teachers, 14 electorates and one education office.

In regard to the medium of instruction, this subject seems to have been discussed and various views put across. Where the Muslims of this country are concerned, up to this day it has been said that we have no definite mother tongue. The Burghers, the children of the European community in Ceylon, and the Muslims therefore, were given the option to choose English as their medium of instruction up to this year. With the exit of English, the question arises as to what the medium of instruction for the Muslims will be.

We should like to point out to the Hon. Minister of Education that the choice must be left to the parents. There are some who argue that Tamil should be our medium of instruction. The choice should be given to the parents because the Kandyan Muslims will have to study Sinhala and gradually make Sinhala their mother tongue. If that is so, there should be

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

no dictatorial power vested in anybody on this question. The decision should lie with the parents. We must be able to decide. The parents must be asked to decide. Of course, this is with regard to the Muslims. It must not be said in the years to come that we supported Sinhala only but we have not been given the option to study Sinhala.

The next thing is that most of the teachers who go to the Alutgama and Addalachchenai Muslim training colleges are drawn from various parts of the Island. Even the teachers who undergo training there want to study Sinhala. With the passage of the Official Language Act in 1956, from 1957 the Muslims of this country have asked that Sinhala be made a compulsory subject at the two Muslim training colleges at Addalachchenai and Alutgama. The standard may be anything. That is a thing that should be discussed by the departmental officials. But, on principle, we want Sinhala to be made compulsory in the Muslim training colleges. Once we do that, we shall also be solving the problem of Sinhala teachers for Muslim schools. I do hope the Hon. Minister will go into this question.

The former Minister of Education charged the Government with taking revenge on teachers. In my electorate a large number of teachers and government servants took an active part in politics. They not only canvassed the voters but addressed political meetings too. I should like to state here, in clear language, that not a single teacher has been victimized in the Akurana electorate. Therefore, it is not fair for hon. Members on that side of the House to make charges without knowing the truth.

වෛද්‍යවාරිය එස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ (අකුරුස)

(டொக்டர் எஸ். ஏ. விக்ரமசிங்ஹ—அக்குறஸ்ஸ)

(Dr. S. A. Wickremasinghe—Akuressa)

The truth is not confined to your electorate.—[Interruption].

හමිඩ් මයා.

(ஜனாப் ஹமீத்)

(Mr. Hameed)

What I am saying is that it is not fair for hon. Members on that side of the House to make such charges.

In conclusion, I wish to say that we are confident that the Hon. Minister of Education will put the educational system of this country on a correct footing. It is no secret that, though the final aim of education is to supply the needs of society, what is taught in our schools today has absolutely no relation to the needs of society. This gulf must be bridged, and that is what the Hon. Minister of Education is seeking to do. We wish him luck.

අ. හා. 2.45

එස්. බී. හේරත් මයා. (හිරියාල)

(திரு. எஸ். பி. ஹேரத்—ஹிரியால)

(Mr. S. B. Herat—Hiriyala)

ගරු සභාපතිතුමනි, මෙම වැය ශීර්ෂය යටතේ වචන ස්වල්පයක් කළා කිරීමට මට අවස්ථාව සලසා දීම ගැන ප්‍රථමයෙන්ම තමුන් තාන්සේට ස්තූතිවන්ත වෙනවා. ඒ අතරම අපේ ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා ඉතාමත්ම නිර්භයව අලුත් අධ්‍යාපන සැලැස්මක් සකස් කිරීම ගැන එතුමාට ස්තූතිවන්ත වෙනවා.

පසුගිය ආණ්ඩුව පවතිද්දී අධ්‍යාපනය සම්බන්ධයෙන් විශාල සේවයක් සිදු වුණු බව විරුද්ධ පාර්ශ්වය වෙනුවෙන් කළ කළ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් ප්‍රකාශ කළා. පසු ගිය ආණ්ඩුව බොහෝ පාඨශාලා ගොඩ නැගිලි සෑදුවාලු. ඔව්, නොයෙකුත් ප්‍රදේශ වල කටයුතු සිදු වුණු හැටි නම් අප දන්න වා. අවුරුදු තුනක හතරක තරම් කාලයක් තුළදී වෙන් කළ යුතුව ඇති මුදලක් එක් අවුරුද්දක් තුළදී කැමැල්ල වැනි ඡන්ද කොට්ඨාශවලට වෙන් කළ බව අප දන්න වා. එහෙත් හිරියාල වැනි කොට්ඨාශවලට ගනයක්වත් වියදම් කෙළේ නැහැ. පසුගිය අවුරුදු දහය තුළ හිරියාල කොට්ඨාශයෙහි අලුතෙන් සෑදූ ඇත්තේ එක පාඨශාලා ගොඩනැගිල්ලයි. එහි සර් ජෝන් කොනලා වල මැතිතුමා විසින් සෑදවන ලද පාඨශාලා

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[එස්. බී. ජෝර්ජ් මයා.]
මිස වෙනත් පාඨශාලා නැහැ. විරුද්ධ පාර්ශ්වය එදා බලයේ සිටියදී වැඩ කෙළේ ඔය අන්දමට නම් ඒක සාධාරණද?

අපේ වර්තමාන ගරු අධ්‍යාපන ඇමති තුමා නිසා හිරියාල වැනි කොට්ඨාශවලට නව යුගයක් උදා වී තිබෙනවා. පාඨශාලා නැති ගම් ප්‍රදේශයන්හි දැන් පාඨශාලා ගොඩනැගිලි සාදාගෙන යනවා. යෝජිත පාඨශාලා රජයට ගන්නට වුවමනාවක් නැතැයි කමුරුපිටියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (පර්සි වික්‍රමසිංහ මයා.) ප්‍රකාශ කළා. තවද ඒ යෝජිත පාඨශාලාවල ලොකු කුමන්ත්‍රණ තිබෙන බවත් එතුමා කීවා. මා ඒවා ගැන වැඩිපුර කථා කරන්නට යන්නේ නැහැ. ඒවා ගැන කථා කරන්නට ගියහොත් ඒ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් සිටින ඔය ආසන අත හැර යන්නට පවා හිතෙන්නට පුළුවනි. ඇත්තෙන්ම ඒ තරම් අශෝභන දේවල් සිදු වී තිබෙනවා. කෙසේ හෝ වේවා අපේ ආණ්ඩුව යෝජිත පාඨශාලා රාශියක් පවරා ගෙන තිබෙනවා. තවත් එකක් දෙකක් ඉතිරිව ඇති පවරා ගන්නට. ඒවා ගැනත් සලකා බලා ඒවා පවරා ගන්නා ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා. යෝජිත පාඨශාලාවල ගුරු පුරප්පාඩු රාශියක් තිබුණත් දැන් ඒවා හුඟක් පුරවා ඇති අතර ඉතිරි සුළු ප්‍රමාණයක් පිරවීමට වැඩ කරනැයි මා බලාපොරොත්තු වෙනවා.

ගරු ඇමතිතුමා ඒ ඒ කොට්ඨාශවලට කොපමණ ගොඩනැගිලි දුන්නත් ඒවා සාදා අවසාන කරන්නට බැරි තත්ත්වයක් පවතිනවා. ඊට හේතුව ඒ ගොඩනැගිලි ඇස්තමේන්තු අනුව ඒවා සාදන්නට නොහැකිවීමයි. ඒ ඇස්තමේන්තු අනුව ඒ ගොඩනැගිලි සෑදීමට කොන්ත්‍රාත් කාරයන් කැමති නැහැ. බඩුමුට්ටු හිඟ නිසා හා ගමන් බිමන් අපහසුව නිසා ඒ ගොඩනැගිලි කොන්ත්‍රාත් දීම සඳහා කොන්ත්‍රාත් කාරයන් සොයා ගැනීම අපහසු වී තිබෙනවා. එහෙයින් මා එක යෝජනාවක් ඉදිරිපත් කරන්නට කැමතියි. එක කොට්ඨාශයක ගොඩනැගිලි දෙකක් සාදන්නට තිබෙනවා නම් ගොඩනැගිලි හතරක් සෑදීමට පටන් ගත යුතුයි. එතකොට ඒ වර්ෂයේදී ඒ ගොඩනැගිලිවලින් භාගයක් සාදා නිම කරන්නට පුළුවනි. ඒ විධියට ක්‍රියා කළහොත් නම් වෙන් කරන මුදල් වියදම්

කරන්නට පුළුවන් වෙනවා. එයින් කිසිම මුදලක් අපතේ නොයවා අවුරුද්දේ මුදල් ඒ අධ්‍යාපන ගොඩනැගිලි අංශයටම වැය කරන්නට පුළුවන් වෙනවා. ඒ කාරණය සම්බන්ධව සලකා බලා විය කියා මා බලාපොරොත්තු වෙනවා.

ගුරු මණ්ඩල ගැනත් ගුරුවරුන් ගැනත් සාකච්ඡා වුණා. අපේ අකුරණ පළමුවන ගරු මන්ත්‍රීතුමා (හේමචන්ද්‍ර සිරිසේන මයා.) අප ටිකක් විනෝද කරවමින් බොහොම ලක්ෂණ කථාවක් කළා. එහෙත් එතුමාගේ කථාවේදී එතුමා කියා සිටියා මේ නිලධාරීන් සහ ගුරුවරුන් අපේ ජාතික ආණ්ඩුවට පක්ෂව පන්දම් අල්ලමින් නොයෙක් විධියට අපේ ආණ්ඩුවට සහයෝගය දෙනවාය කියා. ආණ්ඩුවේ නිලධාරීන් පිළිබඳව එතුමා එවැනි විවේචනයක් කිරීම ගැන මා කණගාටුවෙනවා. වැරදි තිබෙන්නට පුළුවනි. මේ ගරු සභාව තුළදී ආණ්ඩුවේ නිලධාරීන්ට දෙන ගුප්ත බැට වලින් ඒ නිලධාරීන්ට ආරක්ෂා වෙන්නට බැහැ. එමනිසා මෙවැනි සභානයකදී ආණ්ඩුවේ නිලධාරීන් ඒ අන්දමට විවේචනය කිරීම සුදුසුය කියා මා හිතන්නේ නැහැ. ඒ ගරු මන්ත්‍රීතුමා මීට ප්‍රථමයෙන් ඇමති තුමාටවත් අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුවේ උසස් නිලධාරීන්ටවත් ඒ කරුණු සම්බන්ධව—ඒ වැරදි සම්බන්ධව—කරුණු ඉදිරිපත් කර තිබෙනවාය කියා මා සිතන්නේ නැහැ. ආණ්ඩුවේ නිලධාරීන්ගේ ගුරුවරුන් විවේචනය කරන්නට පමණයි එතුමා මෙතැනට ආවේ. ඒ ගැන මා කණගාටු වෙනවා. එක නිලධාරියෙකුට මේ විධියට චෝදනා කළාම ආණ්ඩුවේ සියලුම නිලධාරීන් ඒ ගැන කල්පනා කරන නිසා ඒ අනිත් නිලධාරීන්ගේත් මොනම සහයෝගයක්වත් ලබා ගන්නට බැරි වන බව මා අකුරණ පළමුවන ගරු මන්ත්‍රීතුමාටත්, විරුද්ධ පක්ෂයේ අනිකුත් ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ටත් මතක් කරනවා. ඇත්ත වශයෙන්ම අද වූ සිද්ධිය ගැන මා කණගාටු වෙනවා.

පාඨශාලාවල ගුරු මණ්ඩල ගැන කථා කරන විට ඉංග්‍රීසි ගුරුවරුන්ගේ හිඟයක් තිබෙන බව අපි දන්නවා. අප හැකි තරම් ඉක්මණින් ගුරු මණ්ඩල සකස් කරන්නට පියවර ගන්නට ඕනෑ. ඉංග්‍රීසි උගන්වමින් සිටි ගුරුවරුන් කිහිප දෙනෙකු සිංහල මාධ්‍යයෙන් පුහුණුව ලබා දුන් සිංහල

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

උගන්වනවා. සිංහලෙන් පුහුණුව ලබා සිටියත් ඒ ගුරුවරුන් ඉංග්‍රීසි ගුරුවරුන් හැටියට පත් කිරීම සුදුසුයි. ඉංග්‍රීසි ගුරුවරුන්ගේ හිඟයක් තිබෙන මේ අවස්ථාවේදී ඒ ගැනත් අවධානය යොමු කරන මෙන් ම අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

ගරු සභාපතිතුමනි, හිරියාල කොට්ඨාශය ඉතා දුෂ්කර කොට්ඨාශයක්. ගරු ඇමතිතුමාත් ඒ බව හොඳින් දන්නවා. පුහුණු ගුරුවරුන් වශයෙන් පිට ප්‍රදේශවල සේවය කරන හිරියාලේ අය රාශියක් සිටිනවා. ඒ අය හිරියාලට මාරු කළොත් විශාල යහපතක් වෙනවා. ඒවාගේම අළුතෙන් ගුරුවරුන් බඳවා ගන්නා විටත් හිරියාලේ අය නැගෙනහිර පළාත, උතුරු පළාත, වවුනියා දිස්ත්‍රික්කය, ත්‍රිකුණාමල දිස්ත්‍රික්කය ආදී වෙනත් දුෂ්කර ප්‍රදේශවලට නොයවා හිරියාලටම පත්වීම් දී එවනවා නම් බොහොම හොඳයි.

ශිෂ්‍ය ගුරුවරුන් සම්බන්ධවත් මා වචනයක් කියන්නට සතුටුයි. ශිෂ්‍ය ගුරු මහත්ම මහත්මියන් ඉතා හොඳින් උනන්දුවෙන් ඒ ඒ පාඨශාලාවල වැඩ කරගෙන යනවා. මේ ශිෂ්‍ය ගුරුවරුන්ට මිට වැඩි වැටුපක් ගෙවීමටත් මේ උදවිය පුහුණු කරවීමටත් හැකි තරම් ඉක්මණින් කටයුතු කරන මෙන් මා කරුණාවෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

ඉබ්බාගමුව මධ්‍ය මහා විද්‍යාලය පිළිබඳව වචනයක් කියන්නට ඕනෑ. එම විද්‍යාලයට හිරියාල ආසනයේ දරුවන් බඳවා ගන්නට ඉඩ නැති වී තිබෙන බවයි පෙනෙන්නේ. හිරියාල, දොඩංගස්ලන්ද, වැනි ආසනවල සිටින දරුවන්ට කුලියාපිටිය ප්‍රදේශයේ ඉදි කරන කණිෂ්ඨ විශ්ව විද්‍යාලයට ඇතුළත් වන්නට අවස්ථාව සැලසේවිද කියන්නට අමාරුයි. ඒ කෙසේ වෙතත්, ඉබ්බාගමුව මහා විද්‍යාලයට තව අළුත් ගොඩනැගිලි කීපයක් ලබා දෙන ලෙස මා මතක් කර සිටිනවා. විශේෂයෙන් අධ්‍යයන පොදු සහතික පත්‍ර විභාගයට පුහුණුවන අයට තව පන්ති කාමර හතරක් පහක් සාදා දෙන මෙන් මා මතක් කර සිටිනවා.

කාලවේලාව මදි නිසා මගේ කතාව වැඩි දුර පවත්වාගෙන යාමට කල්පනා කරන්නේ නැහැ. මිලුග කරුණ හැටියට මතක් කර සිටිනවා, පිරිවෙන්වලටත් පන්සල්වලටත් ඒ වාගේම කලායතනවලටත් හැකි පමණ සහාය දෙන හැටියට. අවසාන වශයෙන් මා විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ මතය

තුමන්ලාට අවවාදයක් වශයෙන් කියා සිටිනවා, රජයේ නිලධාරීන් මේ අන්දමට විවේචනය කරන්නට එපාය කියා. මට මෙම අවස්ථාව සලසා දීම ගැන ගරු සභාපතිතුමාට ස්තූතිවන්ත වන අතර, ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාටත් ස්තූතිවන්ත වෙමින් මගේ වචන ස්වල්පය අවසාන කරනවා.

ඒ. ලතිෆ් සින්නලෙබ්බෙ මයා. (මඩකලපුව දෙවන මන්ත්‍රී)

(ஐரோப் ஏ. லதிப் சின்னலெப்பை—மட்டக் களப்பு இரண்டாவது அங்கத்தவர்)

(Mr. A. Latiff Sinnalebbe—Second Batticaloa)

Mr. Chairman, let me at the outset thank you for having afforded me this opportunity to speak on the Votes of the Ministry of Education. We have to admit that the task of the Hon. Minister of Education is really an unenviable one. We are now discussing the Votes of a Ministry which is by far the most important Ministry. I say that because that is the Ministry that is in charge of the precious wealth of this country—the youth. They are the future citizens and rulers of this country.

Let me at the outset refer to technical education. The lack of technical schools in the middle and lower grades and also at professional levels is very blatant. I am afraid very little headway has been made to remedy that state of affairs. Now there is only one practical school of technology. Our thanks go to Canada for establishing that practical school. Till the establishment of an engineering school a year ago all that we had were a few junior technical schools inadequately staffed. Provision for training at the humblest trade levels continues to be altogether inadequate. Private firms and industrial establishments have their own training classes and training schemes or apprentice courses.

අ. හා. 3

Two years ago there was much talk of inducements and incentives for the expansion of training schemes. I am afraid nothing seems to have been done as yet. I remember

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[ලතිෆ් සින්නලෙබ්බෙ මය.]

an American professor teaching at one of our universities has raised the larger question of co-operation between our universities and industrial concerns. This is common in advanced countries but it is totally lacking in our country. The universities hardly appear to have made the slightest advance to enlist the support of industrial concerns for scientific assistance or advice. Industries appear to have preferred to turn to the C.I.S.I.R. rather than to a university. It appears that the Government has not made that use of the universities. For instance, it is rarely that a university professor is invited to serve on a government board or planning committee or in any other manner which would have brought the universities into active participation with state enterprises. I hope the Hon. Minister and the Cabinet will even at this late stage set an example.

At this point I would like to refer to the availability of Moulavis. This is a matter I raised even during the Committee stage of the Appropriation Bill in 1966. I would like to quote certain passages from the speech I made on that occasion on the 2nd September 1966 when speaking about Moulavi teachers and about the identity of Muslim schools. I refer to column 2908 of Volume 69 of HANSARD where I said this :—

“Hence I would urge upon the Hon. Minister to see, when finalizing his proposed educational changes in relation to the other Bills that are to follow that Muslim schools are given their due place and that Muslim schools are not classified as Tamil schools or as Sinhalese schools.

I say this because, like Tamil, Sinhalese also may be a medium of instruction as far as the Muslims are concerned. As I have stated earlier we have an identity of our own as Muslims. The Muslim Community is a community that is recognized in this country; we have a public holiday for the feast of Ramazan and we have our own curriculum that is followed in the schools. I would urge upon the Hon. Minister to preserve that identity of the Muslim schools. This is very important as far as our community is concerned.”—[OFFICIAL REPORT, 2nd September 1961; Vol. 69, c. 2908.]

I referred to this matter last year also.

සභාපති

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

Instead of quoting his own past speeches I think the hon. Member should go on with today's speech.

[ලතිෆ් සින්නලෙබ්බෙ මය.]

(ஜனாப் லதிப் சின்னலெப்பை)

(Mr. Latiff Sinnalebbe)

I have quoted certain passages from the speech I made in 1966 to show that nothing has been done up to now. That is the reason why I would urge upon the Hon. Minister of Education—

ශ්‍රී ඊරියගොල්ල

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

Do you want me to convert the Tamil medium into the Muslim medium?

[ලතිෆ් සින්නලෙබ්බෙ මය.]

(ஜனாப் லதிப் சின்னலெப்பை)

(Mr. Latiff Sinnalebbe)

There is no question of Tamil medium and Muslim medium. What I am trying to tell the Hon. Minister is that we have Tamil schools, Muslim schools and Sinhalese schools.

ශ්‍රී ඊරියගොල්ල

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

And we have Buddhist schools also.

[ලතිෆ් සින්නලෙබ්බෙ මය.]

(ஜனாப் லதிப் சின்னலெப்பை)

(Mr. Latiff Sinnalebbe)

I do not want the Hon. Minister and the Government to close down the Muslim schools or to call our schools Tamil schools. We are a separate entity, and the Hon. Minister will bear with me when I say that we want our schools to be called Muslim schools and not Tamil schools.

Now, Sir, I would like to refer to Arabic teachers. In this context I would like to quote what I said in

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

the speech I made in 1966. At column 2909 of Volume 69 of HANSARD, I say this :

“Secondly, I would refer to the teaching of Islam or Arabic in these schools. As you are aware there are well over 469 Muslim schools in the Island of which 382 are Muslim Vidyalayas, 85 are Muslim Maha Vidyalayas, and two are Muslim Madhayama Maha Vidyalayas. Now, Islam is a compulsory subject in the G.C.E. examination. While we have Islam as a subject do we have the qualified teachers, the Mowlavis, or the Arabic teachers to teach Islam to the students? I find that 148 Muslim schools are without Mowlavis or the so-called Arabic teachers. How could we expect our children to get through their examinations? Why are you depriving them of these teachers.”—[OFFICIAL REPORT, 2nd September 1966 ; Vol. 69, c. 2909.]

I would like to ask the Hon. Minister whether, even a year after I said all this, he has taken steps to recruit Moulavis and Arabic teachers.

In this context, I would refer to the Lunawa incident. It has been reported in the newspapers that even schoolgirls were found in the Lunawa rest-house when it was raided. Why are these things happening? Because the morality of the country has gone down. The only remedy is to place great stress on the teaching of religion in our schools. We call ourselves the people of a Buddhist country, and yet we find incidents like the Lunawa incident taking place.

ශ්‍රී ඊරියගොල්ලේ

(කෙළරඹ ආරියකොල්ල)

(The Hon. Iriyagolle)

Those things happened even in Lord Buddha's time.

ලතිෆ් සින්නලේබ්බේ මයා.

(ඉලාම් ලතිෆ් සින්නලේබ්බේ)

(Mr. Latiff Sinnalebbe)

That may be ; but what I am asking the Hon. Minister to do is to place sufficient stress on the teaching of religion in schools. I am rather astonished to hear the Hon. Minister say very lightly that these things happened during the time of the Buddha also.

ශ්‍රී ඊරියගොල්ලේ

(කෙළරඹ ආරියකොල්ල)

(The Hon. Iriyagolle)

It is human nature.

ලතිෆ් සින්නලේබ්බේ මයා.

(ඉලාම් ලතිෆ් සින්නලේබ්බේ)

(Mr. Latiff Sinnalebbe)

It may be human nature. I quite appreciate the fact that that may be the view of the Hon. Minister. I am sure that the vast majority of Members both in the Government as well as in the Opposition agree that religion should find an important place in the school curriculum. As far as the Muslims are concerned we want the Moulavi teachers to be appointed. It is over 2½ years since we urged on the Minister the need to appoint those teachers, and I would like to know why the Minister has not taken any action on our request.

The other day, when a deputation of Muslim Members of Parliament interviewed the Minister he told them that he was going to recruit Moulavi teachers from among those who have the S.S.C. or the G.C.E. I am sure that the Hon. Minister has not understood how these Moulavi teachers get their certificates. They have to undergo eight years' training in Arabic *madrasas* or Arabic colleges. And, after eight years' training, does the Hon. Minister expect these people to sit for the S.S.C. or the G.C.E. examination? It is not at all realistic. The Muslim community is quite satisfied with the Moulavis, and I urge upon the Hon. Minister to give his attention to this question and see that these teachers are recruited as early as possible.

On an earlier occasion too, I referred to the salary scales of these Arabic teachers. They should get the same scale as that paid to pundits and *pulavars*. I believe it is a thing that the Hon. Minister can do. In this

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[ලතිෆ් සින්නලෙබ්බෙ මය.]

connection, I quoted a number of sessional papers in my last speech, but up to now, I am sorry to say, the Hon. Minister has not taken any action on that matter too.

I urge upon the Hon. Minister to seriously go into these questions because these are matters that affect our entire community. There are over 4,000 Muslim voters in his own electorate, who rallied round him and supported him. I am sure the Hon. Minister will not let them down.

ශ්‍රී ජීයගොල්ල

(කෙළරාච්ඡරියායා)

(The Hon. Iriyagolle)

Fortunately, they are not Members of Parliament!

ලතිෆ් සින්නලෙබ්බෙ මය.

(ஜனாப் லதிப் சின்னலெப்பை)

(Mr. Latiff Sinnalebbe)

The hon. Second Member for Akurana referred to training colleges and told us how the Kandy Muslim Training College was closed down during the time of the S.L.F.P. Government. We want this training college re-opened. It does not matter even if it is made a Sinhala medium training college. I urge upon the Hon. Minister to see that it is re-established.

With regard to the question of allocation of funds for school buildings, repairs, etc., I am afraid the Ministry treats the multi-member constituencies on the same basis as single-member constituencies in the matter of allocation of funds. I have made representations to the Minister and the Permanent Secretary on this matter, but nothing tangible has been done. Every time representations are made, they merely increase the allocation by Rs. 10,000 or so, and that is about all that happens. Why are there multi-member constituencies? I hope the Hon. Minister will appreciate the reason, and see that multi-member constituencies are allocated double the amount allocated to single-member constituencies.

Now, on the question of medium of instruction, the hon. First Member for Batticaloa.—[Interruption]. It is a matter that affects the entire community.

සභාපති

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

But it has been dealt with by more than one hon. Member of your community.

ලතිෆ් සින්නලෙබ්බෙ මය.

(ஜனாப் லதிப் சின்னலெப்பை)

(Mr. Latiff Sinnalebbe)

One minute more, Sir. So far as the medium of instruction is concerned, I think the Hon. Minister has decided this question. As far as the Muslim community is concerned, we are not living in a concentrated area but are spread throughout the length and breadth of Ceylon unlike any other minority community. We are living today as brothers with the Sinhalese and Tamils in different areas. I urge upon the Hon. Minister that as far as the medium of instruction is concerned the choice should be left to them.

On the question of pupil teachers and S. S. C. teachers—

සභාපති

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

You have had a number of "one minutes".

ලතිෆ් සින්නලෙබ්බෙ මය.

(ஜனாப் லதிப் சின்னலெப்பை)

(Mr. Latiff Sinnalebbe)

Just another minute more, Sir. I am not talking about the recruitment of pupil teachers and S. S. C. qualified teachers, but about these two categories of teachers who have been in service for well over four to five years.

These teachers are required to pass an examination to gain admission to the teachers training colleges. These pupil teachers and S. S. C. teachers

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

work under a headmaster or a principal, and their teaching experience over a period of four to five years under a headmaster or a principal is quite sufficient to warrant their entry into training colleges. I ask, why should not a concession be given to these pupil teachers and S. S. C. teachers whereby those who have taught for four to five years may be allowed to enter the training colleges to qualify as full-fledged trained teachers? I would request the Hon. Minister to look into this. There are 2,000 to 3,000 pupil teachers and S. S. C. qualified teachers. At present they have to pass an examination to gain admission to teachers training colleges. Their entire time is devoted to teaching and they do not find sufficient time to prepare for this examination. However, they have gained enough teaching experience during this time. That is the reason why I am making this request for this concession.

Just one more matter—

සභාපති

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

I am sorry, the hon. Member cannot have one more. You are having "one more" too many times!

ලතිෆ් සින්නලෙබ්බෙ මයා.

(ஜனாப் லதிப் சின்னலெப்பை)

(Mr. Latiff Sinnalebbe)

Just this one more, Sir.

සභාපති

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

The hon. Member must know that there are other Votes to be discussed. He may not be recognized again.

අ. හා. 3.15

ලතිෆ් සින්නලෙබ්බෙ මයා.

(ஜனாப் லதிப் சின்னலெப்பை)

(Mr. Latiff Sinnalebbe)

I am so sorry, Sir. I want to refer to school holidays and the work experience programme before I finish.

As far as school holidays are concerned I would urge upon the Hon. Minister that these holidays be declared to coincide with the Maha and Yala harvesting seasons. The school holidays may be given twice a year for this purpose instead of three times. This will also be in line with government policy and we will be helping the future generation, instead of their seeking white collar jobs, to take to the land. It will help the cultivator too to take his child to the field and give him a better experience than what the child will receive under the work experience programme.

ටී. බී. තෙන්නකෝන් මයා.

(திரு. டி. பி. தென்னகோன்)

(Mr. T. B. Tennekoon)

ගරු සභාපතිතුමනි, අධ්‍යාපන හා සංස්කෘතික කටයුතු පිළිබඳ ගරු ඇමතිතුමාගේ වැය ශීඝ්‍රී යටතේ කෙරෙන මේ සාකච්ඡාවේදී ඊට සහභාගි වී වචන කිහිපයක් කළා කර මගේ අදහස් ප්‍රකාශ කිරීමට ඉඩ ලැබීම ඉතා වැදගත් කරුණක් කොට මා කල්පනා කරනවා. අධ්‍යාපනයේ පරමාපීයයන් මොනවාදැයි හරියාකාර තේරුම් නොගෙන අධ්‍යාපනය දීමෙන් රටක් සම්පූර්ණයෙන් ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී වැටෙන්නට ඉඩ තිබෙන බව ප්‍රමුඛවෙන්ම සඳහන් කළ යුතුව තිබෙනවා. මීට පෙර දීර්ඝ කාලයක් තිස්සේ මේ රටේ අධ්‍යාපන කටයුතු කරගෙන ආවේ නියම තේරුමක් නැතිව බවත් ඒ සමගම කියන්නට ඕනෑ. තේරුමක් ඇතිව අධ්‍යාපන කටයුතු කරගෙන ආ හැටියට පිළිගනිනොත් පිළිගන්නට තිබෙන්නේ එය ජාතිය බෙදීම පිණිස—ජාතියේ තවත් පන්තියක් ඇති කිරීම පිණිස—පමණක් දීර්ඝ කාලයක් තිස්සේ මේ රටේ අධ්‍යාපනයට සම්බන්ධ කටයුතු කරගෙන ඇති තිබුණු බවයි. ඒ බව මීට පෙරත් මේ ගරු සභාවේදී මා ප්‍රකාශ කර තිබෙනවා. නැවතත් වරක් එය මතක් කරන්නට කැමතියි.

තව තවත් විශ්ව විද්‍යාල වුවමනායයි උද්ඝෝෂණය කරන බව පෙනෙනවා. උසස් අධ්‍යාපනය ඉල්ලන බව පෙනෙනවා. ගරු අභ්‍යාස විද්‍යාල වැඩි වැඩියෙන් වුවමනාය කියනවා. තවත් නොයෙක් විධියේ අධ්‍යාපන ආයතන අවශ්‍ය බව කියන හඬ

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[වී. බී. තෙන්නකෝන් මයා.]

නොයෙක් දෙසින් අපට අසන්නට ලැබෙනවා. විශ්ව විද්‍යාලත්, ගුරු විද්‍යාලත්, උසස් අධ්‍යාපන ආයතනත් කාර්මික අධ්‍යාපන ආයතනත් ඇති කර උගන්වන්නේ කුමක් නිසාදැයි පරමාර්ථ වශයෙන් නිගමනය කිරීම වැදගත් කාරණයක් හැටියට සලකන්නට ඕනෑ. මෙතෙක් කර ඇති ඉගැන්වීම්වලින් මොන විධියේ ප්‍රයෝජනයක් ලැබී තිබෙනවාද යන්නත් විමසා බැලිය යුතුව තිබෙනවා. බලාපොරොත්තු විය යුතු ප්‍රයෝජනය ඒ ආකාරයට ලැබී නැත්නම් තව දුරටත් ඒ ආකාරයටම ඉගැන්වීමේ ප්‍රයෝජනයක් තිබෙනවාදැයි සොයා බැලීමත් වැදගත් කාරණයක් බව මතක් කරන්නට කැමතියි. අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුව ඔය දැන් තිබෙන ආකාරයට තැනිව මීට අවුරුදු පහළොවකට පමණ උඩදී වහලා දැමීමා නම් අද වන විට මේ රට නියම තත්ත්වයකට එන්නට ඉඩ තිබුණු බව අප කාටත් පිළිගන්නට පුළුවන්කම තිබෙනවායයි මා සම්පූර්ණයෙන්ම කියා සිටිනවා. අධ්‍යාපනය ගැන කවුරුත් මොනවා කපා කළත් වැඩක් වන විධියට යම් දෙයක් මේ මුළු කාලය තුළම කරන ලදැයි කියනවා නම් කරන ලද එකම හොඳ දෙය—හොඳ වැඩේ—තමයි මේ රටේ පාඨශාලා සියල්ලක්ම රජයේ පාලනය යටතට ගැනීම. අධ්‍යාපනය ඒකාබද්ධ කිරීමේ—හරි අධ්‍යාපනයක් දීමේ—මුල් පියවර වශයෙන් අපට ගණන් ගන්නට තිබෙන්නේ එයයි.

නිදහස් අධ්‍යාපනය නමින් කලකට ඉහතදී ඇති කරන ලද අධ්‍යාපන වැඩ පිළිවෙළ තමයි මේ රටේ මෙතෙක් කරන ලද බොහොම ලොකු වැඩේ යනුවෙන් හඟ දෙනෙක් කල්පනා කරනවා. ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාත් මුල් කාලයේදී ඊට එකඟ වන්නට ඇති. ඒ කාලයේදී නිදහස් අධ්‍යාපනය හැටියට කල්පනා කළේ ලොක්කන්ට, ලොක්කන්ගේ දරුවන්ට, නොමිලයේ ඉංගිරිසිය ඉගෙනීමට පහසු වන පරිදි ඇති කර ගත් සුත්තරයයි. නිදහස් අධ්‍යාපනය ඇති වීමට පෙර ලොකු මිනිසුන්ගේ — සල්ලිකාරයන්ගේ — දරුවන් තමයි ඉංගිරිසිය ඉගෙන ගත්තේ. සල්ලි දිලා ඉංගිරිසිය ඉගෙන ගත් උදවියට නොමිලයේ ඉංගිරිසිය ඉගෙනීමට ඉඩ ලැබෙන පරිදි ඇති කර ගත් වැඩ පිළි

වෙළ හා සම්බන්ධ ව්‍යාපාරයටයි නිදහස් අධ්‍යාපනය යන නම යෙදුණේ. ඔය වචනයෙන් ඒ කාලයේදී මිනිසුන් රටටා ක්‍රියා කළ බව අපි හොඳාකාර දන්නවා. මහනුවර ධර්මරාජ විද්‍යාලය, ටිරිනිටි විද්‍යාලය, ඇන්තනිස් විද්‍යාලය, කිංස්වුඩ් විද්‍යාලය, හිල්වුඩ් විද්‍යාලය, හයි ස්කූල් නැමති විද්‍යාලය වැනි හැම ආයතනයකම පාහේ ඒ කාලයේ ඉංගිරිසිය උගන්වන්නට පටන් ගත්තේ ගාස්තුවක් අය කරමිනුයි. නිදහස් අධ්‍යාපනය නිසා බොහෝ තැන්වල නොමිලයේ ඉංගිරිසිය උගන්වන්නට පටන් ගත්තා. එයින් ඇති වූ ප්‍රතිඵලය කුමක්ද? දුප්පත් පන්තියේ මිනිසුන්ගේ ළමයින්ගෙන් කිසිම කෙනෙකුට ඒවායේ ඉගෙනීම සඳහා යන්නට අවස්ථාවක් ලැබුණේ නැහැ. නිදහස් අධ්‍යාපනය ඇති වීමට පෙර ඉංගිරිසිය ඉගෙන ගත් අර පරණ කට්ටියම නිදහස් අධ්‍යාපනය ඇති වීමෙන් පසුත් ඉංගිරිසිය ඉගෙන ගන්නට පටන් ගත්තා. ඉංගිරිසිය වෙනුවෙන් සල්ලි ගෙවීම පමණක් නතර කළා. ඒ නිසා ඒ වැඩ පිළිවෙළ ලොකු ලොක්කන් ඇති කළ කපටිකමක් හැටියටයි භාර ගන්නට පුළුවන් වෙලා තියෙන්නේ. ඒ නිසා එවැනි කිසිම තේරුමක් නැති, කිසිම පිළිවෙළක් නැති අධ්‍යාපන ක්‍රමයක් දිගටම ගෙන යන්නේ නැතිව ඇත්ත වශයෙන්ම රටට ප්‍රයෝජනය වන අධ්‍යාපන ක්‍රමයක් ඇති කර පවත්වාගෙන යන්නට ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා බලපොරොත්තු වෙනවා නම් ඊට අපේ පැත්තෙන් දෙන්නට පුළුවන් හැම සහයෝගයක්ම දීමට අප සූදානම් බව කියන්නට කැමතියි. එතකොට හරියාකාර වැඩ කර ගෙන යන්නට පුළුවනි.

විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ගෙන් බොහෝ දෙනෙක් ගරු ඇමතිතුමා පළිගැනීම් කරන බවට පැමිණිලි කළ බවක් අකුරණ දෙවැනි ගරු මන්ත්‍රීතුමා (හමිඩ් මයා.) කියා සිටියා. එහෙම එකක් වුණේ නැතැයිද ඒ ගරු මන්ත්‍රීතුමා කිව්වා.

අකුරණ ආසනයේ පළිගැනීම් සිදු වුණේ නැති බව අකුරණ පළමුවන ගරු මන්ත්‍රීතුමා (හේමචන්ද්‍ර සිරිසේන මයා.) පවා පිළිගන්නවා. එහෙත් අපේ බොහෝ ආසනවල පළිගැනීම් සිදු වුණු බව අප දන්නවා. “මෙන්න මේ ගුරුවරයා ශ්‍රී ලංකා කාරයෙක්; මෙයා මේ මේ ආකාරයේ

වැඩ කර තිබෙනවා.” යනුවෙන් යම්කිසි පුද්ගලයකු ඇවිත් තමන්ගේ විරුද්ධකාර ගුරුවරයකුට චෝදනාවක් එල්ල කළ හොත්, ගරු ඇමතිතුමාත් නිලධාරි මහත්වරුන් එම ගුරුවරයා ඇත පිටිසරට මාරු කර යවනවා. එවැනි සමහර ගුරුවරුන්ගේ වැඩ පවා තහනම් කර තිබෙනවා. සමහර උදවිය සේවයෙන් පහ කර තිබෙනවා. සමහර විට එවැනි උදවිය එක්සත් ජාතික පක්ෂයටම වැඩ කළ අය වෙනවා.

මගේ ආසනයේ නොවෙයි, කුණ්ඩසාල ආසනයේ සිදු වුණු එක්තරා පළිගැනීමක් පිළිබඳව මෙම අවස්ථාවේදී සිහිපත් වෙනවා. කුණ්ඩසාල ආසනයේ අපටත් තැකමක් තිබෙන කෙනෙකුටයි, මෙම අකරතෘඛිභය සිදු වී තිබෙන්නේ. මහ මැතිවරණයේදී එම තැනැත්තා එක්සත් ජාතික පක්ෂයට වැඩ කළා. එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ අපේක්ෂකයා එම මැතිවරණයෙන් දිනුවා. එහෙත් මේ ලඟදී ගම්පහා ඡන්ද විමසීමක් ආවා. එම අවස්ථාවේදී එදා එක්සත් ජාතික පක්ෂයට වැඩ කළ තැනැත්තාගේ මස්සිනා කෙනෙක් ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයෙන් ඉදිරිපත් වුණා. ඒ හේතුකොටගෙන තමන්ගේ මස්සිනාට වැඩ කරන්නට ඔහුට සිදු වුණා. මෙය දැන ගත් හැටියේම අවුරුද්දේ සිට අවුරුදු 10 දක්වා වයස ඇති දරුවන් සත් දෙනකු සිටින ඔහුගේ භාර්යාව වෙන ස්කෝලයකට මාරු කර යැව්වා. ඒ කාලයේ එක්සත් ජාතික පක්ෂයට වැඩ කළාට මොකද මේ වර ගම්පහා මැතිවරණය සඳහා අනික් පැත්තෙන් ඉදිරිපත් වුණු පුද්ගලයාගේ නාම යෝජනා පත්‍රයට ඔහු අත්සන් තැබුවාය කියායි, ඔහුගේ භාය්‍යාව මෙසේ මාරු කර යවා තිබෙන්නේ. පුරුෂයායි, වැඩ කළේ. භාර්යාවයි, මාරු කර යවන්නේ. ඔවුනි පළිගැනීම් තදබල අත්දමින් කරගෙන යන බව පැහැදිලි වශයෙන් කියන්නට පුළුවනි.

සාමාන්‍ය රටවැසියා තුළත් විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ බොහෝ දෙනා තුළත් ඇමති තුමා කෙරෙහි යම්කිසි විශ්වාසයක් පවතින බව පෙනෙනවා. අධ්‍යාපන කටයුතු පිළිබඳව යම්කිසි වැටහීමක් ඇතුව කටයුතු කරන නිසා එතුමා අධ්‍යාපනයෙහි යම්කිසි පරිවර්තනයක් කරාවිය කියන විශ්වාසය තුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

ඔවුන් තුළ පවතින බව ඔවුන් විසින් පවත්වනු ලබන කතාවලින් එහෙම පෙනී යනවා. සාමාන්‍ය අසරණ ගුරුවරුන්ගෙන් මෙසේ පළිගන්නා විට එම විශ්වාසය පවා ක්‍රමයෙන් යටපත් වන බව කියන්නට සිදු වී තිබෙනවා. වැරදි ක්‍රියාවල යෙදෙන උදවිය සිටිය හැකි බව අපත් පිළිගන්නවා. මගේ මැතිවරණ කොට්ඨාශයේ ඇතැම් ගුරු වරුන්ට සමහර අවස්ථාවලදී මා කියා තිබෙනවා, මැතිවරණ කටයුතුවලදී ඒ අයගේ සහාය අවශ්‍ය නැති බව. එහෙත් අපේ රැස්වීම්වල බලෙන් කතා කරන්නට ගිය ඔවුන්ගෙන් ඇතැම් දෙනා අප සමග අමතාප වී ගොස් තිබෙනවා. අපේ පක්ෂය අරගෙන අපේ රැස්වීම්වල කතා කරන්නට පැමිණී ගුරුවරුන්ට අප කතා කරන්නට ඉඩක් දුන්නේ නැහැ. එවැනි අවස්ථාවලදී ඔවුන්ගෙන් ඇතැම් දෙනා බලෙන්ම කතා කරලත් තිබෙනවා. ගුරුවරුන් ලවා ඒ අත්දමට අප වෙනුවෙන් කතා කරවාගෙන ආසන දිනා ගන්නට තරම් වුවමනාවක් අපට ඇත්තේ නැහැ. ගරු ඇමතිතුමාත් එය පිළිගන්නවා ඇති. සමහර අය මේ මැතිවරණයේදී ඕනෑවට වඩා හිතට අර ගෙන දෙපැත්තටම වැඩ කළා. ඔය පැත්තෙන්, මේ පැත්තෙන් කවරුවත් එය බලාපොරොත්තු වන්නේ නැහැ. ඒ අතරම අසරණ අය හුඟක් දෙනෙකුටත් පහර වැදී තිබෙනවා. ඇමතිතුමාට අධ්‍යාපන කටයුතු පිළිබඳව පැහැදිලි අවබෝධයක් තිබෙනවාය යන්න ගැන මහජනයාට ඇති විශ්වාසය තහවුරු වීමට නම් මේ අහිංසක අසරණ ගුරුවරුන්ට දී තිබෙන දඬුවම් ඉවත් කර ඔවුන්ට යහපත සලසා දෙන ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා.

ගරු සභාපතිතුමනි, කාටත් වැරදි සිදු වෙනවා. ඇමතිතුමාගෙනුත් වැරදි සිදු වන්නට පුළුවන්. මගෙනුත් වැරදි සිදු වන්නට පුළුවන්. සභාපතිතුමාගෙනුත් වැරදි සිදු වන්නට පුළුවන්. වැරදි කළ මිනිසුන්ගේ තත්ත්වය අවබෝධ කරගෙන ඔවුන් හදා ගැනීමයි, අප කළ යුත්තේ. ඒ නිසා මේ අසරණ ගුරුවරුන්ට දී තිබෙන දඬුවම් ඉවත් කර ඔවුන්ට යහපතක් සලසා දෙන ලෙස මා නැවතත් ගරු ඇමති තුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[වී. බී. තෙන්නකෝන් මයා.]

හිරියාලේ මන්ත්‍රීතුමා (එස්. බී. හේරත් මයා.) කීව්වා, අපේ ආණ්ඩුව තිබෙන කාලයේදී හිරියාල ආසනයේ පාඨශාලා ගොඩනැගිලි සඳහා ශතයක්වත් වියදම් කළේ නැත කියා. එහෙත් ඒ ආසනයේ බොහෝ පාඨශාලාවලට ගොඩනැගිලි සඳහා මා පාර්ලිමේන්තු ලේකම් වශයෙන් සිටි කාලයේදී මුදල් දෙන්නට නියම කළා; බොහෝ පාඨශාලා ආණ්ඩුවට ගත්තා. ඒ පාඨශාලාවල නම් මට මතක නැහැ. වුවමනා නම් පසුව ඒ නම් මට කියන්නට පුළුවන්. කෙරුණු දේ නොකෙරුණු හැටියටත් නොකෙරුණු දේ කෙරුණු හැටියටත් පෙන්වා විවේචනය කිරීම ඉතාමත් කණගාටුදයක බව මා ප්‍රකාශ කරන්නට ඕනැ.

ගරු සභාපතිතුමනි, අපේ කොට්ඨාශයේ පාඨශාලා ගොඩනැගිලි සහ උපකරණ සඳහා වැඩි මුදලක් ලැබී නැහැ. සිගිරියේ පාඨශාලාවට ඇමතිතුමන් ගියාය කියා ආරංචියි. එය තිබෙන්නේ මහා විද්‍යාලයක් හැටියට නමුත් ඒ මහා විද්‍යාලයට තිබෙන්නේ මා හදිසියෙන් සාදා දුන් පොල් අතු ගොඩනැගිල්ල පමණයි. එසේම කන්දෙවත්ත, පල්ලෙපොල, කොබ්බෑ වහර, කැප්පෙටිය යන ස්ථානවල තිබෙන පාඨශාලා ඉතා අඛණ්ඩ තත්ත්වයක තිබෙන බව මා මේ අවස්ථාවේදී ප්‍රකාශ කරනවා.

රජයේ කලායතනයේ ඉගැන්වීම සම්බන්ධව කවරුත් නොකියන එක කරුණක් ගැන මා මතක් කරන්නට කැමතියි. රජයේ කලායතනයේ සිංහල නැටුම් ඉගැන්වීම පිණිස නියම පිළිවෙලක් යොදා නැති බව මා කියන්නට ඕනැ. සිංහල නැටුමේ උසස්ම නැටුම උඩැක්කි නැටුම බව ගරු ඇමතිතුමා දන්නවා. සිංහලයාගේ උඩැක්කි නැටුමේදී වැසීමත්, ගැසීමත්, නැටීමත් එක වරම සිදු වන නිසා—ඒ අංශ තුනේම දක්ෂතම එක වර ප්‍රකාශ වන නිසා—අනික් අය මව්න වෙනවා. ඒ උඩැක්කි නැටුමට ඒ ස්ථානයේ කිසිම තැනක් දී නැති බව අපට පෙනෙනවා. ඒ කාලයේ මා මේ ප්‍රකාශ කළාට පසු ඒ ස්ථානයේ උඩැක්කි නැටුම් උගන්වන්නට ගුරුවරයෙකු රඳවා සිටියා. එහෙත් දැන් ඒ තැනැත්තා එයින් ඉවත් කර තිබෙනවා.

අනික් ජාතිකයන් මව්න කරවන උසස්ම සිංහල නැටුම වන උඩැක්කි නැටුමට තත්ත්වයක් ඒ කලායතනයේ ඇති කිරීමට වැඩ කටයුතු සලස්වන ලෙස මා ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

අපේ ගරු ඇමතිතුමා ජාතික අධ්‍යාපනය යස පිළිවෙලින් ගෙන යන්නේ නම් අපට දෙන්නට පුළුවන් සහයෝගය දෙන බව ප්‍රකාශ කරමින් මගේ වචන සවලපය අවසාන කරනවා.

බර්නාඩ් සොයිසා මයා. (දකුණු කොළඹ)
(திரு. பெர்னாட் சொய்ஸா—கொழும்புத் தெற்கு)

(Mr. Bernard Soysa—Colombo South)

Sir, can we have half an hour more ?

සභාපති
(அக்கிராசனார்)
(The Chairman)

How can that be done ? There is a meeting at 4 p.m. The Hon. Minister wanted two hours and I am prepared to give him one and a half hours. He will start replying at 3.30 p.m. I have to give every hon. Member an opportunity to speak. The hon. Member for Nallur (Dr. Naganathan) was not here when I wanted to call upon him to speak. The hon. Members give their names but they do not wait for their chance to speak. They walk in when they like, and at the last moment everyone wants to speak. I do not fix their time schedules.

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.
(திரு. பெர்னாட் சொய்ஸா)
(Mr. Bernard Soysa)

I am prepared to stand down. I am not insisting that I should get a chance for myself, but I am concerned only in giving other hon. Members a chance.

සභාපති
(அக்கிராசனார்)
(The Chairman)

Can the Hon. Minister give ten minutes ?

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කුරක සිහිව

ගැරි ඊරිසෙහාල්ල

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

Hon. Members from every party have spoken, but I am prepared to give ten minutes of my time.

අ. හා. 3.30

සිංහ පර්ව

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

Then we will give the hon. Member for Nallur those ten minutes.

වෛද්‍යාචාර්ය ඩී. එම්. ඩී. නාගනාතන්
(නල්ලූර්)

(டொக்டர் எ. எம். வீ. நாகநாதன்—நல்
லார்)

(Dr. E. M. V. Naganathan—Nallur)

Sir, since I am speaking on behalf of the Tamil interests in this House it is very difficult for me in ten minutes to touch upon the matters that should be dealt with.

First of all I should like to deal with this question of science teachers. I think that during the last ten years or more many science teachers in Jaffna and in the Eastern Province have died, retired or left the service. All those vacancies have not yet been filled. The reason they give is: your schools are more advanced than the Sinhalese schools and therefore those vacancies shall not be filled. Now, Sir, our schools are not compared with Royal College; but they compare them with some village schools and then say: you have got better schools than our village schools.

We have got between seven hundred to a thousand well-qualified, graduate science teachers, but their talent is going waste. Surely, they can teach our boys as well as the Sinhalese boys, and I propose to the Hon. Minister that he takes a number of these teachers and gives them an intensive course in Sinhala for a period of six months to one year. Those who qualify can then be assigned to teach in Sinhalese

schools. You want science teachers and we too want science teachers. We have got science teachers, but due to some mistaken policy of your advisers in these matters their services are not availed of. I hope the Hon. Minister will seriously consider this matter.

Secondly, there is this question of pupil teachers. Sir, it has become a hoax and I hope the Hon. Minister will not call for any more applications for pupil teachers. I say that because those who sat this examination and passed two to three years ago have not been given appointments yet. Many of them are much disappointed and they look to us as Members of Parliament to find them jobs. I said that I cannot do anything about it.

Then with regard to these text-books I have a very legitimate grievance. We do appreciate that the Government should not allow any private interests to exploit or capitalize in regard to text-books. But at the same time we do not like the existence of any kind of monopoly which gives control of thought to writers of any one particular political party or cultural group. That should not be permitted. I saw today in the gazette this advertisement by the Department of Educational Publications. Posts of Grade I Writers in Arithmetic, Mathematics, Chemistry, Physics and Biology have been confined to Sinhala only and not Tamil ; and Grade II posts you get in both Sinhala and Tamil. Why is it that you confine Grade I posts only to Sinhala ? Why is it that you do not open them to Tamil writers as well ?

Then you get the posts of Superintendents : Reading, Language, Literature in both Sinhala and Tamil ; Arithmetic, Mathematics, Chemistry, Physics, Biology in Sinhala only. That means the Tamil children and the Tamil language must be looked upon as belonging to a second or third class or an inferior class, which I think is unfair and absolutely uncultural and not a thing the

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

[වෛද්‍යවාර්ෂ නාගනාතන්]

Hon. Minister of Education with the best of culture should have conceived of or conspired at.

Then I say again that while we do not want the private trade to monopolize or exploit or capitalize on text-books, we also think that a monopoly given even to the Government is wrong, because another Government tomorrow can exercise a monopoly of thought to control thought, and restrain and restrict writers. That can happen if the right of publication of text-books is handed over to one authority which is against free thought, democracy, education and culture as we know them. So, Sir, we are falling from the frying pan to the fire—from the frying pan of private enterprise to the fire of governmental control and monopoly.

Then there is the question of the language or medium of education. I think the best formula was conceived by Mr. C. W. W. Kannangara, the father of free education. His committee stated that Tamil should be the language of education of Tamil children; Sinhala of Sinhalese children; and for others, namely Muslims, Burghers and Europeans it should be the choice of the parents. I think that formula will be acceptable to all and nobody will grouse against it.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා (යටියන්තොට)

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா—யட்டியாந்தோட்டை)

(Dr. N. M. Perera—Yatiantota)

Even the Hon. Minister does not accept it.

වෛද්‍යවාර්ෂ නාගනාතන්

(டொக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

I am talking of what is reasonable. I am not talking of what the Hon. Minister accepts. I am talking of what is reasonable, what is good, what is proper and cultural. If the

Hon. Minister does not accept it, it may be so; but I hope it is not so for then he cannot be the Minister of Culture.

Then, Sir, there is much displeasure and disappointment in the selection of some of the Grade I principals. Some people have been very lucky. They are people who in my honest opinion did not deserve to be selected as Grade I principals. But the really deserving men have not been selected. That is something which must be looked into immediately. For instance, the Acting Principal of Jaffna Hindu College who has been acting in that post for a long time, a person who has been acceptable to all the teachers, pupils, old boys and parents, has not been selected. Under him, this school has done the best at the University Entrance Examination during the last so many years. His record is brilliant. Why was he not selected? He has got high academic qualifications and he is a person acceptable in every way.

Then there is the Principal of Chavakachcheri Hindu College. He is a Second Class (Honours) Graduate of the London University. He has collected over Rs. 3 lakhs and improved the school. For the first time 60 students of this school passed the G. C. E. Examination whereas only five or six had passed earlier in any one year. And for the first time he presented students for the University Entrance Examination and they have done very well. This principal has done a great deal for this college.

Then there is a lady principal, the principal of Hindu Ladies College, Chavakachcheri, who is a Second Class Honours graduate of London. She took charge of the school when it was in a bad way, and she has improved it handsomely. Why has she not been selected?

These are glaring examples of some of the mistakes which have occurred somewhere. I know the gentlemen who were in charge of the selections.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

They were men of the highest honour and integrity. Therefore I am completely surprised that this should have occurred. I will not say a word against the three gentlemen who were supposed to have been in charge of the selection, but there must have been something wrong somewhere—I am sure. If they themselves will look back into the qualities and qualifications of these gentlemen and this lady, they will find that they have made a mistake and I know that they will be honourable and gentlemanly enough to own it and to correct their mistake.

There is only one thing more on which I wish to speak, and that is about the training colleges. We have had a very interesting lecture on training colleges from the hon. Second Member for Akurana, but there is one thing we have forgotten.

We are having a completely new scheme of education under which we are going to have technical and vocational training in agriculture, fisheries, the various trades, arts and crafts, music, dancing, and so on. That means that the whole structure of the training colleges must change completely. I do not know whether there has been any visible planning, any preparation for the change in the educational set-up, by a change in the structure of the training colleges. All the good ideas that the Hon. Minister has got will not come to fruition unless the planning is done well in advance, three, four or five years before the scheme is put into operation.

The department must be prepared to meet these changes. There must be the necessary equipment and the necessary facilities in the first instance. The schools will have to be rebuilt or altered in many ways. You cannot set up a factory or a small laboratory in a hurry. Some of the equipment you require may have to be imported. So, all these things have to be planned and worked out. It means laborious nights and days

Merely putting various lovely schemes on paper is not enough. They have to be reflected in action; they have to be reflected in the training colleges. Unless that is done, the scheme will be a failure.

අ. හා. 3.45

ගරු ඊරියගොල්ල

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

සභාපතිතුමනි, කොතැනින් පටන්ගෙන කොතැනින් කෙළවර කරන්නද කියා මට හිතාගැනීම දුෂ්කරයි. මක්නිසාද? මට අදාළ වූත්, නොවූත් සියල්ලක්ම පිළිබඳව නොයෙකුත් ප්‍රකාශ මන්ත්‍රීවරුන් විසින් කරන ලද නිසයි. මා එක් කාරණයක් කියන්න කැමතියි. එක්කෙනෙකු දෙන්නෙකු හැර අනිකුත් සියලුම මන්ත්‍රීවරුන් විසින් කරන ලද විවේචන අධ්‍යාපනයේ දියුණුව සඳහාම කරන ලද විවේචන බව පිළිගත හැකියි. එහෙත් එක්කෙනෙකු දෙන්නෙකු විසින් කරන ලද කථා පිළිබඳව මෙසේ කීමට නොලැබීම කණගාටුවට කාරණයක්.

විශේෂයෙන්ම පසු ගිය ආණ්ඩුවේ අධ්‍යාපන ඇමතිවරයා වශයෙන් පෙනී සිටි කැගල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා කළ ගල්ල මයා.) කථා කරන විට මා බැලුවේ ඔහු සිටගෙන සිටි පොළව දෙසයි. එහෙත් තද ලියෙන් සාදන ලද පොළවක් නිසා එහි විවර දකින්නට මට බැරි වුණා. ඒ මන්ත්‍රීතුමාගේ කථාව ඒ තරම් දුෂ්ට වේතනාවෙන්, දේශපාලන වාසියක් ලබා ගැනීම සඳහාම කරන ලද කථාවක් බව කණගාටුවෙන් ප්‍රකාශ කළ යුතුයි. එය දැන දැනම කරන ලද අසත්‍ය ප්‍රකාශයක්. උසස් අධ්‍යාපනය ලබා ගැනීමට බලාපොරොත්තු වන අයට වුවමනා පරිද්දෙන් විධිමත්ව, ඉඩපහසුකම් සහ වෙනත් සැපපහසුකම් ඇතිව, විශ්ව විද්‍යාලය ආදිය සකස් කර ගෙන, රැකිරුණු ප්‍රශ්නය විසඳන්නට සියලුම මාර්ග සාදාගෙන, කිසිම කරදරයක් නොමැතිව නිරායාසයෙන්ම, අවශ්‍ය පරිද්දෙන්ම ගුරුමාරු සිදු වන පිළිවෙළවල්

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[ගරු ඊරියගොල්ල]

යොදාගෙන, ඔහු ක්‍රියා කළා යයි ඔහු විසින් ප්‍රකාශ කරන්නා යෙදුනා. එසේ විධිමත්ව පවත්වාගෙන ආ ඒ වැඩ පිළිවෙළ මේ ජාතික ආණ්ඩුව විසින් අවුලෙන් අවුලට පත් කරමින්, මන්ත්‍රීවරුන් කියන කියන පරිද්දෙන් ගුරු මාරු කරමින්, විශ්ව විද්‍යාල ප්‍රවේශ විභාගයෙන් සමත් වන අය ඊට ඇතුළු කර නොගනිමින්, විශ්ව විද්‍යාල වලින් උපාධි ලබා පිට වන අයට රැකී රක්ෂා සැපයීම සඳහා කිසිම විධිවිධානයක් නොසලස්වමින් මේ අමාත්‍යාංශය මහා අපරාධයක් කරන අමාත්‍යාංශයක් බව පෙන්වන්නට ඒ මන්ත්‍රීතුමා උත්සාහ කළා. එම කථාව 1970 මාර්තු මාසෙට විකා දිනකට කලින්වත් කළා නම් විකක් ප්‍රයෝජන වන්න ඉඩ තිබුණා. මගේ පුදුමෙ මෙහෙම අයත් අධ්‍යාපන ඇමතිකම් කළා නොවේද කියයි. බොරුවෙන් රට මුළු කොට, ව්‍යාජයෙන් ඇත්ත නැති කොට, දෙපැත්තටම එක සේ සාධාරණ වූ අධ්‍යාපන විෂයයෙන් දේශපාලන වාසියක් ගැනීමේ නින්දිත චේතනාවෙන් කළ ඒ කථාව ගැන මා කණගාටු වෙනවා.

සභාපතිතුමනි, මේ ගරු සභාවේ සියලුම මන්ත්‍රීවරුන් දන්නා කාරණයක් තමුන් නාන්සේට පෙනෙනවා ඇති. එනම් ජාතික ආණ්ඩුව බලයට පත් වීමේදී අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය කුමන තත්ත්වයක තිබුණාද යන්නයි. එහි කිසිම අධ්‍යාපන වැඩ පිළිවෙළක් නොතිබුණු බව තමුන්නාන්සේ දන්නවා ඇති. අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය කළේත්, ඇමතිවරයා කළේත්, ස්ථිර ලේකම්වරයා කළේත්, ප්‍රධාන අධ්‍යාපන අධ්‍යක්ෂවරයා කළේත් දෙවන අධ්‍යාපන අධ්‍යක්ෂවරයා කළේත් ගුරුවරුන් මාරු කිරීම පමණයි. අධ්‍යාපන නිලධාරීන් කළේත් ගුරු මාරු පමණයි. ඔත්ත ඔවැති අධ්‍යාපන ක්‍රමයකුයි, පසුගිය ආණ්ඩු කාලයේ තිබුණේ. මේ පුරුද්ද නිසා, මා පැමිණි මුල් කාලයේදී දිනකට සම්මුඛ පරීක්ෂණ සඳහා පැමිණෙන ගුරුවරුන්ගේ සංඛ්‍යාව 150 ටත් 300 ටත් අතර ගණනක් වුණා. තමුන් අද තත්ත්වය කොහොමද? සමහර විට තමුන්නාන්සේ අද තත්ත්වය ගැන හොඳින්ම දන්නවා ඇති. අද, මැති ඇමතිවරුන් කිසිවෙක් කී පමණින් ගුරු වරුන් මාරු නොකරන බවත්, දඩුවම් වශයෙන් මාරු නොකරන බවත් කරන ලද පාලන මාසි බලාපොරොත්තුවෙන්, යම්

පැමිණිල්ලක් වෙතොත් ඒ අනුව එක්තරා පරීක්ෂණයක් කොට වරදක් කළ බව පෙනී යනවා නම් සාක්ෂි ඇතත් නැතත් ගුරුවරුන් මාරු කරනවා විනා, එක් එක් අය කී පලියට කුණුමාළු මෙන් ගුරුවරුන් එහාට මෙහාට තල්ලු නොකරන බව කියන්නට හිටපු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා මේ ගරු සභාවේ නොසිටීම ගැන මා කණගාටු වෙනවා. කීවා පැත්තා. දැන් ගුරු මාරු සම්බන්ධයෙන් සාකච්ඡා කිරීමට පැමිණෙන සාමාන්‍ය සංඛ්‍යාව එක් කෙනයි. එදා 150 ටත් 300 ටත් අතර ගණනක් දිනපතා පැමිණුනා. මෙයින්ම පෙනී යනවා ඇති, තමුන්නාන්සේ ලාගේ තත්ත්වය.

ඒ අතරම අප සියලු දෙනාම පිළිගන්නා කාරණයක් තමයි, පාඨශාලාවල විනය විනාශ වී තිබෙන බව. ගුරුවරුන් හා ශිෂ්‍යයින් අතර කිසිම සම්බන්ධයක් නැහැ. සමහර විට ගුරුවරයා ශිෂ්‍යයාගෙන් බැට කෑ අවස්ථා පවා එමට තිබුණා. අධ්‍යාපන නිලධාරීන්ට වුවමනා පරිද්දෙන් නොවෙයි, දේශපාලනඥයින්ට වුවමනා පරිද්දෙන් ගුරු මාරු කිරීම්, පත් කිරීම්, උසස් කිරීම්, අස් කිරීම් ආදිය සිදු වුණු බව තමුන්නාන්සේට රහසක් නොවෙයි. අද එහෙම තත්ත්වයක් නැහැ.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(Dr. N. M. Perera)

ඔය පැත්තෙ මන්ත්‍රීවරුන්, ඇමති වරුන් නැහැ. තමුන්නාන්සේව “බෝයි කොට්” කරලා. පෙබරල් පක්ෂය පමණයි අහගෙන ඉන්නෙ.

ගරු ඊරියගොල්ල
(கௌரவ ஈரியகொல்ல)
(The Hon. Iriyagolle)

ඒ අය තේ බොන්න ගිහින්.

දේශපාලන හේතූන් නිසා ගුරුවරුන් සිය ගණනක් අස් කරමින් විශාල අපරාධයක් කර ඇති බවක් කීවා. ඒ ගුරුවරුන් අමාරුවේ වැටෙන්න හේතු වුණේ පසුගිය ආණ්ඩුවේ අධ්‍යාපන ඇමති තුමාගේ ප්‍රකාශයන් නිසයි. ඔවුන්ට නොකියා කීවා, ආණ්ඩුව වෙනුවෙන් වැඩ කරන්නටය කියා. ඔවුන් යම් යම් දේශපාලන මාසි බලාපොරොත්තුවෙන්, යම්

—කුරක පිහිට

යම් තනතුරු බලාපොරොත්තුවෙන්,
නායකයින්ගේ බසට රැවටී අහිංසක ගුරු
වරුන් විශාල සංඛ්‍යාවක් නොමග ගිය බව
ඇත්ත. එවැනි අහිංසක ගුරුවරුන්ගේ
වැඩ තහනම් කර තිබුණා නම්, ඒ තහනම
ඉවත් කර, ඔවුන්ට කිසිම හානියක් නො
කර නැවත රාජකාරි කටයුතුවල යෙදී
සිටින බව කියන්න කැමතියි. දැනට ගුරු
වරුන් 129 දෙනෙක් අස් කර තිබෙනවා.
ඒ ගුරුවරුන් 129 දෙනාත් රාජ්‍ය සේවා
කොමිෂන් සභාවට අභියාචනා කරන විට,
දෙපාර්තමේන්තුව හැකි තරමට ඔවුන්ට
නිදහස ලැබෙන අන්දමින් වාර්තා කරන
ලෙස අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයේ ස්ථිර
ලේකම්තුමාට මා කියා තිබෙනවා. ඒ අනුව
දැන් බොහෝ දෙනෙකුට නැවතත්
රක්ෂාව ලැබී ගෙන යනවා. එසේ වුණත්
නායකයන් වශයෙන් පෙනී සිට, ගුරු
සංහතිය නොමග යැවී, ගුරු වෘත්තියට
කිසිසේත් නොගැළපෙන—දේශපාලන
ඔත්තුවත්තු සැපයීමට පමණක් ගැළ
පෙන—ගුරුවරුන් වශයෙන් පෙනී සිටි
මිනිසුන් කීප දෙනෙකුම අමාරුවේ වැටුණු
බව ඇත්ත. හදවතක් තිබෙනවා නම්
එවැනි පුද්ගලයන්ට අනුකම්පා කරන්
තටය කියා කියැවුණා. මගේ තරම් හොඳ
හදවතක් ඇති කෙනකු සොයා ගැනීම
දුෂ්කර කාරණයක්. ඔය ගුරුවරුන් ඔයින්
බේරුණේ මගේ හදවත හොඳ නිසා නමයි.
අගමැතිතුමාගෙන් කැමැත්ත ලබාගෙන, ඒ
අයට ආපසු රක්ෂා ලබා දීමට මා පුළුවන්
තරම් උත්සාහ කළා. එහෙත්, ඒ මිනිසුන්
අපට විරුද්ධව දේශපාලන සංගම්වලට
ගොස් අමු තිත්ත කතාවෙන් අපට
බණිමින් නොයෙක් විධියේ බොරු
වෝදනා කරමින්, තවමත් මේ ගරු සභාව
ඉදිරියට නොපවුණුවන ලද, සම්මත නුණ
අධ්‍යාපන පණතක් දරුණු විධියට විවේ
චනය කරන්දී ආපසු ඔවුනට රක්ෂාව
දෙන්නේ කොහොමද? බැණියම අස්සේ
ගෝනුස්සන් දමා ගන්නට අපට පුළු
වන්ද? ඔවුනට ආණ්ඩුව පෙරළීමේ ව්‍යාපාර
යත් මේ ආණ්ඩුවට විරුද්ධ පක්ෂවලට
දේශපාලන වාසි ලබා දීමේ ප්‍රචාරයත් මිස
ඔවුන්ගේ රක්ෂාවටත් අඹුදරුවන්වත්
ඕනෑ බවක් මට නම් පෙනෙන්නේ නැහැ.
තත්ත්වය එයයි.

ஸ்தலாபித சிங். சி. பி. பெரேரா
 (கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
 (Dr. N. M. Perera)

පොද්ගලික ඉස්කෝලවල උගැන්වීමත්
ඒ ගුරුවරුන්ට තහනම් කර තිබෙන්නේ
මොකද ?

ශ්‍රී ඊරියගොල්ල
(කෙළරාච්ඡරියකොල්ල)
(The Hon. Iriyagolle)

රජයේ ගුරු වෘත්තියට නුසුදුසු තැනැත්තකු රජයේ ආධාර ලබන ආයතනයකට සුදුසුයයි අප පිළිගන්නේ නැහැ. මුත් නැහේලා ඔය විධියට කථා කරන්නට යාමෙන් තමයි ගුරුවරුන් අමාරුවේ වැටුණේ. “මාර්තු මාසයේ 23 වැනි දායින් පසු මා නැවතත් අධ්‍යාපන ඇමතිවරයා වශයෙන් මේ සභානයට එනවා” යි 1965 මාර්තු මහා මැතිවරණයට පෙර සියලුම ගුරුවරුන්ට තහවුරු කොට කිව්වා. තමුන්නාන්සේලා ඔය ගොත් කතා කියන්නට යාමෙන් තමයි ගුරුවරුන් අමාරුවේ වැටුණේ. 1970 දී නැවත බලයට ආ විට මේ ගුරුවරුන් සියල්ලටම ආපසු රක්ෂාව දෙනවායයි දැන් තමුන්නාන්සේලා කියනවා. 1970 දී ඇමතිවරයා වන්නට කැලණි ගඟෙන් නාලා එන්නට වෙයි. [බාධා කිරීම්] වන්නේ මොකක්ද යන බව තමුන්නාන්සේලාට පෙනෙයි. [බාධා කිරීම්]

கலுக்கோ மஹ.
(திரு. கலுகல்ல)
(Mr. Kalugalla)

මම කැගල්ල ආසනයෙන් අස්
වෙන්නම්. එන්න තරඟ කරන්න.

ශ්‍රී ඊරියගොල්ල
(කෙළරච්ඡ සරියකොල්ල)
(The Hon. Iriyagolle)

මා තමන් තාන්සේගේ කතාවට ඇහුම්
කන් දුන්නා. දැන් තමන් තාන්සේ මගේ
කථාව අසාගෙන ඉන්නට ඕනෑ.

கல்யாண லிங்கம்.
(திரு. கலுகல்ல)
(Mr. Kalugalla)

ආණ්ඩු පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරුන් පවා
 නීතිරීතීන්ට පරිබාහිරව වර්ජනය

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[කළුගෙල මයා.]

කරනවා. එක්කෙනෙකුවත් දැන් මෙතැන නැහැ. විරුද්ධ පක්ෂයේ අය පමණයි ඉන්නේ.

සභාපති

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

I would request the hon. Member not to interrupt the Hon. Minister. He is replying to the speeches that were made.

ගරු ඊරියගොල්ල

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

අධ්‍යාපන ධවල පත්‍රිකාව මේ ගරු සභාවට ඉදිරිපත් කරන ලද නමුත් අධ්‍යාපන පණත තවම පාර්ලිමේන්තුව ඉදිරියට පමුණුවා නැති බව නමුත් නාන්සේ දන්නා කරුණක්. වැඩි කල් යන්නට පෙර එය පාර්ලිමේන්තුවට ඉදිරිපත් කරන බවත් ප්‍රති සංවිධානය පිළිබඳව බොහෝ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් දැක්වූ අත්දැමේ බියකට හේතුවක් එහි නැති බවත් කියන්නට කැමතියි. සමහර ගම්බද පාසල් මහා විද්‍යාලයවලින් දුර බැහැර තිබෙන නිසා, 8 වැනි ප්‍රමාණයේ පටන් පන්ති මහා විද්‍යාලයවල පැවැත්වීමේදී දැනට ඒ ගම්බද පාසලාවල ලමයින්ට ජ්‍යෙෂ්ඨය දක්වා ඉගෙන ගන්නට තිබෙන අවකාශය නැති වී යන වායයි දෙපක්ෂයේම සමහර ගරු මන්ත්‍රී වරුන් කීවිවා. සෞරණාතොට ගරු මන්ත්‍රී තුමාත් (විජේරත්න බණ්ඩා මයා.) එවැනි බියක් පළ කළා. එවැනි තත්ත්වයක් අප බලාපොරොත්තු වන්නේ නැහැ. නගර බදව කෙසේ වුවත් ගම්බදව එවැනි අවස්ථා පැමිණියහොත් ඒ පාසලාවල—දැනට ජ්‍යෙෂ්ඨ පන්තිය දක්වා උගන්වන ගම්බද පාසලාවල—7 වැනි පන්තියෙන් පසු 8 වැනි පන්තියේ පටන් ඉගෙන ගන්නා ලමයින්ට යා හැකි කිවුවට පිහිටි මධ්‍ය මහා විද්‍යාලයක් හෝ මහා විද්‍යාලයක් හෝ නැතහොත් එවැනි තැනක් හැතැපීම තුන හතරක් ඇතුළත ඇති කරන බව කියන්නට කැමතියි. එම නිසා මහා විද්‍යාල සංඛ්‍යාව වැඩි වනු මිසක අඩු වීමක් වන්නේ නැහැ. හැබැයි, පසුගිය කාලයේදී ගිය ආණ්ඩුවේ අධ්‍යාපන

විසින් “වැලිගුම්” මගින් හැතැපීමෙන් හැතැපීමට ඇති කරන ලද, සමහර ප්‍රදේශ වල පිහිටි නුදුරුමනා මහා විද්‍යාල කීපයක් නම් වැහෙන්නට පුළුවනි. එහෙත් වුවමනා තැන්වල මහා විද්‍යාල වැඩිපුර ඇති වන බව ඒ මන්ත්‍රීවරුන්ට කියන්නට කැමතියි. ගම්බද හෝ වේවා නගරබද හෝ වේවා කිසිම ශිෂ්‍යයකුට නව ප්‍රතිසංවිධානය අනුව දැනට තිබෙන පහසුකමට වැඩි පහසුකම් වීමා අපහසුකම් ඇති වන්නට ඉඩ නො තබන බව සඳහන් කරන්නට කැමතියි.

හේමවන්ද සිරිසේන මයා.

(திரு. ஹேமச்சந்திர சிரிசேன)

(Mr. Hemachandra Sirisena)

සභාපතිතුමනි, අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා මේ ගරු සභාවේ සිංහලයෙන් කථා කරන නිසා ආණ්ඩු පක්ෂයේ සියලුම මන්ත්‍රීවරුන් එතුමාගේ කථාව වර්ජනය කර තිබෙන බව ආරංචියි.

සභාපති

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

Order, please!

ගරු ඊරියගොල්ල

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

අනෙක් කාරණය මෙයයි: උසස් අධ්‍යාපනය ලැබීමට සුදුසුකම් ඇති, විශ්ව විද්‍යාල ප්‍රවේශ විභාගයෙන් සමත් ලමයින් සියලු දෙනාටම ඒ සඳහා ඉඩපහසුකම් සලසා තිබෙනවා. අනෙකක් තබා ගිය ආණ්ඩුව විසින් උසස් අධ්‍යාපනයට ඉඩ කඩ නොසලසා තිබීම නිසා, විශ්ව විද්‍යාල ප්‍රවේශ විභාගයෙන් සමත් වුණු 3,000 කට ඉඩකඩ නැතිව ගොස් පැය 24 ක් ඇතුළත රේස් පිට්ටනියේ ගොඩනැගිලි බලහත්කාර යෙන් අරගෙන අපහසුකම් මධ්‍යයේ වුවත් උසස් අධ්‍යාපනය ලබා දීමට කටයුතු සැලසුයේ මේ ආණ්ඩුවයි.

කළුගෙල මයා.

(திரு. கலுகல்ல)

(Mr. Kalugalla)

1963 දී අපත් කළා. 1965 අප සිටියේ නැහැ. සිටියා නම් අපත් එයම කරනවා.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

ගරු ඊරියගොල්ල

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

හිටියේ නැති එක හොඳයි.

අ. හා. 4

සභාපති

(அக்கிராசனர்)

(The Chairman)

Order, please!

The Sitting is suspended for 30 minutes. On resumption, the Hon. Deputy-Chairman of Committees will take the Chair.

රැස්වීම ඊට අනුකූලව තාවකාලිකව අත්සිටුවන ලදින් අ. හා. 4.30 ට කාරක සභා නියෝජ්‍ය සභාපති තුමාගේ [ශ්‍රීමත් රසික් ෆරීඩ්, ඩී.බී.ඊ.] සභාපතිත්වයෙන් නැවත පවත්වන ලදී.

இதன்படி அமர்வு பி. ப. 4.30 மணிவரை இடைநிறுத்தப்பட்டு, மீண்டும் ஆரம்பமாயிற்று. குழுக்களின் உப அக்கிராசனர் [ஸ்ரீமான் ரசிக் பரீத், ஓ.பி.ஈ.] தலைமை தாங்கினார்.

Sitting accordingly suspended till 4.30 P.M. and then resumed, MR. DEPUTY CHAIRMAN OF COMMITTEES [SIR RAZIK FAREED, O.B.E.] in the Chair.

ගරු ඊරියගොල්ල

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මගේ කථාව අවසානයේදී පාඨශාලා ප්‍රතිසංවිධානය ගැන සංක්ෂේප විස්තරයක් දෙන්නට මා බලාපොරොත්තු වෙනවා. ගරු මන්ත්‍රීවරුන් විසින් මෙතෙක් මතු කරන ලද යම් යම් ප්‍රශ්නවලට පිළිතුරු දෙන්නටයි දැන් මා බලාපොරොත්තු වන්නේ.

දෙමව්පියන්ගේ අභිමතය අනුව සිය දරුවන්ට ඉගැන්වීම සඳහා කැමැති භාෂා මාධ්‍යයක් තෝරා ගැනීමට අවසර දිය යුතු යයි ගරු මුස්ලිම් මන්ත්‍රීවරුන් කථා කරද්දී කිව්වා. දැනුම් ඉගැන්වීමේ භාෂා මාධ්‍යයන් තුනක් තිබෙනවා. සිංහල, දෙමළ, ඉංගිරිසි යනු ඒ වායි. ඒ භාෂාවලින් එකක්—සිංහල ලමයින්ට සිංහලයෙන් ඉගෙනීමටත්, දෙමළ ලමයින්ට දෙමළයෙන් ඉගෙනීමටත්, අනෙක් අයට සිංහල හෝ දෙමළ හෝ ඉංගිරිසිය හෝ තෝරා ගෙන ඉන් එක් මාධ්‍යයකින් ඉගෙනීමටත් අද නිදහස තිබෙනවා. ඒ අතර සිංහල පියකු තම දරුවාට දෙමළ මාධ්‍යයෙන්

ඉගැන්විය යුතුයයි සිතතොත් එසේ කිරීමටත් අද ඉඩ තිබෙනවා. දෙමළ ලමයකුට සිංහලෙන් ඉගැන්විය යුතුයයි ඒ ලමයාගේ දෙමව්පියන් සිතතොත් එසේ කිරීමට අවශ්‍ය ඒ නිදහසත් අද තිබෙනවා. අධ්‍යාපනය ස්වභාෂා මාධ්‍යයෙන් කරන්නට පටන් ගත් දා සිට—මා හිතන්නේ බණ්ඩා ඇමතිතුමාගේ කාලයේදී වන්නට ඇති කියායි එය ඇති කළේ—ඒ නිදහස දෙමව්පියන්ට තිබෙනවා.

අපේ නව අධ්‍යාපන පණත තවමත් සම්මත වී නැහැ. මා ඒ මගින් යෝජනා කර තිබෙන්නේත් මාතෘ භාෂාවෙන් ඉගැන්වීමටයි. හැබැයි, ඉගැන්වීමේ මාධ්‍යයක් හැටියට මූලික භාෂාවක් වශයෙන් ඉංගිරිසිය පරිහරණය කිරීම 1968 සිට අවසන් වෙනවා. අනෙක් භාෂා දෙක පමණයි, මූලික භාෂා වශයෙන් ඇති කරන්නට බලාපොරොත්තු වන්නේ.

කවර වර්ගයේ පාඨශාලා කවර ප්‍රදේශයක ඇද්දැයි කියන්නට බැරි තරම් ආකූල තත්ත්වයක් පාඨශාලා වර්ග කිරීම සම්බන්ධව දැනට පවතිනවා. එහෙත් නව සංවිධානයේදී පාඨශාලා එම වර්ග කිරීම කෙරෙන පිළිවෙල මම විස්තර කරන්නම්. පාර්ලිමේන්තුවේ ගණන් හිලවු බලන කාරක සභාවේ සභාපති මහතාගේ නමින් ප්‍රශ්න වශයක් තිබුණා. සේවයෙන් විශ්‍රාම ලබා ගිය ගුරුවරුන් අතරින් බොහෝ දෙනෙකුට නියම වේලාවට තමන්ගේ විශ්‍රාම වැටුප් ලැබෙන්නේ නැති බවට කරන ලද චෝදනාවක් ඒ අතර තිබුණා. පහසුකම් වෙනුවෙන් අය කරන ගාස්තු පරිහරණය කිරීම පිළිබඳව ක්‍රමානුකූල පිළිවෙලක් නැති බවටත් එක් චෝදනාවක් තිබුණා. ගුරුවරුන් වර්ග කිරීම පිළිබඳව විධිමත් වැඩ පිළිවෙලක් නැති බවත් එහි සඳහන් වෙනවා. ඒ කරුණු සියල්ලක්ම සත්‍ය බව මට පිළිගන්නට සිදු වී තිබෙනවා. අපට දැන් සිදු වී තිබෙන්නේ එය විධිමත් කරන්නටයි. දැන් විශ්‍රාම ලබා යන හැම ගුරුවරුන් පිළිබඳවම වාර්තා ආදිය ක්‍රමානුකූලව සකස් කරගෙන යන බැවින් මින් ඉදිරියට මෙවැනි අවුලක් ඇති නොවන බව කියන්නට මා කැමතියි. විශ්‍රාම ලබා දැනට අවුරුදු දෙකට වැඩි කාලයක් ගත වී ඇතත් තවමත් සිය විශ්‍රාම වැටුප් නොලත් ගුරුවරුන් භාරසියයක් පමණ සිටිනවා. කලින් අහස උසට වර්ණනා කරන

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[ගරු ඊරියගොල්ල]

ලද ආණ්ඩු ක්‍රමය අනුව ඒ ගුරුවරුන්ගේ වෘත්තීය කාල සීමාව ආදිය හෝ වැටුප් පරිමාව ආදිය හෝ එක් වර්ගයක සිට තවත් වර්ගයකට උසස් කරනු ලැබූ විට දිය යුතු වැටුප් ක්‍රමය හෝ යථා කාලයේ සටහන් නොකරීම ආදී කරුණු හේතු කොටගෙන මේ අවුල සිද්ධ වී තිබෙනවා. එය හැකි තරම් ඉක්මණින් සකස් කොට අනාථ වී සිටින ඒ අහිංසක ගුරුවරුන්ට විශ්‍රාම වැටුප් ලබා දීමට වෙනම ම කාර්ය මණ්ඩලයක් යොදවා හැකි තරම් එය ඉටු කිරීමට කටයුතු යොදා ගෙන යනවා.

පහසුකම් ගාස්තු හිතු හිතු පරිද්දෙන් හිතු දෙයට විශ්දම් නොකළ යුතුය යි ධ්‍රැවස්ථා මාලාවක් ඇති නමුත් එය හරි යට ක්‍රියාත්මක නොවීම හේතුකොටගෙන බොහෝ තැන්වල දැන හෝ නොදැන අක්‍රමිකතා ඇති වූ බව පෙනී යන හෙයින්, ගණන් හිලවූ බලන කාරක සභාවේ සභා පතිතුමාගේ කියමන අනුව ඒ ගැන පරීක්ෂා කිරීමට ගණන් පරීක්ෂා කරන අංශයට නිලධාරීන් ගැනීම සම්බන්ධයෙන් භාණ්ඩාගාරය සමග කතාකොට විශේෂ නිලධාරීන් කීපදෙනෙකු පත් කර ගැනීමට අප බලාපොරොත්තු වෙනවා. අදත් මා එය සරි ලේකම්තුමාට දන්වා සිටිනවා.

ඇත්ත වශයෙන්ම අපේ අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය යටතේ වැඩ කරන ගුරුවරුන් වර්ග 113 කටත් අධිකයි. හිතු හිතු විදියට හිතු හිතු අවස්ථාවලදී ඒ ඒ අමාත්‍ය වරුන් විසින් ගුරුවරුන් පත් කරන්නට පත් කරන්නට පුළුවන් ක්‍රම යොදා අවස්ථාවට ගැලපෙන පරිද්දෙන් කළ විධි විධාන නිසා ගුරුවරුන් වර්ග එකසිය ගණනක් අපේ අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයේ සිටිනවා. ඒවා ඔක්කොම සකස් කොට වර්ග 7 කට ගෙන ඒමට දැන් භාණ්ඩාගාරය සමග සාකච්ඡා කොට අප කටයුතු කර ගෙන යනවා. ගුරුවරුන් බඳවා ගැනීමේ මාර්ග වශයෙන් ශිෂ්‍ය ගුරුවරුන් වශයෙන් බඳවා ගැනීමද, උපාධිධාරීන් තෝරා ගැනීමේ මාර්ගයෙන් බඳවා ගැනීමද, තවම හිසරදයක් වී තිබෙන මේ යෝජිත පාසැල්වලින් බාරගන්නා ජ්‍යෙෂ්ඨ සමතුන් පත්කිරීමද යන තුන් ක්‍රමය පමණයි තිබෙන්නේ. යෝජිත පාඨශාලා මංකොල්ලයක් බව එක්තරා මන්ත්‍රී

වරයකු කීවා. බොහෝ දුරට එහි ඇත්තක් තිබෙනවා. මේ ඔක්තෝබර් මාසයේ සිට ඒ ක්‍රමය නැති කිරීමට අප බලාපොරොත්තු වෙනවා. කලින් ඇති වූ යෝජිත පාඨශාලාත්, දැනට පරීක්ෂණයට භාජනය වී තිබෙන යෝජිත පාඨශාලාත් රජයට ගත යුතු කාල සීමාව තුළ පටන් ගන්නා ලද නම් ඒවා බාරගන්නවා. මින් පසුව අලුතෙන් පාඨශාලා ආරම්භ කිරීම සම්පූර්ණයෙන්ම තහනම්. පාඨශාලාවක් වුවමනා තැනට ආණ්ඩුවෙන් හොඳ ගොඩනැගිල්ලක් දී එවැනි පාඨශාලා පටන් ගැනීමට බලාපොරොත්තු වෙනවා.

එක භාෂාවකින් උගන්වන ගුරුවරුන්ට වැඩි පඩියකුත් තව භාෂාවකින් උගන්වන ගුරුවරුන්ට අඩු පඩියකුත් වශයෙන් සමාන සේවයකට අසමාන පඩි දීමේ ක්‍රමයක් අපේ නැහැ. මන්ත්‍රීවරුන් සාකච්ඡා වලට පැමිණි හැම විටකම මේ කරුණ මා විස්තර කර දී තිබෙනවා. එකක් තිබෙනවා. බොහොම කාලයකට පෙර විජිත පාලන කාලයේදී ඉංගිරිසි පුහුණු ගුරුවරුන් ඉංගිරිසි විශේෂඥ ගුරුවරුන් වශයෙන් සලකන ලද බැවින් ඔවුන්ටම සීමා වූ වැටුප් ක්‍රමයක් ලබන සවලප දෙනකු තවමත් සිටිනවා. තව අවුරුදු කීපයකින් ඒ කොටස නැති වී යනවා. ඊට පසුව මේ ප්‍රශ්නය පැනනගින්නේ නැහැ. හැබැයි, ඉංගිරිසියෙන් උපාධිය ලබා ගත්තත්, දෙමළෙන් උපාධිය ලබා ගත්තත්, සිංහලෙන් උපාධිය ලබා ගත්තත් අපේ දෙපාර්තමේන්තුවට දැන් පත් කරන ගුරුවරුන්ට ලැබෙන්නේ උපාධිධාරී ගුරුවරුන්ට නියමිත සමාන පඩියයි. ඒ වාගේම දෙමළෙන් පුහුණුව ලැබුවත්, සිංහලෙන් පුහුණුව ලැබුවත් පුහුණු ගුරුවරුන් කාටත් ලැබෙන්නේ සමාන පඩියයි. මේ අතර විශේෂඥ ගුරුවරුන් පුහුණු කිරීමේ ක්‍රමයකුත් තිබෙනවා. විද්‍යා විෂයයන් උගන්වන්නට විශේෂයෙන් තෝරා ගන්නා ලද ගුරුවරුන්ට විශේෂඥ පුහුණුවක් ලබා දෙනවා. ඒ වාගේම දෙවන භාෂාවක් වශයෙන් උගන්වන ඉංග්‍රීසිය ඉගැන්වීමට විශේෂඥ ගුරුවරුන් විශේෂයෙන් තෝරා ගෙන පුහුණුවක් දිගෙන යනවා. තවත්

ගණිතය ඉගැන්වීමට විශේෂඥ ගුරුවරුන් විශේෂයෙන් තෝරා ගෙන පුහුණුවක් දිගෙන යනවා. ඒ අයට උගන්වන්නේ සිංහලෙන් සහ දෙමළෙන් පමණයි. සිංහලෙන් පුහුණුව ලබා ගත්තත්, දෙමළෙන් පුහුණුව ලබා ගත්තත් විශේෂඥ ගුරුවරුනට ලැබෙන පඩිය සමානවයි, ලැබෙන්නේ.

ගුරු පුහුණු වීමේ ක්‍රමය යටතේ සාමාන්‍යයෙන් අපේ දෙපාර්තමේන්තුවට බඳවා ගැනීමේ අනුපාත ක්‍රමයක් තිබෙනවා. පුහුණු ගුරුවරුන් සියයට මෙපමණයි, උපාධිධරයන් මෙපමණයි, සහතික ලත් ගුරුවරුන් මෙපමණයි, කියා අනුපාත ක්‍රමයක් තිබෙනවා. ඉතුරු හරියට ශිෂ්‍ය ගුරුවරුන්. දැනට පුහුණුව ලත් දෙමළ උගන්වන මුස්ලිම් වර්ගයේ ගුරුවරුන් සියයට 65ක් ඉන්නවා. දෙමළ ගුරුවරුන් පමණක් තනිකර සියයට 65ක් ඉන්නවා. එහෙත් සිංහල පුහුණු ගුරුවරුන් සියයට ඉන්නේ 35 යි. මේ දුටු මම එක කොටසකට හානියක් සිදුවීම තරක නිසා සිංහල ගුරු විද්‍යාල තව කීපයක් ඇති කොට හැකි තරම් ඉක්මණින් මේ අනුපාතය අනුව ගුරු මණ්ඩල සකස් කිරීමට වැඩ කටයුතු යොදාගෙන යනවා.

මහනුවර මුස්ලිම් ගුරු විද්‍යාලය වැනුවාය ආදී වශයෙන් බොහෝ දෙනා කියනවා. එසේ වුණා නම් ඒ අපේ ආණ්ඩුව විසින් නොවෙයි. පසුගිය ආණ්ඩුව විසින් මුස්ලිම් ගුරු විද්‍යාල දෙකක් වසා දැමූ බව දැන් මෙතැනදී කිය වුණා. මුස්ලිම් පාඨශාලා තිබෙන්නේ ඔක්කොම හාර සිය ගණනයි. සිංහල පාඨශාලා අට දහස් ගණනක් තිබෙනවා. ඒ මුස්ලිම් පාඨශාලා හාර සිය ගණනට අවශ්‍ය පුහුණු ගුරුවරුන් සියයට 65 දැනට සම්පූර්ණ නිසා, විශ්‍රාම ලබා පිටවන පුහුණු ගුරුවරුන් හා මරණයෙන් කෙළවර වන පුහුණු ගුරුවරුන් වෙනුවට වැඩිපුර ගත යුතු ප්‍රමාණයට වඩා බඳවා ගැනීම අවශ්‍ය නැති හෙයින් තව තවත් මුස්ලිම් ගුරු විද්‍යාල ඇති කිරීමේ අදහසක් නැති බව මා මුස්ලිම් මන්ත්‍රීවරුන්ට කියන්නට කැමතියි.

අ. භා. 4.45

මඩකලපුවේ දෙමළ ගුරු විද්‍යාලයට මඩකලපු ප්‍රදේශයේ දෙමළ ගුරුවරුන් පමණක් ඇතුළු කර ගත යුතු යයි එක් මන්ත්‍රීවරයෙකු ප්‍රකාශ කළා. මඩකලපුවේ දෙමළ ගුරුවරුය, යාපනයේ දෙමළ ගුරුවරුය, කොළඹ දෙමළ ගුරුවරුය කියා විශේෂයක් ජාතික ආණ්ඩුවේ නැහැ. දෙමළ ගුරුවරු දෙමළ ගුරුවරුමයි. ඇතුළත් කර ගැනීමේ විභාගයක් පවත්වනව. ඒ විභාගයෙන් ලබන ලකුණු ප්‍රමාණය අනුව සමත් වුණු අය ඉඩ තිබෙන ඒ ඒ වර්ගයේ ගුරු විද්‍යාලවලට යැවීමයි, අපේ සිටින. මේක යාපනයට ඇදල හෝ මඩකලපුවට වෙනසක් කරල හෝ කරන දෙයක් නොවෙයි. කොළඹ ජ්‍යෙෂ්ඨ මුස්ලිම් ගුරු විද්‍යාලය කියා එකක් නැහැ. ඒ ගුරු විද්‍යාලයේ මුස්ලිම්වරුන් ඉන්නවා. විශේෂඥ ගුරුවරුන් වශයෙන් පුහුණු කරන මුස්ලිම් හෝ වේවා, දෙමළ හෝ වේවා, බෞද්ධ හෝ වේවා, කතෝලික හෝ වේවා, හින්දු හෝ වේවා සියල්ලටම පොදුයි, මහරගම ගුරු විද්‍යාලය. සමත් වන සියල්ලන්ම එතැන ඉන්නවා.

අධ්‍යාපනය සහ රක්ෂාව පටලවා නොගන්නා ලෙස මා මතක් කරන්නට කැමතියි. පසුගිය ආණ්ඩුව හෝ වේවා, යම් යම් අමාත්‍යවරුන් හෝ වේවා, මන්ත්‍රීවරුන් හෝ වේවා, දේශපාලන පක්ෂ හෝ වේවා, දේශපාලන වාසිය ලබා ගැනීම සඳහා මුස්ලිම් අධ්‍යාපනයට බරපතළ පහරක් ගසා තිබෙන බව මා මුස්ලිම් මන්ත්‍රීවරුනට මතක් කර දෙන්නට ඕනෑ. ජ්‍යෙෂ්ඨ විභාගයවත් සමත් නොවූ ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන් ගුරුවරුන් හැටියට පත් කර ගෙන ඉගැන්වීම පිළිබඳ දැනුමක් නැති හා භාෂා ශාස්ත්‍ර පිළිබඳ දැනුමක් නැති අය ගුරුවරුන් වශයෙන් පත් කරගෙන මුස්ලිම් විද්‍යාලයවලට යැවීම හේතුකොට ගෙන දැන් ඒ මුස්ලිම් විද්‍යාලයවලින් සමත් වන ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන්ගේ සංඛ්‍යාව පහළ බැස තිබෙනවා. මෙතැන ප්‍රශ්නය දෙතුන් දෙනකුට රක්ෂාව දීම නොවන බව අප කල්පනා කළ යුතුයි. අපට වුවමනා කරන්නේ ජාතියේ අනාගතය ගැන සලකා හොඳ ගුරුවරුන් පත් කර ගැනීමයි. කලින් කළ විධියට කරන්නැයි සමහරුන් මා මුණ ගැසී කී විට මා ඒ අයට

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[ගරු ජීයශෝලේල]

කීවේ, මගේ බලාපොරොත්තුව අධ්‍යාපනය දීම මිස කීප දෙනකුට රක්ෂාව දීම නොවන බවයි. ඡන්දය ලබා ගැනීම සඳහා කීප දෙනකුට රක්ෂාව දීම මගේ බලාපොරොත්තුව නොවෙයි.

ජ්‍යෙෂ්ඨ විභාගය සමත් නොවුණු අය ගුරුවරුන් වශයෙන් පත් කිරීමෙන් කීප දෙනකුට රක්ෂාව ලබන බව නම් ඇත්තයි. එහෙත් එසේ කිරීමෙන් අධ්‍යාපනයට සිදු වන්නේ මොකක්ද? ගුරු විද්‍යාලය වලට මුස්ලිම් ගුරුවරුන් ඇතුළු වීම අඩු වී තිබෙන්නේ නුගත් අය උගන්වන නිසයි. මා නියෝජනය කරන කොට්ඨාශයෙහිත් මුස්ලිම්වරුන් සිටිනවා. මුස්ලිම් මහා විද්‍යාලයක් තිබෙනවා. කවුරුත් කෙසේ කීවත් ඉදිරියටත් ඔවුන්ගෙන් සියයට අනුවකගේ ඡන්ද මට ලැබෙන බව නිසැකයි. ද්‍රවිඩ ගුරුවරුන් මුස්ලිම් පාඨශාලාවලට යවන්නට එපා යයි සම්භරුන් කියනවා. එහෙත් වුවමනා තරම් ප්‍රමාණයක් මුස්ලිම් ගුරුවරුන් තැත්නම් ද්‍රවිඩ ගුරුවරුන් නොයවා වෙන මොනවා කරන්නටද? මා නියෝජනය කර කොට්ඨාශයේ ඇති මුස්ලිම් මහා විද්‍යාලයේ ගුරු දෙගුරු සමිතිය මට කීවේ, කෙසේ හෝ මුස්ලිම් ගුරුවරයා අස් කොට ඒ වෙනුවට දෙමළ ගුරුවරයකු පත් කරන ලෙසයි. උගන්වන්නේ නැති නිසා ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන් විභගයෙන් සමත් වන්නේ නැහැ. ඉගැන්වීම සිදු වන්නේ ආගම අනුව නොවෙයි. ඉගැන්වීම සිදු වන්නේ දැනගැනීම අනුවයි. ඒ නිසා මා මුස්ලිම් මන්ත්‍රීවරුන්ගෙන් ඉල්ලන්නේ, අධ්‍යාපන ප්‍රශ්නය රැකිරක්ෂා ප්‍රශ්නයත් සමඟ පටලවා නොගන්නා ලෙසටයි. එසේ පටලවා ගතහොත් පාඩුව සිදු වන්නේ ස්වකීය වර්ගයට බව ඒ ගරු මන්ත්‍රී වරුන් කල්පනා කරන්නට ඕනැ.

යාපන ප්‍රදේශයේ ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන් දක්ෂ නිසා වැඩි වැඩියෙන් සමත් වන බව ගරු මන්ත්‍රීවරයකු ප්‍රකාශ කළා; දක්ෂ නිසා ඔවුන් ඉංජිනේරුවන්, වෛද්‍යවරුන් වන බව ප්‍රකාශ කළා. එහෙත් එසේ වී තිබෙන්නේ ඒ ප්‍රදේශයේ ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන්ට අධ්‍යාපනය ලබා ගැනීම සඳහා වැඩි පුර ආයතන තිබෙන නිසයි. මුළු බටහිර පළාතේම විද්‍යාගාර ඇති පාඨශාලා

තිබෙන්නේ 32 යි. එහෙත් යාපනය අඩි ද්විපයේ පමණක් විද්‍යාගාර ඇති පාඨ ශාලා 33 ක් තිබෙනවා. කොටින්ම, ඒ අයට වැඩි පහසුකම් තිබෙනවා. ඒ පහසුකම් අඩු කරන්නට අප අදහස් කරන්නේ නැහැ. ඒ තත්ත්වය ආරක්ෂා කරන අතරම, ඔවුන්ට ඉගෙන ගැනීමට බාධාවක් නොකරන අතරම, වැඩි වන ශිෂ්‍ය සංඛ්‍යාව අනුව තව තවත් පහසුකම් දෙන්නට බලාපොරොත්තු වන අතරම, අනෙක් ප්‍රදේශවලටත් ඒ තත්ත්වය ලබා දීමට අප බලවත් උත්සාහයක් දරාගෙන යනවා. පසුගිය අවුරුදු නවය තුළ දුර බැහැර ප්‍රදේශවලට විද්‍යාගාර නොදුන් නිසා අද පිටිසර පළාත් වල දක්ෂ ළමයින්ට විද්‍යා අංශයෙන් තැනක් ලබා ගන්නට බැරි වී තිබෙනවා. එහෙත් මේ අවුරුදු දෙකහමාර ඇතුළත ඒ තත්ත්වය වෙනස් වෙමින් පැවතුණු බව, දැනට වෙනස් වීගෙන යන බව, මා කියන්නට ඕනැ.

කාර්මික විද්‍යාල ඇති අඩුව ගැන හිටපු අධ්‍යාපන ඇමතිවරයකු වූ කැගල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාත් (කළුගල්ල මයා.) තවත් ගරු මන්ත්‍රීතුමකුත් සඳහන් කළා. මේ විධියට කියන්නේ පසුගිය අවුරුදු විසිපහ තුළ මා අධ්‍යාපන ඇමතිවරයා වශයෙන් සිටි සේ හිතාගෙනයි. නැහැ, මා එතරම් කලක් අධ්‍යාපන ඇමති ධුරය දැරුවේ නැහැ මා අධ්‍යාපන ඇමතිවරයා වශයෙන් පත් වී දැනට යන්නම් අවුරුදු දෙකහමාරයි. මේ අවුරුදු දෙකහමාර ඇතුළත අප කළ හරිය මා තව ටිකකින් කියන්නම්. මෙතෙක් විද්‍යාගාර නොතිබුණු ප්‍රදේශවල අප විද්‍යාගාර පිහිටුවන්නට කටයුතු කළා. සාමාන්‍ය පෙළේ විද්‍යාගාර අවුරුද්දකට අපට ලැබෙන්නේ 35 යි. උසස් පෙළේ විද්‍යාගාර ලැබෙන්නේ ඊටත් අඩුවෙනුයි. විද්‍යාගාර අඩු ප්‍රදේශවල, මෙතෙක් විද්‍යාගාර නොතිබුණු ප්‍රදේශවල අප විද්‍යාගාර පිහිටුවීමට කටයුතු කළා. වන්නියේ දැවනටත් විද්‍යාව ඉගෙන ගැනීමට අවස්ථාවක් සලසා දිය යුතුය කියා අප කල්පනා කරනවා. හම්බන්තොට, මොනරාගල, හිරියාල, නිකවැරටිය, වාරියපොල ආදී ප්‍රදේශවලටත් සාධාරණ ක්‍රමයකට අප විද්‍යාගාර දිගෙන යනවා.

ඊළඟට කාර්මික අධ්‍යාපනය ගැන මා වචනයක් කිව යුතුයි. පසුගිය ආණ්ඩුව විසින් ගුරුවරුන් නැතත් ශිෂ්‍යයින් නැතත් කණිෂ්ඨ කාර්මික විද්‍යාල සඳහා ගොඩ නැගිලි සෑදූ තිබුණා. ඒ කණිෂ්ඨ කාර්මික විද්‍යාලවලට වුවමනා උපකරණ සැපයීමටත් ගුරුවරුන් සැපයීමටත් අප කටයුතු යොදා තිබෙනවා. අවුරුද්දකට යටත් පිරිසෙයින් කණිෂ්ඨ කාර්මාන්තයතන පහක්වත් පිහිටුවන්නට අප බලාපොරොත්තු වෙනවා. පහක් බැගින්වත් පිහිටුවන්නට අමාරු වී තිබෙන්නේ ගුරුවරුන් උපකරණත් හිඟ තිසයි. පසුගිය අවුරුදු තවය තිස්සේ ක්‍රමානුකූල අධ්‍යාපන ක්‍රමයක් ගෙන ගියාලු. ඒක යකාගෙ ක්‍රමානුකූලකමක්. අදත් ගුරුවරුන් 179 ක් අඩුයි. පසුගිය ආණ්ඩුව ගුරුවරුන් බිහි කළේත් නැහැ. දැන් අප ඒ අඩුපාඩුව මගහැරවීමට කටයුතු කර ගෙන යනවා. විශ්ව විද්‍යාලවලින් පිට වන උපාධිධරයින් අතුරෙන් ගුරු වෘත්තිය භාර ගන්නා අයට මේ ඔක්තෝබර් මාසයේ සිට —පොරොන්දු පිට අවුරුද්දකට සියය බැගින්—විශේෂ පුහුණුවක් ලබා දී විද්‍යා ගුරුවරුන් වශයෙන් පත් කරන්නට අප කටයුතු කරගෙන යනවා. ඒ වැඩ පිළිවෙළ අනුව අවුරුදු දෙකක් ඇතුළත මුළු ලංකා වේම පාඨශාලාවල පවත්නා විද්‍යා ගුරු පුරප්පාඩු පුරවන්නට පුළුවන් වෙනවා. ඒවායි කරන්නට තිබුණේ. මේ සාමාන්‍ය ගුරුවරුන් විශාල සංඛ්‍යාවක් අරගෙන, වාටුවට කපා කර, ඡන්ද ගැනීමේ බලාපොරොත්තුවෙන් එහාට මෙහාට මාරු කරන්නට ගිහින් තමයි මේ විපත වුණේ. අද උපකරණ නැහැ; ගුරුවරුන් නැහැ. උපකරණ තිබුණත් ගුරුවරුන් නැහැ. උපකරණ නම් මිත්‍ර රටවලින් ගන්නට පුළුවනි. එහෙත් ගුරුවරුන් නැහැ. අවුරුදු දෙකහමාරක් ඇතුළත ගුරුවරුන් බිහි කරන්නට පුළුවන්ද? එම නිසා අප ක්‍රමානුකූල වැඩ පිළිවෙළක් ගෙන යනවා.

මා මේ අමාත්‍යාංශය භාර ගත් අවස්ථාවේ දී පැවති තත්ත්වය කුමක්ද? හොඳ ගුරු වර ගුරුවරියන් සියලු දෙනාම නගරබද පාඨශාලාවල රොක් වි සිටියා. එම නිසා සිදු වී තිබුණේ කුමක්ද? අකුරුණ පළමුවන ගරු මන්ත්‍රීතුමා (හේමචන්ද්‍ර සිරිසේන මයා.) කීවාක් මෙන්, සාමාන්‍ය ගුරුවරුන් ගේ හිඟයක් නැහැ. ඇත්ත වශයෙන්ම

විද්‍යා ගුරු හිඟයකුයි තිබෙන්නේ. අනිත් ගුරුවරුන්ගේ හිඟයක් නැහැ. විද්‍යා ගුරු වරුන් ඇතුළු වෙනත් උසස් සුදුසුකම් තිබෙන ගුරුවරුන් වැඩි කොටසක්ම නගර බද පහසු ප්‍රදේශවලම රොක් කරගෙන සිටිනවා. මේ අයගෙන් කොටසක් ගිය අවුරුද්දේත් ඊට පෙර අවුරුද්දේත් ලංකාවේ මහා විද්‍යාල සහ අනිකුත් විද්‍යාල අතර බෙදා හැරියා. එම නිසා පිටිසරබද ප්‍රදේශවල මහ විද්‍යාලවලටත් තැනක් ලැබුණා. පළමුවන වතාවට මිනිසේ ප්‍රදේශයේ ශිෂ්‍යයන්ගේ විශ්වවිද්‍යාලයට ඇතුළු වී තිබෙනවා. තමුත්තාත්සේලා මේ වර විශ්ව විද්‍යාලවලට ඇතුළු කරගනු ලැබූ ශිෂ්‍යශිෂ්‍යාවන්ගේ නාම ලැයිස්තු අරගෙන බලන්න. මෙතෙක් නැසූ ඉතාම පිටිසර ප්‍රදේශවල මහා විද්‍යාලවලින් යටත් පිරිසෙයින් එක විද්‍යාලයකින් එක් ළමයකු බැගින්වත් මේ වර විශ්ව විද්‍යාලයට ඇතුළු වී තිබෙනවා. ඒ වාගේම මේ වාරයේ මධ්‍ය මහා විද්‍යාලවලින් වැඩිම ගණනක් ශිෂ්‍යශිෂ්‍යාවන් විශ්ව විද්‍යාලයට ඇතුළු වී තිබෙනවා. විශ්ව විද්‍යාලයට රාජකීය විද්‍යාල යෙනුත්, විශාඛා විද්‍යාලයෙනුත්, ආනන්ද විද්‍යාලයෙනුත් සැහෙන ගණනක් ඇතුළු වී තිබෙනවා. සියලුම අංගවලින් පරිපූර්ණ අනුලා විද්‍යාලයෙන් විද්‍යා අංශයට මේ වාරයේ එක් කෙනකුවත් තේරී නැහැ. භාරදහසක් පමණ ශිෂ්‍යයාවන් සිටින ගාල්ලේ සංසමිත්තා විද්‍යාලයෙන් විද්‍යා අංශයෙන් එක් කෙනෙයි ඇතුළු වී තිබෙන්නේ. එහෙත් පිටිසරබද මධ්‍ය මහා විද්‍යාලවලින් විද්‍යා අංශයට පමණක් නොවෙයි ඉංජිනේරු අංශයටත් ශිෂ්‍යයන් ඇතුළු වී තිබෙනවා. විද්‍යා ගුරුවරුන් පිළිබඳව තවත් අඩුපාඩුකම් තිබෙනවා. කොළඹ, යාපනේ, මහනුවර ආදී ප්‍රදේශවල සිටින වැඩිපුර ගුරුවරුන් ලබන ජනවාරියේ සිට ගුරුවරුන් අඩු ප්‍රදේශවලට මාරු කර යවන්නට අප දැන් සංඛ්‍යා ලේඛන පිළියෙළ කර තිබෙනවා. එම නිසා ගරු මන්ත්‍රීතුමන්ලාගෙන් මා ඉතා කරුණාවෙන් ඉල්ලා සිටිනවා, එම අවස්ථාවේදී එය වෙනස් කිරීම සඳහා නොඑන ලෙස. ඡන්ද කාලෙදී තමන් වෙනුවෙන් වැඩ කටයුතු කළ නොයෙකුත් හිතවත් උදවිය අවුත් මේ ගැන කීවාම ඒ වෙනුවෙන් ඉදිරිපත් නොවී බැරි අවස්ථා ගරු මන්ත්‍රීවරුනට ඇති වන බව අප දන්නවා. නැවත වැඩි තත්ත්වයක් ඇති වෙතොත්

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[ගරු ජයසෝමපාල]

ඔවුනට කරුණු අවබෝධ කරදෙන හැටියට මා ඉල්ලා සිටිනවා. යන්නට බැරි නම් එවැනි උදවියට විශ්‍රාම ගන්නට පුළුවනි. ඒ වෙනුවෙන් අමුතුවෙන්ම නීතියකුත් දැන් පනවාගෙන තිබෙනවා. යම් තැනෙක අවුරුදු 5ක් සේවය කළ යම්කිසි ගුරුවරියකට යම් යම් අපහසුකම් නිසා මාරු වන්නට නොහැකි නම් ඇයට ඉල්ලා අස්විය හැකියි විශ්‍රාම ගත හැකියි. අවුරුදු 5 ක් සේවය කළා නම් අර්ථසාධක—Provident Fund—අරමුදල ලැබෙනවා. අවුරුදු 10 ක් සේවය කළා නම් පෙන්නන් මුදලෙන් 4 ක් ලැබෙනවා. ඒ ආකාරයට ඉල්ලා අස් වීමේ අවසරය ලැබෙනවා.

මට තවම බැරි වුණා, ගුරු මණ්ඩල සකස් කිරීමට. ඇතැම් පාඨශාලාවල ගුරු වරුන් 15 දෙනකුගෙන් ගුරුවරුන් 14 දෙනෙක්ම පුහුණු වුවත්, ඇතැම් පාඨ ශාලාවල සේවය කරන ගුරුවරුන් 10 දෙනකු අතරේ පුහුණු ගුරුවරුන් සිටින්නේ දෙදෙනයි. ඊට හේතුව කුමක් ද? හිතවත්කම් වැනි නොයෙකුත් කරුණු හේතුකොටගෙන කියන කියන වතාවලදී යම් යම් තැන්වලට මාරු කර යැවීමයි. අප එම තත්ත්වය වෙනස් කර ගෙන යනවා. අපට එම වැඩ පිළිවෙළ තවම සම්පූර්ණ යෙන්ම සකස් කර ගන්නට බැරි වුණා. එහෙත් මේ අවුරුද්ද අවසානයේදී ගුරු මණ්ඩල සකස් කිරීම සම්පූර්ණ වේවිය කියා අප විශ්වාස කරනවා. නිලධාරී මහ තුන් ඒ පිළිබඳව ඉතා උනන්දුවෙන් ක්‍රියා කර ගෙන යනවා.

යාපනයට කඩාපතින හමුදාවක්—flying squad—යැවීම නිසා ගුරුවරුන් 112 ක් එම පාඨශාලාවල වැඩි බව පෙනී ගොස් තිබෙනවා. කඩාපතින හමුදාව මා ඇති කළ දෙයක් නොවෙයි. ඒක ගිය අණ්ඩුව විසින් කරන ලද හොඳ වැඩක්. ගුරුවරුනට පඩි දෙන්නේ සැප පහසුකම් විදිමින් භාර්යාව සමග ගෙදර සතුටු වේවි ඉදලා පාඨශාලාවට යාමට නොවෙයි. නිසි පරිදි දරුවනට ඉගැන්වීම පිණිසයි. ගුරුවර යකුගෙන් ඉටු විය යුතු පළමුවන සේවය නම් ලමයනට නිසිසේ ඉගැන්වීමයි. අප ඒ අය වෙනුවෙන් හැකි පමණින් සැප පහසුකම් සලස්වනවා. එහෙත් සභාපතිතු මනි, ලෝකයේ කුමන ඇමතිවරයාටද පුළු වත් වන්නේ, ගුරු ජෝඩු 40,000 ක් එකතු

කරන්නට? මා සිතනවා කළුගල්ල මැති තුමාටවත් එය කරන්නට බැරිය කියා. ඒකයි, අද පවත්නා තත්ත්වය. මෙම කරුණු අපේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් විසින් ඒ ඒ උදවියට පහදා දුන්නොත් ඔවුන් ඒවා පිළිගනිවියැයි මා සිතනවා. ගුරුවරුන් දැන් හුඟක් දුරට කරුණු පිළිගන්නා බව පෙනෙනවා.

ගුරුවරුන්ගේ තත්ත්වය පිළිබඳව කතා කළා. ගුරුවරුන් අනාථ තත්ත්වයකට වැටී ලයි, සිටියේ. එහෙත් එම ගුරුවරුන්ගේ ගෞරවය ආරක්ෂා වන පරිද්දෙන් අප කට යුතු කරන නිසා අද ඔවුනට සමාජයේ තැනක් තිබෙනවා. අප මොන මොන ප්‍රතිසං විධාන ඇති කළත් ඒවා ක්‍රියාත්මක කර වන්නේ ගුරුවරයායි. ගුරුවරයාගේ ආත්ම ගෞරවය ආරක්ෂා වන පරිද්දෙන් ක්‍රියා නොකොට ඔහුට නොසලකා හැරියොත් කව දාවත් එම කටයුත්ත සාර්ථක අත්දැමින් කරන්නට බැහැ. ලංකාවේ වේවා, වෙනත් රටක වේවා අනාගතයේ වැටීම හෝ නැගීම රඳා ඇත්තේ ගුරුවරයාගේ දෙවුර පිටයි. ගුරුවරුනට ලැබෙන පඩිනඩි කුමන තත් වයේ වෙතත්, ලෝකයේ උසස්ම වෑන් නිය කරන ඔවුන්ගේ ආත්ම ගෞරවය ආරක්ෂා වන පරිද්දෙන් ජාතික ආණ්ඩුව ක්‍රියා කර ගෙන යන බව මා ප්‍රකාශ කරන්නට කැමතියි. දණහිසට රෙද්ද ඔසවාගෙන සටන් පාඨ කියමින් දත් නියවා විත් සංචාරය කරන කඩාකප්පල්කාරයන් ගුරු ගණයෙහි ලා මා සලකන්නේ නැහැ. අපේ ගුරු වරුන් හොඳයි. නරක් කරපු කීප දෙනෙකුත් සිටියා. හොඳ අපුරු පොකුණකට එක ජපන් ජබර පැලයක් වැටුණොත් ඇති. අවුරුද්දක් යන විට ඒ පොකුණ ඉවරයි. කුමන ආණ්ඩුවක් බලයේ තිබුණත් හැම නිස්සේම ආණ්ඩු කඩාකප්පල් කිරීමට කුමන්ත්‍රණය කරණ, ගුරු වෘත්තීය කෙළෙසන, ගුරු වෘත්තීයට නොගැළපෙන, පුද්ගලයන්ගෙන් අනෙක් ගුරුවරුන් ආරක්ෂා කිරීම මගේ උසස්ම බලාපොරොත්තුවයි. දැන් එය ක්‍රියාත්මක කර ගෙන යනවා.

අ. හා. 5

ගුරුවරුන් 1,08,000 ක් සිටින මගේ අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයේ, ගුරුවරුන් 1,06,750 ක්ම හොඳයි. එය මට අවබෝධ

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

මුයේ වැඩ හුරුවීමේ ව්‍යාපාරයෙන් වැඩ හුරුවීමේ ව්‍යාපාරයේ දී පාඩු ශාලා 9,000 ක ශිෂ්‍යයන් 30,00,000 කුත්, ගුරුවරුන් 1,08,000 කුත්, ඒ ශිෂ්‍යයන්ගේ දෙමාපියන් අපට සහ යෝග්‍ය දී කටයුතු කළා. ඒ නිසා අපේ අනාගතය අලංකාරයි; බලාපොරොත්තු සහිතයි. කොයි තරම් කුමන්ත්‍රණ කළත් කිසිම ආණ්ඩුවකට අපේ අනාගතය තරක් කරන්නට බැරියයි මා සිතනවා. ඒ ගුරුවරුන්ගේ තත්ත්වය ආරක්ෂා වන පරිද්දෙන් ක්‍රියා කිරීමයි, මගේ එකම බලාපොරොත්තුව. දෙපාර්තමේන්තුවෙන් හෝ වේවා, පිටස්තර යම් කිසි අයකුගෙන් හෝ වේවා, නිවැරදි ගුරුවරයකුට, අහිංසක ගුරුවරයකුට හිරිහැරයක් නොවන පරිද්දෙන් වග බලා ගැනීම ඔවුන්ගේ ආරක්ෂකයා වශයෙන්—ගරු ඩඩ්ලි සේනානායක අගමැතිතුමාගේ ආණ්ඩුවේ අධ්‍යාපන ඇමතිවරයා වශයෙන්—මගේ යුතුකමයි. හැකි තරම් උත්සාහයෙන් යුතුව මා ඒ යුතුකම ඉටු කරගෙන යන බව කියන්නට කැමතියි.

පළමු වැනි ශ්‍රේණියේ විද්‍යාලයාධිපතිවරුන් තේරීමේදී අගතිගාමී ක්‍රියා සිදු වී තිබෙනවායයි තවත් චෝදනාවක් ඉදිරිපත් වුණා. එසේ වන්නට ඇති. දහස් ගණනකින් සියයක් තෝරන විට සමහර විට සමාන තත්ත්වයේ සිටින අයගේ අඩු වැඩිකම නොපෙනෙන නිසා, සුදුස්සන් වශයෙන් තේරුණු අය තරම්ම සුදුස්සන් පිට වන්නටත් ඇති. ඊළඟ අවස්ථාවේදී ඔවුන්ට තැනෙක් ලැබෙනවා ඇති. එහෙත් මා එකක් කියන්නට කැමතියි. මීට පසු අපේ දෙපාර්තමේන්තුවේ වයස නිසා උසස් වීම් ලැබෙන්නේ නැහැ. නාකි වන තෙක් සිටියත්, වැඩ හරියට නොකළොත්—ප්‍රතිඵල හරියට නොපෙන්වුවොත්—ඒ අය උසස් වීමට සුදුස්සන් හැටියට අපේ අමාත්‍යාංශය ගණන් ගන්නේ නැහැ. පළ පුරුද්ද හා දක්ෂතාවය එකතු කොට, ඒ දෙකෙන් දක්ෂතාවයට වැඩි බර දී, ඒ අනුව තේරෙන සුදුස්සාට තැන දීමයි, අපේ බලාපොරොත්තුව. වයස යන තෙක් නිකම් සිට මා මේ තරම් ජ්‍යෙෂ්ඨයා කීවාට ඇති වැඩක් නැහැ. අප ජ්‍යෙෂ්ඨකම බලාපොරොත්තු වන්නේ ක්‍රියාවෙන්; ප්‍රතිඵලවලින්. කෙතරම් කල් ගමුදාම සිටියත් කරන්න බැහැ. ඒවා විධිමත් ක්‍රමයට

සැමදාම පසුබසින නිලධාරියාට උසස් තැන ලැබෙන්නේ නැහැ.

මවුලාවි ගුරුවරුන් ගැනත් කියන්නට යෙදුණා. යම් ආගමක් උගන්වන්නට අප විශේෂ ගුරුවරුන් පත් කරන්නේ නැහැ. කතෝලික ආගම උගන්වීමට විශේෂ කතෝලික ගුරුවරුන් හෝ බෞද්ධාගම උගන්වීමට විශේෂ බෞද්ධ ගුරුවරුන් හෝ හින්දු ආගම උගන්වීමට විශේෂ හින්දු ගුරුවරුන් හෝ අප පත් කරන්නේ නැහැ. එහෙත් ඉස්ලාම් ආගම ඉගන්වීම සම්බන්ධයෙන් අප විශේෂයක් කර තිබෙනවා; මවුලාවි ගුරුවරුන් පත් කර තිබෙනවා. ගුරුවරුන් හැටියට පත් කෙරෙන මවුලාවිවරුන්ගෙන් උගත්කමක් බලාපොරොත්තු වන්නේ ඇයි කියා එක මන්ත්‍රිතුමෙක් ඇසුවා. උගත්කම නැත්නම් උගන්වන්නේ කොහොමද? ජ්‍යෙෂ්ඨ විභාගයේ භාෂාව වැනි විෂයයකින්වත් සමත් වී නැති කෙනකුට පාඨශාලාවක උගන්වන්නට බැහැ. වෙන තැන්වල ධර්ම ප්‍රචාරය සඳහා එවැනි අය හොඳයි. පාඨශාලාවල උගන්වන්නට නම් භාෂාව පිළිබඳ දැනුම තිබිය යුතුයි. උගන්වන්නට පුළුවන් අයට අපෙන් ගුරු පත්වීම් ලැබෙනවා. හැබැයි, ඒ අය ලවා ආගම ඉගන්වීමෙන් පසු, ආගම අනිවාර්ය විෂයයක් නිසා, ආගම විෂයයක් වශයෙන් ඇතිව ජ්‍යෙෂ්ඨයා සමත් ගුරුවරුන් වශයෙන් පත් වන ඉස්ලාම් හක්තිකයන්ගෙන් අප ඉස්ලාම් ආගම ඉගන්වීම බලාපොරොත්තු වෙනවා. දැනට මුස්ලිම් ගුරුවරුන් ආගම නොදන්නා නිසා මවුලාවින් පත් කරනවා.

ඉස්සර බුබ්බාගම ඉගැන්වුවේ හාමුදුරුවරුන් ගෙන්වලායි. ආනන්ද විද්‍යාලයේ අපට ආගම ඉගැන්වුවේ හාමුදුරුවරුන් ලවායි. එහෙත් ගුරුවරුන් ඒ සඳහා යොදන්න පුළුවන් වුණාට පසුව හාමුදුරුවරුන් වුවමනා කෙළේ නැහැ. මුස්ලිම්වරුන්ට ඒ අවස්ථාව ලැබී නැහැ. ඒ නිසා දැනට විශේෂ ආගමික ගුරුවරුන් පත් කරගෙන යනවා. අපේ ලෙබ්බේ මන්ත්‍රිතුමා අවුරුද්දකට කලින් මොකක්දෝ කිව්වාලු. උන් තැහේගේ හිතේ ඇති අද ලියුමක් තැපැල් කළාම හෙට ලැබෙන්නා වාගේ, අද යමක් කී විට එය හෙටම ක්‍රියාත්මක කරන්න පුළුවන් ය කියා. ආණ්ඩුවකට එහෙම ආණ්ඩුවක් සිටියත් කරන්න බැහැ. ඒවා විධිමත් ක්‍රමයට

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

[ගරු ඊරියංගෝල]

සකස් කර, කැබිනට් මණ්ඩලයට ඉදිරිපත් කර, භාණ්ඩාගාරය මගින් ඒ සඳහා යන මුදල් හඳුල් වියදම් පිළිබඳ විස්තර ලබා ගෙන ඒවාත් කැබිනට් මණ්ඩලයට ඉදිරි පත් කර කැබිනට් මණ්ඩලයෙන් සම්මත වුණාට පසුවයි ක්‍රියාවට නගන්න පුළුවන් වන්නේ. දැනට අප ඒ කාර්ය කරගෙන යනවා. පඩි ක්‍රමයකින් සකස් කර අවසානයයි. මවුලාවන් පත් කිරීමේ කටයුතු දැන් කරගෙන යනවා. හැබැයි, අවුරුදු හත අටක් යන විට ඒ අය වුවමනා වන්නේ නැහැ.

සංගීත ගුරුවරුන් ගැන කොලොන් නාවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ඉලංගරත්න මයා.) කථා කළා. සංගීත ගුරුවරුන් ගැන උන්නතයේට ලොකු කැක්කු මක් තිබෙනවාය කිව්වා. හොඳයි, උන්නතයේ සංගීතයට කැමති කෙනෙකු බව පෙනෙනවා. සංගීත ගුරුවරුන්ට ඒ අය තරම් අප රක්ෂාව දුන්නාද කියා ප්‍රශ්න කළා. ඔව්, දෙන්න ඇති. අවුරුදු 9 ක් හිටියා නොවැ. අප ආණ්ඩු කළ අවුරුදු දෙක ඇතුළත නම් අප නැවුම් හා සංගීත ගුරුවරුන් වශයෙන් 300 කට රක්ෂාව දී තිබෙනවා. හැබැයි මා මෙහිදී එක කරුණක් කියන්න කැමතියි. කලායතනය ආදී ආයතන තිබෙන්නේ ගුරුවරුන්ට රක්ෂාව දෙන්න නොවෙයි: උගන්වන්නයි. එසේ නැතුව එතැනට ඉගෙනීමට එන සියලු දෙනාම අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුවේ ගුරුවරුන් කරන්න නොවෙයි. ඒ අය ගෙන් කොටසකට පමණයි, කීප දෙනෙකුට පමණයි, ගුරුවරුන් විය හැක්කේ. අනෙක් අය තමන්ගේ ගම් ප්‍රදේශවලට ගොස් බට නලාව පිඹ, බෙර වයා, නාට්‍ය සංගීත කලා යතන පිහිටුවා ඒ අතින් තමන්ගේ ජීවිකාව ගෙන යාමට මාර්ග පාදාගන්න ඕනැ. සංගීතය ඉගෙනගන්නා සියලු දෙනාම පාඨශාලා ගුරුවරුන් වශයෙන් පත් කරන්න ගියහොත්, සංගීතය මිසක් වෙන කිසිම දෙයක් කරන්න ලැබෙන්නේ නැහැ. සංගීතය හොඳයි. එහෙත් හැම තිස්සෙම ඕක කළ හැකිද?

විශ්ව විද්‍යාලවලට යන සෑම දෙනෙකුටම පාසල්වල රක්ෂාව දෙන්න පුළුවන්ද? අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුව රැකිරක්ෂා කායඞ්‍යාලයක් නොවෙයි. අපට වුවමනා අය

—කාරක සභාව

ට පමණයි අප රක්ෂාව දෙන්නේ. අනෙක් අය උගත් දෙයින් පත පොත ලියා හෝ —ඇයි උපාධිධරයන් නොවැ—වෙනත් විධියක ආයතන පවත්වා හෝ තමන්ගේ කටයුතු බලාගන්න ඕනැ. එහෙම නැත් නම් මිලිස්වත් හිටවන්න පුළුවන්. තමන් ලත් අධ්‍යාපනය උපයෝගී කරගෙන රටට ඇති අවශ්‍යකම් අනුව මොකක් හෝ දෙයක් කරන්න පුළුවන්. මේතාක් එවැනි අධ්‍යාපනයක් නොදුන් එකයි වැරද්ද. එක් තමයි අප මේ අධ්‍යාපනය ප්‍රතිසංවිධානය කරන්න යන්නේ.

මොකක්ද සබාපතිතුමනි, කෙනෙකුට කරන්න බැරි? මට මොකක් හෝ කරන්න නැතිව ගිය දාට මා ගොස් කුඹුරක් කොට නවා. එසේ නැත්නම් මිලිස් හෝ හිටවනවා. අධ්‍යාපනය අතින් ලත් දැනුම අනුව ශාස්ත්‍රානුකූලව හොඳට හිටවනවා. මොකක්ද කරන්න බැරි? ඒක නොවෙයි කාරණය. අර මන්ත්‍රීවරුන් බොහෝ දෙනෙකු කිව්වා වාගේ, මෙයට හේතු වී ඇත්තේ වැඩෙහි අගය නොදැනීමයි. යම් යම් වැඩ ඉහළ හැටියටත්, යම් යම් වැඩ පහළ හැටියටත්, අදුන්වාගෙන තිබීමයි. ඒකයි වැරද්ද.

රජය විසින් පවත්වාගෙන යනු ලබන සෑම අධ්‍යාපන ආයතනයකම උගන්නා අය ඒ ඒ විභාගයන්ගෙන් සමත් වුණාම ඒ සෑම දෙනෙකුටම අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුවේ ගුරුකම් ලබාගැනීමට පුළුවන් ය කියා තමුන් නාන්සේලා හිතන්න එපා. ඒවා ඒ ඒ අය බලාගන්න ඕනැ. අපට වුවමනා අය අප තෝරාගන්නවා. අධ්‍යාපනය ලබා දෙන්නේ රැකිරක්ෂා දෙන බලාපොරොත්තුවෙන් නොවෙයි. රැකිරක්ෂා ක්‍රම සහ මාර්ග පාදා දීම ආණ්ඩුවක යුතු කමයි. ඒ අනුව අප වැඩපිළිවෙලක් සකස් කරගෙන යනවා. කර්මාන්ත අධ්‍යාපනය දෙන අතරම, කර්මාන්ත අතින් ඒ අයට තැනක් ලැබිය හැකි වන පරිදි අප දැනට මත් යම් යම් ක්‍රියා මාර්ග ගෙන තිබෙනවා. පසු ගිය සතියේ නොයෙක් නොයෙක් පෞද්ගලික ආයතන භාර අය ගෙන්වා අපේ කර්මාන්ත ආයතනවල ඉගෙන ගන්නා ශිෂ්‍යයන්ට පළපුරුද්දක් ලබා දීම සඳහාත්, රැකිරක්ෂා මාර්ග හෙළි කර ගැනීම සඳහාත්, ඔවුන්ගේ ආධාරය පතා ඔවුන් සමග සාකච්ඡා කර ඔවුන්ගේ සහයෝගයත් අප ලබාගෙන තිබෙනවා. අප පුළුවන්

තරම් උත්සාහ කරනවා. නමුත් ඒ සියල්ලන් ගැනම වග කියන්න අපට පුළුවන් කමක් නැහැ. දිස්ත්‍රික් සේවාව ඇති කළ යුතු බව හිටපු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා කීවා. එය ප්‍රයෝජනවත් බව මේ ආණ්ඩුව පිළිගෙන තිබෙනවා, එම නිසා එය ක්‍රියාත්මක කරන්න බලාපොරොත්තු වෙනවා. ජන්ද කොට්ඨාශ අනුව ශිෂ්‍ය ගුරුවරුන් තේරීම ගිය ආණ්ඩු කාලයේදී සිදු කළත්, මින් ඉදිරියට දිස්ත්‍රික් අනුව ශිෂ්‍ය ගුරුවරුන් තේරීමට අප බලාපොරොත්තු වෙනවා. එය ඉතාමත්ම හොඳ ක්‍රමයක් ශිෂ්‍ය ගුරුවරුන් පත් කිරීමේ ක්‍රමය ගිය ආණ්ඩුවෙන් පටන් ගත්තේ. එය ඉතාමත් හොඳයි. ඔවුන්ට වැටුපක් දෙන්නේ නැහැ. මාසයෙ වියදම පිරිමහගන්න, අවුරුදු හතරක් තුළදී විභාගයකින් සමත් වී ස්ථිර රක්ෂාව ලබාගන්නා තුරු රුපියල් සියයක ගෙවීමක් කිරීමට පසුගිය ආණ්ඩුව තීරණය කර තිබුණා. අපට දැන් පෙනී යනවා ඒ මුදල ප්‍රමාණවත් නොවන බව. අප භාණ්ඩාගාරය සමග කථා කර ඒ අයටත්, වැඩිපුර දෙන රුපියල් විස්ස ලබාගැනීමට කටයුතු පිළියෙළ කරගෙන යනවා. එපමණක් නොවෙයි, ශිෂ්‍ය ගුරුවරුන් ලබාගන්නා නිවාඩු වෙනුවෙන්, ලෙඩ නිවාඩු ආදිය වෙනුවෙන් දැනට පඩි කැපීමක් කරනවා. අවුරුදු හතරක් තුළදී විභාගයකින් සමත්ව ස්ථිර සේවකයින් වනතුරු, ස්ථිර සේවකයින්ට ලැබෙන සැප පහසුකම්වලින් එක්තරා ප්‍රමාණයක්වත් මෙම ශිෂ්‍ය ගුරුවරුන්ට ලබාදීමට අප බලාපොරොත්තු වෙනවා.

ගරු සභාපතිතුමනි, පිරිවෙන් සම්බන්ධව අංක 4 දරණ චක්‍ර ලේඛයක් නිකුත් කළායයි කියා අපට වෝදනා කළා. මොකක්ද මේ චක්‍ර ලේඛයෙන් කියා තිබෙන්නේ? ගැහැණු ළමයින් පිරිවෙන් වලට ඇතුළත් කිරීම නොකළ යුතුයි; වයස අවුරුදු 14 න් පහළ ළමයින් ඇතුළත් නොකළ යුතුයි; පාඨශාලාවක දෙවරක් විභාගයකට පෙනී සිට අසමත් වුණු අය—ඊට වඩා රජයෙන් වැය කළ නොහැකියයි අයින් කළ අය—බඳවා ගන්නාට කමක් නැහැ, නමුත් ඒ වෙනුවෙන් ගෙවීමක් කරන්නේ නැහැ. ඔන්න ඔය කාරණා තුනයි චක්‍ර ලේඛයට ඇතුළත් වෙන්නේ. ඔය මගේ නියමයන් නොවෙයි, ගිය ආණ්ඩු කාලයේ නියමයන්. හැබැයි, චක්‍ර ලේඛන ලේඛනයක් වශයෙන් යැව්වා.

හතර පහකිනුයි ඔය කාරණා කියා තිබෙන්නේ. කලින් යවන ලද එම චක්‍ර ලේඛන පැටලිලි සහිත බව ස්වාමීන් වහන්සේලා අප සමග කීවා. බොහෝ තැන්වල, පාසැල් යන ළමයින්ගේ නම් ආධාර මුදල් ලබාගැනීම සඳහා පමණක් මේ පොත්වලට ඇතුළත් කර තිබෙනවා. ගැහැණු ළමයින්ගේ නම් පවා ඇතුළත් වී තිබෙනවා. ඒවා සියල්ලක්ම පනතින් තහනම්. ඊට විරුද්ධව කටයුතු කර අසු වුණොත් පිරිවෙන් වහන්සා වෙනවා—දඩ ගහන්න ඕනෑ. නමුත් මේ පිරිවෙන් වල අපේ හාමුදුරුවන් ඉන්නේ. බෞද්ධයන් වශයෙන් අප ඒවා කළොත්, උඩ බලා ගෙන කෙළ ගැසීම වාගේ වැඩක් කරන්නේ. ඒවා ගැන ප්‍රශ්න කළාම, “ඕවා ගැන අපට තේරුමක් නැහැ, ඔය නීතිරීති ගැන අප බලන්නේ නැහැ, තේරෙන්නේ නැහැ, ඕවා පොඩි උන්නාන්සේ හද තිබෙන්නේ” කියා බොහෝ තැන්වලදී කියනවා.

මා එක්තරා ප්‍රසිද්ධ පිරිවෙනකට ගියා. ඒ පිරිවෙතේ නම කියන්න තරකයි. නමුත් නම නොකියා ඔප්පු කරන්නටත් බැහැ. මහනුවර හාමුදුරු නමක්. රටේ ඉහළින් පිළිගත් හාමුදුරු නමක්. පොත් 2 ක් තබාගෙන තිබෙනවා. මා ළඟ ඒ පොත් දෙක දැන් ඇති නිසා භය නැතුව කථා කරන්න පුළුවනි. තවත් පිරිවෙනකට ගියා මහනුවර, නම කියන්න හොඳ නැහැ. එම ස්ථානය ප්‍රසිද්ධ පිරිවෙනක්. 127 දෙනෙකුට ආධාර මුදල් ලබාගන්නවා. නමුත් මා ගිය දින පැමිණ සිටියේ 27 දෙනයි. ඒ ගැන ප්‍රශ්න කළාම කීවේ, ඊයේ පෙරේරා දිගටම වැස්ස නිසා ශිෂ්‍යයින් එන්නේ නැත කියා. නමුත් ලේඛනයෙ පැමිණි හැටියට නම් ලකුණු කර තිබෙනවා. ඊට සුමාන දෙකකට පසුව නැවත වරක් ගියා. එදා සිටියේ 23 දෙනයි. මේ විධියට ලක්ෂ ගණන් ආධාර මුදල් ලබාගන්නවා. අපේ අහිංසක හාමුදුරුවන්ට ගණන්හිලවී වැඩිය තේරෙන්නේ නැහැ, යවන චක්‍රලේඛන තේරුම් ගන්න බැහැ, එම නිසා මේ චක්‍ර ලේඛන සියල්ලක්ම පිරිසිදු කර එවන ලෙස අපෙන් ඉල්ලා සිටියා. අවුල් සහිතව තිබුණු ඒ චක්‍ර ලේඛන එකට එකතු කොට පිරිසිදු කොට එක් චක්‍ර

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[ගරු ඊරියගොල්ල]

අ. භා. 5.15

මහානායක භාමුදුරුවරුන් සමග පවා සාකච්ඡා කිරීමේදී මෙය හරි බව උන් වහන්සේලා පිළිගත්තා. එහෙත් සමහර පිරිවෙන්වල ස්වාමීන් වහන්සේලා, මෙය පිළිගැනීමෙන් පසුවත්, අගමැතිතුමා ලඟට යමින් පත්තරවලට ලියුම් ලියමින් මෙය වෙනස් කරන්නට කටයුතු කරනවා. විශේෂයෙන්ම ගාල්ලෙහි තිබෙන පිරිවෙන් සංගමයක් මෙය තහනම් කරන්නට ඕනෑ යයි කියමින් උද්ඝෝෂණයක් ගෙන යනවා. ඒකයි තත්ත්වය. කලින් තිබුණු කිසිම නීතියක් අප විසින් වෙනස් කර නැහැ. කලින් වරින්වර යවන ලද චක්‍ර ලේඛන එකතු කොට, කියවා පහසුවෙන් තේරුම් ගන්නට පුළුවන් වන පරිදි එක් චක්‍ර ලේඛනයක් වශයෙන් සකස් කර යැවීම පමණයි අප කෙළේ. එහි සඳහන් වන පරිදි, පිරිවෙන්වලට ගැහැනු ළමයින් යවන්නට එපාය යනාදී වූ කරුණු භාමුදුරු වරුන් පිළිගත්තා. ඒ අනුව අවශ්‍ය වෙනස්කම් කරන ලෙස උඩුනුවර ගරු මන්ත්‍රීතුමා හේම අපෙන් ඉල්ලීමකුත් කළා. පිරිවෙන්වලට ගැහැනු ළමයින් ගැනීම වැරදි වැඩක් වුවත් දැනට සිටින ළමයින්ට අවස්ථාවක් දිය යුතු නිසා අප ඒ තහනම ක්‍රියාත්මක කිරීම 1968 දක්වා කල් දැම්මා. එවැනි තත්ත්වයක් තිබිය දීයි, නැවතත් මේ උද්ඝෝෂණ ඇති කරන්නේ. ඉහත කී ඒ චක්‍රලේඛනවලින් එකක් යවා තිබෙන්නේ 1962 දීයි. අනෙක් ඒවා ඊටත් ඉස්සර යවා තිබෙන්නේ. ස්වාමීන් වහන්සේලාගේම ඉල්ලීම උඩ මේ චක්‍ර ලේඛන සියල්ල එකතු කොට එක් චක්‍ර ලේඛනයක් යැව්වා මිස වෙන කිසිවක් කළේ නැහැ.

තවමත් බොහෝ ඉස්කෝලවල වැඩ බලන මුල් ගුරුවරුන් සිටින නිසා හරිහැටි වැඩ කෙරෙන්නේ නැතැයි යන චෝදනා වක් සමහර ගරු මන්ත්‍රීවරුන් විසින් කරන්නට යෙදුණා. ඇත්ත තේන්නම්. ගිය අවුරුදු 9 නිස්සේම වැඩ හරියක් කෙරී තිබෙන්නේ වැඩ බලන මුල්ගුරු පත්වීම් දීමයි. අද වැඩ බලන මුල් ගුරුවරුන් දෙදහස් ගණනක් සිටිනවා. මා මෙපමණ කල් ඔය වැඩ බලන මුල් ගුරුවරුන්ගේ ප්‍රශ්නය ගැන පමණක් කටයුතු කළායැ? අධ්‍යාපනය සම්බන්ධයෙන් තිබුණ අනෙක්

ජංජාල ජරමර අකුල් සුද්ධ කරගෙන ඇතිත් මේ වැඩට බැස්සේ ලගදීයි. මහා විද්‍යාල හා මධ්‍ය මහා විද්‍යාලවල තිබුණු පළමුවැනි ශ්‍රේණියේ මුල් ගුරුවරුන්ගේ පුරප්පාඩු සියයම දැන් පුරවා තිබෙනවා. විශේෂ ශ්‍රේණියේ පුරප්පාඩු 6 ක් තිබුණා. ඒ 6 ම දැන් පුරවා තිබෙනවා. දෙවැනි ශ්‍රේණියේ විදුහල්පතිවරුන්ගේ පුරප්පාඩු පිරවීමට ඔවුන් තෝරා ගැනීම සඳහා සම්මුඛ සාකච්ඡා පවත්වා අවසානයයි. ජනවාරි පළමුවැනිදාට පෙර ඔවුන්ට පත් වීම් දීමට කටයුතු කරගෙන යනවා. තුන් වැනි ශ්‍රේණියේ විදුහල්පතිවරුන්, පළමු වැනි ශ්‍රේණියේ මුල් ගුරුවරුන්, දෙවැනි ශ්‍රේණියේ මුල් ගුරුවරුන් පත් කිරීම සඳහා දැන් සම්මුඛ සාකච්ඡා පවත්වා ගෙන යනවා. 1968 පාසල් ප්‍රතිසංවිධානයට ප්‍රථම ඉහත කී පාසල් 2000 ටම ස්ථිර මුල් ගුරුවරුන් පත් කිරීමට දැන් කටයුතු කරගෙන යනවා. සමහරවිට පාසල් කීපය කට නැතිව යන්නට පුළුවනි. ඒවාත් ඉක්මනින් සම්පූර්ණ කරනවා. විරුද්ධ පක්ෂය මේ සම්බන්ධයෙන් අපට චෝදනා කරන්නේ මෙය හරියටම අප කළ දෙයක් හැටියටයි. හිටපු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා කළ හරිය තමයි ඔය. දැන් විරුද්ධ පක්ෂයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් කියන කතාව ඇත්ත. ස්ථිර බලාපොරොත්තුවක් නැති ගුරු වරයකු හරියට වැඩ කරන්නේ කොහො මද? ස්ථිර වශයෙන් පත්වීම ලැබෙයිදෝ නොලැබෙයිදෝ යන සැකය ඔහු තුළ පවතිනවා. මේ අඩුපාඩුකම් සියල්ල සම්පූර්ණ කරන්නට අප බලාපොරොත්තු වෙනවා. දැන් මේ සම්බන්ධව සැහෙන තරම් විස්තර මගෙන් කියැවුණායයි මා අදහස් කරනවා.

‘පාසල් ප්‍රතිසංවිධානය පිළිබඳ ආඥා පණත ලගදීම මෙම ගරු සභාවට ඉදිරි පත් කෙරෙන නිසා ඒ ගැන දැන් සාකච්ඡා කිරීම අවශ්‍යයයි මා හිතන්නේ නැහැ. ඒ පණත ඒකච්ඡන්දයෙන් මෙහිදී සම්මත වෙයයි මා විශ්වාස කරනවා. යටියන්තොට ගරු මන්ත්‍රීතුමාත් (ආචාර්ය එන් එම්. පෙරේරා) ඒ පණතට කැමැති බව මට ආරංචියි.

ඕනෑම ඡන්ද කොට්ඨාශයක තිබෙන අධ්‍යාපනය පිළිබඳ වුවමනාකම් කරුණාකර මට දන්වන්න, පාඨශාලා 9,000 ක් රටේ

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

නිබේනවා. ඒවායේ අඩුපාඩුකම් මොනවාදැයි අප දැනගත්තේ ඒ ඒ ප්‍රදේශවල සිටින අධ්‍යාපන අධ්‍යක්ෂවරුන්ගේ මාර්ග යෙනුයි. නිබේන අඩුපාඩුකම් සියල්ලක්ම එක් වරම සම්පූර්ණ කිරීම අමාරුයි. කළ යුතුම, වැදගත්ම වැඩ දෙක තුන පළමු වෙන් කරනවා. ඊළඟට කළයුතු වැඩ පිළිබඳව ඒ ඒ ප්‍රදේශවල මන්ත්‍රීවරුන් සමග—පක්ෂ විපක්ෂ හේදයක් නැතිව—සාකච්ඡා කොට අපට දන්වන ලෙස අප ඒ ඒ අධ්‍යක්ෂවරුන්ට නියම කර තිබෙනවා. එසේ සාකච්ඡා නොකළා නම්—අප එකට ඉන්නා මිනිසුන් නිසා අවනම්බු වක්‍ය—කරුණාකර මට කියන්න. මම ඒ ගැන සොයා බලා කිසිම පක්ෂ භජනයක් නැතිව වුවමනාවේ හැටියට වැඩ කරන්නම්. මට වුවමනා කරන්නේ, මුළු ලංකාවේ හැම ප්‍රදේශයකටම සමාන අධ්‍යාපනයක් ලබා දිය හැකි පිළිවෙළක් යොදන්නටයි. ඒ සම්බන්ධයෙන් අප මෙතෙක් කර තිබෙන කරුණු කීපයක් තිබෙනවා. නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, තමුන්‍නාත් සේගේ දැන ගැනීම සඳහා ඒවා කියන එක හොඳයි.

අපට විද්‍යා ගුරුවරුන් අඩුයි; ගණිත ගුරුවරුන් අඩුයි; ඉංග්‍රීසි ගුරුවරුන් අඩුයි. එය ඇත්ත. අප ඒ සඳහා ඒ ඒ විෂයයන් පිළිබඳ අති විශේෂ දැනුමක් හා ඉගැන්වීමේ පළපුරුද්දක් ඇති—අධ්‍යාපන අධ්‍යක්ෂවරුන් පවා ඇතුළුව—විශේෂඥ යන්තෙන් සමන්විත කාරක සභා ඒ ඒ අංශ සඳහා ඇති කර තිබෙනවා, විෂය මාලා සකස් කිරීමට. එසේ විෂය මාලා සකස් කරනවා පමණක් නොව ඒ ඒ විෂයයට අවශ්‍ය, තුන් මාසයෙන් තුන් මාසයට වෙන් කර අවුරුද්දක් තුළ ඉගැන්විය යුතු පාඩම් ගණන දක්වා පාඨශාලා 172 කට යවා අත්හදා බලා, සාර්ථක ප්‍රතිඵල ලබා තිබෙනවා. උගන්වන ගුරුවරුන් අදක්ෂ යන් වුණත්, මේ පාඩම් අනුගමනය කර මින් ඉගැන්වීමෙන් හැම තැනකම සමාන විධියේ උසස් අධ්‍යාපනයක් දීමට පුළුවන් බව පාඨශාලා 172 ක අත්හදා බැලීමෙන් පසුව අපට වැටහී තිබෙනවා. 1970 අවසාන වන විට පාඨශාලා 9,000 හේම මේ වැඩ ක්‍රමය සම්පූර්ණ කරනවා.

ලෝකයේ අධ්‍යාපන විශේෂඥයන්ගේ අදහසේ හැටියට මේ විෂය මාලා වරින් වර වෙනස් විය යුතුයි; ඒ සඳහා පර්යේෂණ පැවැත්විය යුතුයි. පර්යේෂණ පවත්වා විෂය මාලාව සකස් කොට, විවිධත්වයෙන් පවත්වන විෂය මාලාවට විවිධ අංශ එකතු කර අපේ අධ්‍යාපන ක්‍රමය සාර්ථක කිරීම සඳහා, වෙනම කාර්ය මණ්ඩලයක් ඇති කර ඉඩමක් අරගෙන එතැන කාර්යාලයක් සාදා, ඒ අයට ඒ වැඩය භාර දීමට දැන් වැඩ කටයුතු කරගෙන යනවා. එවිට අනාගතයේදී ගුරු හිඟයක් ඇති වුණත්, ලංකාවේ හැම පාඨශාලාවකම සමාන ඉගැන්වීමේ ක්‍රමයක් 1970 වන විට 'සම්පූර්ණ වෙනවා. 1970 වේදී උත්තරාහේලා බලයට පත් වේයැයි කැගල්ලේ ගුරු මන්ත්‍රීතුමා (කළුගල්ල මයා.) හිතුවත්, අපම නැවතත් බලයට ඒයැයි මා හිතනවා. කවුරුත් බලයට ආවත්, වැඩය හරියට කරගෙන යාමේ මාර්ගය පාද තිබෙනවා.

මේ විෂය මාලාවන් හදන්නේ කොහොමද? ඉංගිරිසි ගුරුවරුන් අඩු බව තමුන් නාත්සේ දන්නවා. එහෙත් අපට ඉංගිරිසිය අවශ්‍යයි. ලෝකයේ සාහිත්‍යයට හෝ වේවා කර්මාන්තයට හෝ වේවා විද්‍යාවට හෝ වේවා දොර ඇර ගත හැකි යතුර තමයි, ජගත් භාෂාවලින් එකක්. ඒ ජගත් භාෂාවන් අතුරෙන් අපට හුරු—පුරුදු ජගත් භාෂාව ඉංගිරිසිය වන නිසා, මගේ කල්පනාව ඉංගිරිසිය අනිවාර්ය ලෙස ඉගැන්වීමටයි. පාළි භාෂාව ඒ සඳහා යෝග්‍ය නම් ඒ භාෂාව ඉගැන්නුවත් කමක් නැහැ. එහෙත් පාළි භාෂාව ජගත් භාෂාවක් නොවෙයිනේ. ඒ සඳහා හොඳම භාෂාව රුසියන් භාෂාව නම්, හොඳම භාෂාව චීන භාෂාව නම්, හොඳම භාෂාව ප්‍රංශ භාෂාව නම් ඒ මොන භාෂාව හෝ මතු අනාගතයේදී ඒ සඳහා යොදා ගත හැකි ආකාරයට, භාෂාවේ නම නොකියා ජගත් භාෂාවක් අනිවාර්යයෙන් ඉගැන්විය යුතු බව කියා තිබෙනවා. මා ජගත් භාෂාව හැටියට උගන්වන්නට යන්නේ ඉංගිරිසියයි.

පසුගිය නව අවුරුද්ද තුළ, පටු අත්ත වාදී දේශානුරාගය නිසා හරියට ඉංගිරිසි ඉගැන්වීම නැති කර තිබෙනවා. හරියට ඉංගිරිසි උගන්වන්නට පුළුවන් ගුරු වරුන් සොයා ගැනීම අද බොහොම අමාරුයි. ලංකාවේම ඉන්නා ඉංගිරිසි උප ගුරු

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[ගරු ඊරියගොල්ල]

වරුන් සම්බන්ධයෙන් විභාගයක් පැවැත් වූවා. ඒ විභාගයේදී ඒ අය ලියා තිබෙන ඉංගිරිසි කියන විට අපට පාළි මතක් වෙනවා. ඒ අයගෙන් හුඟ දෙනෙකුම ඉංගිරිසි ඉගැන්වීමට සුදුසු නැහැ.

අප ඒ සඳහා යෙදූ ප්‍රතිකර්මය මොකක්ද? ඉංගිරිසි විශේෂඥ ගුරුවරුන් එංගලන්තයෙන් ගෙන්වා ගැනීමට අපට බ්‍රිතාන්‍ය සභාවේ උදව් ලැබුණා. ඔවුනට වැටුප් ගෙවන්නේ එහෙත්. අප ඔවුනට ඉන්නට දුන්නා විතරයි. අළුත් ක්‍රම දන්නා විශේෂඥ ගුරුවරුන් එංගලන්ත යෙන් ගෙන්වාගෙන, අපේ රටේ ඉන්නා 2,000 ක් පමණ වන දක්ෂ විශේෂ ගුරු වරුන් අතුරෙන් 200 දෙනෙකු පමණක් දැනට තෝරාගෙන, ඒ විශේෂඥ ගුරු වරුන්ගේ උපදෙස් ලබා දෙන සංස් කරණ සම්මේලනයන් පවත්වනවා. විද්‍යාව, ඉංගිරිසිය, සාහිත්‍යය, ගුරු විද්‍යාල වල ඉගැන්වීම, ශිෂ්‍ය ගුරුවරුනට ඉගැන් වීම ආදිය සම්බන්ධයෙන් මේ නිවාඩු කාලය ඇතුළත ඒ ඒ අංශයෙන් සංස් කරණ සම්මේලන 20 කට වඩා පවත්වා තිබෙනවා. හැම නිවාඩු කාලවලදීත්, සති අන්ත නිවාඩු දවස් දෙකේදීත් මේ සංස් කරණ සම්මේලන පවත්වාගෙන යනවා, ඒ ඒ අංශයෙන් අපට අවශ්‍ය ගුරුවරුන් සංඛ්‍යාව ලැබෙන තුරු.

ඒ විතරක් නොවෙයි. ඒ විශේෂඥ ගුරු වරුන් මාර්ගයෙන් විශේෂ ගුරුවරුන් 200 දෙනෙකුට පුහුණුවක් දී ඔවුන් ලවා, ඒ ඒ ප්‍රදේශවල ඉංගිරිසි උප ගුරුවරුන් 20-25 බැගින් එක ගුරුවරයකුට වැටෙන්නට පත්ති පවත්වා, ඉංගිරිසිය උගන්වන ක්‍රමය පිළිබඳව හොඳ පුහුණුවක් දෙනවා. ඔවුනට ඉංගිරිසි භාෂා ඊති ආදිය උගන්වා ගෙන යනවා. ගණිතය පිළිබඳවත් එහෙ මයි; විද්‍යාව පිළිබඳවත් එහෙමයි. සිංහල භාෂාව පිළිබඳවත් එසේ කිරීමට අප දැන් විධිවිධාන සලස්වා තිබෙනවා. ඒ මොකද? සිංහල භාෂාවෙන් විතර විවිධ විධිවලින් ලියන භාෂාවක් ලෝකයේ වෙන කොහේ වත් නැහැ. හැමෝම පණ්ඩිතයෝ. එක පණ්ඩිතයකුට ලියන්නට පුළුවන්, එයා දන්නා තරමටයි. එයා වැඩිය දන්නේ නැහැ. එහෙත් එයා කියනවා, “මා දන්නා තරම ඇති, ඒ තරමට වඩා ඉහළින් යන් තට වුවමනා නැහැ, ව්‍යාකරණ වුවමනා

නැහැ, ‘ණ’ ‘ළ’ වුවමනා නැහැ, ඒවා කපා දමා තමනට වුවමනා විධියට ලිව්වාට කමක් නැහැ” කියා. මිනිසා දන්නේ, එතැනට විතරයි. “පරාක්‍රමබාහු කාලයේ භාෂාව තමා හරිම භාෂාව” කියා තවත් මිනිහකු කියනවා. ඒ විධියට ලිව්වේ නැත් නම් භාෂාව විනාශ වෙනවාලු. ඒ මිනිසා එක පැත්තකට අදිනවා. ඒකවචනයෙන් තිබිය යුතු පදය බහුවචනයෙන් තිබිය යුතු පදයක් ලෙසත්, බහුවචනයෙන් තිබිය යුතු පදය ඒකවචනයෙන් තිබිය යුතු පද යක් ලෙසත් සලකන්නන් ඉන්නවා. හරි දේවල් වශයෙන් එක් කොටසක් පිළි ගන්නා දේ වැරදි දේවල් වශයෙන් තවත් කොටසක් පිළිගන්නවා. ඔය ආකාරයටයි දැනට වැඩ කටයුතු කෙරෙන්නේ. මේ වැඩ පිළිවෙළ නිසා සිංහල භාෂාව දැන් විශාල උවදුරකට මුහුණ පා තිබෙනවා. සිංහල භාෂාව විනාශ වී තිබෙනවා. භූගෝල විද්‍යාව යටතේ පොතක් ලියන විට විශරණ නිතර ගැන තකන්නට වුවමනාවක් නැතැයි කියන පිරිසකුත්, නවීන විද්‍යාවන් ගැන පොතක් ලියන විට ව්‍යාකරණයක් වුව මනා නොකරන බවක් කියන පිරිසකුත් අප අතර සිටිනවා. අපේ මිනිසුන් ඔය අන්දමට ප්‍රකාශ කරන්නේ, හැම ශිෂ්ට සම් මත භාෂාවකින්ම පොත් ලියන විට—භූගෝල විද්‍යාව ගැන වුවත්, විද්‍යා විෂය යන් ගැන වුවත්, ඉතිහාසය වැනි විෂය යන් ගැන වුවත්—ව්‍යාකරණය නොමරා ලියන්නට සැම උගත් ගත්කරුවකුම උත් සාහ කරනවා. ඒ නිසා සිංහල භාෂාවත් ශිෂ්ට භාෂාවක් වශයෙන් පවත්වාගෙන යන්නට වුවමනාවක් තිබෙනවා නම් පරා ක්‍රමබාහු යුගයේ භාෂා ශෛලියත් භාවිත නොකර, මුඩුක්කුවේ භාවිත වන භාෂා ශෛලියත් පාවිච්චි නොකර, ව්‍යාක්ත වූ ජගත් භාෂාවේ වචන හරියාකාර සකස් කරගෙන—සිංහල කටින් හඬ නංවන්නට, කියවන්නට පුළුවන් විධියට සකස් කර ගෙන—යොදා ගත යුතුව තිබෙන බව කල් පනා කරන්නට ඕනෑ. එය කවර අන්දමට විය යුතුදැයි පරීක්ෂා කර වාර්තා කිරීම පිණිස මහාචාර්ය හෙට්ටිආරච්චි මහතාගේ ප්‍රධානත්වයෙන් කාරක මණ්ඩලයක් පත් කරනු ලැබ තිබෙනවා. මාස තුනක් ඇතුළත වාර්තාවක් ඉදිරිපත් කරන්නැයි කියා තිබෙනවා. එය ලැබුණාම මින් ඉදිරි යට අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුව සිංහල

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

භාෂාව ක්‍රමානුකූලව භාවිත කිරීම සම්බන්ධ යෙන් ක්‍රියා මාර්ගයක් සකස් කරනු ඇති. සමහර පුවත්පත්වල පළ වී තිබුණු ලියුම් කියවන විට මටම හිතා යනවා. ඉංගිරිසියෙන් ලියන ලද ලිපියක ඒ ආකාරයට ලියා තිබුණා නම් එය ලියූ තැනැත්තා කාගේත් හිතාවට භාජන වෙනවා. එහෙත් සිංහලයෙන් කොයි විධියට කළත් කමක් නැහැ කියායි හිතන්නේ. දිගටම මෙවැනි තත්ත්වයක් තිබෙන්නට ඉඩ හැරියොත් සිංහල භාෂාව විනාශ වන්නට ඉඩ තිබෙන නිසා එය තහවුරු කර ගැනීමේ මාර්ගයන් දැන් පාදා අවසානයයි.

ගොවි කර්මාන්තය ගැනත් සඳහන් කළ යුතුව තිබෙනවා. ඔබතුමා පිළිගත්තවා ඇති, ගොවිකර්මාන්තය ගැන අවබෝධයක් තිබුණා නම්, ඒ ගැන හරි අධ්‍යයනයක් ලැබී තිබුණා නම්, හැම විටම ඒ රටටත් මේ රටටත් දත නියවන්නට අපට වුවමනාවක් ඇති නොවන බව. කටපාඩු මින් ඉගෙනීමට නොව, මතු කාලයක ප්‍රයෝජනයට ගත හැකි වන පරිදි, අත්හදා බලන්නට පුළුවන් වන පරිදි, ළමා කාලයේදීත් ප්‍රයෝජන ගන්නට පුළුවන් වන ආකාරයට ශාස්ත්‍රානුකූල පුහුණුවක් දීමේ වැඩ පිළිවෙළක් පාඨශාලා නවදාහක ක්‍රියාත්මක කරන්නට බලාපොරොත්තු වෙනවා. ඒ සඳහා ගුරුවරුන් පුහුණු කිරීමට, පුහුණු වූ ගුරුවරුන් 650 බැගින් තුන් මාසයකට වරක් පුහුණු කරනවා. මින් පසු අවුරුදු දෙකේ පුහුණුවක් දීමට අදහස් කරනවා. ලබන අවුරුද්දේ පටන් දැන් මහරගම දෙන ක්‍රමයේ විශේෂඥ පුහුණුවක් දීමට වැඩ පිළිවෙළක් සකස් කරගෙන යනවා.

අ. භා. 5.30

වැඩ හුරුවීමේ ව්‍යාපාරය අනුව කරන වැඩවලට ලංකාවේ පාඨශාලා නවදාහක් සම්බන්ධ වී තිබෙනවා. ශ්‍රමදානයේ අගය වටහාගෙන ජාතියේ යහපතට තමන්ගේ ශ්‍රමය යෙදීම උසස් බව හැඟෙන පරිදි වැඩ කරන්නට සුදුසු ක්‍රියා මාර්ගයක් දැන් සකස් වෙගන යනවා. රාජකීය විද්‍යාලයේ ළමයින්ගේත් ගමේ පාසලේ ළමයින්ගේත් සමාන තත්ත්වයක් ඇති බව දැන් පිළිගෙන තිබෙනවා. ඒ නිසා දැන් හැම ළමයින් තුළම ජාතික ඇල්මක් තිබෙනවා. හැමදාම ණයට අරගෙන, ආධාර වශයෙන්

අරගෙන, කෑම තරම් නින්දිත දෙයක් මේ ලෝකයේ නැති බව දැන් ළමයින් පිළිගන්නවා.

සමහර ඉස්කෝලවලට පින් බතිස් හරි යාකාර නොදෙන බවට කථාවක් තිබෙනවා “අදහස” ද, “ඇදිහැසද” ද, “කෙයාර්” ද කියන ආයතනය කියන්නේ ළමයින් විසි ලක්ෂයකට පමණක් බතිස් දෙන්නට පුළුවන් බවයි. විසි ලක්ෂයේ කථාව දැන් නොකරන්නැයි ඒ අයට අප කියා සිටියා. දැන් ඔය කථාව කරගෙන ගියොත් තවත් ජරමරයක් වෙනැයි සිතා ඒ කථාව කියන්නට එපායයි අප කියා සිටියා. ඉන්න ළමයින් සියලු දෙනාට පුළුවන් විධියට වැඩ පිළිවෙළක් සකස් කළ යුතු නිසා විසි ලක්ෂයක් දෙනා වෙනුවෙන් ලැබෙන පිරිකිරි සියල්ලම එකතු කර බිස්කට් සාදා ළමයින් තිස් ලක්ෂයක් දෙනාට දෙන්නට පුළුවන්යයි අප කල්පනා කරනවා. දැන් ඒ ගැන සොයා බලනවා. ඒ ගැන දැන් අත්හදා බලනවා. බතිස්, බොහොම තරක දෙයක්. ඒවා නිසා ඇතැම් ගුරුවරුන් බොහොම තරක් වුණා. සමහර හොඳ අපුරු ගුරුවරුන් ඔය බතිස් ගෙඩිය නිසා තරක් වුණා. බතිස් ගෙඩියෙන් පන්දු ගහනවා. හපන්නත් බැහැ. වැඩිපුර ප්‍රයෝජනය ලබන්නේ බේකරිකාරයින්. ඒ නිසා ළමයින්ට ප්‍රයෝජන ලබාගන්නට හැකිවන පරිදි බිස්කට් දීමේ ක්‍රමයක් අත්හදන්නට යනවා. ඒ ක්‍රමය දැන් අත්හදාබලාගෙන යනවා. එය හරිගියාට පසුව හැම තැනකටම බෙදා හරිනවා. ඊට පසුව හැම පාඨශාලාවකටම ලබාගැනීමට බාධාවක් ඇති වන්නේ නැහැ.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මා නම් බතිස් වැඩේට කෑමති නැහැ. බතිස් දීම තවත්වනවාය කියනවා නොවෙයි. එහෙම කියලා බතිස් ගෙඩියක් නිසා ඡන්දයෙන් පරදින්න අප කෑමති නැහැ. මෙය පිං බතිස් කෑමක්. අප අපේ මුතුන් මිත්තන්ගේ අභිමානවත් ප්‍රතාපවත් යුගයන් ගැන කථා කරමින් අමෙරිකන්කාරයාගේ පිං බතිස් ගෙඩිය කනවා. අමෙරිකාවෙන් හෝ රුසියාවෙන් හෝ ජර්මනියෙන් හෝ වෙන යම් රටකින් හෝ ලැබෙන පිං බතිස් ගෙඩිය අපේ දරුවන්ට දෙනවාට වඩා අපේ මඤ්ඤාත්මක කැල්ලක් දෙන්නට ලැබෙනවා නම් මා කෑමතියි. හැදී වැඩී

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[ගරු ඊරියගොල්ල]

ගෙන එන ලිපිනයට ඔය පිං බනිස් ගෙඩිය දෙනවාට මා නම් කැමති නැහැ. එහෙත් මා මෙහෙම කපා කරන්නේ ඒ බනිස් ගෙඩිය නොදෙන්නට නොවෙයි. ඒක අප විසින් දිය යුතුයි.

අපේ ගොවි කර්මාන්ත වැඩ හුරුවීමේ ව්‍යාපාරයට කිසිම කෙනකු විරුද්ධ නොවීම ගැන මා බොහොම සන්තෝෂ වෙතවා. එය රටේ අනාගතය පිළිබඳ යහපත් ව්‍යාපාරයක් වන නිසා අපේ පක්ෂයේ වුණත් විරුද්ධ පක්ෂයේ වුණත් හැම දෙමව්පිය කුලේම එයට සහයෝගය ලැබෙනවා. අනික දැනට අප සමාජයේ සිටින වැඩිහිටි අයගෙන් මේ රට හඳේය කියා අපේ බලාපොරොත්තුවක් නැහැ. අපේ එකම බලාපොරොත්තුව අපේ ළමයිනි. පාසල් ළමයින් 30,00,000 ත් ඔවුනට උගන්වනු ලබන ගුරුවරුන් 1,08,000 ත් කෙරෙහි අපේ සම්පූර්ණ විශ්වාසය තබාගන්නට පුළුවන්. ඒ නිසා පාසල් තුළට දේශපාලනය රිංගවන්නට එපාය කියන කථාව මා කලින් කියා තිබෙනවා. ළමයින් ලොකු වුණොට පසුව, ඔවුනට හිතන්නට පුළුවන් වුණොට පසුව, ඔවුනට ඕනෑ දේශපාලන පක්ෂයක් අනුගමනය කළොට වරදක් නැහැ. ඔවුන් අතුරින් නායකයන් බිහි කළ යුතුයි. එක පක්ෂයකට පමණක් වාල් වූ ළමයින් පාසලින් බිහි නොකළ යුතුයි. එතෙක් නිදහසේ සිතීමට ඔවුනට අවකාශ ලැබෙන පරිද්දෙන් පාසල්වල අධ්‍යාපනය සකස් කරන බව මා තමුත් තාත්සේලාට කියන්නට කැමතියි.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, ආගම ඉගැන්වීම පිළිබඳවත් කතා වුණා. ආගම ඉගැන්වීම පිළිබඳව කියනවා නම් තත්ත්වය බොහොම කණගාටුයි. අප විසින් අනිවාර්ය වශයෙන් පාඨශාලා 9,000 ක ආගම උගන්වනවා. ක්‍රිස්තියානිකාරයනට ක්‍රිස්තියානි ආගමත්, කතෝලිකයනට කතෝලික ආගමත්, හින්දුකාරයනට හින්දු ආගමත්, මුස්ලිම්කාරයනට මුස්ලිම් ආගමත්, බෞද්ධයනට බෞද්ධාගමත් පාසල් 9,000ක අනිවාර්ය වශයෙන් උගන්වනවා. එහෙත් ප්‍රතිඵලය කුමක්ද? සමාජ සංවරය, සමාජ විනය, අන්‍යෝන්‍ය සම්බන්ධය, මිනිසාගේ වටිනාකම අදහස ගැනීම ආදී කිසිවක් ඇති වී නැහැ. තවත් පාඨශාලා 8,000 ක

බෞද්ධාගම උගන්වනවා. එයින් පලක් ඇති බවක් පෙනෙන්නට නැහැ. ඒ නිසා පොත් කටපාඩම් කිරීම ආගම නොවෙයි කියා මට පෙනෙනවා. ඒ ක්‍රමයේ යම්කිසි අඩුපාඩුවක් ඇති නිසා වැඩි වියට පත් වී ගෙන යන තරුණ පෙළේ ළමයින්ට සාකච්ඡා මාර්ගයෙන් ආගම පිළිබඳ අවබෝධයක් ලබාදීමේ වැඩ පිළිවෙළක් අපේ ශීල සමාධි ප්‍රඥා ගුණෝප සෝභිත ස්වාමීන් වහන්සේලා සමගත් බෞද්ධ සමිති සමාගම් ආදියේ නායකයන් සමගත් සාකච්ඡා කර ඇති නොකළොත් මෙතෙක් කළ වියදමින් ප්‍රයෝජනයක් නොලැබුණාක් මෙන්ම ඉදිරියටත් නොලැබී යනවා. ඒ නිසා මෙසේ වියදම් කරන මහජන මුදලින් බලාපොරොත්තු වන ප්‍රතිඵලය ලබා ගැනීම අපේ පරමාර්ථය විය යුතු බව මා කියන්නට කැමතියි. ආගමක් නැති මිනිසාගේ ජීවිතය කාලකණ්ණියි. එම නිසා වෙන විද්‍යාශීල්පාදියක් නැතත් හැම මිනිසෙකුටම ආගම පිළිබඳව අවබෝධයක් තිබිය යුතුයි. ආගම පිළිබඳව අවබෝධයක් නැති මිනිසා කාලකණ්ණියෙක්. සැපවත් වීමට පුළුවන් එකම මාර්ගය ආගම පිළිබඳව අවබෝධයයි. ඒ අවබෝධය දැන් පවතින ක්‍රමයෙන් නො ලැබෙන නිසා ඇත්ත දිහා හරිහැටි බලා 1970 දී පවත්වන මැතිවරණ දිහා නොව අවුරුදු පන් දාහක් පවතින ජාතිය දිහා බලා හැම මිනිසෙකුම අනිවාර්යයෙන් ඉගෙන ගත යුතු, දැනගත යුතු, අවබෝධ කටයුතු ආගම පිළිබඳව නියම තත්ත්වය අවබෝධ කිරීමේ මාර්ගය කුමක්දැයි ආගම පිළිබඳව අවබෝධය ලබා ඇති අයගේ මාර්ගයෙන් අපි දැන ගත යුතුව තිබෙනවා. එතෙක් අධ්‍යාපනයේ වෙනසක් කරන්නේ නැහැ. ඒ ගැන මතු වට සාකච්ඡා කර තීරණයකට බැස ගත යුතුයි. මක්නිසාද, ආගම අවශ්‍යයි. ආගම දන්නවා නම් අපි වුණත් මෙතන දැන් කරන යම් යම් බොරු චෝදනා, පල් හැලි කපා කරන්නේ නැහැ. එම නිසා ඒ පිළිබඳව අවබෝධයක් ලබා ගැනීම අවශ්‍යයි. මුදල් විකක් දීමෙන් හෝ පොතක් පතක් දීමෙන් ආගම ඉගැන්වීම නොවෙයි කරන්නට තිබෙන්නේ. සන්න ශ්ලෝක, ගාථා කට පාඩම් කරවීම ආගම ඉගැන්වීම නොවෙයි. ආගම කට පාඩම් කරන්නට බැහැ. බුද්ධාමුද්‍රාවන්ගේ ආගම නම් කටපාඩම්

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

කරන්නට බැහැ. වෙන ආගම් ප්‍රචවන්දයි මා දන්නේ නැහැ. ආගම අවබෝධ කර ගත යුතුයි. ඒ අවබෝධ කරන උගැන්වීම් ක්‍රමයක් දැන් නැහැ. ඒ නිසා අනික් අයත් කැමති නම් ඒ ක්‍රමය ඇති කිරීමට උත්සාහ කරන්නට මා බලාපොරොත්තු වෙනවා.

අනික් කාරණය, සංස්කෘතික දෙපාර්තමේන්තුවෙන් ප්‍රණයායනන සඳහා දෙන ආධාර ගැන සඳහන් වුණා, එහි තත්ත්වය ගැන කියන්නට ගියොත් ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, උප්පාවේ මගේ පණ යනවා. මේ සංස්කෘතික දෙපාර්තමේන්තුව හොඳ අදහසින් පිහිටුවන ලද්දක් බව ඇත්තයි. ආදියේදී; අපි කුඩා කාලයේදී රට මෙතරම් දියුණුව තිබුණේ නැහැ. ඒ කාලයේ සත 5 කට කැම වේලක් ගත හැකි. මුදල් බොහොම වටිනවා. ඒ වුණත් රුවන්වැලි සෑ මහා වෛත්‍ය රාජයා වැනි වෛත්‍යයක් ආණ්ඩුවෙන් සත්‍යයක්වත් ආධාරයක් නැතිව සම්මාදම් මුදලෙන් ප්‍රතිසංස්කරණය කර ගන්නට ප්‍රචවන් වුණා. ඒ මෙන්ම ඒ කාලයේ ගමේ හැම පන්සලකටම ඒ ගමේ හතර පේරුවේ දායකයින්ගේ වටිනාකමේ ප්‍රමාණයටත් වඩා වියදම් කළා. උපාසක අම්මලාගේ මිටි හාලෙන් හෝ ආත්මගෞරවය ආරක්ෂා කරගෙන ආගමේ ගෞරවයත් අරක්ෂා කර ගත්තා. අද තත්ත්වය ඊට ඉඳුරාම වෙනස්.

දැනට පන්සල්, දේවාල ආදිය සඳහා ආධාර ඉල්ලා එවා තිබෙන ඉල්ලුම් පත්‍ර ප්‍රමාණය 3,000 ක් පමණ වෙනවා. හදන හදන හැම පන්සලකටත්, හදන හදන හැම දේවාලයකටත් ආණ්ඩුවෙන් ආධාර මෙයින් සිදු වන්නේ මොකක්ද? මිනිසාගේ ශ්‍රද්ධාව නැති වීමයි; ආගම විනාශ වීමයි. ආගම පිළිබඳ ශ්‍රද්ධාව දායකයින් කෙරෙන් තුරන් වුණු දාට ආගම ඉවරයි. ආණ්ඩුවෙන් පන්සල් හදන්නට, ආණ්ඩුවෙන් දේවාල හදන්නට, ආණ්ඩුවෙන් මල් පූජා කරන්නට, යන මේ ආදී ව්‍යාපාර යෙදුණොත් මට කණගාටු අපේ ආගම හෝ වෙනත් ආගමක් හෝ පවතීද කියයි. එම නිසා මම විශේෂයෙන් මේ මහජන මන්ත්‍රී

මණ්ඩලයේ වාර්ථල ඔස්සේ අපේ සුපේශල ශික්ෂාකාමී ශිල සමාධි ප්‍රඥ ගුණෝපශෝහිත මහා සංඝයා වහන්සේගෙන් හා බෞද්ධ සම්මේලනය වැනි මහා බෞද්ධ සංවිධානවල නායකයින්ගෙන් මා ඉල්ලා සිටිනවා, ආගම ශ්‍රද්ධාව මහජනයා කෙරෙන් තුරන් නොකිරීමේ වැඩ පිළිවෙළක් ඇති කරන්නට කියා. බැරි තැනක් වුණොත් ආණ්ඩුවෙන් ආධාර ඉල්ලන ලෙස මා මතක් කරන්නට කැමතියි. ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, එකකට රුපියල් 1,000 බැගින් දුන්නොත් මේ ඉල්ලුම් පත්‍ර 3,000 ට ගණන කියද? ඒ අනුව ආධාර කරන්නට ගියොත් තව අවුරුදු 10 ක් ගත වන විට ලංකාවේ ජාතික ආදායම ඒකටම වියදම් වන්න ප්‍රචවනි. එසේ වුණත් ආගම හෝ හරියට තිබෙනවා නම් ඒත් කමක් නැහැ. ශ්‍රද්ධාව තිබෙනවා නම් ඒත් කමක් නැහැ. අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය ඒ කටයුතු වලට ආධාර නොකරනවා යයි මා කියන්නේ නැහැ. එහෙත් අධාර කරන්නට බැරි තත්ත්වයක් පවතින බව කිව යුතුයි. ආධාර නොදුනහොත් අප හා තරහ වෙනවා. “වරෙල්ලකො අනෙක් පාර ජන්දෙට” යනුවෙන් තරහෙන් කියනවා. එහෙත් මේ ආධාර දුනහොත් වැඩ කරගෙන යන්නට බැහැ. දැනටම ඉල්ලුම් පත්‍ර 3,000 ක් තිබෙනවා. ඒ අතර තවත් ඉල්ලුම් පත්‍ර එනවා. කලකට පෙර සිදු වූ මාලිගාකන්දේ පිරිවෙණේ ඤාණීස්සර ස්වාමීන්ද්‍රයන් වහන්සේගේ ආදාහන උත්සවය මට මතකයි. ඒ උත්සවය සඳහා ආණ්ඩුවෙන් ශතයක්වත් ගත්තේ නැහැ. ශ්‍රද්ධාවන්ත දායකයන් එකතු වී සම්මාදම් කර ඒ උත්සවය ඉතාමත්ම ජයට පැවැත්තුවා. පොරි කරන්න පමණක් හැතප්මක් දිගයි. ඒ පෙරහැර කෙළින් තිබුණා නම් පන්සලේ පටන් කනන්න දක්වා තරම් දික් වුණත් ඒ පෙරහැර වට පාරවලින් ගිය නිසා කනන්න දක්වා දික් වුණේ නැහැ. ශ්‍රඩාවෙන් යුත් මහා ජනකායක් එද ඒ පෙරහැරට ආවා. ශ්‍රද්ධා භක්තියෙන් යුක්තව ආගම පිළිබඳව කෙරෙන සේවාවන් ආණ්ඩුවෙන් ආධාර දීමෙන් සිදු වන සේවාවන් අතර බරපතල වෙනසක් තිබෙනවා. දැනට අර සමිති සමාගම් සහ මෙම සමිති සමාගම් අරක කළ යුතු යයිද, මේක කළ යුතු යයිදැයි සඳහන් කරමින් ආණ්ඩු

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[ගරු ඊරියගොල්ල]

ඉවත් අර තරම් ආධාර දිය යුතුයයිද, මේ තරම් ආධාර දිය යුතු යයිද, අර වැඩේ සඳහා රුපියල් දෙලක්ෂයක් දිය යුතු යයිද, මේ වැඩේ සඳහා රුපියල් දෙලක්ෂයක් දිය යුතු යයිද කියනවා. ඒ කියන විට අපටත් කරන්නට පුළුවන්කමක් තිබෙනවා නම් ඒවා කරන්නට ඒ ගොල්ලන් කියන තුරු සිටින්නට අපට වුවමනාවක් නැහැ. අපටම ඒවා කරන්නට බැරිය. එහෙම පුළුවන්කමක් තිබෙනවා නම් අපට ඒවා ගැන කවුරුත්වත් කිව යුතු නැහැ. “අපි අඩි 150ක් උස පිළිමයක් බදින්නට වැඩ පිළිවෙලක් සකස් කරගෙන යනවා. ඒ සඳහා අපට රුපියල් දෙලක්ෂ පණස් දහක් ඕනෑ” යයි කියමින් සමහරුන් අප වෙත ඉල්ලුම් පත්‍ර එවනවා. පුළුවන්කමක් තිබෙනවා නම් කවුරුත්වත් ඒ ගැන නොකී වාට අපටම ඒ වැඩේ කරන්නට බැරිය. අපේ මහජනයා තුළ ඇති ශ්‍රද්ධාව නැති වන ව්‍යාපාර ගෙන යා යුතු නැහැ. මේ විට යට ගියහොත් ඒ ශ්‍රද්ධාව නැති වෙනැයි මට භයක් තිබෙනවා.

අ. හා. 5.45

අවුරුදු දෙදහස් පන්සියයක් තිස්සේ අප ආරක්ෂා කරගෙන ආ බෞද්ධාගම, පෘතුගීසි ඕලන්ද බයිනෙත්තුටලට හා වෙඩි උණ්ඩවලට මුහුණ පාමින් ආරක්ෂා කර ගෙන ආ ශ්‍රද්ධාව, කොටින්ම ඉතිහාසයේ ඉතාමත්ම දුෂ්කර කාලවලදී පවා ආරක්ෂා කරගෙන ආ බෞද්ධාගම ශ්‍රද්ධාව විනාශ වේ දැයි මට භයක් තිබෙනවා. මේ තත්ත්වය ගැන සලකා බලා අපේ ආගම, අපේ ශ්‍රද්ධාව ආරක්ෂා කර ගැනීම සඳහා දෙපාර්ශ්වයේම සිටින ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ගේ ආධාරය උපකාරය බලාපොරොත්තු වෙමින් ඒ පිළිබඳව අවධානය යොමු කර වන්නට කැමතියි.

ලංකා ඉතිහාසය පැවති තෙක් අධ්‍යාපනය වෙනුවෙන් මේ තරම් මුදලක් වෙත කිසිදුක වෙන් කර නැහැ. අධ්‍යාපනය සඳහා රුපියල් හතළිස් කෝපිය පත්තවා අප වියදම් කරනවා. අප අඩුවෙන් වියදම් කරන බවක් කවුදෝ කී නිසයි, මා මේ ගැන සඳහන් කළේ. තේ, රබර්, පොල් මිළ බැස අපේ ආර්ථික තත්ත්වය ඉතා පහත් තත්ත්වයකට පත්ව ඇති මේ හිරිහැර දායක කාලයේදීත්, මුදල් අතින් මේ තරම්

අමාරු තත්ත්වයක් පවතින කාලයේදීත්, අපේ ජාතික ආණ්ඩුව ලංකා ඉතිහාසයේ කවර ආණ්ඩුවක් විසින් හෝ අධ්‍යාපනය වෙනුවෙන් වෙන් නොකරන ලද මුදලක් ඒ සඳහා වෙන් කර තිබෙනවා. මෙම මුදලින් ප්‍රයෝජන ගැනීම පිණිස ප්‍රති සංවිධාන අධ්‍යාපන යෝජනා ක්‍රමය ඉදිරිපත් වී සම්මත වුණායින් පසුව දෙපාර්ශ්වයේම ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ගේ සහාය ලැබේ නැයි අප බලාපොරොත්තු වෙනවා. [බාධා කිරීමක්] පඩි අඩු කරන්නට කියනවාද?

කළුගල්ල මයා.

(කි.රු. කළුගල්ල)

(Mr. Kalugalla)

පඩි අඩු කරන්නට කියන්නේ නැහැ. අවුරුදු පනා රුපියල් එක් කෝටි පණස් ලක්ෂයක් පඩි වැඩිවීම් වශයෙන් වැඩිපුර දෙන්නට සිදු වෙනවා.

ගරු ඊරියගොල්ල

(කෙ.රා.ව. ශ්‍රී ටී. ආරියගොල්ල)

(The Hon. Iriyagolle)

ඉතින් ගුරුවරුන් නැතිව උගන්වන්නට පුළුවනැ, දෙවියනේ? හැම අවුරුද්දේම ගුරුවරුන් බඳවා ගන්නට ඕනෑ. ඔවුන්ගේ පඩි වැඩිවීම් දෙන්නට ඕනෑ.

කළුගල්ල මයා.

(කි.රු. කළුගල්ල)

(Mr. Kalugalla)

අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාට මා කී දේ නොතේරුණි—

ගරු ඊරියගොල්ල

(කෙ.රා.ව. ශ්‍රී ටී. ආරියගොල්ල)

(The Hon. Iriyagolle)

මට විතරයි, නොතේරෙන්නේ. අනෙක් සියල්ලෝම විශේෂඥයෝ. අනේ මා නම් විශේෂඥයෙකැයි මා කියන්නේ නැහැ. අනික් සියලු දෙනාම විශේෂඥයෝ. මා පමණයි මොකත් නොදන්න මිනිසා. එම නිසා නොයෙක් නොයෙක් අයගෙන් අහගෙන මේ කරන විධිය තමයි.

අවසාන වශයෙන් තමුත්තාත්සේලා සියලු දෙනාටම මගේ ස්තූතිය පිරිනමනවා. මේ වැය ශීඝ්‍ර යටතේ හොඳ කළා

விசேஷ கௌரவப் பதவி, 1967-68

கீழ்க்கண்ட பதவி நினைவு. அப்போது
கோவை அந்தரங்கமாக அங்குள்ள பதவி
அரு. மன்றத்தினால் கடைசி ஆண்டு கட்டப்பட்டது.

பேரவையின் கீழ்க்கண்ட மைய.

(திரு. ஹேமச்சந்திர சிரிசேன)

(Mr. Hemachandra Sirisena)

புதிய மைல்களில் இவை கீழ்க்கண்ட
புதிய மைல்கள். இவை ஒத்திருக்கின்றன. இவை
கீழ்க்கண்ட மைல்கள். இவை ஒத்திருக்கின்றன. இவை
கீழ்க்கண்ட மைல்கள். இவை ஒத்திருக்கின்றன. இவை

அரு. பீரவையின்

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

இவை மைல்கள். இவை ஒத்திருக்கின்றன. இவை
கீழ்க்கண்ட மைல்கள். இவை ஒத்திருக்கின்றன. இவை
கீழ்க்கண்ட மைல்கள். இவை ஒத்திருக்கின்றன. இவை
கீழ்க்கண்ட மைல்கள். இவை ஒத்திருக்கின்றன. இவை

காரணம் நினைவு பதவி

(குழுக்களின் உப அங்கிராசனார்)

(The Deputy-Chairman of Committees)

Are you pressing your amend-
ment?

பி. பி. பி. கௌரவம். (அரு. கௌரவம்
கீழ்க்கண்ட மைல்கள். இவை ஒத்திருக்கின்றன. இவை

(திரு. பி. பி. பி. கௌரவம்—கொழும்பு
மத்திய மன்றம் அங்கத்தினர்)

(Mr. P. G. B. Keuneman—Third
Colombo Central)

Yes.

“கீழ்க்கண்ட 10 கீழ்க்கண்ட மைல்கள்” என
புதிய மைல்கள்.

கீழ்க்கண்ட மைல்கள். இவை ஒத்திருக்கின்றன. இவை
கீழ்க்கண்ட மைல்கள். இவை ஒத்திருக்கின்றன. இவை
கீழ்க்கண்ட மைல்கள். இவை ஒத்திருக்கின்றன. இவை

“வாக்குப்பணத்தில் ரூபா 10.00 குறைக்கப்படுமா”
எனும் வினா விடுக்கப்பட்டது.

குரல்களின் படி “இல்லை” என்பவர்களுக்கு வெற்றி
யென குழுக்களின் உப அங்கிராசனார் அவர்களால்
பிரகடனப்படுத்தப்பட்டது.

Question, “That the Vote be reduced by
Rs. 10”, put.

THE DEPUTY-CHAIRMAN OF COMMITTEES
having collected the Voices, declared that
the “Noes” had it.

—காரணம் பதவி

“145 வது கீழ்க்கண்ட 1 வது கீழ்க்கண்ட மைல்கள்
ரூ. 1,02,17,397 கீழ்க்கண்ட மைல்கள். இவை ஒத்திருக்கின்றன. இவை

145 வது கீழ்க்கண்ட 1 வது கீழ்க்கண்ட மைல்கள்
ரூ. 1,02,17,397 கீழ்க்கண்ட மைல்கள். இவை ஒத்திருக்கின்றன. இவை

“145 ஆம் தலைப்பு, 1 ஆம் வாக்குப்பணம்,
ரூ. 1,02,17,397 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமா” எனும்
வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

145 ஆம் தலைப்பு, 1 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்ட
வணியில் இணையப்பணிக்கப்பட்டது.

Question, “That the sum of
Rs. 10,217,397 for Head 145, Vote No. 1,
be inserted in the Schedule”, put, and
agreed to.

Head 145, Vote 1, ordered to stand part
of the Schedule.

2 வது கீழ்க்கண்ட.—பாடல் மைல்கள்—
மீளும், ரூ. 12,49,800

வாக்குப்பணம் இல. 2.—பரிபாலனச் செலவுகள்—
மீளும், ரூ. 12,49,800

Vote No. 2.—Administration Charges—
Recurrent Expenditure, Rs.1,249,800

“145 வது கீழ்க்கண்ட 2 வது கீழ்க்கண்ட மைல்கள்
ரூ. 12,49,800 கீழ்க்கண்ட மைல்கள். இவை ஒத்திருக்கின்றன. இவை

145 வது கீழ்க்கண்ட 2 வது கீழ்க்கண்ட மைல்கள்
ரூ. 12,49,800 கீழ்க்கண்ட மைல்கள். இவை ஒத்திருக்கின்றன. இவை

“145 ஆம் தலைப்பு, 2 ஆம் வாக்குப்பணம் ரூபா
12,49,800 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமா” எனும்
வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

145 ஆம் தலைப்பு, 2 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணி
யில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, “That the sum of
Rs. 1,249,800 for Head 145, Vote No. 2,
be inserted in the Schedule”, put, and
agreed to.

Head 145, Vote 2, ordered to stand part
of the Schedule.

3 வது கீழ்க்கண்ட.—பாடல் மைல்கள்—
மீளும், ரூ. 14,13,000

வாக்குப்பணம் இல. 3.—பரிபாலனச் செலவுகள்—
ஆக்கப்பொருட் செலவு, ரூபா 14,13,000

Vote No. 3.—Administration Charges—
Capital Expenditure, Rs. 1,413,000

“145 வது கீழ்க்கண்ட 3 வது கீழ்க்கண்ட மைல்கள்
ரூ. 14,13,000 கீழ்க்கண்ட மைல்கள். இவை ஒத்திருக்கின்றன. இவை

விசரீதன கெடுமீபந் பநந, 1967-68

—காரக ஸகாவ

145 வந ஸீரீயசேகி 3 வந ஸமீமநய ருப லேவந யேகி கைவகன் ஸுரெவ வநீய ஸுநு யகி நியேக கரந லே.

“ 145 ஆம் தலைப்பு, 3 ஆம் வாக்குப்பணம் ரூபா 14,13,000 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக ” எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

145 ஆம் தலைப்பு, 3 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணியில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, “That the sum of Rs. 1,413,000 for Head 145, Vote No. 3, be inserted in the Schedule”, put, and agreed to.

Head 145, Vote 3, ordered to stand part of the Schedule.

4 வந ஸமீமநய.—தேபரீதமேந்நுவ விசின் ஸபயந ஸேவ—புநரூவரீதந விசுதல, ரூ. 33,84,36,597

வாக்குப்பணம் இல. 4.—திணைக்களத்தால் அளிக்கப் படும் சேவைகள்—மீண்டு வருஞ் செலவு, ரூபா 33,84,36,597

Vote No. 4.—Services provided by the Department—Recurrent Expenditure, Rs. 338,436,597

“ 145 வந ஸீரீயசேகி 4 வந ஸமீமநய ஸுதா ரூ. 33,84,36,597 க இடல ருப லேவநயவ ஈநுலந் கல ஸுநுய ” யந பூரீதந விவகந லேந், ஸக ஸமீமந வி.

145 வந ஸீரீயசேகி 4 வந ஸமீமநய ருப லேவந யேகி கைவகன் ஸுரெவ வநீய ஸுநு யகி நியேக கரந லே.

“ 145 ஆம் தலைப்பு, 4 ஆம் வாக்குப்பணம் ரூபா 33,84,36,597 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக ” எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

145 ஆம் தலைப்பு, 4 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணியில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, “That the sum of Rs. 338,436,597 for Head 145, Vote No. 4, be inserted in the Schedule”, put, and agreed to.

Head 145, Vote 4, ordered to stand part of the Schedule.

5 வந ஸமீமநய.—தேபரீதமேந்நுவ விசின் ஸபயந ஸேவ—இலெந விசுதல, ரூ. 3,03,90,000

வாக்குப்பணம் இல. 5.—திணைக்களத்தால் அளிக்கப் படும் சேவைகள்—ஆக்கப்பொருட் செலவு, ரூபா 3,03,90,000

Vote No. 5.—Services provided by the Department—Capital Expenditure, Rs. 30,390,000

“ 145 வந ஸீரீயசேகி 5 வந ஸமீமநய ஸுதா ரூ. 3,03,90,000 க இடல ருப லேவநயவ ஈநுலந் கல ஸுநுய ” யந பூரீதந விவகந லேந், ஸக ஸமீமந வி.

145 வந ஸீரீயசேகி 5 வந ஸமீமநய ருப லேவந யேகி கைவகன் ஸுரெவ வநீய ஸுநு யகி நியேக கரந லே.

“ 145 ஆம் தலைப்பு, 5 ஆம் வாக்குப்பணம் ரூபா 3,03,90,000 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக ” எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

145 ஆம் தலைப்பு, 5 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணியில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, “That the sum of Rs. 30,390,000 for Head 145, Vote No. 5, be inserted in the Schedule”, put, and agreed to.

Head 145, Vote 5, ordered to stand part of the Schedule.

6 வந ஸமீமநய.—ஈரீதக ஸவரீதநய—புநரூ வரீதந விசுதல, ரூ. 1,67,654

வாக்குப்பணம் இல. 6.—பொருளாதார அபிவிருத்தி—மீண்டு வருஞ் செலவு, ரூபா 1,67,654

Vote No. 6.—Economic Development—Recurrent Expenditure, Rs. 167,654

“ 145 வந ஸீரீயசேகி 6 வந ஸமீமநய ஸுதா ரூ. 1,67,654 க இடல ருப லேவநயவ ஈநுலந் கல ஸுநுய ” யந பூரீதந விவகந லேந், ஸக ஸமீமந வி.

145 வந ஸீரீயசேகி 6 வந ஸமீமநய ருப லேவந யேகி கைவகன் ஸுரெவ வநீய ஸுநு யகி நியேக கரந லே.

“ 145 ஆம் தலைப்பு, 6 ஆம் வாக்குப்பணம் ரூபா 1,67,654 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக ” எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

145 ஆம் தலைப்பு, 6 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணியில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, “That the sum of Rs. 167,654 for Head 145, Vote No. 6, be inserted in the Schedule”, put, and agreed to.

Head 145, Vote 6, ordered to stand part of the Schedule.

146 வந ஸீரீயசேகி:—தொபந ஸுந் பூகாஸந தேபரீதமேந்நுவ

1 வந ஸமீமநய.—கரீய மனீவரெ பூரீதலக, பகிதகி ஸக தநிகுந் திலா, ரூ. 8,23,657

146 ஆம் தலைப்பு.—கல்வி வெளியீடுகள் திணைக்களம்

வாக்குப்பணம் இல. 1.—பணியாளரின் ஆளுக்குரிய வேதனமும் பிற படிதளம், ரூபா 8,23,657

HEAD 146.—EDUCATIONAL PUBLICATIONS DEPARTMENT

Vote No. 1.—Personal emoluments and other allowances of staff, Rs. 823,657

“ 146 வந ஸீரீயசேகி 1 வந ஸமீமநய ஸுதா ரூ. 8,23,657 க இடல ருப லேவநயவ ஈநுலந் கல ஸுநுய ” யந பூரீதந விவகந லேந், ஸக ஸமீமந வி.

விசேஷக் கெபிசன் பதவ, 1967-68

—கூடுக சபா

146 வன கிரீயசேகி 1 வன சமீதனச ருப லேவன
சேகி கெபசன் ஸுபிசப நிநிச ஸுது ஸகி நிசேச
கரந லீ.

“ 146 ஆம் தலைப்பு, 1 ஆம் வாக்குப்பணம்,
ரூ. 8,23,657 அட்டவணையிற் சேர்க்கப்படுமாக ” எனும்
வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

146 ஆம் தலைப்பு, 1. ஆம் வாக்குப்பணம் அட்ட
வணையில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, “That the sum of
Rs. 823,657 for Head 146, Vote No. 1,
be inserted in the Schedule”, put, and
agreed to.

Head 146, Vote 1, ordered to stand part
of the Schedule.

2 வன சமீதனச.—பாடுத ஸசீது—புநடுவரீதன
விசுதல, ரூ. 1,13,250

வாக்குப்பணம் இல. 2.—பரிபாலனச் செலவுகள்—
மீண்டுவரும் செலவு, ரூ. 1,13,250

Vote No. 2.—Administration Charges—
Recurrent Expenditure, Rs. 113,250

“ 146 வன கிரீயசேகி 2 வன சமீதனச ஸுது
ரூ. 1,13,250 க இடல ருப லேவனசப ஸுதுதன்
கல ஸுதுச ” ஸந புசீநச விமசந லீதன், ஸக
சமீதன விச.

146 வன கிரீயசேகி 2 வன சமீதனச ருப லேவன
சேகி கெபசன் ஸுபிசப நிநிச ஸுது ஸகி நிசேச
கரந லீ.

“ 146 ஆம் தலைப்பு, 2 ஆம் வாக்குப்பணம் ரூபா
1,13,250 அட்டவணையிற் சேர்க்கப்படுமாக ” எனும்
வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

146 ஆம் தலைப்பு, 2 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணை
யில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, “That the sum of
Rs. 113,250 for Head 146, Vote No. 2,
be inserted in the Schedule”, put, and
agreed to.

Head 146, Vote 2, ordered to stand part
of the Schedule.

147 வன கிரீயசேகி :—புநிக ருசசீ ஸுபிசபந
தனீவலசப சப விசீவ விதகலலலல ஸுபுர
4 வன சமீதனச.—தேபரீதமீதீதுவ விசின் ஸபசந
சேவ—புநடுவரீதன விசுதல, ரூ. 2,27,20,010

147 ஆம் தலைப்பு.—பல்கலைக்கழகங்களுக்கும்
உயர்கல்வித் தேசிய சபைக்கும் கெபதசகன்

வாக்குப்பணம் இல. 4.—திரீணக்களத்தால் அளிக்கப்
படும் சேவசுகள்—மீண்டு வருஞ் செலவு,
ரூபா 2,27,20,010

HEAD 147.—GRANTS TO NATIONAL COUNCIL
OF HIGHER EDUCATION AND UNIVERSITIES

Vote No. 4.—Services provided by the
Department—Recurrent Expenditure,
Rs. 22,720,010

“ 147 வன கிரீயசேகி 4 வன சமீதனச ஸுது
ரூ. 2,27,20,010 க இடல ருப லேவனசப ஸுதுதன்
கல ஸுதுச ” ஸந புசீநச விமசந லீதன், ஸக
சமீதன விச.

147 வன கிரீயசேகி 4 வன சமீதனச ருப லேவன
சேகி கெபசன் ஸுபிசப நிநிச ஸுது ஸகி நிசேச
கரந லீ.

“ 147 ஆம் தலைப்பு, 4 ஆம் வாக்குப்பணம்
ரூபா 2,27,20,010 அட்டவணையிற் சேர்க்கப்படுமாக ”
“ எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

147 ஆம் தலைப்பு, 4 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணை
யில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, “That the sum of
Rs. 22,720,010 for Head 147, Vote No. 4,
be inserted in the Schedule”, put, and
agreed to.

Head 147, Vote 4, ordered to stand part
of the Schedule.

5 வன சமீதனச.—தேபரீதமீதீதுவ விசின் ஸபசந
சேவ—இலவன விசுதல, ரூ. 46,98,918

வாக்குப்பணம் இல. 5.—திரீணக்களத்தால் அளிக்கப்
படும் சேவசுகள்—ஆக்கப்பொருட் செலவு
ரூபா 46,98,918

Vote No. 5.—Services provided by the
Department—Capital Expenditure,
Rs. 4,698,918

“ 147 வன கிரீயசேகி 5 வன சமீதனச ஸுது
ரூ. 46,98,918 க இடல ருப லேவனசப ஸுதுதன்
கல ஸுதுச ” ஸந புசீநச விமசந லீதன், ஸக
சமீதன விச.

147 வன கிரீயசேகி 5 வன சமீதனச ருப லேவன
சேகி கெபசன் ஸுபிசப நிநிச ஸுது ஸகி நிசேச
கரந லீ.

விசர்சன கெடுபிசன் பனன, 1967-68

—காரக ஸஸா

“147 ஆம் தலைப்பு, 5 ஆம் வாக்குப்பணம் ரூபா 46,98,918 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக” எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

147 ஆம் தலைப்பு, 5 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணியில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, “That the sum of Rs. 4,698,918 for Head 147, Vote No. 5, be inserted in the Schedule”, put, and agreed to.

Head 147, Vote 5, ordered to stand part of the Schedule.

148 வன ஸீரீசய:—வினா டேபாநீமேந்ருவ
1 வன ஸமீமனய.—காரீய மனிடல யோடீனலீக
பமனபி ஸக டிநிகுந் டீமன, ரூ. 14,01,261

148 ஆம் தலைப்பு.—பரீட்சைத் திணைக்களம்
வாக்குப்பணம் இல. 1.—பணியாளரின் ஆளுக்குரிய
வேதனமும் பிற படிசளும், ரூ. 14,01,261

HEAD 148.—DEPARTMENT OF EXAMINATIONS
Vote No. 1.—Personal emoluments and other allowances of staff, Rs. 1,401,261

“148 வன ஸீரீசயேகி 1 வன ஸமீமனய ஸடன
ரூ. 14,01,261 க இடல ரூ லேவனயவ டுநுலன்
கல ஸுநய” யன பூசீநய விமஸன லீடீந், ஸக
ஸமீமன விச.

148 வன ஸீரீசயேகி 1 வன ஸமீமனய ரூ லேவன
யேகி கைபஸக் ஸுபிசவ நரிச ஸுநு யகி நியேன
கரந லீடீ.

“148 ஆம் தலைப்பு, 1 ஆம் வாக்குப்பணம்
ரூ. 14,01,261 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக”
எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

148 ஆம் தலைப்பு, 1 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணியில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, “That the sum of Rs. 1,401,261 for Head 148, Vote No. 1, be inserted in the Schedule”, put, and agreed to.

Head 148, Vote 1, ordered to stand part of the Schedule.

2 வன ஸமீமனய.—பாலன ஸஸ்து—பூநகர்பீரீநன
விசடல, ரூ. 41,98,000

வாக்குப்பணம் இல. 2.—பரிபாலனச் செலவுகள்—
மீண்டு வரும் செலவு, ரூ. 41,98,000

Vote No. 2.—Administration Charges—
Recurrent Expenditure, Rs. 4,198,000

“148 வன ஸீரீசயேகி 2 வன ஸமீமனய ஸடன
ரூ. 41,98,000 க இடல ரூ லேவனயவ டுநுலன்
கல ஸுநய” யன பூசீநய விமஸன லீடீந், ஸக
ஸமீமன விச.

148 வன ஸீரீசயேகி 2 வன ஸமீமனய ரூ லேவன
யேகி கைபஸக் ஸுபிசவ நரிச ஸுநு யகி நியேன
கரந லீடீ.

“148 ஆம் தலைப்பு, 2 ஆம் வாக்குப்பணம்
ரூபா 41,98,000 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக”
எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

148 ஆம் தலைப்பு, 2 ஆம் வாக்குப்பணம்
அட்டவணியில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, “That the sum of Rs. 4,198,000 for Head 148, Vote No. 2, be inserted in the Schedule”, put, and agreed to.

Head 148, Vote 2, ordered to stand part of the Schedule.

3 வன ஸமீமனய.—பாலன ஸஸ்து—இலவன விசடல,
ரூ. 2,50,000

வாக்குப்பணம் இல. 3.—பரிபாலனச் செலவுகள்—
ஆக்கப்பொருட் செலவு, ரூபா. 2,50,000

Vote No. 3.—Administration Charges—
Capital Expenditure, Rs. 250,000

“148 வன ஸீரீசயேகி 3 வன ஸமீமனய ஸடன
ரூ. 2,50,000 க இடல ரூ லேவனயவ டுநுலன்
கல ஸுநய” யன பூசீநய விமஸன லீடீந், ஸக
ஸமீமன விச.

148 வன ஸீரீசயேகி 3 வன ஸமீமனய ரூ லேவன
யேகி கைபஸக் ஸுபிசவ நரிச ஸுநு யகி நியேன
கரந லீடீ.

“148 ஆம் தலைப்பு, 3 ஆம் வாக்குப்பணம்
ரூபா 2,50,000 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக”
எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

“148 ஆம் தலைப்பு, 3 ஆம் வாக்குப்பணம்
அட்டவணியில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, “That the sum of Rs. 250,000 for Head 148, Vote No. 3, be inserted in the Schedule”, put, and agreed to.

Head 148, Vote 3, ordered to stand part of the Schedule.

149 வன ஸீரீசய:—பாநிக கையுக்காலர
டேபாநீமேந்ருவ

3 வன ஸமீமனய.—பாலன ஸஸ்து—இலவன விசடல,
ரூ. 10,000

149 ஆம் தலைப்பு.—தேசிய நூதனசாலைத்.
திணைக்களம்

வாக்குப்பணம் இல. 3.—பரிபாலனச் செலவுகள்—
ஆக்கப்பொருட் செலவு, ரூபா 10,000

HEAD 149.—DEPARTMENT OF NATIONAL
MUSEUMS

Vote No. 3.—Administration Charges—
Capital Expenditure, Rs. 10,000

“149 வன ஸீரீசயேகி 3 வன ஸமீமனய ஸடன
ரூ. 10,000 க இடல ரூ லேவனயவ டுநுலன்
கல ஸுநய” யன பூசீநய விமஸன லீடீந், ஸக
ஸமீமன விச.

விசேஷ கெடுதலின் பதன, 1967-68

—கூடுக ஸலா

149 வன ஸீரீயசேகி 3 வன ஸதீமனச ரூ லேனச
சேகி கைவசன் ஸுரீசவ நிரீச ஸுது ஸகி நிரீசே
கரன லே.

“ 149 ஆம் தலைப்பு, 3 ஆம் வாக்குப்பணம்
ரூபா 10,000 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக ” எனும்
வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

149 ஆம் தலைப்பு, 3 ஆம் வாக்குப்பணம்
அட்டவணியில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, “That the sum of Rs. 10,000
for Head 149, Vote No. 3, be inserted in
the Schedule”, put, and agreed to.

Head 149, Vote 3, ordered to stand part
of the Schedule.

4 வன ஸதீமனச.—தேயுரீதேனீதுவ விசின் ஸபசன
சேவா—புநரூவரீதன விசுத, ரூ. 5,08,406

வாக்குப்பணம் இல. 4.—திரீணக்களத்தால் அளிக்கப்
படும் சேவைகள்—மீண்டுவரும் செலவு, ரூ. 5,08,406

Vote No. 4.—Services provided by the
Department—Recurrent Expenditure,
Rs. 508,406

“ 149 வன ஸீரீயசேகி 4 வன ஸதீமனச ஸுது
ரூ. 5,08,406 க இடல ரூ லேனசவ ஸுதுதீன்
கல ஸுதுச ” ஸந பூரீதன விவசன லேதீன், ஸலா
ஸதீமன விச.

149 வன ஸீரீயசேகி 4 வன ஸதீமனச ரூ லேனச
சேகி கைவசன் ஸுரீசவ நிரீச ஸுது ஸகி நிரீசே
கரன லே.

“ 149 ஆம் தலைப்பு, 4 ஆம் வாக்குப்பணம் ரூபா
5,08,406 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக ” எனும்
வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

149 ஆம் தலைப்பு, 4 ஆம் வாக்குப்பணம்
அட்டவணியில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, “That the sum of Rs. 508,406
for Head 149, Vote No. 4, be inserted in
the Schedule”, put, and agreed to.

Head 149, Vote 4, ordered to stand part
of the Schedule.

150 வன ஸீரீயசேகி :—ஸஃஸீகாநிக கவசுது
பிரீநட தேயுரீதேனீதுவ

1 வன ஸதீமனச.—காடீச வசலல பூரீதேன
பதீநபி ஸந ஸநிகுதீ லேதீன, ரூ. 1,75,630

150 ஆம் தலைப்பு.—பண்பாட்டு அலுவல்கள்
திரீணக்களம்

வாக்குப்பணம் இல. 1.—பணியாளரின் ஆளுக்குரிய
வேதனமும் பிற படிதளம், ரூ. 1,75,630

HEAD 150.—DEPARTMENT OF CULTURAL
AFFAIRS

Vote No. 1.—Personal emoluments and
other allowances of staff, Rs. 175,630

“ 150 வன ஸீரீயசேகி 1 வன ஸதீமனச ஸுது
ரூ. 1,75,630 க இடல ரூ லேனசவ ஸுதுதீன்
கல ஸுதுச ” ஸந பூரீதன விவசன லேதீன், ஸலா
ஸதீமன விச.

150 வன ஸீரீயசேகி 1 வன ஸதீமனச ரூ லேனச
சேகி கைவசன் ஸுரீசவ நிரீச ஸுது ஸகி நிரீசே
கரன லே.

“ 150 ஆம் தலைப்பு, 1 ஆம் வாக்குப்பணம்
ரூ. 1,75,630 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக ” எனும்
வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

150 ஆம் தலைப்பு, 1 ஆம் வாக்குப்பணம்
அட்டவணியில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, “That the sum of Rs. 175,630
for Head 150, Vote No. 1, be inserted in
the Schedule”, put, and agreed to.

Head 150, Vote 1, ordered to stand part
of the Schedule.

2 வன ஸதீமனச.—புலன ஸஃஸீது—புநரூவரீதன
விசுத, ரூ. 18,450

வாக்குப்பணம் இல. 2.—பரிபாலனச் செலவுகள்—
மீண்டுவரும் செலவு, ரூ. 18,450

Vote No. 2.—Administration Charges—
Recurrent Expenditure, Rs. 18,450

“ 150 வன ஸீரீயசேகி 2 வன ஸதீமனச ஸுது
ரூ. 18,450 க இடல ரூ லேனசவ ஸுதுதீன்
கல ஸுதுச ” ஸந பூரீதன விவசன லேதீன், ஸலா
ஸதீமன விச.

150 வன ஸீரீயசேகி 2 வன ஸதீமனச ரூ லேனச
சேகி கைவசன் ஸுரீசவ நிரீச ஸுது ஸகி நிரீசே
கரன லே.

“ 150 ஆம் தலைப்பு, 2 ஆம் வாக்குப்பணம்
ரூபா 18,450 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக ” எனும்
வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

150 ஆம் தலைப்பு, 2 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணி
யில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, “That the sum of Rs. 18,450
for Head 150, Vote No. 2, be inserted in
the Schedule”, put, and agreed to.

Head 150, Vote 2, ordered to stand part
of the Schedule.

3 வன ஸதீமனச.—புலன ஸஃஸீது—இலன விசுத,
ரூ. 35,000

வாக்குப்பணம் இல. 3.—பரிபாலனச் செலவுகள்—
ஆக்கப்பொருட் செலவு, ரூபா 35,000

Vote No. 3.—Administration Charges—
Capital Expenditure, Rs. 35,000

“ 150 வன ஸீரீயசேகி 3 வன ஸதீமனச ஸுது
ரூ. 35,000 க இடல ரூ லேனசவ ஸுதுதீன்
கல ஸுதுச ” ஸந பூரீதன விவசன லேதீன், ஸலா
ஸதீமன விச.

150 வன ஸீரீயசேகி 3 வன ஸதீமனச ரூ லேனச
சேகி கைவசன் ஸுரீசவ நிரீச ஸுது ஸகி நிரீசே
கரன லே.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පත, 1967-68

—කාරක සභාව

“ 150 ஆம் தலைப்பு, 3 ஆம் வாக்குப்பணம் ரூபா 35,000 அட்டவணையிற் சேர்க்கப்படுமாக ” எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

150 ஆம் தலைப்பு, 3 ஆம் வாக்குப்பணம்
அட்டவணியில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, "That the sum of Rs. 35,000 for Head 150, Vote No. 3, be inserted in the Schedule", put, and agreed to.

Head 150, Vote 3, ordered to stand part of the Schedule.

4 වන සම්මතය.—දෙපාර්තමේන්තුව විසින් සපයන සේවා—පුනරාවර්තන වියදම, රු. 12,13,112

வாக்குப்பணம் இல. 4.—திணைக்களத்தால் அளிக்கப் படும் சேவைகள், மீண்டு வருஞ் செலவு ரூ. 12,13,112

Vote No. 4.—Services provided by the
Department—Recurrent Expenditure,
Rs. 1,213,112

“ 150 වන ශීර්ෂයෙහි 4 වන සම්මතය සඳහා රු. 12,13,112 ක මුදල උප ලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය ” යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදින්, සභා සම්මත විය.

150 වන ශීර්ෂයෙහි 4 වන සම්මතය උප ලේඛන
යෙහි කොටසක් හැටියට නීතිය යුතු යයි නියෝග
කරන ලදී.

“ 150 ஆம் தலைப்பு, 4 ஆம் வாக்குப்பணம் ரூபா 12,13,112 அட்டவணைபிற் சேர்க்கப்படுமாக ” எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

150 ஆம் தலைப்பு, 4 ஆம் வாக்குப்பணம்
அட்டவணியில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, "That the sum of Rs. 1,213,112 for Head 150, Vote No. 4, be inserted in the Schedule", put, and agreed to.

Head 150, Vote 4, ordered to stand part of the Schedule.

151 වන ශීර්ෂය :—පුරාවිද්‍යා දෙපාර්ත
මේන්තුව

4 වන සම්මතය.—දෙපාර්තමේන්තුව විසින් සපයන සේවා—පුනරාවර්තන වියදම, රු. 5,98,425

151 ஆம் தலைப்பு.—தொல் பொருளியல்
திணைக்களம்

வாக்குப்பணம் இல. 4.—திணைக்களத்தால் அளிக்கப்
படும் சேவைகள், மீண்டு வரும் செலவு, ரூபா 5,98,425

HEAD 151.—ARCHAEOLOGICAL DEPARTMENT
Vote No. 4.—Services provided by the
Department—Recurrent Expenditure,
Rs. 598,425

“151 වන ශීර්ෂයෙහි 4 වන සම්මතය සඳහා රු. 5,98,425 ක මුදල උප ලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය” යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදිත්, සභා සම්මත විය.

151 වන ශ්‍රේණියෙහි 4 වන සම්මතය උප ලේඛන
යෙහි කොටසක් හැටියට නීතිය යුතු යයි නියෝග
කරන ලදී.

“ 151 ஆம் தலைப்பு, 4 ஆம் வாக்குப்பணம் ரூபா 5,98,425 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக ” எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

151 ஆம் தலைப்பு, 5 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணையில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, "That the sum of Rs. 598,425 for Head 151, Vote No. 4, be inserted in the Schedule", put, and agreed to.

Head 151, Vote 4, ordered to stand part of the Schedule.

5 වන සම්මතය.—දෙපාර්තමේන්තුව විසින් සපයන සේවා—මුලධන වියදම, රු. 14,72,000

வாக்குப்பணம் இல. 5.—திணைக்களத்தால் அளிக்கப்
படும் சேவைகள்—ஆக்கப்பொருட் செலவு,
ரூபா 14,72,000

Vote No. 5.—Services provided by the
Department—Capital Expenditure,
Rs. 1,472,000

“ 151 වන ශ්‍රී ජයසේන 5 වන සම්මතය සඳහා රු. 14,72,000 ක මුදල උප ලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය ” යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදිත්, සභා සම්මත විය.

151 වන ශ්‍රේණියෙහි 5 වන සම්මතය උප ලේඛන
යෙහි කොටසක් හැටියට තිබිය යුතු යයි නියෝග
කරන ලදී.

“ 151 ஆம் தலைப்பு, 5 ஆம் வாக்குப்பணம் ரூபா 14,72,000 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக ” எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

151 ஆம் தலைப்பு, 5 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணை
யில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, "That the sum of Rs. 1,472,000 for Head 151, Vote No. 5, be inserted in the Schedule", put, and agreed to.

Head 151, Vote 5, ordered to stand part of the Schedule.

105 වන ශීර්ෂය :—අධිකරණ අමාත්‍ය
වරයා

1 වන සම්මතය.—කාර්ය මණ්ඩල පොද්ගලික පනිතරි සහ අනිකුත් දීමනා, රු. 8,08,964

105 ஆம் தலைப்பு.—நீதி அமைச்சர்

வாக்குப்பணம் இல. 1.—பணியாளரின் ஆளுக்கூரிய வேதனமும் பிற படிசனும், ரூ. 8,08,964

HEAD 105.—MINISTER OF JUSTICE

Vote No. 1.—Personal emoluments and other allowances of staff, Rs. 808,964

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා. (හබරාදුව)

(**திரு. பிரின்ஸ் குணசேக்கரா—ஹபரதுவ**)

(**Mr. Prins Gunasekera—Habaraduwa**)

“ වැය සම්මතය රුපියල් 10කින් අඩු කළයුතු යයි ” මා යෝජනා කරනවා.

ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාගේ ඓතිහාසික කතාවෙන් පසු මෙම විවාදය තව දුරටත් පවත්වා ගෙන යාම සඳහා මට අවස්ථාව ලැබීම ගැන මා පළමුකොටම සන්තෝෂ වෙමිනි. ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාගේ කතාව ඓතිහාසික එකකැයි කියන්නට හැකි හේතූන් කීපයක් තිබේ නිසා. මේ රටේ පාර්ලිමේන්තුවේ මන්ත්‍රී වරයකු හැටියට අවුරුදු කීපයක්ම කටයුතු කර ඇති ගරු කාරක සභා නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමා වුවත් පිළිගන්නවා ඇති, මෙහිලා මා දැන් සඳහන් කරන්නට යන කාරණය. ආණ්ඩු පක්ෂය වෙනුවෙන් ගරු ඇමතිවරයකු නැගිටිම කතා කරගෙන යන අවස්ථාවකදී මීට ප්‍රථම කවදාවත් ආණ්ඩු පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරුන් හැම දෙනාම වාගේ එම කතාව වර්ජනය කොට සභා ගර්භයෙන් පිට වී ගියාය කියා මා සිතන්නේ නැහැ. අන්න එවැනි ඓතිහාසික අවස්ථාවකට අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයේ වැය ශීඝ්‍ර පිළිබඳ තෙවන විවාදයේදී අපට මුහුණ පාන්නට සිදු වුණේ. එපමණක් නොව, ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාගේ කතාව ඓතිහාසික කථාවකැයි කියන්නේ තවත් හේතූන් කීපයක්ද ඇති නිසයි. එතුම තමන්ගේ කතාවේදී තමන්ට එල්ල කරන ලද චෝදනාවලට පිළිතුරු වශයෙන් කියන ලද හැම කරුණකටම පිළිතුරු දෙන්නට මේ අවස්ථාව නොවෙයි. එහෙත් ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා සිය කතාව ආරම්භයේදී කරන ලද එක් කරුණක් ගැන පමණක් වචනයක් සඳහන් කරන්නට කැමතියි. ඒ පිළිබඳව රටේ මහජනතාවටත් ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ටත් සඳහන් කරන මෙම විවාදය පවත්වාගෙන ගියහොත් එය මගෙන් සිදු විය හැකි එක්තරා අඩුපාඩුවක් ලෙසට මා කල්පනා කරන හෙයින් මා තමුන්නාත් සේගෙන් අවසර ඉල්ලනවා, ගරු ඇමතිතුමා සිය කථාව ආරම්භයේදී සඳහන් කරන ලද එක් කරුණක් ගැන පමණක් සඳහන් කරන්නට. [බාධා කිරීම්] ඒක හැබැව. මා කතා කරන්නේ අධිකරණ කටයුතු පිළිබඳව පමණයි. එහෙත් මේක

නොකඩවා පවත්වා ගෙන යනු ලබන විවාදයක් හැටියටයි, මා සලකන්නේ. එසේ හෙයින් මීට ප්‍රථම කථා කරන ලද ආණ්ඩු පක්ෂයේ එක්තරා ඇමතිවරයකු විසින් කියන ලද කාරණයකට සුදුසු පිළිතුරක් දීමට මා කල්පනා කරනවා.

කාරක සභා නියෝජ්‍ය සභාපති

(**குழுக்களின் உப அக்கிராசனார்**)

(**The Deputy Chairman of Committees**)

එය හරි වැඩක් නොවන නිසා කරුණා කර අධිකරණ අමාත්‍යාංශය ගැන පමණක් කථා කරන්න.

ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.

(**திரு. பிரின்ஸ் குணசேக்கரா**)

(**Mr. Prins Gunasekera**)

ඒක හැබැව. එහෙත් මේ පවත්වා ගෙන යන්නේ එක්තරා විවාදයක්. එය කඩින් කඩ ගෙන සැලකිය හැකි දෙයක් නොවෙයි. මේ අයවැය ලේඛනය පිළිබඳ තුන් වන වර විවාදයේදී—

කාරක සභා නියෝජ්‍ය සභාපති

(**குழுக்களின் உப அக்கிராசனார்**)

(**The Deputy Chairman of Committees**)

බොහෝම කතාශ්‍රවයි. කරුණාකර දැන් මා කී පිළිවෙළට කතා කරන්න.

ගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන (රාජ්‍ය ඇමති සහ අග්‍රාමාත්‍යතුමාගේත් ආරක්ෂක හා විදේශ කටයුතු පිළිබඳ ඇමතිගේත් පාර්ලිමේන්තු ලේකම්)

(**கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன—இராஜாங்க அமைச்சரும் பிரதம அமைச்சராகும் பாதுகாப்பு, வெளிவிவகார அமைச்சராகும் பாராளுமன்றக் காரியதரிசியும்**)

(**The Hon. J. R. Jayewardene—Minister of State and Parliamentary Secretary to the Prime Minister and Minister of Defence & External Affairs**)

දැන් දෙවන වර කියවීමේ විවාදය ඉවරයි.

ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.

(**திரு. பிரின்ஸ் குணசேக்கரா**)

(**Mr. Prins Gunasekera**)

ඒක හරි. දැන් තුන්වන වර කියවාගෙන යනවා.

ගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(**கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன**)

(**The Hon. J. R. Jayewardene**)

මේ කාරක සභා අවස්ථාවයි; තුන් වන වර කියවීමක් නොවෙයි.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.

(ශ්‍රී ලං. ප්‍රිතින්ස් ගුණසේකර)

(Mr. Prins Gunasekera)

තුන් වන වර කියවීමේ කාරක සභා අවසානවේදී තමයි, මේ විවාද කරන්නේ. මෙම විවාදය නොකඩවා පවත්වා ගෙන යාම සඳහා මිට පෙර කළ කළ ඇමතිවරයා කුගේ කළාවකට පිළිතුරු නුදුන්නොත් එය මෙම විවාදයට වන හානියකැයි මා සලකනවා. [බාධා කිරීම්] තමුන්නාන්සේ කියනවා නම් මට වෙනත් අවසානවකදී ඊට උත්තර දෙන්නට පුළුවනි.

කාරක සභා නියෝජ්‍ය සභාපති

(ශ්‍රී ලංකාවේ උප අග්‍රාමාත්‍ය)

(The Deputy Chairman of Committees)

අධිකරණ අමාත්‍යාංශය යටතේ කතා කරන්න.

ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.

(ශ්‍රී ලං. ප්‍රිතින්ස් ගුණසේකර)

(Mr. Prins Gunasekera)

අධිකරණයටත් බල පවත්වන අන්දමේ කාරණයක් එතුමාගේ කට්ටි සඳහන් වුණ නිසායි, මෙම විවාදයට ඒ කතාව සම්බන්ධ කර ගන්නට මා උත්සාහ කළේ.

අධිකරණ අමාත්‍යාංශයට වැය ශීථි 13ක් ඇතුළත් වෙනවා. ඒවායින් වැය ශීථි 3ක් හෝ 4ක් ගැන පමණයි, මා (කළා කරන්නට කල්පනා කරන්නේ. ඒවා පිළිබඳව මා විග්‍රහ කරන්නට බලා පොරොන්දු වන්නේද එක්තරා දෘෂ්ටි කෝණයකින් පමණයි. භාෂා ප්‍රශ්නය අතින් උසාවිය දෙස බලා, භාෂා ප්‍රශ්නය අතින් නීතිපති දෙපාර්තමේන්තුව දෙස බලා, භාෂා ප්‍රශ්නය අතින් පොදුවේ අධිකරණය දෙස බලා විග්‍රහයක් කිරීමටයි, මා බලාපොරොන්දු වන්නේ. මේ දෘෂ්ටි කෝණයෙන් අධිකරණ කටයුතු විග්‍රහ කරන විට, මිට කලින් ආණ්ඩුව පිළිගත් ප්‍රතිපත්තිය සම්බන්ධව ගැරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා කළ ප්‍රකාශයක් ගැන සඳහන් කළ යුතුව තිබෙනවා. ඉංග්‍රීසියට කොයි තරම් උසස්, කොයි තරම් වැදගත්, කොයි තරම් මූලික තැනක් දී අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුව කටයුතු කරන්නට අදහස් කර නවාද යන්න ගැරු ඇමතිතුමාගේ කළාවේ දී සඳහන් වුණා ඔබතුමාට මතක ඇති.

කාරක සභා නියෝජ්‍ය සභාපති

(ශ්‍රී ලංකාවේ උප අග්‍රාමාත්‍ය)

(The Deputy Chairman of Committees)

ගැරු මන්ත්‍රීතුමා නැවතත් අධ්‍යාපනය ගැන කළා කරනවා.

ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.

(ශ්‍රී ලං. ප්‍රිතින්ස් ගුණසේකර)

(Mr. Prins Gunasekera)

ගැරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මා කියන දේ ඔබතුමාට හොඳට අවබෝධ වෙනවා නම් තමුන්නාන්සේ මා කියන දේට විරුද්ධ වන්නෙ නැහැ. මා අධ්‍යාපන කටයුතු විග්‍රහ කරන්නට යන්නේ එක දෘෂ්ටි කෝණයකින් පමණක් බව මා කීවා. දෘෂ්ටි කෝණ හත අටකින් අධිකරණ කටයුතු දෙස බලන්නට පුළුවනි. මට පසුව කළා කරන මන්ත්‍රීවරුන්ට අනික් දෘෂ්ටි කෝණවලින් බලන්නට ඉඩ හැර භාෂාව පිළිබඳ දෘෂ්ටි කෝණයෙන් පමණක් බලා අධිකරණ කටයුතු විග්‍රහ කරන්නටයි, මා බලාපොරොන්දු වන්නේ එසේ විග්‍රහ කිරීමේදී භාෂා ප්‍රශ්නය සම්බන්ධව මිට පෙර කළා කළ ඇමතිතුමා කළ ප්‍රකාශයක් පිළිබඳව මට සඳහන් කරන්නට සිදු වෙනවා. සභාපතිතුමනි, භාෂා ප්‍රශ්නය ගැන සඳහන් කරන විට තමුන්නාන්සේත්, ආණ්ඩු පක්ෂයේ මැති ඇමතිවරු නුත් නලියන්නට පටන් ගත්තාම කළා කරන්නේ කොහොමද? පසුගිය 12 මාසය පිළිබඳ ඉතිහාසය, අධිකරණ කටයුතු විෂය යෙහි පමණක් නොව සෑම පාලන කටයුත්තක් විෂයයෙහිම භාෂාව පිළිබඳ පරිහාණිය විදහාපාන ඉතිහාසයක්.

1956 දී රාජ්‍ය භාෂා පනත නීති ගත කළ පසු එක්තරා විධියක භාෂා විපර්යාසයක් සිදු වෙගෙන ආවා. එහෙත් වර්තමාන රජය බලයට පත්ව ගත වූ කාලය—විශේෂයෙන් පසුගිය 12 මාසය—පිළිබඳ ඉතිහාසය සියුම් ලෙස විග්‍රහ කරන ඕනෑම අපක්ෂපාත නිරීක්ෂකයකුට පෙනී යනවා ඇති, භාෂා සංවර්ධනය පිළිබඳ ඉතිහාසයේ ඉතාම පහත්ම යුගය—පරිහාණී යුගය—පසුගිය 12 මාසය බව. මා මේ විග්‍රහය අධිකරණයට පමණක් සීමා කළොත් එය අසාධාරණය කියා කෙනකු වෝදනා කරන්නට පුළුවන්.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පත, 1967-68

—කාරක සභාව

කාරකසහ නියෝජ්‍ය සභාව

(சுழுக்களின் உப அக்கிராசனர்)

(The Deputy-Chairman of Committees)

Order, please ! Will the hon. Member for Yatiyantota move that the hon. Second Member for Akurana do take the Chair now ?

අ. ආ. 6

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

I move,

“That the Second Member for Akurana [Mr. A. C. S. Hameed], do take the Chair.”

කෙතමන් මය.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

විසින් ස්වර කරන ලදී.

ஆமோதித்தார்.

seconded.

ဗြဟ္မာစာ ခြေစာ ဇာတ်၊ နာမနာမာ ခြေ.

வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

Question put, and agreed to.

අනතුරුව ඤාතයෙහි නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමා මූලාසනයෙන් ඉවත් වූයෙන්, ඒ. සී. එස්. හම්බි මයා. (අකුරු දෙවන මන්ත්‍රී) මූලාසනාගාරය විය.

அதன்பிறகு குழுக்களின் உப அக்கிராசனர் அக்கிராசனத்திலிருந்து நீங்கவே, ஐனப் ஏ. சி. எஸ். ஹமீது [அக்குறளை இரண்டாம் அங்கத்தவர்] தலைமை தாங்கினார்.

[Whereupon MR. DEPUTY CHAIRMAN OF COMMITTEES left the Chair, and MR. A. C. S. HAMEED [Second Member for Akurana] took the Chair.]

ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා

(கலாநிதி கொல்வின் ஆர். டி சில்வா)

(Dr. Colvin R. de Silva)

Before my hon. Friend goes on, may I inquire whether the absence of attendance on the Government side is due to the fact that they are not interested in justice being done in this country?

මුද්‍රාසනාරූප මත ති

(தலைமை தாங்கும் அங்கத்தவர்)

(The Presiding Member)

I believe they have another engagement.

ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.

(திரு. பிறின்ஸ் குணசேக்கர)

(Mr. Prins Gunasekera)

මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රිතුමනි, මගේ කථාව නැවත ඇරඹීමට පෙර අළුත් පදවිය කට පත් වීමෙන් සභාවේ ගෞරවය දිනා ගත් තමුන් නාන්සේට මගේ සන්නෝෂය ප්‍රකාශ කළ යුතුව තිබෙනවා. තමුන් නාන්සේ මෙන්ම තවත් මුස්ලිම් ජාතික ගරු මන්ත්‍රිතුමකු ඔය ආසනයේ සිටියදී මා සඳහන් කරමින් සිටියේ රාජ්‍ය භාෂා අංශයෙන් පසුගිය 12 මාසය තුළදී සිදු වූ පරිහානිය පිළිබඳවයි. රාජ්‍ය භාෂා ප්‍රශ්නය ගැන මගේ භාෂාවෙන් කථා කරන විට එය හොඳින් අවබෝධ වන ගරු මන්ත්‍රිතුමකු සභාපති පුවුවේ සිටීම ගැන මා සන්නෝෂ වෙනවා.

මගේ පළමුවෙනි, මූලික, ප්‍රධානතම පැමිණිල්ල මේකයි : හෙමින් හෙමින් හෝ ක්‍රම ක්‍රමයෙන් හෝ ටිකින් ටික හෝ අඟලෙන් අඟල හෝ අඩියෙන් අඩිය හෝ ඉස්සරහට ගමන් කරමින් තිබුණ රාජ්‍ය භාෂා ගංගාව, මේ රජය බලයට පත් වුණාට පස්සේ සම්පූර්ණයෙන්ම ආපසු හැරී උඩු ගං බලා යාමට පටන්ගෙන තිබෙනවා. ආණ්ඩු පක්ෂයට නොහොත් වතීමාන රජයට මේ වෝද්‍යාව නගන්ට කලින් මගෙනුත් එක්තරා යුතුකමක් ඉටු විය යුතුව තිබෙනවා. මෙම අයවැය ලේඛන විවාදයේදී විරුද්ධ පක්ෂය වෙනුවෙන් කථා කළ ප්‍රධාන එක් කපිකයකු හැටියට අඟලවත්තේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාට මගේ කෘතඥතාව පළ කළ යුතුව තිබෙනවා. රාජ්‍ය භාෂා ප්‍රශ්නය පිළිබඳව සඳහනක්ද කරමින් අයවැය විවාදයේදී විරුද්ධ පක්ෂය වෙනුවෙන් රාජ්‍ය භාෂාවෙන් ඉතා දීර්ඝ ව්‍යක්ත වැදගත් සිංහල කථාවක් කිරීම ගැන විරුද්ධ පක්ෂයේ ඉදිරිපස අසුනක සිටින අඟලවත්තේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාට මගේ කෘතඥතාව මා පළ කරනවා. මෙවැනි ගැඹුරු විෂයයන් ගැන, මෙවැනි ව්‍යාකූල විෂයයන් ගැන, රාජ්‍ය භාෂාවෙන් සඳහන් කරන්න බැරියයි බොහෝ දෙනා අතර විවිධ මත හේද පැතිර පවත්නා, යුගයක, වැදගත් බරපතල, ගැඹුරු ආර්ථික විෂයයක් පිළිබඳව ඕනෑම සාමාන්‍ය සිංහලයෙකුට තේරුම් ගැනීමට පුළුවන් භාෂාවෙන් ව්‍යක්ත දේශනයක්

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.]

පැවැත්වීම ගැන එතුමාට මුළු රටෙන්, මේ සභාවෙන්, ගෞරවය හිමි විය යුතුව තිබෙනවා.

සභාපතිතුමනි, අධිකරණයට පමණක් සීමා කර රාජ්‍ය භාෂාව වළ දැමීමය කියා චෝදනා කළොත් අධිකරණයෙන් පිට සිටින අනික් අය මට චෝදනා කරන්න පුළුවන්, “තමුසෙලාට පෙනෙන්නේ අධිකරණය පමණයි, අනික් ඒවායේ කෙරෙන දේවල් ගැන පෙනෙන්නේ නැත්තේ මොකද?” කියා. ඒ නිසා ඒ චෝදනාවෙන් ගැලවීමට වුවමනා නිසා මා ප්‍රකාශ කරන්න කැමතියි, මේ භාෂා පරිහාණිය සිදු වී තිබෙන්නේ අධිකරණයට පමණක් නොව, රාජ්‍ය තන්ත්‍රයේ සෑම අංශයකටම එය සිදු වී තිබෙනවාය කියා. අධිකරණය පිළිබඳව පමණක් මට සැමදාම පෙනෙන්නේ මා දිනපතා එතැනට ගොස් එතැනින් ජීවිකාව ගෙන යාමට උත්සාහ කරන පුද්ගලයෙකු නිසයි.

ක්‍රමක්‍රමයෙන් රාජ්‍ය භාෂාව පුහුණු වන්නට, ප්‍රගුණ කරන්නට, භාවිතා කරන්නට පටන්ගෙන තිබුණු අධිකරණය පසු ගිය මාස 12 ඇතුළතදී සිංහල භාෂාවට සම්පූර්ණයෙන්ම දොර වසා දැමීමය කිව්වොත් අනික් අංශවල සිටින භාෂා ප්‍රේමීන් කියා වි, අධිකරණයට පමණක් සීමා කර චෝදනාව තැබුවාය කියා. වෙනෙකක් තබා ඒ අය කියා වි, තමුන්නාන්සේලා මන්ත්‍රීවරුන් හැටියට පෙනී සිටින මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ වැඩ කටයුතු කෙරෙන්නේ කොහොමද, ඇයි මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ තිබෙන පොල් පරාලය පෙනෙන්නේ නැත්තේ, අධිකරණයේ තිබෙන පොල් කෙත්ද පමණක් ද පෙනෙන්නේ, කියා. මෙම ගරු මන්ත්‍රී මණ්ඩලය වුණත් පසු ගිය 12 මාසය ඇතුළත රාජ්‍ය භාෂාව අතින් බරපතල පරිහාණියකට මුහුණ පා තිබෙනවා. පසු ගිය මුදල් වර්ෂය ඇතුළතදී මේ ගරු සභාවේ පැවැත්වුණු කළා සංඛ්‍යාව අරගෙන විග්‍රහ කර බැලුවොත් ඔබතුමාට පෙනී යනවා ඇති රාජ්‍ය භාෂාව වැටී තිබෙන තත්ත්වය මොකක්ද කියා.

ඔබතුමා දන්නවා ඇති, ඉංගිරිසි භාෂාව මාතෘ භාෂාව හැටියට හැදින්විය හැකි ගරු මන්ත්‍රීවරුන් සිටින්නේ තුන් දෙනෙකු පමණක් බව.

දෙමළ භාෂාව මාතෘ භාෂාව හැටියට හැදින්විය හැකි ගරු මන්ත්‍රීවරුන් 30 දෙනෙකු සිටිනවා, මුස්ලිම් මන්ත්‍රීවරුන් ඇතුළුව. ඉංග්‍රීසි භාෂාව මාතෘ භාෂාව වශයෙන් පිළිගන්නා මන්ත්‍රීවරුන් සිටින්නේ තුන් දෙනයි. ඒ අනුව බැලුවත් ඔබතුමාට පෙනී යන්නට ඇති, සිංහල භාෂාව මාතෘ භාෂාව හැටියට භාවිතා කළ යුතු, කළ හැකි මන්ත්‍රීවරුන් 121 දෙනෙකු සිටින බව. ඒ අනුව මන්ත්‍රීවරුන්ගේ සංඛ්‍යාව අනුව මාතෘ භාෂාව වශයෙන් සිංහල 121 ක් ද, දෙමළ 30 ක් ද, ඉංග්‍රීසි 3 ක් ද යනුවෙන් බෙදෙනවා. එසේ වුණත් පසුගිය දොළොස් මාසය තුළදී මේ ගරු සභාවේ මන්ත්‍රීවරුන් විසින් පවත්වන ලද කළා ගැන විග්‍රහ කර බැලුවොත් ඔබතුමාට පෙනී යනවා ඇති, මාතෘ භාෂාවෙන් කළා කිරීම, භාවිතා කිරීම අතින් කොයි තරම් පරිහාණියකට මේ මන්ත්‍රණ සභාවත් මේ රටත් මුහුණ පා සිටිනවාද කියා. පසුගිය දොළොස් මාසය තුළදී පවත්වන ලද සම්පූර්ණ කළා ගැන විග්‍රහ කිරීමේදී මන්ත්‍රීවරුන් 121 දෙනෙකුගෙන් යුත් මේ ගරු සභාවේ සිංහලෙන් කළා කර තිබෙන්නේ 683 වාරයයි. 30 දෙනෙකු වන දෙමළ මන්ත්‍රීවරුන් කළා කර තිබෙන්නේ 38 වාරයයි. දෙමළ භාෂාව සඳහා ජීවිතය පුජා කරන්න, දෙමළ රාජ්‍යයක් ගොඩනගන්න ප්‍රතිඥා දී සිටින දෙමළ ප්‍රදේශවලින් පැමිණ සිටින මේ ද්‍රවිඩ රාජ්‍ය පක්ෂයෙන්, ද්‍රවිඩ සංගමයෙන්, ගරු මන්ත්‍රීවරුන් සියලු දෙනාම එකතු වී, පසුගිය මාස දොළහ ඇතුළත දී දෙමළ භාෂාවෙන් කළා කර තිබෙන්නේ 38 වාරයයි. මේ කාරණය දෙමළ මිනිසුන් දැනගතහොත් සමහර විට නියම තත්ත්වය ඔවුන්ට අවබෝධ වනවාට කිසිම සැකයක් නැහැ. තමුත් මාතෘ භාෂාව ඉංග්‍රීසි වශයෙන් පිළිගන්නා මන්ත්‍රීවරුන් තුන් දෙනෙකුගෙන් යුත් මේ ගරු සභාවේ, මන්ත්‍රීවරුන් පසුගිය දොළොස් මාසය තුළදී ඉංග්‍රීසි භාෂාවෙන් 382 වරක් කළා පවත්වා තිබෙනවා.

එපමණක් නොවෙයි, සිංහල රටේ තිබෙන උසාවිවල නඩු අහන්නේ ඉංග්‍රීසි යන්ත්‍රය කියා මා චෝදනා කළා. අපේ අධිකරණ සේවයේ උසස්ම ශ්‍රේණිය වන ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ හතර මායිමට සිංහල භාෂාව ගිහිත් නැති බවට මා චෝදනා කළා. හැම දෙයක්ම සිංහලෙන් කළහැකි

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

ලංකාවේ මහේස්ත්‍රාත් උසාවිවල හතර මාසිකවත් සිංහල වැද්ද නොගැනීම ගැන මා චෝදනා කළොත්, සිංහල දත්තා මන්ත්‍රීවරුන් සිටින මන්ත්‍රණ සභාවෙන් සියයට සියයක් සිංහලෙන් වැඩ කරනවාද කියා මගෙන් ප්‍රශ්න කරන්න බැරි නැහැ. එහෙම තැනෙක ඉදහෙත වෙනත් තැනක කරන වැරදි ගැන චෝදනා කරන්නෙ කොහොමදැයි මගෙන් ප්‍රශ්න කරන්න පුළුවනි. අන්න ඒ නිසයි මේ කාරණා ටික තමුන් තාන්සේ ඉදිරියේ මා තබන්න අදහස් කළේ.

ඔබතුමාට මතක ඇති, ගිය වර්ෂයේ අය වැය ලේඛනය ඉදිරිපත් කරන අවස්ථාවේදී එය ඉංග්‍රීසියෙන් ඉදිරිපත් කිරීම ගැන විරුද්ධත්වය දක්වා ගරු මන්ත්‍රී වරුන් පිරිසක් සමග මෙම සභා ගර්භයෙන් එළියට ගිය බව. ඒ සිද්ධියෙන් පසුව මුදල් ඇමතිතුමාගේ ඇස් ඇරි පිළිතුරු කථාව සිංහලෙන් කළා. ඒ, ගිය අවුරුද්දේ ජූලි මාසයේදීයි. මේ වර්ෂයේ තත්ත්වය මොකක්ද? මේ වර්ෂයේ යළිත් වරක් ඒ මුදල් ඇමතිතුමාම ඉංග්‍රීසියෙන් අයවැය වාර්තාව ඉදිරිපත් කළා. නමුත් එවර වාගේ විරුද්ධත්වය දක්වා එළියට ගියේ නැහැ. කෙසේ වුණත් මගේ විරුද්ධත්වය ප්‍රකාශ කිරීමක් වශයෙන් ඒ මොහොතේ සභා ගර්භයට පැමිණියේ නැහැ. දෙවන වර කියවීමේ විවාදයේදීත් එතුමා පිළිතුරු කථාව ගියවර මෙන් සිංහලෙන් කළේ නැහැ. එමනිසා තමයි, මෙවර විරුද්ධ පක්ෂය වෙනුවෙන් පළමුවන කථාව කළ අගලවන්නෙ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා) තම කථාව සිංහල භාෂාවෙන් කිරීම ගැන මල් පොකුරක් මා එතුමාට පිළිගන්වා සිටින්නෙ. පසුගිය මාස 12 ඇතුළත සිංහල භාෂාව මේ විධියට පරිහානියට ගොස් තිබෙනවා. පසුගිය ආණ්ඩුව බලයේ සිටියදී එක්තරා අවස්ථාවක උසාවියේ රාජ්‍ය භාෂාව භාවිතා කිරීමට පියවර කීපයක් ගත් බව මා දන්නවා. මා එවකට ආණ්ඩු පක්ෂයේ නොසිටියත් උසාවියේ සිටි පුද්ගලයකු වශයෙන් මා දන්නවා, පසුගිය රජය උසාවියට සිංහල ටිකෙන් ටික පුරුදු කරන්නට පියවර කීපයක් ගත් බව. එහෙත්, 1961 දී තකහනියේ සම්මත කර ගත් අධිකරණ භාෂා පණත නිසා ඒ සියල්ලම නතර වුණා. එතෙක් මේ රටේ භාෂා ප්‍රශ්නය

විෂයයෙහි බල පැවැත්වූ එකම එක නීති ගත පණත වශයෙන් තිබුණේ 1956 දී සම්මත වුණු අංක 33 දරන රාජ්‍ය භාෂා පණත පමණයි. 1960 දෙසැම්බර් මස 31 වැනි දා වන විට රාජ්‍ය කටයුතු සම්බන්ධ සෑම ලියවිල්ලක්ම රාජ්‍ය භාෂාවෙන් තිබිය යුතුය යනුවෙන් ඒ අනුව නීතිගත වී තිබුණා. එහෙත් ඒ නීතිය යථා කාලයේ දී ක්‍රියාවේ යෙදවීමට මේ රටේ අධිකරණය එකම පියවරක්වත් නොගැනීම නිසා, අධිකරණ කටයුතු රාජ්‍ය භාෂාවෙන් හැර අන් කිසි භාෂාවකින්—ඉංග්‍රීසි භාෂාවෙන්—කළත් එය නීත්‍යානුකූලය යන අලුත් නීතියක් තකහනියේ නිදිමරාගෙන පනවන්නට රජයට සිදු වුණා. එදා සිට උසාවියේ සිංහල භාෂාවේ හෙමින් හෙමින් ගමනත් නතර වුණා. ඒ හෙමින් ගමන තවත් හෙමිහිට යමින් පසුගිය 12 මාසය ඇතුළත දී එය 19 වැනි ශත වර්ෂයට යන්නට පටන් ගෙන තිබෙනවා.

1956 දී ඇති වුණු භාෂා උනන්දුවත් සමගම මේ රටේ අධිකරණ කටයුතු විෂය යෙහිද එක්තරා වෙනසක් දක්නට ලැබුණා. අධිරාජ්‍යවාදී යුගයේදී ඉංග්‍රීසි පාලකයින්ට ලෙන්ගැතිකම් දැක්වූ සාමාන්‍ය නිලධාරීන්ට අධිරාජ්‍ය නම්බුනාම දීමේ සිරිතක් එදා පැවතුණා. කරේ තිබෙන සාච්ච අතට ගෙන දෙකට නැමී “එහෙමයි හාමුදුරුවනේ” කියමින් මුදලි මුහන්දිරම්වරුන් ලඟට ගිය ගම් මුලාදැනි මහත්වරුන්ට ආරච්චි නම් දීමේ සිරිතක් එදා තිබුණා. අධිරාජ්‍යවාදීන්ගේ සුවච කිකරු සේවකයින් වශයෙන් සිටි ආණ්ඩුවේ නිලධාරීන්ට ඉංග්‍රීසි නම්බු නාම පිරි නැමීමේ සිරිතක් එදා පැවතුණා. ඒවාගේම අධිරාජ්‍යවාදීන් විසින් කරනු ලබන ඕනෑම නියෝගයක් තමන්ගේ රට ගැන නොසලකා ක්‍රියාවට නැංවූ අයට නම්බුනාම පිරිනැමීමේ සිරිතක් එදා අලුත්කඩේ උසාවියේත් තිබුණා. එහි ගොස් කෙස් පැහෙන තුරු සේවය කළ පැරණි නීතිඥයින්ට, දක්ෂ නීතිඥයින්ට—එය නැතැයි කියන්නට බැහැ—අර අධිරාජ්‍යවාදී නම්බුනාම පිරිනැමීමේ සිරිත අනුව “රාජනීතිඥ” යන පදවිය ලැබුණා. මියගිය ගරු බණ්ඩාරනායක මැතිතුමා 1956 දී බලයට පැමිණි විට, අර අධිරාජ්‍යවාදී සිරිත් විරිත්වල වෙනසක් ඇති කරන්නට ඕනෑ නිසා, ගම් මුලාදැනින්ට පිරිනැමූ

[ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.]

ආරච්චි මුදලි මුහන්දිරම් පටිටම් නැති කළාක් මෙන්ම, වෙනත් ඉංග්‍රීසි නම්බුනාම දීමත් නැති කළාක් මෙන්ම, අධිරාජ්‍ය ගැත්තන්ට අලුත්කඩේ උසාවියෙන් පිරි නැමු රාජනීතිඥ පදවි ලාභයත් අහෝසිකර දැමීමා. 1956 සිට, අධිරාජ්‍ය ගැති මේ රජ ය යළිත් වරක් බලයට පැමිණෙනතෙක්ම ඒ අධිරාජ්‍යවාදී පුරුද්ද ක්‍රියාවට නැංවුණේ නැහැ. 1956 සිට 1965 වන තුරු වූ යුගයේදී රාජනීතිඥ පදවි පිරිනැමීමේ සිරිතක් තිබුණේ නැහැ. එහෙත් 1956 දී පටන් ගෙන හෙමින් වුවද ක්‍රම ක්‍රමයෙන් ඉදිරියට ගමන් කරමින් තිබූ ඒ ජාතික භාෂා ව්‍යාපාරය අනෙක් පැත්තට හැරවුවාත් සමඟම, නැවත වරක් අළුත්කඩේ උසාවි වල අධිරාජ්‍ය නම්බු නාම ක්‍රමය ඔළුව ඉස්සුවා.

අ. භා. 6.15

ඒ විතරක් නොවෙයි. වර්තමාන රජයේ ප්‍රතිපත්තිය අනුව එය බොහොම හරිය කියනවා. මැතිවරණ කාලයේදී ඉතා කිට්ටු වෙන් තමන්ට උදව්පදවි කළ නීතිඥ මහත්වරුන් පැළැත්තියට, තමන්ගේ ආණ්ඩුව ආරක්ෂා කර දීම සඳහා ඕනෑම දෙයක් කිරීමට සූදානම් නීතිඥ මණ්ඩලයට, පරණ අධිරාජ්‍යවාදී යුගයේ නම්බු නාම පිරිනැමුවා විතරක් නොව ඊටත් වඩා දෙයක් කර තිබෙනවා. 1956 ට පෙර යුගයේදී සිදුවුණේ, රාජනීතිඥ පදවි පිරිනැමීම පමණයි. ඒ ලැබුණු නම්බු නාමයෙන් ඔවුන් එක්තරා විධියකට තමන්ගේ ආදායමත් දියුණු කර ගත්තා. වර්තමාන රජය තමන්ගේ හිතවත් ඒ නීතිඥ මහතුන්ට රාජනීතිඥ පදවි පිරිනමනවා පමණක් නොව, රජයේ එක්තරා ව්‍යාපාර රාශියක් දැවැද්දට වගේ ඔවුන්ට පවරා දී තිබෙනවා.

ජනසතු ව්‍යාපාර පිළිබඳව අධිකරණ ප්‍රශ්නයක් පැන නැගුණොත්, නීති ප්‍රශ්නයක් මතු වුණොත්, උසාවිය ඉදිරියේ පෙනී සිටීමට සිදු වුණොත්, අළුතෙන් පත් වුණු රාජනීතිඥතුමා තමයි, ඒ කරුණ ගැන වැඩ කරන්නේ. මේ පරිහානි යුගයේ අළුත් නම්බු නාම ලාභීන්ට ජනසතු ව්‍යාපාර බෙදා දී තිබෙනවා. ලංගමය සම්බන්ධයෙන්

නඩුවක් ඇති වුණොත්, කොළඹ දිස්ත්‍රික් උසාවියේ හෝ වේවා කොළඹ කම්කරු උසාවියේ හෝ වේවා බදුල්ලේ කම්කරු උසාවියේ හෝ වේවා ලංගමය වෙනුවෙන් පෙනී සිටින්නේ, අළුතෙන් පත් කළ මේ රාජනීතිඥතුමායි. පරණ විධියට නම්බු නාම ප්‍රදානය කිරීම පටන්ගෙන, එතැනින් නැවතුනා නම් කමක් නැහැ. ඉදිරියට තවත් අඩියක් තබා තිබෙනවා, “අපට උදව් කළ අයට අපත් උදව් කළ යුතුයි” යන හැඟීමෙන්. පුදුම උදව් කිරීමක්, මේ.

මිනිසුන් විසින් පිළිකුල් කරන ලද, 1956 පොදු ඡන යුගයේදී අවසාන කළා යැයි රට වැසියන් විශ්වාස කළ, පැරණි අධිරාජ්‍යවාදී පිළිවෙත් යළිත් ආරම්භ කිරීමෙන් පෙනී යන්නේ කුමක්ද? අධිකරණය ඇතුළට ක්‍රම ක්‍රමයෙන් ඇතුළු වෙමින් තිබුණු භාෂා විපර්යාසය පිළිබඳ දොරත් සම්පූර්ණයෙන් වසා දමා ඇති බව නොවෙයිද? තමුත්තාත්සේට ඇඟිල්ල දික් කර කියන්නට පුළුවන්ද, “අර නම්බු නාම ලාභී රාජ නීතිඥ මහතුන් අතුරෙන් අසුවල් රාජ නීතිඥ තුමාට රාජ්‍ය භාෂාවෙන් කටයුතු කරන්නට පුළුවන්” කියා. රාජ නීතිඥයන් කෙරෙහි මා තුළ ඇති ද්වේෂයක් නිසා මා මෙසේ කථා කරනවා නොවෙයි. රාජ නීතිඥ පදවියක් හෝ වෙන කිසිම පදවියක් මට වුවමනා නැහැ. මා කියන්නේ, කවදාවත් උසාවිය තුළට සිංහලය වැද්ද නොගැනීමට මේ ආණ්ඩුව අදහස් කරන බව ඔප්පු කිරීම සඳහා එක්තරා නිදර්ශනයක් පමණයි. මේ රාජ නීතිඥයන්, නම්බු නාම දී ගෙදර යවන උදවිය නොවෙයි. ඔවුන් සිය ජීවිකා වෘත්තිය වශයෙන් උසාවියේ වැඩ කරනවා; රාජ නීතිඥ පදවිය මාර්ගයෙන් වැඩිපුර ආදායමක් ලබා ගන්නවා. නම්බු නාමය නිසා සිදු වන්නේ ගාස්තුව ඉහළ යාමයි. තමන්ගේ ව්‍යාපාරය තව තවත් සාර්ථක ලෙස කර ගෙන යාම සඳහා ඒ මිනිසුන් නම්බු නාම ප්‍රයෝජනයට ගන්නවා. එය වෙනම ප්‍රශ්නයක්. ඒ අයගේ ජීවනෝපාය ගෙන යන්නට නම් අධිකරණ සේවයේ ඉන්නට ඕනැ. කම්කරු උසාවියට, මහේස්ත්‍රාත් උසාවියට, දිස්ත්‍රික් උසාවියට, ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයට, අපරාධ අධිකරණයට යන්නට ඕනැ. අලුත එක්සත් ජාතික

විසර්ජන කෙටුම්පත් පත, 1967-68

—කාරක සභාව

පක්ෂයෙන් අධිරාජ්‍ය නම්බු නාම ලබා ගත් උදවිය උසාවියට ගියොත් රාජ්‍ය භාෂාවෙන් වැඩ කරන්නට එක්කෙනකුටත් බැහැ. රාජ්‍ය භාෂාව උසාවිවලට ඇතුළු කිරීමට මේ ආණ්ඩුව අදහස් නොකරන බවත්, එසේ කිරීමේ චේතනාවක් මේ ආණ්ඩුවට කවදාවත් නැති බවත්, බලාපොරොත්තුවක් නැති බවත් එයින් පෙනී යනවා නොවෙයිද?

පසුගිය අවුරුදු දෙකහමාර තුළ අධිකරණ සේවයට බඳවා ගන්නා ලද නිලධාරීන්ගේ රාජ්‍ය භාෂා ඥානය සොයා බලන්න. අධිකරණ සේවය යනුවෙන් අදහස් කරන්නේ ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයෙන් පටන් ගෙන එහි විනිශ්චයකාරවරුන්ගේ සිට ලඝු ලේඛකයන් දක්වා සියලුම නිලධාරීන්ගේ සේවයයි. එතැන සිටින්නේ රාජ්‍ය භාෂාව පිළිබඳ මනා දැනුමක් තිබෙන අය නොවෙතොත් කවදාවත් අධිකරණය තුළට රාජ්‍ය භාෂාව ගෙන යන්නට ලැබෙන්නේ නැහැ. මේ ආණ්ඩුවේ චේතනාව අවංක නම්, මේ ආණ්ඩුව කරන ප්‍රකාශ ඇත්ත නම්, රාජ්‍ය භාෂාව අධිකරණය තුළට ගෙන ගොස් උසාවිවල කටයුතු සිංහලයෙන් කරනවාය කියන කතාව හරි නම්, කරුණා කර හැරී බලන්න. සිංහලයෙන් ප්‍රවීණතාවක් නැති අයට සිංහලයෙන් වැඩ කරන්නට පුළුවන්ද? ඉහළම තැන සිටින විනිශ්චයකාරතුමන්ලා එකොළොස් දෙනාගෙන් කී දෙනාටද රාජ්‍ය භාෂාව පුළුවන්? දැන් සිටින අයගෙන් දෙතුන් දෙනකුට යම්තම් පුළුවනි. අනෙක් හැම දෙනාම රාජ්‍ය භාෂාව පිළිබඳව මළපොතේ අකුර වත් දන්නේ නැහැ. එතකොට කොහොමද අධිකරණයේ කටයුතු රාජ්‍ය භාෂාවෙන් කරන්නේ? රාජ්‍ය භාෂාවේ මළ පොත අකුරුවත් නොදන්නා විනිශ්චයකාරතුමකු ලවා නඩු තීන්දුවක් ලියවන්නේ කොහොමදැයි ගරු පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමාගෙන් අහනවා.

නීතිපති දෙපාර්තමේන්තුවෙන්, නීති කෙටුම්පත් සම්පාදක දෙපාර්තමේන්තුවෙන් නිලධාරීන් ගැන මීට පෙර මා කතා කර තිබෙනවා. කණිෂ්ඨ අධිකරණ සේවකයන් බඳවා ගැනීමේදී ඒ අයගේ රාජ්‍ය භාෂා දැනුම ගැන කල්පනාවෙන් ක්‍රියා කර තිබෙනවාද නැද්දැයි මා ඇසුවා. ඊට මට පිළිතුරු දුන් ගරු පාර්ලිමේන්තු ලේකම්

තුමා පැහැදිලිව පිළිගෙන තිබෙනවා, රාජ්‍ය භාෂාවෙන් කටයුතු කරන්නට ඒ උදවිය ගෙන් සියේට එක්කෙනකුටත් පුළුවන් කමක් නැති බව. ඒ තත්ත්වය තිබුණේ ඒ කාලයේදීයි. ඒ නිසා මීට පසු ඒ තත්ත්වය වෙනස් කරන්නට අවංක පියවරක් දැන්වත් අරන් තිබෙනවාද?

අප ඉදිරියේ තිබෙන ඇස්තමේන්තු දෙස මදක් සෝදිසියෙන් බලමු. එවැනි පියවරක් ගෙන ඇති බවක් එයින් පෙනෙන්නට නැහැ. මේ ඇස්තමේන්තුවේ රුපියල් ගණන නම් වෙනස් වී තිබෙන බව පෙනෙනවා. එහෙත් සේවක සංඛ්‍යාව අතින් බලන විට ඒ ගණනමයි තිබෙන්නේ. ගිය අවුරුද්දේ සිටි සේවක සංඛ්‍යාව එහෙමමයි මේ එන අවුරුද්දේ ඇස්තමේන්තුවෙන් තිබෙන්නේ. පසුගිය අවුරුද්දේ අධිකරණ සේවයට රාජ්‍ය භාෂාව ඇතුළුවිය නොදී දොර අගුළු ලාගෙන හිටපු සේවකයන් මාලාවම තමයි ඉදිරි වර්ෂයේදීත් තබා ගන්නට යන්නේ. එදා සිටි විනිශ්චයකාරවරුන් සංඛ්‍යාවමයි ඉදිරියටත් සිටින්නේ. කණිෂ්ඨ විනිශ්චයකාරවරුන් ගැනත් කියන්නට තිබෙන්නේ ඒ කාරණයමයි. ඉදිරියට ඉන්නේත් එම සභාපතිමයි. රාජ්‍ය නීතිඥවරුන් හැටියට ඉන්නේත් ඒ උදවියමයි. ලබන අවුරුද්දේදීත් එම පිරිසම සේවයේ තබා ගෙනයි රාජ්‍ය භාෂාවෙන් සේවය කරන්නට යන්නේ. පසුගිය අවුරුද්දේ ඔය මිනිසුන් සිංහල භාෂාවට ඇතුළු වන්නට නොදී දොර වහගෙන තිබුණා. ලබන අවුරුද්දේදීත් එය වෙනස් වන්නේ නැහැ. ඒ නිසා ලබන අවුරුද්දේදී තත්ත්වය වෙනස් වෙතැයි බලාපොරොත්තු වන්නට පුළුවන්කමක් නැහැ. මේ උදවියට රාජ්‍ය භාෂාව හදාරන්නට කිසියම් පියවරක් අරගෙන නැහැ. මේ අය පසුගිය 12 මස ඇතුළත රාජ්‍ය භාෂාව ඉගෙනගෙන වැඩ කරන්නට උත්සාහ ගන්නා කියා අපට දැනගන්නට ලැබී නැහැ. එමෙන්ම රාජ්‍ය භාෂාව ඉගෙනගැනීමට ඔවුන්ට වුවමනා වකුත් නැහැ. මේ රජය පිළිගත් ප්‍රතිපත්ති මාලාව අනුව—රටට කියන එක නොවෙයි, ක්‍රියාවේ යොදවන එක—රජයේ හැම සේවකයෙක්ම දන්නවා රාජ්‍ය භාෂාව නොදැනගන්නා කියා ඔවුන්ට පාඩුවක් නොවන බව. මැනදී නිකුත් කරන ලද එක්තරා චක්‍රලේඛයකින් විශේෂයෙන්ම ලඝු ලේඛකයින් කෙරෙහි පනවා තිබුණු

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.]

එක්තරා කොන්දේසියක් ඉවත් කර තිබෙනවා. රජයේ සේවයට බඳවා ගත් හැම ලඝු ලේඛකයකුටම බල පාන කොන්දේසියක් පසුගිය රජයෙන් පනවා තිබුණා. ඉංගිරිසියෙන් ප්‍රකාශ සටහන් කර ගැනීම සඳහා ඉංගිරිසි ලඝු ලේඛකයින් බඳවා ගන්නත් එක්තරා කාලසීමාවක් තුළදී ඔවුන් රාජ්‍ය භාෂාවෙහි ප්‍රවීණත්වයක් ලබා ගත යුතුය යන්නයි ඒ කොන්දේසිය. ඔවුන් ඉංගිරිසි ලඝු ලේඛකයින් වුවත් රජයේ සේවයේ ස්ථිර පත්වීම් ලබා ගැනීමට නම් ඔවුන් සිංහල ලඝු ලේඛකය පිළිබඳවත් ප්‍රවීණත්වයක් ලබා ගත යුතුව තිබුණා. එහෙත් පසුගිය දිනක ගරු මුදල් ඇමතිතුමා විසින් නිකුත් කරන ලද චක්‍ර ලේඛයකින් ඒ කොන්දේසිය ඉවත් කර තිබෙනවා. එසේ නම් අධිකරණ සේවයේ සිටින වර්තමාන ඉංගිරිසි ලඝු ලේඛකයින් කවදාවත් සිංහල ලඝු ලේඛකය පිළිබඳ අවබෝධයක් ප්‍රවීණත්වයක් පුරුද්දක් ලබාගැනීමට උත්සාහ කරනවා ඇත කියා හිතන්නට පුළුවන්ද? තිබුණු කොන්දේසින් අයින් කළාට පසුව ඔවුන් වැඩ කරනු ඇත්තේ පරණ පුරුදු පිළිවෙලට ඉංගිරිසියෙන්මයි.

මා දිනපතාම යන අලුත්කඩේ ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයට පසුගිය මාස හත අට ඇතුළත දී ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ ලඝු ලේඛිකාවන් වශයෙන් දස දොළොස් දෙනෙක් පමණ බඳවා ගෙන තිබෙන බව මට දකින්නට ලැබුණා. කලින් එහි නො තිබුණු බොහොම තෙත්කලු දර්ශනයක්. දර්ශනීය කාන්තාවන් ටිකදෙනෙක් තමන්ගේ ශෝභන සාරිවලට උඩින් අර කළු ලෝගුවත් දමාගෙන ඇවිත් වාඩි වී සිටිනවා. බොහොම හොඳයි, එහෙත් මොකක්ද වෙනස? කලින් ඉංගිරිසියෙන් ලඝු පිරිමි ලේඛක මහත්වරුන් වෙනුවට ඉංගිරිසියෙන්ම ලියන ගැහැණු ලේඛිකාවන් පිරිසක් ඇවිත් සිටිනවා. දර්ශන යෙන් නම් ප්‍රියකරු බවක් පෙනෙනවා. ඒ හැර භාෂාව අතින් නම් වෙනසක් නැහැ. ඒ ලඝු ලේඛිකාවන් දෙස බලන විටම පෙනෙනවා ඔවුන් සිංහලෙන් කටයුතු කරන්නට බැරි අය බව.

මූලාසනාදායී මන්ත්‍රී
(தலைமை தாங்கும் அங்கத்தவர்)
(The Presiding Member)

ගරු මන්ත්‍රීතුමා තව කොපමණ වෙලාවක් ගන්නවාද?

ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.
(திரு. ப்ரின்ஸ் குணசேகரா)
(Mr. Prins Gunasekera)

තව ටික වෙලාවක් ගන්නවා.

රාජ්‍ය භාෂාව පිළිබඳ ප්‍රවීණත්වයක් ලබාගත යුතුයි කියා කලින් රජය මගින් පැනවූ කොන්දේසිය ඉවත් කිරීමෙන් අද හස් කළේ මොකක්ද කියා ගරු අධිකරණ ඇමතිතුමාගේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා වත් එතුමාගේ පිළිතුරු කථාවේදී තෝරා දෙනවා ඇත කියා මා බලාපොරොත්තු වෙනවා. ගරු පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා ඒ චක්‍රලේඛය ගැන දන්නවා ඇති, වුව මනා නම් එහි පිටපතක් ගෙනවිත් දෙන්නට මට පුළුවන්.

ගරු සභාපතිතුමනි, පසුගිය දොළොස් මාසය තුළ අධිකරණ අමාත්‍යාංශය තුළ සිදු වූ ඒ භාෂා පරිහාණිය ගැන මතක් කරන අතරම අනිකුත් අමාත්‍යාංශ දෙසත් හැරී බැලුවොත්, ඒ තරම් අක්‍රියශීලී නිෂ්ඵල අමාත්‍යාංශයක් තවත් නැත කියා නොකියාම බැහැ. පසුගිය මාස 12 ඇතුළත අධිකරණ අමාත්‍යාංශය මගින් අධිකරණමය ප්‍රශ්න විසඳීම සඳහා ඉදිරිපත් කරන ලද කිසිම හරයක් ඇති එකම වැඩ පිළිවෙලක් වත් මේ මන්ත්‍රී මණ්ඩලයට ඉදිරිපත් වුණේ නැහැ. යම්කිසි වැඩ වශයක් කළ බව හැබැයි. මා මූලින් කිව්ව වගේ, විශේෂයෙන්ම තමන්ට හිතවත් උසස් අධි නීතිඥයින් ටික දෙනකු තෝරා අධිරාජ්‍ය නම්බු නාම පිරිනැමුව වගේ අධිකරණ ඇමතිතුමා ගම්බදව සිටින තමන්ගේ හිත වතුන්ටත් එවැනි නම්බුනාම ටිකක් පිරිනැමුව, සාම මණ්ඩල පත්වීම් දීමෙදී, මේ සාම මණ්ඩල පිහිටෙව්වේ 1956 දී බණ්ඩාර නායක අගමැතිතුමාගේ කැබිනට් මණ්ඩලයේ එවකට හිටපු අධිකරණ ඇමතිතුමා ගෙ අදහසක් අනුව නීතිගත කරන ලද එක්තරා පනතක් යටතෙයි. එම පනතෙ පරමාර්ථය වූයේ, තඩු හබවලට පැටලෙන අහිංසක දුප්පත් මිනිසුන් නීතිඥයින්

විසර්ජන කෙටුම්පත් පතන, 1967-68

—කාරක සභාව

මගින් හුරා කනු ලැබීම නතර කර දමා ඉතා ඉක්මනින් මේ ආරාමයේ, අර්බුද, නිරාකරණය කරලීම සඳහා ක්‍රමයක් ආරම්භ කිරීමයි. පරමාර්ථය, චේතනාව, බොහොම උසස්. එහෙත් අද ගමකට ගිහින් බලන්න ඕනෑ, මේ සාම මණ්ඩල වලින් ඇති වී තිබෙන යහපත කුමක්ද කියා. ඒවා පිහිටුවීමෙන් බලාපොරොත්තු වුණේ ගමේ සාමය ආරක්ෂා කර ගැනීමයි. වැඩිපුර නඩු හබවලට නොපැටලී කුලුල් කා නොගෙන නඩු හබවලට පැටලී බංකො ලොත් නොවී සාමයෙන් මිනිසුන් ජීවත් වීමට පෙළඹවීමයි, මේවා පිහිටුවීමේ චේතනාව. එහෙත් අද සිදුව තිබෙන්නේ ගමේ සාමය කඩවන මධ්‍යස්ථාන බවට මේවා පත් වීමයි. හේතුව මොකක්ද?

අ. භා. 6.30

මේ රජය බලයට පත් වීමෙන් පසු මේ සාම මණ්ඩලවලට පත් කර තිබෙන සාමාජික මහත්වරුන්ට පින් සිදු වන්නට, සාම මණ්ඩල පිහිටුවීමේ බලාපොරොත්තු සම්පූර්ණයෙන්ම සුන් වී තිබෙනවා. සාම මණ්ඩලවලට පත් කළේ කවුද? එක්සත් ජාතික පක්ෂයට සොයා ගන්න පුළුවන් ගමේම සිටින ලොකුම මැරවරයා තමයි අල්ලල සාම මණ්ඩලයේ සභාපති වශයෙන් පත් කරන්නේ. ඔය පත්වීම් දෙන්නට පෙර ඒකට මන්ත්‍රීවරුන්ගේ නමත් ගාව ගන්න ඕනෑ කියා අධිකරණ අමාත්‍යාංශය මන්ත්‍රීවරුන්ට ලියුම් එවනවා, අසුවල් අසුවල් පුද්ගලයින් මේ ප්‍රදේශයේ සාම මණ්ඩලවලට පත් කිරීම සඳහා අධිකරණ ඇමතිතුමා බලාපොරොත්තු වන නිසා ඒ පිළිබඳව තමුන් තාන්සේගේ අදහස් දක්වා එවන්නාය, සති දෙකක් ඇතුළත මේ ලිපියට පිළිතුරු නොලැබුණොත් තමුන් තාන්සේ මේ පත්වීම්වලට විරුද්ධත්වයක් නැති හැටියට අප සලකනවාය, කියා. මන්ත්‍රීවරයාත් මේක අනුමත කළා කියන හංවඩුව අල්ලගන්න හොඳ ක්‍රමයක් නේද යොදා තිබෙන්නේ? ඔය අන්දමට මට අවුරුදු දෙකක් ලියුම් ආවා. එක්තරා අවස්ථාවකදී මගේ ප්‍රදේශයේ සාම මණ්ඩලවලට පත් කරන්න යෝජනා කර තිබුණු මිනිසුන්ගේ නම් දැක්කම මට හිතුවා, මේ මිනිසුන් සාම මණ්ඩලවලට පත් කළොත් දැනට ගමේ තිබෙන සාමයත් කඩ වී යන තැනට කරුණු යෙදෙන්න

පුළුවන් කියා. එම නිසා මම ගරු අධිකරණ ඇමතිතුමාට ලියා දැන්නුව, “මේ මිනිසුන් පත් කිරීමට මගේ අනුමතය ගන්න එපා. දැන් බලය තිබෙන්නේ තමුන් තාන්සේලාට නිසා තමුන් තාන්සේ ඕනෑ දෙයක් කරන්න. මගේ නම මේකට ගාවා ගන්න එපා” කියා. ඒ මගේ පෞද්ගලික අදහසයි. එහෙත් ඒ අදහස අනුමත කර පළාතේ හැම තැන්වලින්ම ගරු අධිකරණ ඇමතිතුමාට ලියුම් යවා තිබෙන බව පසුව මට දැනගන්නට ලැබුණි.

මේ වගේ පක්ෂග්‍රාහී අන්දමට අධිකරණ කටයුතුවලට ඇඟිලි ගැසීම නිසා පසුගිය මාස 12 තුළ රටේ බරපතළ පරිහාණියක් ඇති වී තිබෙන බව පෙන්වීමට මම මේ ලියුම් දෙක-තුන කියවන්නට අදහස් කරනවා. කතලුව සමගිදාකයින්ගේ සභාව සම්බන්ධයෙන් මට ලැබුණු ලිපියක් මා දැන් කියවනවා. ඒ මෙසේ යි :

“ මගේ අංකය : සා 124/65.

අධිකරණ අමාත්‍යාංශය,
කොළඹ 12,
9.10.66.

හිතවත් මන්ත්‍රී තුමනි,

කතඵව ගම් ප්‍රදේශයේ සමගිදායකයන්ගේ සභාව

ඉහත සඳහන් ප්‍රදේශය සඳහා පිහිටුවීමට අදහස් කරන සමගිදායකයන්ගේ සභාවට පත් කිරීම සඳහා යෝජිත පුද්ගලයන්ගේ නාම ලේඛනයක් මේ සමඟ ඔබ වෙත එවමි.

මෙම තැනැත්තාගේ සුදුසුකම් ගැන ඔබගේ අදහස් මා වෙත ඉක්මණින්ම දන්වා එවන්නේ නම් කෘතඥ වෙමි. ඔබේ පිළිතුර සති දෙකක් තුළ මා වෙත නොලැබුණහොත් මෙම පත්කිරීම්වලට ඔබේ විරුද්ධත්වයක් නොමැති බව සලකා කටයුතු කරමි.

මිට,
හිතවත්,
තයිතා මරික්කාර්,
අධිකරණ උප ඇමති.

ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මහතා,
පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රී,

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.]

මේ ලියමනත් සමග නම් වගයක්ද එවා තිබුණා. මා දැන් ඒවා කියවන්නට යන්නේ නැහැ. මේ ලියමන සම්බන්ධයෙන් මා මෙන්න මේ විධියේ ලිපියක් යැව්වා :

“ 1966.10.28.

කතඵව, අහංගම.

ඔබේ අංකය : සා 124/65,

ගරු අධිකරණ උප ඇමතිතුමා,

අධිකරණ අමාත්‍යාංශය,

කොළඹ 12.

කතඵව ගම් ප්‍රදේශයේ සමගිදායකයන්ගේ සභාව

ගරු උප ඇමතිතුමනි,

66.10.9 වෙනි දින සහිත ඔබගේ ලිපිය ගැනයි. මට එවූ ලැයිස්තුවේ සඳහන් උදවිය විපරම් කර බැලූ විට පෙනී ගියේ ඉන් වැඩි දෙනා පළාතේ දැනට පවත්නා සාමාජික අසහනයට හා අසමගියට වග කිව යුතු පුද්ගලයින් බවය. හුදෙක් එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ මැතිවරණ ආධාරකාරයින්ගේ නම්-ගම් සොයා පළාතේ සාමදාන මණ්ඩලයේ සාමාජිකයන් ලෙස පත් කරවා ගැනීමෙන්, මේ සමගි මණ්ඩල වලින් අපේක්ෂා කරන පරමාර්ථයන් මුදුන්පත් කර ගැනීමට උගහටය.

මෙයින් සිදු වනුයේ ගමේ රටේ දැනට ඇති සමගි යන් නැත්තට නැති වී යාමය. දුප්පත් මිනිසුන් අමාරුවට හෙලා ඔවුන්ගේ ඉඩකඩම්-ගේදොර-ගහකොළ පවා ඔවුනට අහිමි කොට ධනවතුන් බවට පත්ව සිටින අධිම ගම්-බලවතුන් සාම මණ්ඩල වලට පත් කරන්නට යාම මහා අසාධාරණයකි.

අවසාන මොහොතේ ලැයිස්තු ඉදිරිපත් කොට දෙසතියක් ඇතුළත පිළිතුරු අපේක්ෂා කරමින් මෙවැනි අයුතු ක්‍රියාවලට මහජන මන්ත්‍රීවරුන්ගේ අනුමැතිය ලබා ගන්නට බැලීම ගැන මගේ කනගාටුවද පළ කරනු පිසියෙමි.

මෙයට,

හිතවත්,

ප්‍රින්ස් ගුණසේකර,

හබරාදුව මහජන මන්ත්‍රී. ”

ඒ ලිපියෙහි සඳහන් වන්නේ මගේ පෞද්ගලික අදහසයි. මගේ කිසිම සම්බන්ධයක් නොමැතිව පළාතේ මිනිසුන්ද අධිකරණ ඇමතිතුමාට මේ විධියේ ලිපියක්

යවා තිබෙනවා. ඒ වාගේම ඒ ලිපියේ පිටපතක් මා වෙතද එවා තිබෙනවා. මා දැන් ඒ ලිපිය කියවනවා :

“ මගේ අංකය : ඇම්/8/මිල/67.

ගරු අධිකරණ ඇමතිතුමා,

අධිකරණ අමාත්‍යාංශය,

කොළඹ.

ගරු ඇමතිතුමනි,

යෝජිත හබරාදුව සමගිදායක මණ්ඩලය

සඳහන් කාරණය සම්බන්ධයෙන් 1967 ජූලි මස 28 වෙනි දින හබරාදුව ගම්කාර්ය සභාවේ මාසික රැස්වීමේදී දොරපේ නියෝජිත ඇම්. කේ. පියසේන මහතාගේ හා ලියනගොඩ නියෝජිත සී. රත්නායක මහතාගේ යෝජනා ස්ථිරත්වයෙන් සභා සම්මත වූ පහත සඳහන් යෝජනාව ඔබතුමාගේ දැනගැනීම පිණිස හා සුදුසු පරිදි ක්‍රියා කිරීම පිණිස මේ සමග ඉදිරිපත් කරමි.

යෝජනාව :

‘ හබරාදුව ගම්සභා සීමාව තුළ පත්කිරීමට දැනට යෝජිත, ඇතැම් සාම මණ්ඩල නියෝජිතයින් කෙරෙහි පහත සඳහන් කරුණු උඩ අප ගම්කාර්ය සභාවේ බලවත් අප්‍රසාදය හා විරෝධය ගරු අධිකරණ ඇමතිතුමන් වෙත ප්‍රකාශ කරන අතර, වහාම මේ යෝජිත සාම මණ්ඩල නියෝජිත ලැයිස්තුව අවලංගු කර පළාතට සුදුසු අපක්ෂපාත අවංක සාම මණ්ඩලයක් පත් කරන මෙන් ගෞරවයෙන් ඉල්ලා සිටිමි.

(i) මෙම යෝජිත සාම මණ්ඩලයට එක ගමකින් පමණක් නියෝජිතයන් 7 දෙනකු නම් කිරීම.

(ii) ගම්වැසියන් තලාපෙළා ගම්වැසියන් පරිහරණය කළ පාරවල් වසා දමා තිබෙන, සමුපකාර සමිතියකට රු. 6,000 ක පමණ අලාභ හානි කර තිබෙන, ණය බරින් තැලී සිටින, පළාතේ සාමයට බාධා ඇති කරවන, මිනි මැරුම් හා හොර සුරා වැනි දුෂ්චරිත ක්‍රියා පළාතේ ඇති කරවන පුද්ගලයකු මෙම යෝජිත සාම මණ්ඩලයට නම් කිරීම.

(iii) දුප්පත් ජනතාවගේ ඉඩම් ගේ දොර මිළ මුදල් සුරා කන්නන්, ගිනි පොළි කරුවන්, කළු කඩ ව්‍යාපාරකයින්, ධනපතියන්, වතු හිමියන් වැනි අය මෙම යෝජිත සාම මණ්ඩලයට නම් කර තිබීම.

මෙම යෝජනාවේ පිටපතක් පළාතේ මන්ත්‍රීතුමාටද යවන මෙන් ඉල්ලමි. ’

යෝජනාවේ සත්‍ය පිටපතක් බවට සහතික කරමි.

මෙයට—විශ්වාසවත්,

.....,

හබරාදුව ගම්සභාවේ වැ.බ. සභාපති තැන.

67.8.2 දින,

හබරාදුව ගම්සභා කාර්යාලයේදීය. ”

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

ගරු අධිකරණ ඇමතිතුමාගේ සාම මණ්ඩල නියෝජිත ලැයිස්තුවට පළාතේ මන්ත්‍රී වරයාත් විරුඬයි: අනෙක් මහජන නියෝජිතයන් විරුද්ධයි. මේ තරම් විරුද්ධත්වයක් තිබේදිත් මෙම සාම මණ්ඩලය පත් කර තිබෙනවා. මෙම මණ්ඩලය දැනට නඩු කීයක් සාමදාන කර තිබෙනවාද? මා මුලින් කියාලා ලිපිය කතාව සමගිදායක මණ්ඩලය ගැනයි. අවසානයට කිරුළු ලිපිය හබරාදුව සමගිදායක මණ්ඩලය ගැනයි. හබරාදුව සමගිදායක මණ්ඩලය ගැන හබරාදුව ගම්කාරිය සභාව කියා ඇති දේවල් පේනවා නේද? මේ සාමදාන මණ්ඩල වලින් නඩු කීයක් සාමදාන කර තිබෙනවා දැයි සොයා බලන්න. එතකොට අප කරන චෝදනාවේ සත්‍යාසත්‍යතාව අවබෝධ කර ගන්නට පුළුවන් වෙනවා ඇති. කිසියම් ආරාමුවලක් පැන නැගුණහොත්, කවදාක වත් ඒ ආරාමුවලට සම්බන්ධ දෙපක්ෂය ඔය වගේ පුද්ගලයන් සිටින සමගිදායක මණ්ඩලයකින් දෙන තීරණයක් භාර ගන්නට ලැස්ති නැහැ. සමගිදායක මණ්ඩලයකට පත් කළ යුත්තේ ප්‍රදේශයේ ආදරය සැලකිල්ල දිනා ගත් අයයි. ගමේ වණ්ඪියකු කසිප්පු කාරයකු හෝ එක්සත් ජාතික පක්ෂයට මැතිවරණවලදී ආධාර දුන් ලොකු මුදලාලී කෙනෙකු පත් කළ පලියට කවදාවත් සාමාන්‍ය මිනිසුන් දෙදෙනෙකු යම්කිසි අරගලයකදී ඔහු ඉදිරිපිටට ගොස් තමන්ගේ ආරාමුවලක් සමථයකට පත් කර ගන්නට කැමති වන්නේ නැහැ. මේ සඳහා පත් කර ගන්නට ඒ ඒ ගම් පළාත්වල ගෞරවය දිනාගත් මිනිසුන් නැතුවා නොවෙයි. අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුව භාර ඇමතිතුමා ගුරුවරුන්ගෙන් පළි ගත්තා වාගේ, අධිකරණ අමාත්‍යාංශයත් මෙම පත්වීම් දීමේදී කළේ එක්තරා විධියක පළි ගැනීමක්. තම හිතවතුනට ආධාර කරමින්, මධ්‍යස්ථ අපක්ෂපාති පුද්ගලයන් ඒවාට පත් නොකිරීමෙන් කෙළින්ම එක්සත් ජාතික පක්ෂයට වැඩ කළේ නැතැයි කියා අධිකරණ අමාත්‍යාංශය බොහෝ දෙනාගෙන් පළිගත්තා. එම නිසා සමගිදායක මණ්ඩල සම්පූර්ණයෙන්ම නිෂ්ඵල ආයතන බවට පත් වුණා. සමගි මණ්ඩලවලින් බලාපොරොත්තු වූයේ නඩුහබවලට පැටලුණු සාමාන්‍ය උදවියට ආධාරයක් කිරීමට නම්. දැන් සිදු වී ඇත්තේ එබඳු ආධාරයක් කිරීම නොවෙයි. එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ හිතවතුන් කීපයක්

දෙනකුට නම්බු නාම වශයෙන් සමගි මණ්ඩලවල සාමාජිකත්ව පිරිනැමීම පමණයි. සමගි මණ්ඩල පිළිබඳව මීට වඩා කතා කරන්නට මා කල්පනා කරන්නේ නැහැ. පසුගිය 12 මාසය තුළ අධිකරණ අමාත්‍යාංශයේ ඉතිහාසය ඔකයි.

අධිකරණ කටයුතු උදෙසා වෙන් කර තිබෙන මුදල් ප්‍රමාණය දෙස බැලූ විට, ලබන අවුරුද්ද තුළදීවත් මෙම අධිකරණ ආයතන මගින් එක්තරා භාෂා විපර්යාසයක් මේ රටේ ඇති කෙරේවිය කියා බලාපොරොත්තු වන්නට මේ රටේ මිනිසුන්ට අයිතියක් තිබෙනවා. ගත වූ 12 මාසය තුළදී මෙන්ම ඉදිරි 12 මාසය තුළදීත් මෙම භාෂා විපර්යාසය වෙනුවෙන් යමක් අධිකරණ ආයතන මගින් සිදු නොකරනවාය කියන එකයි, මගේ චෝදනාව. දිස්ත්‍රික් උසාවි 28 ක් ගැන අයවැය ලේඛනයෙහි සඳහන් වෙනවා. මහෙස්ත්‍රාත් උසාවි සහ රික්වෙස්ට් උසාවි 35 ක් ගැනද එහි සඳහන් වෙනවා. ඒ වාගේම ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ විනිශ්චයකාරවරුන් 11 දෙනකුට මුදල් වෙන් කර තිබුණා. මා සිතන පිළිවෙලට අපරාධ අධිකරණය සඳහා වෙනමම අපරාධ කොමසාරිස්වරුන් 5 දෙනෙක්ද කොහේද පත් කර තිබෙනවා.

පසුගිය 12 මාසය තුළ මෙකී ආයතනවල වැඩ කටයුතු දෙස බැලූ විට, මිලියන 12 මාසය තුළ එවායේ කිසිම වෙනසක් සිදු වේවිය කියා අපට කොහෙන්ම හිතන්නට පුළුවන්කමක් ඇත්තේ නැහැ. නීතිපති දෙපාර්තමේන්තුවෙහි වේවා, ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ රෙජිස්ට්‍රාර් කාර්යාලයෙහි වේවා, නීති කෙටුම්පත් දෙපාර්තමේන්තුවෙහි වේවා, පිස්කල් දෙපාර්තමේන්තුවෙහි වේවා, දිස්ත්‍රික්, මහෙස්ත්‍රාත්, රික්වෙස්ට් සහ අපරාධ අධිකරණ උසාවිවල වේවා රාජ්‍ය භාෂා භාවිතය අතින් පසුගිය 12 මාසයට වඩා මිලියන 12 මාසය තුළදී යම්කිසි වෙනසක් සිදු වේවිය කියා අපට විශ්වාස කරන්නට බැහැ. එසේ වේයැයි බලාපොරොත්තු වන්නට තරම් කිසිදු හේතු වක් පෙනෙන්නට නැහැ. පසුගිය 12 මාසය තුළ මේ කියන දිස්ත්‍රික් උසාවි 28 න් එකකවත් රාජ්‍ය භාෂාවෙන් වැඩ කරන්නට උත්සාහයක් දරා තිබෙනවා නම්, මිලියන 12 මාසය ඇතුළතදී ඒ පිළිබඳව නවත් අඩියක් දෙකක්වත් ඉදිරියට

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.]

යනවා ඇතැයි අපට කියන්නට පුළුවනි; බලාපොරොත්තු වන්නට පුළුවනි. පසුගිය 12 මාසය තුළ එකම දිස්ත්‍රික් උසාවියක වත් සිංහලෙන් වැඩ කරන්නට උත්සාහයක් දරා තිබුණේ නැහැ.

අ. හා. 6.45

සිංහලෙන් සාක්ෂි සටහන් කර ගැනීමට, නඩු තීන්දු සටහන් කර ගැනීමට, සිංහල ලඝු ලේඛකයන් නැත, සිංහල ටයිප් ගසන්නන් නැත; ඒ නිසා අත්හදා බැලීමක් වශයෙන්වත් උසාවියක වැඩ කටයුතු රාජ්‍ය භාෂාවෙන් කරන්නට පුළුවන්කමක් නැත යන්න නිදහසට කරුණක් හැටියට කියන්නට පුළුවන්. එහෙම නම්, ඒ අඩුපාඩු මගහරවා සිංහල දත් නඩුකාරවරුන් පත් කර, සිංහලෙන් සාක්ෂි සටහන් කරන්නට පුළුවන් ලඝු ලේඛකයන් පත් කර, සිංහල ටයිප් ගසන්නන් පත් කර, උසාවියේ රාජ්‍ය භාෂාව ක්‍රියාත්මක කිරීමට උත්සාහයක් දරා තිබෙනවාද කියා මේ අයවැය ලේඛනය දෙස බලන්න. ගිය අවුරුද්දේ සිටි සේවක සංඛ්‍යාවම මේ අවුරුද්දෙන් වැඩ කරන බව අයවැය ලේඛනයෙන් පෙනෙනවා. ගිය අවුරුද්දේ ලඝු ලේඛකයන් 30 දෙනකු සිටියා නම්, මේ අවුරුද්දෙන් 30 දෙනයි. ගිය අවුරුද්දේ ඒ අය රාජ්‍ය භාෂාව ඉගෙන ගන්නට උත්සාහයක් කළා නම් මේ අවුරුද්දේ ඔවුන්ට කොන්දේසියක් පනවා තිබෙනවා, තමුසෙලා රාජ්‍ය භාෂාව ඉගෙන ගන්නට වුවමනා නැත, පරණ විධියට ඉංග්‍රීසි ලඝු ලේඛනයෙන්ම සටහන් කර ගන්නට පුළුවන්ය කියා. එයින් ඇති වන තත්ත්වය කුමක්ද? භාෂාවට කැමැත්තෙන් යම්කිසි කෙනකු උත්සාහයෙන්වත් සිංහල ඉගෙන ගන්නට උනන්දු වුණා නම්, ඒ උනන්දුවත් මේ වකු ලේඛය නිසා නැති වෙනවා.

අද සේවය කරන නඩුකාරවරුන්ගෙන් සියයට 5 දෙනකුවත් තමන්ගේ මහන්සියෙන්, තමන්ගේ කැමැත්තෙන් රාජ්‍ය භාෂාවෙන් නඩු අහන්නට ඉදිරිපත් වෙය කියා මා නම් සිතන්නේ නැහැ. ඒ අයට එසේ කරන්නට වුවමනාවක් නැහැ. ඉංග්‍රීසියෙන් වැඩ කිරීම ඒ අයට වඩා පහසුයි; වඩා පුරුද්දයි. ඒ අය ගැවසෙන සමාජය, ඉංග්‍රීසි සමාජයයි. ඒ අය නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලය

ඉංග්‍රීසි පොත්පත්. ඒ අයගේ ජීවිතය ඉංග්‍රීසි ජීවිතයක්. ඒ නිසා රාජ්‍ය භාෂාවෙන් නඩු ඇසීම සඳහා අතිරේක උත්සාහයක් ගන්නට ඔවුන්ට වුවමනාවක් නැහැ. ඒ සඳහා නීත්‍යානුකූලව බල කිරීමක් ඇති වෙනවා නම් සමහරුන් උත්සාහ කරන්නට පුළුවන්. දෙපාර්තමේන්තු වකු ලේඛයක් මගින් නීත්‍යානුකූලව එවැනි උත්සාහයක් නොදැරීම ගැනයි, උත්සාහයක් දරණ බවක් පෙනෙන්නටවත් නොතිබීම ගැනයි, මා චෝදනා කරන්නේ.

ගරු මූලාසනාරාජ මන්ත්‍රීතුමනි, අසවල් උසාවියේ වැඩ කටයුතු රාජ්‍ය භාෂාවෙන් කරන්නට ඕනෑය කියා ගැසට් නිවේදනයක් මගින් ප්‍රකාශයක් කරන්නට—නියෝගයක් කරන්නට—උසාවි භාෂා පනත යටතේ අධිකරණ ඇමතිතුමාට බලය තිබෙනවා. උසාවි භාෂා පනත නීති ගත වී දැන් අවුරුදු 7 ක් ගත වී තිබෙනවා. තවම එකම උසාවියක් සම්බන්ධයෙන්වත් මේ විධියේ නියෝගයක් කර නැහැ. ඊයේ පෙරසිදා පටන් ගත් රථවාහන උසාවිය සම්බන්ධයෙන්වත් එවැනි නියෝගයක් කර අත්හදාබැලීමක් කරන්නට ඇමතිතුමාට පුළුවන්. රාජ්‍ය භාෂා පනත නීතිගත කළාට පසු, උසාවි භාෂා පනත නීතිගත කළාට පසු පටන් ගත් මේ උසාවියේවත් සිංහලෙන් වැඩ කරන්නට උත්සාහ කරනවාය කියා මා සිතන්නේ නැහැ.

ගරු මූලාසනාරාජ මන්ත්‍රීතුමනි, තමුත්තාන්සේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා සමග කථා කර බැලුවොත් දැනගන්නට ලැබෙයි, රාජ්‍ය භාෂාවෙන් වැඩ කටයුතු කරන්නට බොහොම පහසු උසාවිය අපරාධ අධිකරණය බව. ඊක්වෙස්ට් උසාවියවත්, මහෙස්ත්‍රාත් උසාවියවත්, දිස්ත්‍රික් උසාවියවත්, සුප්‍රිම් උසාවියවත් නොව; කිසිම කරදරයක් නැතිව රාජ්‍ය භාෂාවෙන් නඩු අසන්නට පුළුවන් ස්ථානය මිනීමැරුම් නඩු අසන—ඇසයිස් කෝට් නමැති—අපරාධ උසාවියයි. බොහෝ අවස්ථාවලදී එහි නඩුකාරයා වශයෙන් කටයුතු කරන්නේ සිංහල කෙනෙක්. පැමිණිලිකරුවන් සිංහල, විත්තිකරුවන් සිංහල, සාක්ෂිකරුවන් සිංහල, ජූරි සභිකයන් සිංහල. එම නිසා මේ නඩුකාරවරුන්ට සිංහලෙන් වැඩ කරන්නට අවංක චේතනාවක්, අවංක උත්සාහයක් තියෙනවා නම්, ඒ උසාවියට සිංහල ලඝු ලේඛකයන් තුන් දෙනකු යවා

මේ නඩුව සිංහලෙන් සටහන් කර ගත් තවය කියන්නට පුළුවන්. වුවමනාවක් නැති කමයි මෙයින් පෙනෙන්නේ. සිංහලෙන් වැඩ කරන්නට අත්හදා බලන්නට බොහොම ලෙහෙසි තැනක් ඒක. එතැනින් අභියාචනා කළොත් යන්නේ ඊට එහා එක තැනකටයි. එනම් අපරාධ අධිකරණ ඇපැල් උසාවියටයි. සිංහල පිටපත් එතැනට යවන්නට පුළුවනි. යම් විධියකින් සිංහල බැරි නඩුකාරයින් සිටියොත් ඒ අය අයින් කර ඒ අභියාචනය අසන්නට සිංහල දන්නා නඩුකාරයින් තිදෙනෙකු පත් කරන්නට පුළුවනි. ඒ විධියට සිංහලෙන් කරන්නට පුළුවන්ද බැරිද කියා බලන්නට අත්හදා බැලීමක්වත් කර තිබෙනවාද? එහෙත් කවදාවත් තමුන්නාන්සේලා එවැනි උත්සාහයක් කර නැහ. පරණ විධියටම ඉංග්‍රීසියෙන් මේක හෙට්ටු කර කර තියා ගන්නවා මිසක්, මොනම අවස්ථාවකදීවත් අත්හදා බැලීමක්වත් කර නැහැ. භාෂා ප්‍රශ්නය පිළිබඳව තමුන්නාන්සේලා අවංකව ක්‍රියා කරන්නේ නැහැ. මා කියන්නේ ඒකයි. පැමිණිලි අංශයේ ආණ්ඩුව වෙනුවෙන් වග කියන්නේ නීතිපති දෙපාර්තමේන්තුවයි.

පසුගිය දොළොස් මාසය ඇතුළත නීති පති දෙපාර්තමේන්තුවට බඳවාගෙන තිබෙන නිලධාරීන් දෙස බලන්න. ඒ වාගේම අළුතෙන් පත් කරගත් නීතිපතිවරයා දෙස බලන්න. ඒ නීතිපතිවරයාගේ අතිකුත් වැඩ කටයුතු ගැන මා කථා කරන්නට යන්නේ නැහැ. මා කථා කරන්නේ භාෂා ප්‍රශ්නය ගැන පමණයි. දේශපාලන හේතු උඩ නීතිපතිවරයා එක එක්කෙනා පසුපස එළව එළවා පළිගන්නා හැටි, මිනීමැරුම් නඩුවකට පැවරී තිදහස් වූ විත්තිකරුවන් පසුපස එළව එළවා පළිගන්නා හැටි, අතින් මන්ත්‍රීවරුන් විස්තර කරනවා ඇති. මා කථා කරන්නේ භාෂා ප්‍රශ්නය ගැන පමණයි. මේවා සිංහලෙන් කරන්නට නීතිපති දෙපාර්තමේන්තුවෙන් නම් කවදාවත් ඉඩක් ලැබෙන්නේ නැහැ. සිංහලෙන් කටයුතු කරන්නට නම් සිංහලට ලැදි පුද්ගලයින් කිහිප දෙනෙක් බඳවා ගන්නට ඔහු. මා නම් කවදාවත් ඔය දෙපාර්තමේන්තුවේ පදවියක් ලබා ගන්නටවත් උත්සාහ කළේ නැහැ. එම නිසා දෙපාර්තමේන්තුවේ පදවියක් ලබා ගන්නට නොහැකි වූ නිසා මා මේ විධියට දෙපාර්තමේන්තුවට ගැහීමයි. මේවා වෙනස් කළ යුතු

තුවට වෝදනා කරනවාය කියන්නටත් බැහැ. තමුන්නාන්සේ ලග ඔය වාඩි වී සිටින ලේකම් මහත්මයා ඒ දෙපාර්තමේන්තුවේ සේවය කරන කාලයේ නම් රාජ්‍ය භාෂාවෙන් එතැන වැඩ කරන්නට එක්තරා උත්සාහයක් ගත් බව මට මතකයි. සිංහලෙන් වැඩ කරන්නට පුළුවන් අධි නීතිඥවරුන් සිටිනවාද කියාත්, ඒ අය දෙපාර්තමේන්තුවට බඳවා ගන්නට වුව මනාය කියාත්, ඒ දවස්වල ටිකක් සොයා බැලූ බව මට මතකයි. ඒ ඒ දවස්වල දුන් ලේකම් මහත්මයා මෙහාට ඇවිත් සිටිනවා.

මූලාසනාදාය මන්ත්‍රී
(தலைமை தாங்கும் அங்கத்தவர்)
(The Presiding Member)
ගරු මන්ත්‍රීතුමා දැන් පැයක් අරගෙන තිබෙනවා.

ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.
(திரு. ப்ரின்ஸ் குணசேகரா)
(Mr. Prins Gunasekera)
තව විනාඩි 10 කින් මගේ කථාව අවසාන කරන්නම්. කාලය පිළිබඳ ප්‍රශ්නයක් පැන නැගී තිබෙන නිසා මගේ කථාව කෙටි කරන්නම්. මේ විවාදයේදී මා කථා කරන පළමුවන අවස්ථාව මේකයි. ඊට හේතුවත් කාලය පිළිබඳ ප්‍රශ්නයයි. මිට කලින් කිසිම අමාත්‍යාංශයක වැය ශීඝ්‍රී යටතේ මා කථා නොකළේ මගේ නිශ්ශබ්ද විරුද්ධත්වය දැක්වීමට වුවමනා කළ නිසයි. සභාවර අණ පණත් යටතේ මන්ත්‍රීවරුනට තම තමන්ගේ ප්‍රදේශවල තිබෙන අඩුපාඩුකම් ගැන වත් පොදු ජාතික ප්‍රශ්න ගැනවත් අදහස් සම්පූර්ණයෙන්ම පළ කරන්නට අවස්ථාවක් ලැබී නැහැ. ඒ ගැන මගේ නිශ්ශබ්ද විරුද්ධත්වය දැක්වීමක් වශයෙන් මා මේ අවස්ථාව වන තුරු මොනම අමාත්‍යාංශයක වැය ශීඝ්‍රී ගැනවත් කථා කළේ නැහැ. අය වැය විවාදයේ මේ තුන්වන අවස්ථාවේදී තමයි මා පළමුවරට කථා කරන්නට නැගිට සිටියේ. මා මිට පසු කථා කරන්නෙන් නැහැ. මිට කලින් කථා කළේත් නැහැ. මක්නිසාද? මා කථා කරන්නට නැගිට සිටියොත් එයින් වන්නේ තවත් ගරු මන්ත්‍රීවරයකුගේ කාලයෙන් කොටසක් කඩා ගැනීමයි. මේවා වෙනස් කළ යුතු

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[ප්‍රින්ස් ඉන්සේකර මයා.]

තැන්. අපි හැමදාම පරණ රෙගුලාසි ඒ විධියටම පිළි අරගෙන වැඩ කරනවා මිසක්, ඒවා වෙනස් කිරීම පිළිබඳව කල්පනා කරන්නේ නැහැ. රටේ තත්ත්වය දැන් වෙනස් වී තිබෙනවාය කියා කල්පනා කරන්නේ නැහැ. අවුරුදුපතාම පරණ විධියටම වැඩ කරගෙන යනවා. ආණ්ඩු පක්ෂයේ හෝ වෙන, විරුද්ධ පක්ෂයේ හෝ වෙන, බොහෝ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් තමන්ගේ දුක්ගැනවිලි පාර්ලිමේන්තුවේදීවත් කියන්නට අවස්ථාවක් නොලැබීම නිසා අද සිත්තුවලෙන් පසු වෙනවා. මේවා හරි ගැස්විය යුතු තැන්. භාෂා ප්‍රශ්නය නැති දෘෂ්ටි කෝණයෙන් බලා අධිකරණ විෂය පිළිබඳව තව පැය දෙක තුනක් තිස්සේ ඉදිරිපත් කරන්නට තරම් කරුණු තිබෙනවා.

මගේ කථාව ආරම්භයේදීම මා කීවවා, භාෂා ප්‍රශ්නය පිළිබඳව අධිකරණ අමාත්‍යාංශයට පමණක් වෝදනා එල්ල කර ඔවුන්ට පමණක් වෝදනා නැඟුවොත් අනිකුත් කොටස්වලින් මට වෝදනා නගන්න පුළුවන්ය කියා. ඒ නිසා මා පොදුවේ සඳහන් කළා පසු ගිය දොළොස් මස ඇතුළත දී රජයේ සෑම දෙපාර්තමේන්තුවකත්, සෑම පළාත් පාලන ආයතනයකත්, ඒ වගේම සෑම සංස්ථාවකත් රාජ්‍ය භාෂා ප්‍රශ්නය පිළිබඳ ඉතිහාසය බැලුවොත් එය පරිහානි යුගයක් පිළිබඳ කථාන්තරයක් බව.

ඒ නිසා මගේ කථාව අවසන් කරන්න කලින් අධිකරණ උප ඇමතිතුමාගෙන් මා එක ඉල්ලීමක් කරන්න කැමතියි. එනම් අධිකරණ අමාත්‍යාංශය රාජ්‍ය භාෂා ප්‍රශ්නයට සම්පූර්ණයෙන්ම පිටු පස හරවා තිබෙන එක්තරා අමාත්‍යාංශයක් නිසා එසේ සිදු වී තිබෙන්නේ මොන හේතුවක් නිසා දැයි සොයා බැලීම පිණිස, යම් ක්‍රියා මාර්ගයක් ගන්නා ලෙසයි; අධිකරණ සේවයේ සිටින වර්තමාන නිලධාරීන්ට, වර්තමාන විනිශ්චයකාරවරුන්ට, වර්තමාන සේවකයන්ට රාජ්‍ය භාෂාව පිළිබඳව හරි අවබෝධයක් නැති නිසා ද, එසේ නැත් නම් වෙන කිසියම් බල පෑමක් නිසා දැයි සොයා බලන ලෙසයි. එසේ සොයා බැලීමේදී එය අධිකරණයට පමණක් සීමා නොකර, පොදුවේ රාජ්‍ය භාෂාව පිළිබඳව

එවැනි පරීක්ෂණයක් කරන්නේ නම් අනිකුත් භාෂා ප්‍රේමින්ද සතුටට පත් වෙනවා ඇති. විශේෂයෙන්ම මේ රටේ සිටින භාෂා ප්‍රේමින් තුළ, රජයේ සේවයේ සිටින භාෂා ප්‍රේමින් තුළ, පළාත් පාලන ආයතන වල සිටින භාෂා ප්‍රේමින් තුළ හා වෙනත් නොයෙක් ලෙසින් විසිරී සිටින භාෂා ප්‍රේමින් තුළ අද හැඟීමක් තිබෙනවා, භාෂා ප්‍රශ්නය සම්පූර්ණයෙන්ම යට කර දමා අවසානය කියා. නොයෙකුත් අංශ වලින් තිබෙන බලපෑම් නිසා මෙම ප්‍රශ්නය හරි හැටි විසඳීමට අවස්ථාවක් නැතැයි කියන හැඟීම බොහෝ දෙනා අතර පැතිර තිබෙනවා. ඒ නිසා රාජ්‍ය භාෂාව පිළිබඳ යථා තත්ත්වය සොයා ගැනීම පිණිස, රාජ්‍ය භාෂාවේ වරද නිසා මෙය ක්‍රියාත්මක කරන්න බැරිද, එසේ නැත් නම් රාජ්‍ය භාෂාව පිළිබඳ නියම ප්‍රවීණත්වයක් නැති නිසා ක්‍රියාත්මක කරන්න බැරිද, එසේත් නැත් නම් සේවකයන්ගේ අඩුකම නිසා ක්‍රියාත්මක කරන්න බැරිද, ආදී ප්‍රශ්න ගැන පොදුවේ කරුණු පරීක්ෂා කර බැලීම පිණිස සෑම දෙපාර්තමේන්තුවක් කෙරෙහි ම බලපාන සේ යම් කිසි පරීක්ෂණ කාරක සභාවක් පත් කිරීම ගැන තමුන්තාත් සේලාගේ සැලකිල්ල යොමු කරන ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා. මේ ආණ්ඩුවට අවංකව ම රාජ්‍ය භාෂා ප්‍රශ්නය විසඳීමට වුවමනාවක් තිබෙනවා නම්, එවැනි පරීක්ෂණය කින් පසු මෙහි තිබෙන අඩුපාඩුකම් මග හරවා, දුර්වල තැන් ඉවත් කර මෙම ප්‍රශ්නය සාර්ථක ලෙස විසඳා ගැනීමට අවස්ථාව සැලසෙනවා ඇති.

එම නිසා රාජ්‍ය භාෂා ප්‍රශ්නය නිසි පරිදි නොවිසඳෙන හේතු සොයා බැලීම පිණිස, පොදු පරීක්ෂණ කාරක සභාවක් අධිකරණ ඇමතිතුමාගේ අනුමැතිය ඇතිව පත් කරන ලෙස උප ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. තමුන්තාත්සේව ස්තූතියි.

අ. හා. 7

කෙනමත් මයා.

(திரு. கௌமன்)

(Mr. Keuneman)

Mr. Chairman, let me, first of all, offer you my congratulations on your appointment to this office following so soon after you have represented

—කාරක සභාව

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[කෙනමත් මය.]

his department, either the Attorney-General would have had that amount of self-respect as to resign or the Government would have had that amount of self-respect as to take the necessary steps to find a new occupant for that office.

You are aware that when Mr. Ameer was appointed Attorney-General, the Opposition in the House criticized that appointment. We sought to do it by means of a substantive Motion but we were denied the opportunity of doing so. We criticized the appointment not on the ground that Mr. Ameer was in any way deficient in knowledge or unlearned in the law but because we saw in this a political appointment and we felt that it was extremely dangerous that in such a vital post as that of Attorney-General there should be a person who had been motivated in many matters by partisan political considerations.

We tried to strike a note of warning early. We were laughed at. We were accused of various forms of prejudice. But I think the events that have taken place have shown quite conclusively that what we said is true and should have been heeded.

I am sorry to say that during the period in which Mr. Ameer has functioned as Attorney-General he has conducted himself in the post with all the finesse of a butcher in an abattoir. As a result the honourable post of Attorney-General—I am sorry to say but I must say this—has been brought into disrepute and it is necessary for us to make the charge that the powers that are attached to this post have been and are being used to pursue political vendettas and are being abused to serve partisan political ends. In some cases, I say, the Ministry, knowing this, is allowing it to be continued and therefore the Ministry must also take responsibility for what is being done.

I have a large number of matters. All of them are matters which have now been decided and which are not *sub judice*. I do not want to mention all of them but just two or three matters which will make you see how powers that should be used judicially in the interests of justice are being abused and are being used to further partisan political ends.

You will recall that shortly after Mr. Ameer was appointed there was all the trouble and discussion about the deaths of two persons who fell or were thrown out of the fourth floor window of the C. I. D. Office, namely, Mr. L. V. Podiappuhamy *alias* Dodampe Mudalali and Army Corporal Tillakawardena.

නයිනා මරික්කාර් මය.

(ஜனாப் நயினா மரிக்கார்)

(Mr. Naina Marikar)

May I interrupt my hon. Friend? I wish to say that that matter is still under consideration.

කෙනමත් මය.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

How does my hon. Friend know what I am going to say?

නයිනා මරික්කාර් මය.

(ஜனாப் நயினா மரிக்கார்)

(Mr. Naina Marikar)

I know and I understand.

කෙනමත් මය.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

You are nervous every time like a cat on hot bricks. I am not discussing the rights and wrongs of this question, I am discussing only the conduct of the Attorney-General's Department in this matter. I am perfectly aware that the magistrate, first of all, returned a verdict of suicide. Then, later, he vacated that verdict and returned a verdict of homicide. As a result the Attorney-General is

up a gum tree. I am not surprised

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

that my hon. Friends are like cats on hot bricks. I am not referring to the question, "Who killed cock robin?" It is not my intention to tell you who in my opinion killed Dodampe Mudalali, or whether he was killed by the window! I am only concerned with the conduct of the Attorney-General's Department in this matter. My hon. Friend can raise that objection if I trespass on the question of who was responsible for that murder. I am certainly not going to interfere with justice. I am only asking why it was that the Attorney-General conducted himself in a certain way.

You would recall that no sooner had this death been reported—these two falls from the window, shall we say—within a matter of three to four hours the coroner's inquest began. Mr. Vincent Swarnadhipathi, one of the Colombo magistrates, conducted the inquest. I want to know from my hon. Friend, why was it that the Attorney-General took the unprecedented step of sending a senior Crown Counsel into a coroner's inquest to take charge of the entire proceedings? I am reliably informed that it is highly unusual in a coroner's inquest for the Attorney-General to send his senior Crown Counsel to the inquest to take charge of the proceedings. Perhaps my legal Friend here will bear me out.

As far as I remember when the Prime Minister of this country, the late Mr. S. W. R. D. Bandaranaike, was assassinated it was the police that led evidence at the inquest proceedings as is normal in these matters. When a Prime Minister is assassinated the normal processes are followed. But for some reason in this case within a few hours of the incident the hon. Attorney-General decides to send his senior Crown Counsel to the coroner's inquest.

It might be argued that the Attorney-General sent a senior Crown Counsel to act as *amicus curiae*. Incidentally, the senior Crown Counsel was Mr. Basil White. I do not want to criticize Mr. White at all.

He was only carrying out orders. But if you study the record you will find that that was not the case. He promptly took over the whole proceedings and began to lead evidence. So he was not acting as *amicus curiae*.

I have heard the explanation given that the Attorney-General anticipated certain matters might transpire which would affect another case in which he was interested, namely, the alleged coup case. That case had been before the magistrate, now the magisterial inquiry is over and it has been committed to the Supreme Court. I cannot believe that this is so because on the day on which the Attorney-General decided to send Senior Crown Counsel, Mr. Basil White, into the coroner's court to take over proceedings and lead evidence, the police investigation was not yet over. In fact, you will remember, Dodampe Mudalali and Tilakawardane met with their deaths in the course of the police investigation, and the matter had not been referred to the Attorney-General. So, the Attorney-General was in no position to know whether he was going to file a case or even whether they were sending the basis on which he could file a case. Therefore, we cannot think that the Attorney-General decided to send his Senior Crown Counsel into the coroner's court in order to safeguard his interests in another matter.

අ. භ. 7.15

As I said, the Senior Crown Counsel, acting on behalf of the Attorney-General, took over the whole inquest and led evidence. That whole inquiry lasted four days. It was only at the end of the third day that the magistrate, Mr. Swarnadhipathi, himself remarked that the Attorney-General had only been producing C. I. D. witnesses; and he stated that he would like to hear the non-C. I. D. witnesses as there had been a lot of non-C. I. D. witnesses about. For three days, the Attorney-General's representative had been producing only C. I. D. witnesses. So, the next

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[කෙතෙන් මයා.]

day, a person called Nilame was produced as a non-C. I. D. witness who only spoke of some formal matter as to how he and Dodampe Mudalali had been taken into custody in Ratnapura and brought to the C. I. D. office. I have got the whole proceedings with me, but I do not want to weary the House with all those details.

As a result of the evidence that was led by the Attorney-General's representative, the Magistrate came to the conclusion, his first conclusion, that it was suicide. You are aware that after this, a private party—not the Attorney-General, but a private party—produced new witnesses, non-C. I. D. witnesses, who were present on that occasion, and, on the basis of this new evidence, asked for the re-opening of the inquest. Their request was allowed. That evidence was led by the lawyers who appeared for the private party, and the magistrate vacated his order of suicide and returned an order of homicide.

Why was the Attorney-General not interested in finding out whether there were any other witnesses who had anything to say about this matter and bringing them up before the magistrate? Why was it left to a private party to produce this evidence? Therefore, we have a right to say that the Attorney-General, in this matter, did not seem to be interested in finding out the truth, but was interested in leading the magistrate who was acting as inquirer, to a certain conclusion. It is a very serious matter if the Attorney-General is not interested in the objective truth of the facts, especially when the deaths of two persons are involved.

We all know that when the application for the re-opening of the inquest was made, the Attorney-General sent another Senior Crown Counsel, Mr. A. C. de Zoysa, into court, to object to the re-opening of the inquest and to demand the right to cross-examine witnesses which is unheard of in a coroner's inquiry.

The magistrate, acting as inquirer, very correctly stated that he could not allow such an application but that he would allow questions to be put through him. And, finally, as you are aware, during the course of this inquiry where the magistrate was going into the matter as to whether the deaths of these two persons were due to suicide or to homicide, the representative of the Attorney-General made public statements which were published in the papers. This is what he said: "This is like a story out of the Arabian Nights. It is a fairly tale." This is reported in the "Ceylon Observer" of 1.9.66. When the Attorney-General's representative made those comments and despite them the magistrate returned a verdict of homicide, how can an Attorney-General follow up and lead a prosecution on the basis of evidence his own representatives had described as "a tale out of the Arabian Nights and a fairly tale," but evidence which satisfied the magistrate that homicide and not suicide had taken place? That is why I say that in this matter it would appear to anybody who studies the facts that the Attorney-General had acted not from the point of view of helping the truth to emerge but from the point of view of promoting certain interests, political interests, of the Government. I submit, Sir, that is certainly not the function of an Attorney-General.

I now turn to a second matter. This matter is not before any court. You will recall that an election petition was filed against the former Member for Balangoda, Mr. Clifford Ratwatte. Incidentally, the Attorney-General seems to have a vast dislike for this Ratwatte family that he is hounding them from pillar to post. Anyway, an election petition was filed against Mr. Clifford Ratwatte, the then Member of Parliament for Balangoda. The petition was heard and it was decided that Mr. Clifford Ratwatte should be unseated.

Mr. Clifford Ratwatte made an application to the Privy Council for leave to appeal. Then something very

විසර්ජන කෙටුම්පත් පත, 1967-68

—කාරක සභාව

extraordinary took place which cannot be explained. While this application was before the Privy Council a representative of the Attorney-General's Department intervened in the matter. This is a case between two private parties; there was another person, a voter of the electorate—whether he was supported or not by other interests I do not know—who filed this petition against Mr. Clifford Ratwatte and he succeeded in it. This is surely a matter to be decided between the petitioner and the respondent, but for some reason which has not been yet explained a representative of the Attorney-General's Department intervened in this matter.

We would like to have an explanation on this matter for the simple reason that we know that Mr. Ameer, before he became the Attorney-General, did take part in that election on behalf of the U. N. P. candidate who was Mr. Aboosally, his brother-in-law, and against Mr. Clifford Ratwatte. He was then a political party interested in this matter. So we would like it to be explained why it was that in this application for leave to appeal to the Privy Council—this is after all a matter affecting private parties—you suddenly thought it necessary that representatives of the Attorney-General, on behalf of the Crown, should appear, all the more so when it is recalled that when a leave to appeal application was made by persons who had been found guilty by the Supreme Court of organizing a *coup d'etat* to overthrow the Government by force, it was not opposed by this Government — [Interruption]. You gave the reason? We know the reasons. Surely, Sir, a *coup d'etat* is a far more serious matter than some election petition in Balangoda! When it comes to an election petition in Balangoda it is possible to ask a representative of the Attorney-General to intervene, but when it comes to a *coup d'etat* where your own Supreme Court has found persons guilty of organizing a *coup d'etat*, you do not even go and appear in connection with the leave to appeal application.

Sir, I leave that matter and proceed to the third question. This is something that everybody knows but I am very sorry I must state it because this is one of the instances which leaves a bad taste in the mouth of anybody who has any respect for justice or for personal reputation.

You will remember a case was filed against Dr. Mackie Ratwatte, who is the brother and private secretary of the Fair Leader of the Opposition. He was also the brother and the private secretary of Mrs. Bandaranaike at the time when she was the Prime Minister of this country.

Action was filed by the Government through the Attorney-General alleging that Dr. Mackie Ratwatte had been guilty of soliciting or accepting bribes. Now you know that this is one of the most horrible, dirty charges for any public man, for any man of honour, to have hanging over him. A person would rather have a charge of murder brought against him a thousand times than have this horrible charge of bribery, especially when he is not guilty of it. So you can imagine the mental agony of a person who is subjected for months on end to this type of dirty charge.

Now, we all know that there was a considerable difference of opinion within the Attorney-General's Department as to whether there was any case at all against Dr. Ratwatte. But eventually the present Attorney-General after his appointment decided to launch a prosecution against Dr. Ratwatte. It is openly charged that he was appointed for that purpose because others in the department who had respect for the law and evidence thought that there was no basis for a case.

In due time the case came up before the Additional District Judge of Colombo, Mr. S. S. Kulatilleke. The Attorney-General himself appeared, showing the great personal interest he took in this case. Whilst in the case of Dodampe Mudalali, which was a matter of homicide, he was content to allow Mr. Basil White

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[කෙනමන් මය.]
and Mr. A. C. de Zoysa, his trusted lieutenants, to appear on his behalf, in this case of Dr. Ratwatte he preferred to conduct the case personally.

අ. සා. 7.30

මූලාසනයාද එන්ත්‍රී
(தலைமை தாங்கும் அங்கத்தவர்)
(The Presiding Member)
Order, please! The hon. Deputy Chairman of Committees will now take the Chair.

අනතුරුව මූලාසනයාද මන්ත්‍රීතුමා මූලාසන
යෙන් ඉවත් වූයෙන්, කාරකසභා නියෝජ්‍ය සභා
පතිතුමා මූලාසනයාද විය.
அதன் பிறகு, தலைமை தாங்கிய அங்கத்தவர்
அக்கிராசனத்தினின்று நீங்கவே, குழுக்களின் உப
அக்கிராசனர் தலைமை தாங்கினார்.

Whereupon THE PRESIDING MEMBER left the Chair, and MR. DEPUTY CHAIRMAN OF COMMITTEES took the Chair.

කෙනමන් මය.
(திரு. கெனமன்)
(Mr. Keuneman)
As I said, we all know what happened in this miserable matter. The Additional District Judge, Mr. Kulatilleke, dismissed the case without even calling upon the defence for a reply, and proceeded to make these comments. I have his whole judgment. I have no time to read the whole of it, but I will read two extracts from the judgment. This is what he said :

“There is no evidence whatsoever adduced by the prosecution that Dr. Ratwatte agreed to solicit or accept a prohibited gratification.”

He did not stop at that. He proceeded to make another remark. I quote :

“I do not think that this prosecution has been launched with any hope of success either on the facts or on the law.”

My hon. Friend the Parliamentary Secretary said that this was *obiter dicta*. But I hope he understands the seriousness of the remark made by the learned judge who, after all, was

the person who heard the case ; neither the hon. Parliamentary Secretary nor I heard it. The learned judge formed the conclusion which he set down in writing, namely, that this prosecution has been launched with no hope of success.

One would have thought that after such a remark any self-respecting person would have sent in his resignation, or at least kept his mouth shut and done nothing else. But apparently the Attorney-General does not wish to qualify for the class of persons I just described, because he then proceeded to do something even more fantastic. On his own, and without the sanction of the Hon. Minister of Justice, he decided to appeal and to retain Mr. E. F. N. Gratiaen, Q.C., to argue the appeal.

I make this charge on the basis of a letter which my hon. Friend the Parliamentary Secretary to the Minister of Justice himself sent. You will recall that on 8th July 1967 I raised certain matters in this House about the appearance of Mr. Gratiaen, Q.C., in the appeal against Mr. Kulatilleke's judgment. The hon. Parliamentary Secretary was not able to reply to me at that time but he told me he would later reply to me in writing. He was kind enough to do so, and I thank him for his letter of 7th August 1967 which I have with me.

One of the questions that I asked was whether the decision to appeal and to retain Mr. E. F. N. Gratiaen, Q.C., was taken by the Hon. Minister of Justice or by the Attorney-General. And this is what he says in his letter :

“The decision to retain Mr. Gratiaen Q.C., to argue the Crown appeal was taken by the Attorney-General and not by the Hon. Minister”.

So you will see that this Attorney-General, not satisfied with having his whole conduct censured by the District Judge, proceeds on his own, without even the agreement of his Minister, to retain Mr. Gratiaen, Q.C.

விசேஷத் தலைவர் பதவி, 1967-68

—காரைக்காலம்

நயினா மரிக்கார் மஹா.

(ஜனாப் நயினா மரிக்கார்)

(Mr. Naina Marikar)

The Hon. Minister never decides such matters. The Attorney-General exercises his discretion.

கேனமன் மஹா.

(சுரு. கேனமன்)

(Mr. Keuneman)

That is the trouble. The Hon. Minister seems to be more interested in the type of clothes he wears in London than in justice. I do not want to speak about those matters, but I am sorry I have to say these things.

The hon. Parliamentary Secretary has told us that Mr. Gratiaen, Q.C., was paid 525 guineas as a result of his being retained on the decision of Mr. Ameer. 525 guineas is not a small sum, but it is a large amount to pay for a political vendetta.

What happened when the matter went before the Supreme Court? I do not wish in any way to be derogatory to my friend Mr. Gratiaen who is a very able lawyer. From the point of view of lawyer's fee I do not think 525 guineas is a big fee for a man like Mr. Gratiaen. But even Mr. Gratiaen could not do anything with such a bad case. What happened? Although Mr. Gratiaen did his best for three hours and produced every trick in his bag—and it was a very considerable bag of tricks—once again the Supreme Court dismissed the appeal without even calling Dr. Ratwatte's lawyers to address them. Three judges of the Supreme Court unanimously came to that decision.

The greater part of Mr. Gratiaen's submissions was not on the facts because Mr. Gratiaen, being an intelligent man and an able lawyer, knew that he should not try to go far on very flimsy and non-existent evidence.

I beg your pardon, the appeal was heard by two judges and not three, and I may mention that they were the two most senior judges, the Hon.

Chief Justice and the Senior Puisne Judge. They threw out this appeal without even calling on Dr. Ratwatte's lawyers to reply.

What is more, Mr. Gratiaen's main submission was that the stricture which the district judge had passed on the Attorney-General and his department should be stricken from the record. To the credit of our Supreme Court it must be said that they refused to entertain such a submission.

Here we have both the District Court, and the Supreme Court, as represented by the Chief Justice and the Senior Puisne Judge, throwing out as worthless this charge of bribery against Dr. Ratwatte.

Why was this charge brought? Why was Dr. Ratwatte submitted to this agony and humiliation? We charge the Government and we charge the Attorney-General with pursuing a political vendetta for partisan political ends. Any person who occupies the post of Attorney-General, a post of power, and uses his post for such an unworthy purpose should not remain in that post one day longer. And if there is a Government that can sit idly by and allow such things to happen, that is to say, if they themselves had not incited him to do so, that Government also should be hounded out of power.

Now I turn to my last example—I have a whole lot of them. One would have thought that, after all this battering at the hands of the various courts of this country, the Attorney-General would have thrown in the sponge. But he is a man of sterner stuff. He is determined to do his duty, come what may, by the U. N. P. It does not matter what the courts have to say about him, however, much they censure him. It does not matter what the people and the bar of this country say. He knows that he has been appointed for a certain purpose, that is, to pursue all the vendettas of the U. N. P., and he is doing that, come what may.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[කෙතමන් මය.]

I refer to what has been popularly known as the Michael Baas case. I think you are aware of this case. Four persons were charged with murder before Colombo's Additional Magistrate, Mr. Bertram Senaratne. One of these persons was a Mr. W. K. D. Sirisena, popularly known as Michael Baas. He is the S. L. F. P. Chairman of the Kelaniya Town Council, and he is well known as a thorn in the side of the U. N. P. in this area. He was a witness in the Bandaranaike assassination case. He has been continuously fighting against the U. N. P.

කාරක සභා නියෝජ්‍ය සභාපති

(குழுக்களின் உப அக்கிராசனார்)

(The Deputy Chairman of Committees)

Order, please! Is not this matter pending before the court?

කෙතමන් මය.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

Not Mr. Michael Baas' matter. Three times it went before the court and three times it was held that there was no evidence against him. I am only going to refer to Michael Baas and nothing else.

This matter was first brought up before the magistrate, Mr. Bertram Senaratne. He heard the evidence and committed one of the accused to stand his trial before the Supreme Court. So I say nothing about that accused. Mr. Sirisena and two others were discharged.

One would have thought that the Attorney-General would accept this verdict. But he has to do his duty by the U. N. P. What did he do next? As the learned magistrate's finding was not to the Attorney-General's liking, he made a second application to the magistrate to have all four persons committed: in other words, not only the one person whom the magistrate had committed but also Mr. Sirisena and two other persons whom the magistrate had discharged.

The learned magistrate heard the application again and refused it on the 4th of June 1967, and in his order refusing the application he made the following comment. I shall read the comment so that you can see what the magistrate thought about the case which the Attorney-General had brought before him. This is what Mr. Bertram Senaratne, Additional Magistrate, Colombo, said:

"I have had the advantage of seeing and hearing the prosecution witnesses in this case and of observing their demeanour in the witness-box. I have seen them under cross-examination wriggling like worms. I listened patiently to the false evidence of the star witnesses of the prosecution. The case against these three accused is based on utterly false evidence which no court or jury would accept."

Now, Sir, this is not what I say; this is what Mr. Senaratne said after seeing and hearing the witnesses. If a learned magistrate speaks in this way about witnesses, says that they were wriggling like worms under cross-examination, obviously no one is going to take their evidence seriously. But it is remarkable that the Attorney-General should have taken such evidence seriously.

Now, even after this Mr. Ameer is not satisfied. He promptly issues a direction on the magistrate to commit the three accused for trial before the Supreme Court, although the magistrate has said that the prosecution witnesses were liars, wriggling like worms under cross-examination, and that there was not a word of truth in anything they said. The magistrate's remarks mean nothing to the Attorney-General. He promptly issues a direction on the magistrate to commit all the accused to the Supreme Court. He is very, very anxious to have Michael Baas sent up to the Supreme Court on a murder charge.

The magistrate went into this application, too, rejected it, and acquitted the three accused for the third time. He made this comment:

"These three accused had been brought to Court on a complaint that was absolutely groundless and without any merit whatsoever."

பிசுரீதன கெடுதிலன் பதன், 1967-68

—காரக கலாவ

It was a categorical statement. He went on to hold that the direction the Attorney-General had issued on him was *ultra vires* and he made this comment:

"In complying with the unlawful directions given to the court by the Attorney-General, the Court was misled and acted wrongly."

Why does your Attorney-General, on the face of evidence like this, on the face of comments as categorical as these, go out of his way, using both legal and illegal powers, to insist that a man, whose only offence in this matter was that he was the S. L. F. P. Chairman of the Kelaniya Town Council, should be indicted for murder?

Indictment for murder is not a small matter, nor is a charge of bribery. We know that this Government is in the habit of smearing and throwing mud at its political opponents. We had a classic case of this. We can now comment on the attempts made to smear the fair Leader of the Opposition.

A charge was brought in regard to a so-called car transaction. The charge was made that she was bribed by an insurance company. I was a member of the Select Committee that investigated the matter. The Hon. J. R. Jayewardene was the Chairman, and he presented the unanimous report of the Committee that there was nothing untoward in her behaviour. The fair Leader of the Opposition was fortunate that she had to face only a Select Committee of this House consisting of her own Colleagues. What would have happened if she had to go before the courts, smeared with a charge of bribery?

Is that what justice has come to under your Government? Is that what we are to expect of an Attorney-General? This is not stupidity. I know Mr. Ameer is not a stupid man. This is not ignorance of the law. He is not an ignorant man. He knows the law. This is the deliberate carrying out of political vendettas to assist the party in power—an abuse of

the high office of Attorney-General in defiance of judgments of the courts and in defiance of public opinion.

ஏ. ஐ. 7.45

I am sorry indeed that this matter has to be thrashed out like this on the Floor of this House. I would much rather that the whole matter had been honourably disposed of by Mr. Ameer's resignation or his removal. You can get rid of Mr. Rajapathirana from the Central Bank. I do not know what you have got against him. No court has spoken about him in the way the courts of this country have spoken against the Attorney-General. I do not agree with Mr. Rajapathirana's economics. Mr. Rajapathirana is a conservative economist. You are prepared to dismiss him without thinking twice about it, but you are not prepared to remove the Attorney-General.—
[Interruption].

I am raising this matter with the Prime Minister of this country, not with the Parliamentary Secretary. There is a big hullabaloo in the press about what an upright man the Hon. Prime Minister is, because, after the hon. Member for Dompe (Mr. F. R. Dias Bandaranaike) had exposed a Minister and a Parliamentary Secretary who had helped themselves to land under the special leases, he had ordered that those leases be cancelled. I do not know whether those leases were cancelled or not.

பிசுரீதன ஐ. பி. கெடுதிலன் பிசு.
(அந்தனகல்)

(திருமதி சிறிமாவோ ஆர். டி. பண்டார
நாயக்க—அத்தனகல்)

(Mrs. Sirimavo R. D. Bandaranaike—
Attanagalla)

That is not correct. This news item says the leases were not cancelled.

அலாயி கெடுதிலன் ஐ. பி. 4 பிசு

(கலாநிதி கொல்வின் ஆர். டி. சில்வா)

(Dr. Colvin R. de Silva)

The Hon. Prime Minister got complimented for what he never did.

පිසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

කෙනමන් මයා.

(තිரு. කෙනමන්)

(Mr. Keuneman)

Even if he did do it, what is the point of cancelling leases? He should sack the Minister and the Parliamentary Secretary who did such dirty things. Persons who can cut for themselves shares of the national cake in this way should not hold public positions. I say the same thing about the Attorney-General.

I think it is necessary that some action should be taken to see that some other person occupies the position of Attorney-General. I feel very deeply about this because this is an important matter. Many of us here have been associated with the Attorney-General's Department. Our worthy Clerk was associated with the Attorney-General's Department. My brother was associated with the Attorney-General's Department. We all have the highest respect for that department. I would like to see the Attorney-General's Department brought back to the position of respect and authority which it ought to occupy in this country.

ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා

(කලාநிதி கொல்வின் ஆர். டி சில்வா)

(Dr. Colvin R. de Silva)

එම්. ඊ. රත්වත්තේ මය. (බලන්ගොඩ)

(திருமதி எம். ஈ. ரத்வத்தே—பலாங்கோடை)

(Mrs. M. E. Ratwatte—Balangoda)

එස්. බී. හේරත් මය.

(திரு. எஸ். பி. ஹேரத்)

(Mr. S. B. Herat)

කුශිට සිවියන—

எழுந்தார்—

rose—

කාරක සභා නියෝජ්‍ය සභාපති

(குழுக்களின் உப அக்கிராசனர்)

(The Deputy Chairman of Committees)

The hon. Member for Hiriyala.

ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා

(கலாநிதி கொல்வின் ஆர். டி சில்வா)

(Dr. Colvin R. de Silva)

The point is this : we are the only people who have given notice of amendments, and we alone have the right. In fact, this idea that there must be an alternation of speakers between the Opposition and the Government in the Committee stage of the Budget is a new idea which has no authority and precedence.

කාරක සභා නියෝජ්‍ය සභාපති

(குழுக்களின் உப அக்கிராசனர்)

(The Deputy Chairman of Committees)

I am sorry, I cannot agree with you. This was decided on at the Party Leaders' meeting. After all, it is a matter of five minutes.

ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා

(கலாநிதி கொல்வின் ஆர். டி சில்வா)

(Dr. Colvin R. de Silva)

I do not wish to argue with the Chair ; it is not proper. I will leave it at that.

එස්. බී. හේරත් මය.

(திரு. எஸ். பி. ஹேரத்)

(Mr. S. B. Herat)

ගරු සභාපතිතුමනි, මටත් මේ අවස්ථාවේදී වචන ස්වල්පයක් කථා කරන්නට ඉඩ දීම ගැන මා තමුන් තාන්සේට ස්තූතිවන්ත වෙතවා. ප්‍රථමයෙන්ම, මට කලින් කථා කළ හඬරාදුව ගරු මන්ත්‍රීතුමාගෙන් (ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මය.) මැද කොළඹ තුන්වැනි ගරු මන්ත්‍රීතුමාගෙන් (පී. බී. ජී. කෙනමන් මය.) කථා ගැන ආණ්ඩු පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරයකු වශයෙන් වචනයක් කිව යුතුව තිබෙනවා. ඒ එක් එක් මන්ත්‍රීවරයා පැයක් බැගින් පමණ කථා කළා. හඬරාදුව ගරු මන්ත්‍රීතුමා පැයක් පමණ කාලය ගත කළත් කථා කළේ රාජ්‍ය භාෂාව ගැන පමණයි. සෑම උසාවියකම රාජ්‍ය භාෂාව ක්‍රියාත්මක කළ යුතු බව විනාඩි දෙකකින් පමණ කියන්නට තිබුණා. මැද කොළඹ තුන්වැනි ගරු මන්ත්‍රීතුමාත් පැයක් පමණ වේලා කථා කරමින් ඇටර්නි ජනරාල් තුමා විවේචනය කළා මිස මෙතැන් කිසිවක් කිව්වේ නැහැ. ඒ

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

කෙසේ වෙතත්, ඒ මන්ත්‍රීවරුන්ගේ කථා විවේචනය කරන්නට මා මේ අවස්ථාවේදී උත්සාහ කරන්නේ නැහැ. අපේ රජය යටතේ සේවය කරන නිලධාරී මහත්වරුන්ගෙන් ඒ ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ට සහාය ලබන්නේ නැත්නම් එම නිලධාරීන් අයින් කර ඒ තැන්වලට වෙනත් අය පත් කරන්නට ඒ ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ට වුවමනා වී ඇති. ඒ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් අධ්‍යාපන නිලධාරීන්ටත් රජයේ වෙනත් නිලධාරීන්ටත් දොස් කීවේ ඒ නිසයි.

පසුගිය දොළොස් මාසය ඇතුළත මේ ගරු සභාවෙහි සිංහල භාෂාවෙන් කථා 681 කුත් ඉංග්‍රීසි භාෂාවෙන් කථා 321 කුත් කෙරී තිබෙනවායයි හබරුදුවෙ ගරු මන්ත්‍රීතුමා කීවිවා. ඒ වාගේම, මේ පාර්ලිමේන්තුවෙහි සිංහල භාෂාවට තැනක් තැනැයි එතුමා කීවිවා.

කාරකසභා නියෝජ්‍ය සභාපති

(சுழங்களின் உப அக்கிராசனார்)

(The Deputy Chairman of Committees)

ගරු මන්ත්‍රීතුමාත් භාෂාව ගැන පමණක්ද කථා කරන්නට අදහස් කරන්නේ ?

එස්. බී. හේරත් මයා.

(திரு. எஸ். பி. ஹேரத்)

(Mr. S. B. Herat)

නැහැ සභාපතිතුමනි, මා දැන් අධිකරණ අමාත්‍යාංශය යටතේ තිබෙන මහා භාරකාර නිලධාරීතුමාගේ සේවය පිළිබඳව වචන ස්වල්පයක් කියන්නට අදහස් කරනවා. මහා භාරකාරතුමා එතුමාගේ සේවය ගිහි පැවිදි දෙපක්ෂයටම ඉතාමත් උනන්දුවෙන් ඉටුකරන බව මට මහජන තාවගෙන් දැනගන්නට ලැබී තිබෙනවා. ඒ ගැන මා එතුමාට ප්‍රශංසා කරනවා.

ඊළඟට මා ගම්සභා උසාවිවල නඩු අහන නඩුකාරතුමන්ලා සම්බන්ධයෙන් වචන කීපයක් කියන්නට අදහස් කරනවා. නඩුකාර වරුන්ගේ රාජකාරි උසස්වීම සම්බන්ධයෙන් මා කථා කරන්න අදහස් කරන්නෙ. ඒ පිළිබඳව

භාෂාවෙන් ලියා තිබෙන නිසා, මගේ කථාව ඉංග්‍රීසියෙන් කරගෙන යාමට තමුත් තාත්සේ අවසර දෙනවා ඇතැයි බලාපොරොත්තු වෙනවා.

Sir, there is a gazette notification, Part I, Section I—General :

“Ceylon Government Gazette, May 31, 1963. Minute of the Ceylon Judicial Service.”

This was a Minute made by the Governor-General on 17.5.1963. It says :

“The following Minute of the Ceylon Judicial Service shall replace the Minute on the Ceylon Judicial Service published in Gazette No. 10,337 of 4.1.1952.

Queen's House,
Colombo. 17.5.1963.

William Gopallawa
Governor-General.”

Under this Minute the presidents of rural courts, especially the younger men, find it impossible to become a magistrate because of two clauses contained herein. There are 13 clauses to this Minute. Clauses 1 and 4 prohibit them from getting promoted as magistrates Clause I says :

“The Judicial Service hereinafter referred to as the Service shall consist of all Judicial Officers appointed by the Judicial Service Commission but shall not include Presidents of Rural Courts.”

Under this no president of a rural court can ever hope to be promoted as a magistrate. I should like the Hon. Minister to consider altering that Minute to read :

“The Judicial Service hereinafter referred to as the Service shall consist of all Judicial Officers appointed by the Judicial Service Commission and shall include Presidents of Rural Courts who are also proctors of the Supreme Court of Ceylon.”

Clause 4 of that Minute reads :

“No person shall be eligible for appointment unless he is an advocate or proctor of the Supreme Court of Ceylon and has practised as such for a period of not less than six years.”

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[එස්. ඩී. හේරත් මයා.]

As such a president of a rural court would never get a chance of being promoted. So, I suggest that the clause be altered to read as follows :

“No person shall be eligible for appointment unless he is an advocate or proctor of the Supreme Court of Ceylon and has practised as such or be in service as president, rural court, for a period of not less than six years.”

Unless these alterations are made I do not think the younger members who are presidents of rural courts, who are today doing yeoman service in the villages, would ever get the chance of a promotion.

Taking into consideration the place the Official Language Act occupies in this country, I must say it is in the rural courts that most of the younger members of the Rural Court Presidents' Service are maintaining records in the official language. I do think that the Hon. Minister should adopt a method of giving, if need be, even priority to presidents of rural courts in the matter of promotion as magistrates. I know one president of a rural court who is acting as an additional magistrate and is doing very well. He is the President of the Rural Court of Mannar. There is also Mr. R. Paranaguru, a former president of a rural court, who is functioning very efficiently as a magistrate.

So, if, as I suggested, this Minute is altered, we can have young presidents of rural courts who can aspire to be magistrates and who, I have no doubt, will discharge their duties with acceptance.

I do not want to take any more time, Sir. I thank you for the time allotted to me in spite of so many hon. Members wanting to speak today.

අ. හා. 8

එම්. ඊ. රත්වත්ත මයා.

(திருமதி எம். எ. ரத்வத்தெ)

(Mrs. M. E. Ratwatte)

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, අධිකරණ අමාත්‍යාංශයට අයත් වූ ය ශීඝ්‍රය යටතේ වචන ස්වල්පයක් කපා කිරීමට අවකාශ

ලබාදීම ගැන තමුන් තාන්සේට මගේ ස්තුතිය හිමි වෙනවා. මෙහිදී මා බලංගොඩ ඡන්දදායක කොට්ඨාශයට අදාළ කරුණු දෙකක් ගැන පළමුවෙන්ම සඳහන් කරන්න අදහස් කරනවා. දැනට සති දෙක තුනකට ප්‍රථමයෙන් සමාදාන විනිශ්චයකාර පදවි හතරක් බලංගොඩ ප්‍රදේශයේ පුද්ගලයන් හතර දෙනෙකුට දී තිබෙනවා. සාමාන්‍යයෙන් මෙවැනි පදවියකට පුද්ගලයකු පත් කිරීමට පෙර දිසාපතිතුමාගේ මාර්ගයෙන් නම් කළ ඒ පුද්ගලයා පිළිබඳ සියලුම විස්තර කොට්ඨාශයේ ආදායම් පාලක නිලධාරීතුමාගෙන් ලබාගෙන, විස්තර සකස් කරගෙන ඒ අනුව පත් වීම් දීම සිරිතක් වශයෙන් කරගෙන ගියා. නමුත් ඒ අන්දමේ කිසිම පරීක්ෂණයක් නොකර ලහි ලහියේම සමාදාන විනිශ්චයකාර පදවි හතරකට පුද්ගලයන් හතර දෙනෙකු රහසිගතවම පත් කර ඇති බව තමුන් තාන්සේට මතක් කරන්න කැමතියි. එසේ පත් කර තිබෙන්නේ, යම් විධියකින් ජනතාවට මේ පත්වීම් ගැන ආරංචි වුණොත් පෙත්සම් මාර්ගයෙන් ඔවුන්ගේ නුසුදුසුකම් එළි කරාවිය කියන හය නිසයි.

ඒ හතර දෙනාගෙන් කරුණාතිලක මහතා එක්සත් ජාතික පක්ෂයට අයත් විශාල ධනපතියකු වුණත් ඒ මහතාගේ පත්වීම ගැන වරදක් කියන්නේ නැහැ. දෙවන තැනැත්තා වන ඩබ්ලිව්. කේ. ඩී. ජෝන් ප්‍රනාන්දු මහත්මයා පළමුවෙන්ම ලිපිකරුවකු වශයෙන් රජයේ රැකියාව කළා. කඩවත මැද දෙකෝරළේ ගම්මුලා දැනින්ගේ ඉතිරි කිරීමේ සංගමයේ මුදල් වංචාවක් නිසා සේවයෙන් පහ කළ මෙවැනි පුද්ගලයකු එවැනි පදවියක් දැරීමට සුදුසුද කියා ප්‍රශ්න කරන්න කැමතියි. ඊළඟ තැනැත්තා වන සී. ඩී. ඩී. ප්‍රංචි මහත්මයා මිල පාලක නිලධාරියකුට රාජකාරියෙහි යෙදී සිටියදී පහරදීමේ චෝදනාවට වැරදිකරු වී උසාවිය මගින් රුපියල් හත්තෑපහක දඩයකට යටත් වුණු පුද්ගලයෙක්. එපමණක් නොවෙයි, මැනදී මැරවරයන් පිරිසක් සමග තම බාල සොහොයුරියගේ ගෙදරට ගොස් ඇයත්, ඇයගේ ස්වාමිපුරුෂයාත් තලා පෙලීම ගැන ඔහුට විරුද්ධව දැනට නඩු වක් පවරා තිබෙන බව එතුමා දන්නවාදැයි ප්‍රශ්න කරන්න කැමතියි.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පත, 1967-68

ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා

(කලාත්‍රිති කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා)

(Dr. Colvin R. de Silva)

සමාදානයට හුරු විනිශ්චයකාරවරුන්.

රත්වත්ත මිය.

(තිරුමති ආත්මානන්ද)

(Mrs. Ratwatte)

සත්තම්බ රාලාගේ දොන් පියසේන මහත්මයා, හතරවැනියායි. ඒ මහතාට ඇති එකම සුදුසුකම් නම් බලංගොඩ හිටපු පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීතුමාට විරුද්ධව පත්සමක් ඉදිරිපත් කර එයින් ජයග්‍රණය ලැබීමයි. ඔහුගේ ප්‍රධානත්වයෙන් ඇති කනතිරියන්වෙල විවිධ සේවා සමුපකාර සමිතියේ වංචාවක් අසුවී දැන් ඒ පිළිබඳව පරීක්ෂණයක් පැවැත්වෙන බව මේ ගරු සභාවේදී කියන්න කමතියි. මෙවැනි පුද්ගලයන් ගැන පරීක්ෂණයන් පවත්වා ඒ අයට මෙබඳු නම්බු නාම දීම දී තිබෙන්නේ කොහොමද, මේ අය එවැනි පදවිවලට සුදුසුකම් ඇති අයද කියා සොයා බලන ලෙස මේ අවස්ථාවේදී තමුන්ගෙන් සේගෙන් බලංගොඩ ජනතාව වෙනුවෙන් මා ඉල්ලා සිටින්න කමතියි.

බලන්ගොඩ මහේස්ත්‍රාත් උසාවි ගොඩ නැගිල්ල අද පවතින තත්ත්වය ඉතාමත් අසතුටුදායක බව කියන්න කමතියි. ඒ උසාවියට එන අයට උසාවි පැවැත්වෙන වේලාව තුළ අවිච්ඡිත වේලෙමින් හෝ වැස්සට තෙමෙමින් හෝ දුක් විදින්නට සිදු වී තිබෙනවා. සුළු වියදමක් කර ඒ ගොඩ නැගිල්ල දිගිනුත් පළලිනුත් වැඩි කළොත් දැනට පිරිමසා ගන්නට පුළුවන් නිසා, ඒ පිළිබඳව පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමාගේ අවධානය යොමු කරවන්නට කමතියි. ඒ විතරක් නොවෙයි. උසාවියට එන අයට වැඩි වීමට තිබෙන්නේ ආසන ස්වල්පයක් ලැබීම ගැනත් මගේ සන්තෝෂය ප්‍රකාශ

—කාරක සභාව

පමණයි. එම නිසා ඒ උසාවියේ තවත් ආසන විකක් තබන හැටියට මේ අවස්ථාවේදී මා ඉල්ලා සිටිනවා.

අවසාන වශයෙන්, ඇටර්නි ජනරාල් දෙපාර්තමේන්තුවේ පුරප්පාඩු වී තිබෙන රජයේ ජ්‍යෙෂ්ඨ අධිකාරීන් තනතුර පුරවන්නේ නැත්තේ මන්දැයි මා අහන්නට කමතියි. යම්කිසි විශේෂ පුද්ගලයකු සඳහා ඒ තනතුර හිස්ව තබාගෙන සිටිනවාදැයි මේ ගරු සභාවේදී මා ප්‍රශ්න කරන්නට සතුටුයි.

මා සඳහන් කළ මේ කරුණු තුනම පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමාගේ සැලකිල්ලට භාජන කර, ඒ කරුණු පිළිබඳව නියම පියවරවල් ගත්තා හැටියට ඉල්ලා සිටිමින්, මගේ වචන ස්වල්පය මෙයින් අවසාන කරනවා.

ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා

(කලාත්‍රිති කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා)

(Dr. Colvin R. de Silva)

නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මට පෙර කථා කළ මන්ත්‍රීතුමා සහ මන්ත්‍රීතුමිය යන දෙදෙනාගෙන්ම මා කලින් කළ ඉල්ලීම අත්හරින්නට සිදු වීම ගැන මා ඉතාමත්ම සන්තෝෂ වෙනවා.

හිරියාලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (එස්. බී. හේරත් මයා.) ඉදිරිපත් කර තිබෙන කාරණාව ගැන වචන ස්වල්පයක් කථා කරන්නට, එතුමා එය මතක් කළ නිසාම මට මතක් වුණු බව කියන්නට කමතියි. එවැනි කාරණයක් ඉදිරිපත් කිරීම සඳහා, මට නියමිත වේලාවෙන් වුණත් එතුමා කාලයක් ගත්තා නම් මා විරුද්ධත්වයක් නොදක්වන බව ඉතා කැමැත්තෙන් ප්‍රකාශ කරනවා.

බලන්ගොඩ මන්ත්‍රීතුමියගේ (රත්වත්ත මිය.) කථාව අසාගෙන සිටින්නට මාගේ සන්තෝෂය ප්‍රකාශ

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා]
 කරන්නට කැමතියි. ආණ්ඩුවේ දූෂණ
 යන් ඵලිදරව් කිරීමේ කටයුත්තේදී කරුණු
 සහිතව එය ඉෂ්ට කිරීම අවශ්‍ය නම්, එතු
 මිය ඒ කටයුත්ත ඉතා හොඳව වැදෙන
 විධියට ඉෂ්ට කර තිබෙන බව මතක්
 කරන්නට කැමතියි. රට පුරා ඒ විදියේ
 දේ සිද්ධ වෙගෙන යන බව පාර්ලිමේන්තු
 ලේකම්තුමාට කියා සිටින්නේ, මේ ආණ්
 ඩුව දැනට ගෙන යන්නා වූ ආකාරයෙන්
 තොරව පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමාට තමා
 ගේ කැමැත්ත ඉෂ්ට කරන්නට ඉඩ ලැබේ
 නවා නම්, මේවායෙන් කොටසක්වත් නො
 කෙරෙන බවට මා තුළ එක්තරා විශ්වාස
 යක් තිබෙන නිසයි. එහෙත් තරක මිනි
 සුන් සමග ගැවසෙන විට හොඳ මිනිසුන්
 පවා තරක් වන බව අප මතක තබා ගත
 යුතුයි. එම නිසා අප මේ වැරදි පෙන්වන
 විට, පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමාට පෞද්ග
 ලිකව එක පහරක්වත් එල්ල නොකරන
 බව මතක් කරන්නට කැමතියි. එසේම
 එතුමාගේ අවංක භාවය නිසා, යම් කිසි
 වැරදි වැඩක් ඔප්පු කිරීම සඳහා මගේ
 අතට ලිපියක් ලැබී තිබෙන බව මතක්
 කරමින්, මිලිග දවසට එය ඉතුරු කර
 තබනවා.

ගම්බද උසාවිවල කෙරෙන්නා වූ වැඩ
 ගැන සාමාන්‍යයෙන් ප්‍රචාර්ති පත්‍රවල
 ආරංචි පළ වන්නේ නැහැ. මන්ද, අනික්
 උසාවිවල වගේ පත්‍රවල මුල් පිටුවේ ආරංචි
 වශයෙන් දමා පත්‍ර අලෙවිය වැඩි කර ගත්
 නට ඉඩ ඇති කරුණු එතැන මතු වන්නේ
 නැහැ.

ගම්වල ඇති වන සුළු සිද්ධීන් නිසා මතු
 වන යම් යම් ප්‍රශ්න නීතිඥයන්ගේත්
 අධිනීතිඥයන්ගේත් ඉදිරිපත් විමක් නැති
 ව තමන්ට තේරෙන අන්දමට පොලීසියත්
 ගම්වාසීහුත් අතර එකඟත්වයෙන් තීරණ
 ගතට බසින තැනක් තමයි ගම්සභාව නීතිඥවරුන් මේ විනිශ්චය කටයුතුවලට

ඇත්ත කියනවා නම්, ගම්සභාවෙන් පළා
 තට නියම සේවයක් කෙරෙනවාද නැද්
 දැයි තීරණය වන්නේ ගම්සභාවට පත් වි
 ධර්ත විනිශ්චයකාරවරයා තුළ තිබෙන ගති
 ගුණ අනුවයි. ඒ ගතිගුණ මොනවා විය
 යුතුද? මුලින්ම, ගම්වැසියන්ගේ ජීවිතය
 ශාඛි පරිසරය ගැන දැනුමක් තේරු
 මක් ඔහු තුළ තිබෙන්න ඕනැ. දෙවනුව,
 හොඳ හිතක් සහ මනුෂ්‍යයන් කෙරෙහි අනු
 කම්පාවක් පහළ වන ගතියක් තිබෙන්නට
 ඕනැ. තුන්වැන්න, පොලීසිය කියන
 දේ නිකම්ම ඒ විධියටම නොපිළිගන්න
 ස්වභාවයක් තිබිය යුතුයි. මා සඳහන්
 කළ තුන්වැනි කාරණය ඉතාමත්ම
 අවශ්‍යයි.

ගම්සභා උසාවි මගින් කෙරෙන සේවය
 පිළිබඳව හබරාදුව ගරු මන්ත්‍රීතුමා
 (ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.) සවිස්තරව
 ඉදිරිපත් කළ ප්‍රකාශයට අදාළ වන කරුණු
 වශයක් මතක් කරන්නට කැමතියි. ඒ
 ගරු මන්ත්‍රීතුමා මෙහිදී වාද කළේ—තර්ක
 කළේ—සිංහලය රාජ්‍ය භාෂාව හැටියට
 යොදාගන්නට තීරණය කර ඇත්තේ මේ
 රටේ විනිශ්චය කටයුතු එම භාෂාවෙන්
 නොකෙරෙන බව ඔප්පු කරන්නටයි. මෙ
 හිදී අපට ගම්සභාවලින් උදාහරණයක්
 ලැබෙනවා. ගම්සභාවකට කවදාවත් ඒ
 ගමේ උදවිය භාවිතා කරන භාෂාවෙන් මිස
 වෙනත් භාෂාවකින් වැඩ කරගෙන යන්නට
 බැහැ. එතනටත් ඉංගිරිසිකාරයෙක්
 ආවොත් ඒ මිනිසාගෙන් ඒ වැඩේ කෙ
 රෙන්නේ නැහැ. තවත් විධියකින් කිය
 තොත්, සාමාන්‍ය ජනතාවට ලං වන තරමට
 ඒ ජනතාවගේ භාෂාවෙන් වැඩ කරන්නට
 සිදු වන බව අප කවුරුහුත් මතක තබා
 ගන්නට ඕනැ. ආණ්ඩුවේ වෙන අංශවලත්
 මේ තත්ත්වය පවතින බව මට පෙනී
 ගොස් තිබෙනවා. [බාබා කිරීමක්]
 ගම්සභාව නීතිඥවරුන් මේ විනිශ්චය කටයුතුවලට

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

පත් කිරීම පුරුද්දක් කර ගන්නායින් පසු එක් හොඳ සිද්ධියක් වෙලා තිබෙනවා. එනම්, පාලන කටයුතු ගෙන යන පැත්තට යට නොවීමේ පුරුද්දක් ඇති වෙලා තිබෙනවා. එය හොඳයි. මා තෝරා දෙන්නට හැදුවේ වෙන පැත්තක්. අපේ සිංහල භාෂාවෙන් වේවා, දෙමළ භාෂාවෙන් වේවා, මේ ප්‍රශ්නයේදී මා නම් මෙය රාජ්‍ය භාෂාවට සීමා කරන්නට සූදානම් වන්නේ නැහැ. ඒ බව මා ප්‍රසිද්ධියේම කියනවා. මගේ කල්පනාවේ හැටියට නම් දෙමළ භාෂාව කථා කරන උදවිය වැඩිපුර සිටින ප්‍රදේශවල සිංහල යෙන් විනිශ්චය කටයුතු කරගෙන යාම, සිංහල ජනයා වැඩිපුර සිටින ප්‍රදේශවල ඉංගිරිසියෙන් විනිශ්චය කටයුතු කරගෙන යාම වැනියි. ඊට වඩා මෙහි වෙනසක් නැහැ. ඒ නිසා මෙතන විනිශ්චය කටයුතු පළාතේ භාෂාවෙන් කරගෙන යනවාය කියන කථාව පාවිච්චි කරන විට—රාජ්‍ය භාෂාව යන්න පාවිච්චි කරන විට—ඒ පැත්තත් මගේ හිතේ තිබෙන බව කවුරුනුත් මතක තබා ගත යුතුයයි මා කියනවා. හැම වේලාවේම පටලව පටලවා එය කියන්නට බැරි නිසයි මා දැන් එසේ කිව්වේ.

අ. හා. 8.15

මා දැන් උදාහරණයක් වශයෙන් ඉදිරි පත් කරන්නට හදන්නේ මෙයයි : සිංහල භාෂාවෙන් — ස්වභාෂාවෙන් — උසාවිවල හෝ වේවා, වෙනත් ආයතනවල හෝ වේවා වැඩ කරගෙන යන්නට නම් ඒ ගැන උත්සහයක් දරන්නට ඕනැ. ඒ වැඩ කර ගෙන යන්නට තැන් කරන්නට ඕනැ. එසේ නොකර ඕක කෙරෙන්නේ නැහැ. සෑම උසාවියකම විනිශ්චය කටයුතුවල යෙදී සිටින අය සිංහල භාෂාවේ දක්ෂයන් වන තුරු ස්වභාෂාවෙන් වැඩ කිරීම කවදා වත් හරියන්නේ නැහැ.

මා සිංහල ඉගෙන ගත්තේ ඉංගිරිසි පාසැලකයි. මා පාසැල් ගිය කාලයේ මා නැවතී සිටියේ පාසැලේම බෝඩ්මේ. බෝඩ් මේදී මා සිංහලෙන් එක වචනයක්වත් කථා කර අසූ වුණොත් මට දඩුවම් කරනවා. ඒ නිසා බෝඩ්මේදී කථා කළේ ඉංගිරිසියෙන් පමණයි. ඒ කාලයේදී මා සිංහල ඉගෙන ගත්තේ සතියකට දවස් දෙකයි. එනම්, සඳුදා සවස පැය 3/4යි බදාදා සවස පැය 3/4යි. වැඩ සටහන මට තවම මතකයි. එදා අපට සිංහල උගන්වන්නට පැමිණි ගුරුවරයාට අප කළ රුවටිලිකම් අද නම් මතක් කරන්නත් බයයි. අප විසින් අද ඒවා මතක් කර දුන්නොත් අද සිටින ළමයින්ටත් වෙනත් ගුරුවරුන් කොටසකට ඒවා කරන්නට සිතෙයි. ඒ නිසා ඒවා කියන්නේ නැහැ. සිංහල ඉගෙනීම වැදගත් දෙයක් හැටියට එදා සැලකුවේ නැහැ. ඒ කාලයේ ඉංගිරිසි පාසැල්වල ඉගෙන ගන්නා අය සිංහල දැනගත යුත්තේ 4 වැනි ප්‍රමාණය දක්වා පමණයි. එතකොට වැඩේ ඉවරයි. [බාබා කිරීමක්] මැතිණියගේ කාලයේ තුන්වැනි ප්‍රමාණය දක්වා පමණක්ලී. හාල්මැස්සන්, ලාග්ගන් ගැන පළමු වැනි පාඩම තිබෙන පොත ඉවර කළ විට සිංහල ඉගෙනගෙනත් ඉවරයි. මා නම් ඊට පසුව සිංහල ඉගෙන ගත්තේ කතාවෙන් හා වේදිකාවෙන්. ඒ කියන්නේ මුල සිටම දේශපාලනයට බැස මහජනතාව අතරට ගිය කෙනකු හැටියට මහජනතාවට තේරෙන මහජනතාවට පුරුදු භාෂාවෙන් කෙලින්ම ඔවුන් සමඟ කතාකරන්නට සිදුවීම හේතුකොටගෙන තමයි මා සිංහල ඉගෙන ගත්තේ. ඒ අන්දමට සිංහල ඉගෙනගත් මා කොතෙක් දුරට දැනුම ලබා ගන්නාද කියන එක මා බොහොම ආඩම්බරයෙන් මතක් කරන්න කැමතියි. අපේ තෝල්කවරුන්ටත් සිංහලෙන් ඉංගිරිසියට පෙරළීමට ඉතාමත්ම මැරු වුණු ඔප්පුවක් සිංහලෙන් ඉංගිරිසි

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා]
යට පෙරළා විනිශ්චයකරුවන්ට පැහැදිලි කර දී එය හරි බව ඔප්පු කිරීමට දිස්ත්‍රික් උසාවියේදී මට පුළුවන් වුණා. ඒ නිසා මේ කටයුත්ත කරගෙන ගියොත් පමණයි කරන්නට පුළුවන් වන්නේ. එසේ නැතිව හෙටට තැබුවොත් නම් කෙරෙන්නේ නැහැ. මා මෙම ප්‍රශ්නයට එන්නේ විප්ලවකාරී අදහස් දරන කෙනෙකු හැටියටයි. කවදත් ආවේ එහෙමයි. විප්ලව යක් කියන්නේ මහජනතාවගේ නැගී සිටීමක්. මේ රටේ ජනතාව නැගිටින දවසට තමන්ගේ භාෂාවේ මාර්ගයෙන් හැර වෙනත් භාෂාවක මාර්ගයෙන් නැගී සිටිවිය කියා මට නම් හිතන්නට බැහැ. ඒ නිසා මේ ප්‍රශ්නය ගැන වාද විවාද තිබෙන්නේ රණ්ඩු තිබෙන්නේත් කරගෙන යන ආකාරය ගැන පමණයි. ගම්පහා උසාවිවල කෙරෙන ඔය කටයුත්ත ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයට යන තුරු කරන්නට අප ඉදිරිපත් නොවුණොත් හබරාදව ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.) වැනි මන්ත්‍රීවරුන් මේ ගරු සභාවේදී කොපමණ කැගැසුවත් වැඩක් වෙන්නේ නැහැ.

තවත් කරුණක් තිබෙනවා. දැන් මතු වූ නිසා සඳහන් කරන්නම්. නීති විද්‍යාලයට යන පුද්ගලයකුට සිදු වන්නේ කුමක්ද? දිගටම ස්වභාෂාවෙන් ඉගෙනගෙන ඇවිත්, ස්වභාෂාවෙන්ම එයම මාධ්‍යය කරගෙන විභාගවලින් සමත්, වී, නීති විද්‍යාලයට ඇතුළත් වූ විට ඉන් එහාට යන්න නම් එක වරටම ඉගිරිසියෙන් වැඩ කරන්නට පුළුවන් කෙනෙකු වන්නට ඕනැ. අන්න ඒකයි එතන තිබෙන අපහසුව. කොතරම් දක්ෂ අන්දමට නොයෙකුත් විද්‍යාවන් සම්බන්ධයෙන් සාමාර්ථයෙන් ලබා විශ්ව විද්‍යාලයට ගියත් දොස්තර කෙනෙකු වන්නට හෝ ඉංජිනේරුවකු වන්නට හෝ අවශ්‍ය නම් එක වරටම ඉගිරිසිකාරයකු වන්නට ඕනැ.

මා මිත්‍ර සෙනෙට් මන්ත්‍රී ඩොරික් ද සුසා මහතාට තමයි හැමදාම භාරව තිබෙන්නේ, නිවාඩු කාලයේ, පුළුවන් නම් මාස තුනක් ඇතුළත, මේ ශිෂ්‍යයින්ට ඉංග්‍රීසි ටිකක් එක පිට—එක පිට කවල ඔබල ඉගැන්වීම. අන්නමේදී සිංහලෙන් හැමෝටම ඉහළින් එන අය, ඉංග්‍රීසියෙන් හැමෝටම පස්සෙන් එනව. ඒකයි සිදු වෙන්නේ.

මම මේ අවස්ථාවේදී එක කාරණයක් මතක් කරන්නට කැමතියි. දැන් දවස් තුන කට ඉහත නීති විද්‍යාලයේ කපිකයන් අතර පැවැත්වුණු තරඟයක විනිශ්චය කරුවන් තුන් දෙනෙකු අතරින් එක් කෙනෙකු වෙන්ට මට සිදු වුණා. එය එවෙලාවෙම දුන්නු මාතෘකාවක් අනුව ක්ෂණයෙන්ම කථා කිරීමේ තරඟයක්. කීප දෙනෙකු කථා කෙරුවා. තරඟයෙන් ජය ගත් මහත්මයා ඉංග්‍රීසි භාෂාවෙන් කථා කිරීමට ඉතාම දක්ෂයෙක් බව මා ප්‍රසිද්ධියේම කියන්නට කැමතියි. ඔය අතරේ පැමිණි එක් තරඟකරුවකු කථාව පටන් ගෙන මිනිත්තුවක් ගත වන්නට පෙර මට නම් පැහැදිලි වුණා, ඒ මහත්මයා දක්ෂ කපිකයකු බව. එහෙත් ඉංග්‍රීසි භාෂාවෙන් නම් දක්ෂකමක් පෙන්නන්නට ඔහුට ශක්තියක් තිබුණේ නැහැ. මට පෙනුන, සිංහලෙන් කල්පනා කර කර, ඉංග්‍රීසියට පරිවර්තනය කරමින් ඒ මහත්මයා කථා කළ බව; ඉංග්‍රීසි භාෂාවේ ව්‍යාකරණ හරිහැටි නොතේරෙන බව; ඉංග්‍රීසි වචන කෙසේ ශබ්ද කරනවාද යන්න ගැන හරිහැටි පුරුද්දක් නැති බව. එහෙත් කථා කළ විධියෙන් මට පෙනුන, ඔහුට සිංහල භාෂාවෙන් මේ තරඟයට ඉදිරිපත් වෙන්නට ඉඩ දුන්නා නම්, දිනූ පුද්ගලයාටත් තරඟයෙන් දිනීම අපහසු වන බව. පසුව සොයා බැලූ විට මට දැන ගත්ට ලැබුණා, ඔහු එම නීති විද්‍යාලයේ සිංහල භාෂාවේ ප්‍රසිද්ධ කපිකයකු බව.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පත, 1967-68

—කාරක සභාව

එහෙම නම් මොකක්ද මේ සිදු වෙන්නෙ? හොඳ දක්ෂ අයට ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය වැනි තැන්වල ඉදිරියට පැමිණ මේ අධි නීතිඥ රක්ෂාවේ බැබළෙන්නට ඉඩක් ඇත්තෙ නැහැ. ඊට වැරදිකාරයෝ කවුද? අපි හැමෝම. මම දන්න ප්‍රමාණයට, ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ විනිශ්චයකාරයන් තුන් දෙනෙකු හෝ දෙදෙනෙකු හෝ එක්කෙනෙකු හෝ ඉදිරිපිට; සමහර විට පස් දෙනා හත් දෙනා ඉදිරිපිට, ඔවුන්ට නොතේරෙන සිංහලෙන් වාදයකට ගියොත්; තෝල්කයකු මගින් පරිවර්තනය කරමින් මගේ තර්ක ඉදිරිපත් කරන්නට ගියොත්, ඒකෙ පාඩුව විදින්නට සිදු වෙන්නෙ මට නොවෙයි. මම යම්කිසි කෙනෙකු වෙනුවෙන් පෙනී සිටිනවාද ඒ පුද්ගලයාටයි අන්තිමේදී මගේ සිංහල මදිකම නිසා නොව අහගෙන සිටින විනිශ්චයකාරතුමාගේ සිංහල නොදැනීම හේතු කොටගෙන නඩුව පැරදීමේ දුක විදින්නට සිදු වෙන්නෙ. එම නිසා මේ කරණය ගැන කියන්නට තිබෙන්නෙ එකයි. එනම්, මුළු පරිසරය වෙනස් කරන තුරු ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ නම් කවදාවත් සම්පූර්ණයෙන්ම සවහරාවෙන් වැඩ කිරීම ක්‍රියාත්මක කරන්නට බැහැ. මම කොතරම් මෙනෑන සිංහලෙන් කථා කළත්, යම්කිසි ඇපැල් නඩුවකදී ඉදිරිපත් වී සිංහලෙන් කථා කරන්නට භයයි. මක්නිසාද? මේ උසාවිවල කථා කරමින් හැම අධිනීතිඥයාම උත්සාහ කරන්නෙ මනුෂ්‍යයකුගේ හිත දිනා ගැනීමටයි. විනිශ්චයකාරයා කියල යම්කිසි පුද්ගලයකු එතැන ආසනයේ ඉන්නව. අපි ඔහු ඉදිරිපිට නැගී සිට මොකක්ද කරන්නට උත්සාහ කරන්නෙ? ඔහුගේ හිතට අපේ අදහස් අවබෝධ කරවමින් ඒ හිත දිනාගෙන අපේ පැත්තට වාසි වන අන්දමට නඩුවේ තීන්දුව ලබා ගන්නටයි, අප මහන්සි ගන්නේ. ඒ විධියේ කෙනෙකුගේ හිතක් දිනාගෙන, පැහැදිලි කරගෙන තිබෙන හිත වෙනස් කිරීමේ කටයුත්ත

කරන්නට නම්, නොයෙකුත් පැතිවලින් අදහස් එක තැනකට ගෙනෙන්නට ඕනෑ. ඒ වැඩේ කිරීම සඳහා “සයිකොලොජි”—psychology—වගේ දේවල් වුවමනා කරනවා. “සයිකොලොජි” නම් ඉංග්‍රීසි වචනය සඳහා පාවිච්චි කරන සිංහල වචනය කුමක්ද කියාවත් මා දන්නේ නැහැ. ඒ වගේම “සයිකොලොජි” විද්‍යාවේ පාවිච්චි කරන එකම වචනයක් සඳහා වත් මා සිංහල වචන දන්නේ නැහැ. ඉගෙන ගන්නට නම් මා දන්නවා. අහිංසායේ නම් ඒ වචන තිබෙනවා. අහිංසායේ කියන්නේ ඇත්තෙන්ම හිත වැඩ කරන්නේ කෙසේදැයි විමසුම් කර දීමයි. බුදු හාමුදුරුවන් ඒ පිළිබඳව අහිංසායෙහි හොඳින් විස්තර කර තිබෙනවා. ඒ අනුව කල්පනා කරන විට, අප සමාජයේ මුළු පරිසරයක් වෙනස් කළහොත් පමණයි, අධිකරණයේ, විශේෂයෙන්ම ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ, එය කෙරෙන්නේ. මගේ කල්පනාව අනුව සවහරාවෙන් වැඩ කෙරෙන අන්තිම තැන ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයයි. ඒ සම්බන්ධයෙන් මා විනිශ්චයකාරවරුන්ට වරදක් කියන්නේ නැහැ. ඒක එහෙම වන්නට එපායැ. නීතියත් එහෙම නොවැ. සමාජය යම්කිසි දියුණුවක් දරනවාද, ඒ දියුණුව දරා කාලයක් ගිය පසුයි, එය ස්ථිර කිරීම පිණිස නීතියක් පිළියෙල කරන්නේ. ඒක සවහරවිකයි. ඒ නිසා එය අන්තිමටම ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය වෙන ඒම පුද්ගලයාක් නොවෙයි.

එහෙත් මා මෙහිදී ආඩම්බරයෙන් කිව යුතු දෙයක් තිබෙනවා. සිංහලයෙන් උසාවිවල නඩු ඇසීමේ කටයුත්ත පිළිබඳව පත්තරවල පොල් ගෙඩි අකුරෙන් ප්‍රචාර්ති පළ වන්නට පෙර මා නම් ඒ කටයුත්ත ඉෂ්ට කර තිබෙන බව මෙහිදී ආඩම්බරයෙන් මතක් කරන්නට කැමතියි. 1935 අවුරුද්දේ පමණ දෙමළ නඩුකාර මහතකු

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

කල් තැබීම

—කාරක සභාව

[ආචාර්ය කොලොවින් ආර්. ද සිල්වා]

ඉදිරිපිට විභාග වූ නඩුවක් තිබුණා. ඒ දෙමළ නඩුකාර මහතා සිංහල දත්තවා. පැමිණිලි පක්ෂය වෙනුවෙන් පෙනී සිටි අධිනීතිඥ මහතා මුස්ලිම් ජාතිකයෙක්. මා පෙනී සිටියේ විත්ති පක්ෂය වෙනුවෙනුයි. දිස්ත්‍රික් උසාවියේ දවස් විසි ගණනක් තිස්සේ ඇසුණු ඒ නඩුව ගෙන ගියේ තනි සිංහලයෙනුයි. උත්සාහ කරනවා නම් කරන්නට බැරි මොනවාදැයි ඔප්පු වන්නේ එයින් තමයි.

එකල්හි වෙලාව අ. හා. 8.30 වූයෙන්, මෙකුළු
මණ්ඩලයට ප්‍රත්තිය වාර්තා කරනු පිණිස සභාපති
තුමා මූලාසනයෙන් ඉවත් විය.

කාරක සභාව ප්‍රගතිය වාර්තා කරයි ; නැවත රැස් වීම 1967 ජූලි මාස 4 වන සඳදා.

நேரம் பி.ப. 8.30 மணியாகிவிடவே, குழுவின பரிசீலனை பற்றி சபைக்கு அறிவிக்கும் பொருட்டு அக்கிராசனர், அக்கிராசனத் திலிருந்து நீங்கினார்.

குழுவினது பரிசீலனை அறிவிக்கப்பட்டது ; மீண்டும் கூடுவது திங்கட்கிழமை, 4 செப்ரெம்பர் 1967.

It being 8.30 P.M., the Chairman left the Chair to report Progress.

Committee report Progress ; to sit again
on Monday, 4th September 1967.

කල්පනා

ஒத்திவைப்பு

ADJOURNMENT

එකල්හි වෙලාව අ. හා. 8.30 පසුකර තුබුයෙන්
කාරක සභා නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමා විසින් ප්‍රශ්නය
නොවිමසා මන්ත්‍රී මණ්ඩලය කල් තබන ලදී.

මන්නි මන්ඩලය ඊට අනුකූලව
අ. හා. 8.31 ට 1967 අගෝස්තු 31 වන
දින සහා සම්මතිය අනුව, 1967 ජූෆ් තැම්
බර් 4 වන සදුද පූ. හා. 9.30 වන තෙක්
කල් ගියේය.

அப்போது நேரம் பி. ப. 8.30 மணிக்குப் பிந்தி விட்டமையால் குழுக்களின் உப அக்கிராசனர் அவர்கள் வினாவின்றிச் சபையை ஒத்திவைத்தார்கள்.

இதன்படி பி.ப. 8.31க்கு சபை அதனது 1967 ஒகஸ்ட் 31 ஆம் தேதிய தீர்மானத்திற்கிணங்க, 1967 செப்ரெம்பர் 4, திங்கட்கிழமை மு. ப. 9.30 மணிவரை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

And it being past 8.30 P.M., MR. DEPUTY CHAIRMAN OF COMMITTEES adjourned the House without Question put.

Adjourned accordingly at 8.31 P.M. until 9.30 A.M. on Monday, 4th September, 1967, pursuant to the Resolution of the House of 31st August, 1967.

3302

දයක இடல் : இடல் கெடை சிறைப் பட்டி ஈரணை மையே ஸிடு மைய 12க் கடித
 ரூ. 32.00ஈ. அனெயிடு பிடுபன் கடித, நலி ரூ. 35.00ஈ. மைய 6கடு ஈய்நுவென் அககி.
 பிடுபநன் ஈடு 30ஈ. நயூலேன் ஈடு 45ஈ. இடல், கெடெடு ஈடு இடுபேர், மயலேகலி
 காரீயலே ரீயே புகுணை காரீயலே அகிகாரி வெந கலீன் பிலி யுது.

சந்தா : பணம் கொடுத்த தேதியை படுத்துவரும் மாதம் தொடக்கம் 12 மாதத்துக்கு
 ரூபா 32.00 (திருத்தப்படாத பிரதிகள் ரூபா 35.00). 6 மாதத்துக்கு அரைக்கட்டணம்;
 தனிப்பிரதி சதம் 30, தபால்மூலம் 45 சதம், முற்பணமாக அரசாங்க வெளியீட்டு
 அலுவலக அத்தியட்சரிடம் (த. பெ. 500, அரசாங்க கருமகம், கொழும்பு 1) செலுத்தலாம்.

Subscriptions : 12 months commencing from month following date of payment
 Rs. 32.00 (uncorrected copies Rs. 35.00). Half rates for 6 months, each part
 30 cents, by post 45 cents, payable in advance to the SUPERINTENDENT,
 GOVERNMENT PUBLICATIONS BUREAU, P. O. Box 500, Colombo 1